dicabo. a Cõfitebor tibi qm̃ ꝛc. Hic ē ꝟsus inkscalars: q.s. exposit ē: et b cõpetent repetit: qz p bnficia recte sequt lęta cõfessio. Et dic Aug/q b ꝓfessio i patria ñ strepitu ꝟborũ dicet: ꝟ ipa dilectio ista ē vox. Tũc autē redibim ex toto ad ipsũ/a q incępim ē: vñ innuens q ad illud ꝑncipiũ sit ꝓ redeũdũ ꝛ tēdēdũ: et ad laudē ipsi psalmũ termiat sicut incępit/hortās ad laudē dei dicēs: Cõfitemi dño qm̃ bon ꝛc.

Alt † dñe

Moraliter ✱ in corpe meo/et oibus krenis supponēdo te i corde meo: ꝟm q.s.

a te. Cõfitēbor tibi † qm̃ ēxaudisti me: ēt fact es mihi i salutē. Cõfitemi dñō qm̃ bonus: qm̃ in sēculũ misericordia ei. Alleluia. Aleph:

Ps. 33. diffuse satl dictũ est: ibi: Magnificate dñm mecũ ꝛ exaltem nomē ei i idipsũ. Sz q̃dã in malo exaltãt eũ a se. s. scrutatores. Ps. Accedet hõ ad cor altũ ꝛ exaltabit de. Cant. vj. b

Ps. 65.

Ipsi me auolare fecerũt. Prouer. xxiij. a. Ne erigas oculos tuos ad opes q̃s hẹ̃ nõ potes: qz faciēt sibi pēnas vt aqlę/et volabũt i cęlũ. Nec tm̃ in ꝑsenti exaltabo te: ꝟ ꝛ in futuro/

a Cõfitebor tibi/ ꝓfessione laudis: b Qm̃ exaudisti me/depcante ꝑ salute ęt̃na. c Et fact es mihi i salutē: qz ipe dñs ē saluator i via/ꝛ salus i patria. ij. Paral. xx. b. Clamabim ad te i tribulatiõib nr̃is et exaudies nos saluosq̃ facies. Interim aũt q̃ usq̃ ad illã ęt̃nã laudē ꝛ salutē puenimus/nõ ē oino tacēdũ a laude dei: Vñ hortat dicēs: d Cõfitemi dño ꝛc. Vel ō ꝓfessiõe pctõꝝ pōt legi: sic et. s. Et ē ꝟsus iste ꝑm ꝛ vltim in b psalmo: qz et in ꝑncipio bonę vitę et i fine laudare debem deũ: ꝛ nos ꝓfiteri pctõres eē: ꝟm illud Luc. xvij. c. Cũ oia bnfecerit/dicat: serui iutiles sum. d Dño/ñ diabolo: sic illi q ꝓfitēt pctã sua ꝑ iactãtiã e Qm̃ bon:

Est domin

Intellectui: cum sit veritas. Joh. xiiij. a.
Affectui: cum sit charitas. j. Joh. iiij. b. De charitas ꝛc.
Tactui: id est suauis. Sap. xij. a. O q̃ bonus ꝛ suauis ꝛc.
Visui. j. Pet. j. c. In quẹ desiderãt angeli ꝓspicere.
Gustui. Eccl. xlix. a. In oi ore q̃si mel idulcabit memoria ei
Odoratui. Eccl. xxiiij. b. Quasi balsamũ ñ mixtũ odor me.
Auditui: cũ sit verbũ ꝓris. Eccl. vj. a. Verbũ dulce multiplicat amicos. Joh. vj. g. Verba vitę ęt̃nę habes. f Qm̃ in sęculũ misericordia ei. q. d. misericordia dei ñ est tpal misericordia/q̃ teneri nõ pōt: sic dr Osee. vij. d. Misericordia vra q̃si nubes matutina: et sic ros mane ꝑtrãsiẽs. Sz ē ęt̃na/nec amitti pt. Cãt.

Ps. 102. iij. b. Tenui eũ nec dimittã. Ps. Misericordia dñi ab ęt̃no ꝛ usq̃ in ęt̃nũ sup timẽtes eũ. Expo. Psalmi. CXVIII.

Beati imaculati in via ꝛc. Titulus. Alleluia Aleph. In ꝓcedẽti psalmo egit ꝓpheta de aduẽtu christi: i b aũt psalmo iuitat nos ad laudẽ: sic patet in titulo. In ꝓcedẽti docuit fidẽ: i isto docet opari ꝑ fidẽ: qd̃ bñ sequit: Nã vt dr Jaco. ij. d. Fides sine opib mortua ē: Opatio aũt

Ps. 145.

vera ē laus dei. Vñ Ps. Laudabo dñm i vita mea. Psalm aũt iste quãto i supficie ꝟbor ē aptior: tãto mysterior sublimitate ē pfũdior. Similib q̃dẽ ꝟbis ē ꝓtext: ꝟ tñ nulla ꝓfusiõe pmixt: imo sub diuersis lr̃is hebręi alphabeti: q̃s oẽs i hebręo ꝑ totũ psalmũ octo ꝟsuũ ꝑncipia repetũt: tanq̃ sb diuersis titul rerũ diuersitas ꝓtinet. Legl etiã ñoia q̃ ꝑ varia significatiõe diuersa sũt posita: q̃uis sępe eadẽ repetant: tñ accõmodant diuersis/vl materia/vel ītẽtione/vl etiã mõ: Sic ē/q aliq̃ ꝓpha qd̃ accępit ꝓfitet: aliq̃ dic se spare qd̃ meruit et hmõi: q̃ suis locl i serie aptr oñdent. Tãta nãq̃ in b psalmo varietas ē: vt moral doctrina q̃ in alijs psalmis tanq̃ stellis mioribus aliq̃tens lucet: i isto velut sole pleni lum is meridiano feruẽte calore pfecte splẽdeat: Et cui i cęterl aliq̃ suauitas redolet: i isto velut padisus oim pomor delectet. In lr̃is aũt qb ꝛ oib digest ē psalm/schola christi et pfecta mõstrat. s. vt sic pueri vsũ discẽdi in ꝑmis lr̃is sumũt: ita nos huius pfectę doctrinę elemẽtl vsũ viuẽdi discam. Lra ꝟo i singul octonarijs vna/significat vnitatẽ/q̃ oia regit: et octonari numerus partiũ suarũ ęq̃litate pfectus i singulis lr̃is pfectionẽ. s. q sb vnaq̃q̃ lr̃a ē pfecta doctrina/ꝑ quã ꝛ pfecta fit purgatio/q̃ ꝑ circũcisionez figurabat in lege/et ꝑ sacrificiũ pecudũ in octaua: et habet noua vita/quã octauo die p diluuiũ hũanę generatiõis exordio figuratã/christ octaua die resurgẽs i nob ꝑ viuificationẽ aię cępit: et p hoc septẽ dierũ reuolutionem veniẽs etiã ꝑ corpor icorruptionẽ pficiet i octaua. Pro qb oib titul iuitat ad laudẽ. Habet aũt psalm iste ptes vigiti duas ꝟm numerũ. s. lr̃ax. Quax ꝑma ē/ Aleph/q̃ interptat doctrina et significat ꝟsus qb ꝓscribit plenos esse doctrina/quia tanq̃ plogus cuncta breuit q̃ in sequẽtib ꝓtinent octonarijs tãgũt. Cũ enī oẽs tã boni q̃ mali velit eẽ bti: tñ viã qua itur ad bti/

g h i k l m n

b Beati imaculati in via: q̃ ambulãt in lege dñi. Beati q̃ scrutãtur testimonia ei: i toto corde exrudine q̃dã ignorãt: vñ in psona oim fideliũ loquens: q̃ sit ad illã vera via diffinit: et ait: g Beati imaculati in via ꝛc. Et qz vt ꝓdictũ est: in b psalmo instruimur pfecte in moribus: iõ merito moralit ꝛ nõ aliter nisi i paucl locis vbi ipsa allegoria quodãmodo moralis ē/exponit. Dic q̃: g Bti sunt: q̃ sunt: i In via/christo: q̃ dr via/ꝟitas ꝛ vita: Joh. xiiij. a. In eo aũt sũt iusti ꝑ fidem ꝛ dilectionẽ. j. Joh. iiij. c. Qui manet i charitate i deo manet et de in eo. Et tales sũt beati. Nã ecõtrario maledicti sunt q̃ ab ipso recedũt. Osee. vij. d. Vę eis qm̃ recesserũt a me. Qui aũt sint in eo diffinit ꝑ act. Primo fidei: scõo charitatl. h Immaculati/ꝑ remissionẽ pctõꝝ/q̃ est ꝑ fidẽ. Actl. xv. b. Fide purificãs corda eox. Ro. v. a. Justificati q̃ ex fide pacẽ habeam ꝛc. Sz qz fides sine opib mortua est: bñ subdit de opib: k Qui ambulãt/bñ opando: l In lege dñi/ quę ē charitas. Joh. xiij. d. Mãdatũ nouũ do vob vt diligatl inuicẽ ꝛc. Ro. xiij. c. Plenitudo legl ē dilectio. Vel sic. g Beati/ sunt: q̃ sũt: h Immaculati i via/mũdi: q̃ multos maculat. j. Regl. xxj. b. Via hęc polluta ē. Eccl. xxxj. a. Btũs ē diues q̃ inuentus ē sine macula ꝛc. Qui aũt sũt q̃ imaculati sunt i hac via: k Qui ambulãt i lege dñi. Nã vt dr. s. i Ps. Lex dñi imaculata ꝛc. Hęc aũt lex ligat sensus hois vt nõ effluãt in i/mũdicq̃s vię mũdi. Hęc ē religio: de q̃ Jaco. j. d. Religio aũt mũda ꝛ imaculata apud deũ ꝛ pīem hęc ē/visitare pupillos ꝛ viduas i tribulatiõe eox ꝛc. Et p. Et imaculatũ se custodire ab b sęculo. Sz qm̃ in lege nemo pfecte ambulat nisi q̃ legẽ cogscit: bñ sbiũgit: m Bti q̃ scrutant ꝛc. Nota tñ q̃ nõ ꝓiũxit ita: Qui ãbulãt ꝛ scrutant: ne videat ad bitudinẽ nõ sufficere vita sine scia aut doctrina: ꝟ diffinito q̃ bti sũt imaculati q̃ ambulãt i lege dñi: iterũ addit q̃/ beati sũt q̃ scrutant testionia ei. Et ē recte ordo seruat. Ante enī vita q̃ scia vel doctrina q̃ rẽda ē. j. Timoth. iiij. d. Attende tibi ꝛ doctrinę. Actl. j. a. Cępit iesus facere ꝛ docere. Bñ aũt dic: scrutant: in quo notat difficultas scꝑturę ꝛ diligẽtia inqrẽtl. Prouer. ij. a. Si q̃sierl sapiaz q̃si pecuniã et sic thesauros effoderis eã: tunc intelliges timorẽ dñi ꝛ sciam dei iuenies. Joh. v. f. Scrutami scripturas. Ps. Et in lege eius meditabit die ac nocte. Plures autem sunt qui

Ps. 118.

Ps. 1.

Scrutantur

Ut sciãt: hęc ē curiositas. Eccl. iij. c. In plurib opib
Ut laudent: hęc est vanitas. (ei non sis curiosus.
Mat. xxiij. a. Amãt vocari ab hoib rabbi.
Ut lucrent: hęc ē cupiditas. Prouerb. xxiij. c. Noli
Ut puertãt: vt hęretici. Gal. ij. a. (vendere sapiaz.
Subintroierũt falsi fratres.
Ut ędificent: hęc ē prudẽs hũilitas. Joh. v. f. Scru
Ut ędifi cẽt: hęc ē charitas. j. Ti (tamini scꝑturas.
moth. iiij. d. Attẽde lectiõi: exhortatiõi ꝛ doctrinę.

Sũt aũt q̃daz q̃ scrutant testionia legl diuinę/nõ vt ꝟm illa viuãt: sed vt docti appareãt: vt ambitiosi ꝛ cupidi: Alij vt calũnient: vt hęretici. Et hi nõ sũt bti: sed illi q̃ iõ scrutant vt ibi deũ ꝛ eius voluntatẽ inueniãt ꝛ cognoscãt: Unde subdit: n In toto corde exrũt eũ: vt. s. ꝑ testimonia ei in cognitionẽ ipsi veniant. Et dicit: toto corde: quia qui corde scisso querit/non inuenit. Unde Aug. Mens diuisa nõ impetrat. Osee. x. a. Diuisum ē cor eox: nũc interibũt. Ex hoc sequitur q̃ non inuenũt eum qui est vita. Infra. In toto corde meo exqsiui te. Et vere qui eũ exqrunt beati sũt ꝛ alij nõ.

Non enī qui opant iniqtatẽ

a Nō enī q̃ opant iniq̃tatē: i vijs eī ābulauerūt: Et iō ñ ptinēt ad illā btitudinē: de q̃ pmisit: Bti immaculati i via ꝛc. Et ibi dixit singlarit/ via: hic aūt pluralit/ vijs: quia ꝛ vna est via christī: et plures viē ꝓphē. s. ꝛ aplī ꝛ oēl p̃dicatores/ q̃ ducūt ad christū: i qb̄ ābulat q̃ eos imitat: et fm eoꝝ doctrinā opatur.

Vel viē eī it eī mādata. Sz quō vera est qd dic: Nō enī qui opant iniq̃tatē ꝛc Multi enī nō opant iniq̃tatē q̃ ante ābulauerūt i vijs eī. Sol. Nō reputant ambulasse: qz ñ ambulauerunt fructuose. Unde Eçech. xviij. e. Si auerterit se iust a iustitia sua ꝛ fecerit iniq̃tatē ꝛc. Et sequit: Oēs iustitiē eī q̃s fecerat ñ recordabūt. Et ne q̃s forte putaret q̃ simul posset opari iniq̃tatē ꝛ i vijs dei ābulare: et ita etiā falsū eēt qd dicit: Nō enī q̃ opant iniq̃tatē ꝛc. iō b̄ ꝓbat ꝓseqnt/ dicēs: b Tu mādasti ꝛc. q. d. simul nō pñt seruire duob dñis. Sic enī/ tu mādasti/ p legē ꝛ p euāgeliū p ꝓphas ꝛ aplos: c Mādata tua custodiri/ vel custodire: nō i pte: ſ/ d Nimis. i. valde: vt nec ad modicū ab eis recedat q̃s. Eccl. xviij. c. Nō ipediar ozare sp: ꝛ ñ vereaꝝ vsq̃ ad mortē iustificari. Itē/ nimis. i. feruent: z tepidos. Apoc. iij. c. Utinā frigidus esses, aut calid: sed quia tepidus es incipiam te euomere de ore meo. Cant. j. a. Adolescentulē dilexerunt te nimis: id ē importune vel improbe. ij. Timoth. iiij. a. Insta opportune importune. Luc. xi. b. Propter improbitatē eī surget ꝛ dabit ei quot q̃t habet necessarios. e Utinā dirigant ꝛc. Hucusq̃ q̃ sūt bti p act eoꝝ docuit: nūc qz nō sat ē doceri z supbiā liberi arbitrij/ sibi optat ea p q̃ fiūt bti. q. d. tu mandasti mandata tua custodiri nimis: sed ad hoc sine grā nō sufficio: Uñ dico: Utinam viē meē. i. act bti vitē q̃ p se sūt tortuosi: dirigant/ a te: quia a me nō pñt dirigi. Prouer. xvj. b. Cor hois disponit vias suas: sed dñi ē dirigere gressus. Hiere. x. d. Scio dñe: qz nō ē hois via eī: nec viri est vt ambulet ꝛ dirigat gressus suos. Aug. Iube dñe qd vis/ ꝛ fac qd iubes. Dirigant/ inquā: f Ad custodiēdas. i. vt custodiā: g Iustificationes tuas. i. mādata q̃ iustificāt. Infra. Iustificationes tuas custodiā. Sap. vj. c. Dilectio custodia ē legū illī: custoditio autē legū ꝓsumatio incorruptionis est. Vel/ Iustificationes. i. illa q̃ttuor q̃ ꝓueniūt i iustificatione impij. s. gram: fidem/ siue motū fidei: ꝓtritionē: ꝛ remissionē pcti: q̃ st custodiēda nō tm recipiēda. Apocl. iij. c. Tene qd habes: vt nemo accipiat coronā tuā. Job. xxvij. a. Iustificationē meā quā cepi tenere ñ deserā. Nō aūt pñt custodiri iustificationes/ nisi p oculis habeant: Uñ bñ subdit: h Tūc nō ꝓfūdar/ de nō custodit iustificationib: i Cū pspexero. i. pfecte aspexero/ sicut in speculo: k In oib mādat tuis. Perfecte aspicit q̃ ea ope implet: q̃ ꝓo aspicit ꝛ ñ implet/ imperfecte aspicit: et imperfectus ē etiā si alios doceat. Mat. v. c. Qui soluerit vnū d mādat his mīmis ꝛ docuerit sic hoies: mīm vocabit in regno cęloꝝ: q̃ aūt fecerit sic ꝛ docuerit: h magn vocabit. Jaco. j. d. Qui pspexerit i lege pfectę libtat ꝛ pmāserit i ea nō auditor obliuiosus fact ſ factor opis: h btūs i facto suo erit. Hoc ē qd b̄ dic: Tūc ñ ꝓfūdar ꝛc. Amos. vij. c. Qui vides gradere. s. q̃ vides respiciēdo i lege/ gradere opando. Nō enī pfecte aspicere pōt hō vno oculo clauso ꝛ alio apto. Multi autē aperiūt oculū intellect ꝛ claudūt oculū affect: q̃ ē oculī dexter/ ineūtes fęd cum naas āmonitę. i. cum diabolo/ dicēte. j. Regl. xj. a. In h feriā vobiscū fęd vt eruā oīm vīm oculos dextros: ponamq̃ vos opprobriū in vniuerso isrl. q. d. vt nō pfecte aspiciēdo ꝓfūdami. Zach. xj. d. O pastor ꝛ idolū: q̃. s. habes oculos ꝛ non pfecte vides. Et vñ b̄ subdit: Gladi sup brachiū eī ꝛ sup oculū dextrū eī. s. gladi diaboli impediēs opationē ꝛ affectionē: Uñ sbdit: Brachiū eī ariditate sicca bit: ꝛ oculī dext eī tenebrescēs obscurabit: Uñ sequit q̃ non poterit pspicere. Et dic: k In oib mādat: quia nō sufficit nisi oīa impleant. Uñ Jaco. ij. b. Quicūq̃ totā legē seruauerit/ offendat aūt i vno: fact ē oīm reī. Et si b̄ fecero/ vt dictū est: nō ꝓfundar: immo fiet qd sup rogaui. s. dirigetur cor meū ad custodiēdas iustificationes. Hoc ē qd sequit: l Cōfitebor tibi i directione cordis. q. d. diriges cor meū. Et i illa directione cordis: nō ero ingrat: sed/ cōfitebor tibi. i. laudabo te: n In eo q̃ didici/ pspiciēdo/ o Iudicia: q̃ sūt abyssus multa. p Iustitię tuę. i. ꝓcedētia d tua iustitia. Isti duo ꝓsuſsūt z eos q̃ nimis cito volūt eē mgri vel p̃dicatores: qd cedit ad eoꝝ ꝓfusionē. Sz sapiēs dic: b Tūc ñ cōfūdar/ ꝓpter grātiā: i Cū pspexero i oib mādat tuis. i. cū totā sacrā scripturā diligent videro. Sz/ l Cōfitebor tibi. i. laudabo te legēdo ꝛ p̃dicādo: m In directione cordis. i. sine errore intellect n In eo/ q̃ nō sū insci: ſ/ o Quia didici iudicia iustitię tuę: quę q̃ nō didicerint errāt. j. Timoth. j. b. Quidā aberrātes ꝓversi sūt in vaniloquiū volētes eē legl doctores/ ñ intelligētes neq̃ q̃ loquunt neq̃ de qb affirmāt. Eccl. xviij. c Anteq̃ loqr disce. Itē b qd dic: l Cōfitebor tibi i directione cordis: est z multos q̃ vox ē i choro ꝛ mēs i foro: q̃ ñ ꝓfitent. i. laudāt deū in directione cordis: qz nō qd ꝓfert in ore ꝓsak in corde: fm doctrinā Aug. Sz. s. dr: Rectos decet collaudatio. Vel d ꝓfessione pctōꝝ pōt dici: l Cōfitebor tibi pctā mea: m In directione cordis/ sperādo veniā a deo et deuote petēdo misdiā. Et b/ n In eo. i. ꝓpter b o Quia didici iudicia iustitię tuę. i. iudicia: q̃ facies qñ iust iudex apparebō. Ps. Prœoccupem faciē eī i ꝓfessione. Post ꝓfessionē aūt rectā debet seq satisfactio iusta: Uñ bene sequit: Iustificationes tuas custodiā. Vel fm aliū sensū sic ꝓtinuat: Quia postq̃ dic: Didici iudicia iustitię tuę: q̃s sit iustitię cognitę fruct: supponit dicēs: Iustificationes tuas custodiā. Alia lra: Præcepta tua: qd idē ē. Et qz eas custodire nō possū sine adiutorio tuo: sic dr Joh. xv. a. Sine me nihil potest facere. q Nō me derelinq̃s. Josue. j. a. Nō te dimittā neq̃ derelinquā: ꝓfortare ꝛ esto robust. Heb. xiij. a. Nō te deserā neq̃ dereliquā: Sz z. Nōne ꝛ ipm christū dereliqt de: q̃to magis ꝛ nos. Mat. xxvij. f. Ut qd me dereliqsti. Ps. De de me respice i me q̃re me dereliqsti. Sol. habet p b qd dic: r Usq̃quaq̃. q. d. etsi ad horas derelinq̃s vt ꝓbes: sic Job. j. vel vt mihi infirmitatē meam notam facias: sic petro: Luc. xxij. q Non/ tū/ derelinq̃s vsq̃quaq̃. i. ex toto: sic iudā: Job. xiij. De hac hora vl relictione/ Esa. liij. c. Ad pūctū in modico dereliq te: ꝛ i miserationib magnis ꝓgregabo te. Esa. lx. c. Pro eo q̃ fuisti derelicta ꝛ odio habita/ ponā te i supbiā seculoꝝ. Alia lra habet. Ne derelinq̃s me nimis: et satis i idē redit. j. Cor. x. c. Fidelis ē de q̃ nō patiet vos tēptari sup id qd potest ꝛc.

Tūc q̃ corrigit ꝛc. Beth. Primo octonario p̃ponit/ Aleph/ qd iterpt doctrina: Huic aūt scdo octonario p̃ponit/ Beth/ qd interpt ꝓfusio vel dom. Et b b̄ ꝓgruit: qz a doctrina intelligit hō ꝛ cognoscit deū ꝛ seipm: et inde ꝓfundit sup pctis suis/ ꝛ redit ad domū ecclię ꝛ ad domū cęli. Eccl. iiij. c. Est ꝓfusio adducēs gram ꝛ gloriā. Job vlt. a. Auditu aurl audiui te. s. p doctrinā: et nūc oculī me videt te. s. p intelligētiā: idcirco ipse me reprehendo/ ecce ꝓfusio: et ago pnitētiā in fauilla ꝛ cinere/ ecce reuersio ad domū. Hiere. xxxj. d. Postq̃ ondisti m. s. p doctrinā/ percussi fem meū p pnitētiā: ꝓfusus sū ꝛ erubui ꝛc. Videl q̃ ꝓfusionē suā vult corrigi. Et p ponit b interrogatio deliberationis/ cū dic: In q̃ corrigit adolescētior viā suā: Scdo ꝓpositę q̃stionis ponit solutio/ cū dic: In custodiēdo sermones tuos. Dic. s In q̃ corrigit adolescētior viā suā: Et nota q̃ ñ dicit: in q̃ corrigit q̃s/ ſ adolescētior: qz z i oī ętate quātūcūq̃ se-

Alt pcepisti

Alt dum inspiciō in omia mādata tua

Matth. 6. c.

Alt dic

Alt dicerim

Alt vanic

Alt iunior

Ps. 52.

Ps. 94.

Ps. 21.

ra vtile sit corrigi: tñ vtilꝰ est in adolescētia: añ videlz ꝗ̃ ꝓsuetudo p̃/
ualuerit. Vñ poeta. Principiis obsta/sero medicina parat. Cū mala
p lōgas ꝓualuere moras. Prouer. xxij. a. Adolescēs iuxꝗ̃ viā suā etiā
cū senuerit ñ recedet ab ea. Itē in adolescētia est hō pnior ad pctm̄:
vñ magis ncēria ē correctio. Prouer. xxx. c. Tria sūt difficilia m̄: t
quartū penitꝰ igro: viam aqlę i cęlo: viā colubri
sup petrā: viā nauis i medio marꝭ: t viā viri i ado
lescētia. Ita hz Beda. Verior tñ lra hz: In ado/
lescētula. In h̄ etiā q dicit adolescētior: arguūt
senes iueterati diex malox q difficile corrigūt: ꝗ
adolescētes defacili: qz st sic noua cera: senes ārt sic
vetꝰ cera q̃ sese ñ ꝓtinet: et sic vetꝰ coriū qō sutu/
rā nō patit. Prouerb. xxj. d. Qui rectꝰ ē corrigit
viā suā. Sz qz senex curuꝰ ē/ iō ñ corrigit. Eccēs. j.
d. Peruersi difficile corrigunt. Eccēs. vij. b. Cōsi/
dera opa dei/q nemo possit corrigere quē ille de/
spexerit. Sedꝫ rñsio. a Jn custodiēdo ser/
mones tuos: O dñe. i. p̄cepta tua: De qbꝰ Pro
uer. viij. a. Justi sūt oēs fmōes mei t ñ ē i eis prauū qd aut puersū.
Et nota q dicit: Jn custodiēdo fmōes/ nō tm̄ i audiēdo vel scri/
bēdo. Lucꝭ. xj. d. Bti q audiūt ꝗbū dei t custodiūt illud. Ro. ij. b.
Nō enī auditores legꝭ iusti st apud deū: ꝗ factores legꝭ iustificabūt.
b Jn toto corde tc̄. q. d. qz correctio ē in custodiēdo sermones:
ideo: c Ne repellas me a mandatis tuis. i. adiuua me in in/
telligendis t custodiēdis mandatis tuis. Et qua ꝓfidentia hoc petat
p̄mittit dicens: b Jn toto corde meo exq̃siui te. In toto di/
cit: nō in dimidio vl duplici. Eccēj. j. d. Ne accesseris ad illū duplici
corde. Deut. xiij. c. Cū q̃sierꝭ ibi dñm deū tuū/ inuenies eū si tm̄ toto
corde q̃sierꝭ t tota tribulatiōe aię tuę. Augꝰ. Pro quanta pte aliud
q̃rꝭ: deū nō q̃rꝭ. j. Regꝭ. vij. a. ait samuel ad vniuersā domū isrl': Si
i toto corde vio reuertimi ad dñm: auferte deos alienos ō medio vīm:
baalim t astaroth. i. ābitionē t auariciā. Baalī enī interp̄tat supio:
astaroth oule. Sz mō in multꝭ ꝓiū inuenit: qz i toto corde recedūt
a dño et sequunt diabolū. Qō significatū est. ij. Regꝭ. xv. c. vbi dr:
Venit nūciꝰ ad dauid dicēs: toto corde vniuersus isrl' sedꝫ absalon.
c Ne repellas me. Osee. iiij. b. Repellā te ne sacerdotio fūgarꝭ
mihi. Jō dr Sap. ix. a. Noli me reprobare a pueris tuis: qm̄ seruꝰ
tuꝰ sū ego. Esa. lxiij. d. Quare errare nos fecisti a vijs tuis: indurasti
cor nostrum ne timeremus te: d A mandatis tuis: videlicet

Mandatis
- Credendis. Eccēj. xxxiij. a. Nō sensatꝰ credit legi dei.
- Discēdis. Pś. Da m̄ itellectū vt discā mādata tua.
- Faciēdis. Phil'. ij. b. Opaꝫ in nob velle t pficere.
- Docēdis. Pś. Docebo iniquos vias tuas. (Pś. 50.)
- Diligēdis. Pś. Dilexi mādata tua sup aurū t topaçi/

on. Ne aūt forte dicat ei dñs illud Osee. iiij. b. Quia tu sciaz repuli/
sti/ repellā te tc̄. Jō bñ subdit: e Jn corde meo abscōdi elo/
quia tua. i. me mozię cōmēdaui t indignis nō dixi. Et hoc/ f Ut
nō peccē tibi: dū aut ignozo qō facere debeo: aut indignis myste
ria diuina dispens o. Prouer. vij. a. Scribe eam. s. sapiam in tabul'
cordis tui. De sc dō/ Matth. vij. a. Nolite sanctum dare canibus: t
margaritas vestras nolite spargere ante porcos. Et notandum q

Bene
- Propk igrātiā. Eccēj. v. d. Si ē tibi itellectꝰ rñde ꝓxio: sin aūt: manꝰ tua sit sup os tuū ne capiarꝭ i ꝗbo idiscipliato
- Propk ꝓtatē. Hiere. j. b. A a a puer ego sū t (t ꝓfūdarꝭ. nesciō loq. Eccēj. xxxij. b. Vbi sūt senes nō multū loq̃rꝭ.
- Propk cautelā. Amos. v. d. Prudēs i tpe illo tacebit qz tps malū ē. Prouer. xxix. b. Totū spm̄ suū ꝓfert stultꝰ: sapi/
- Propk pudorē. Dañ. (ens aūt differt t refuat i postex. x. c. Demisi vultū meū ad trā t tacui. Eccēj. xxxij. b. Audi
- Propk cōpas/ (tacēs t ꝓ reuerētia accedet tibi bona grā. sionē. Job. xvj. c. Vlta habeo vob dicere ꝗ ñ potest tc̄.
- Propk sexū. j. Corꝭ. xiiij. g. Mulieres i eccl'ia taceāt.

Quidā abscondūt eloqa dei

Male
- Propk infamiā: qz hō nō audet loq qñ est ifamis t notabil' de pctō. Eccēj. xv. c. Nō est speciosa laus i ore pctōris. Esa. xlvij. a. Sede tace: itra i tenebras filia chaldęox. i.
- Propk timorē. Job. xxxij. c. Timuerūt (aia peccatrix. nec rñderūt vltra: abstulerūtq̃ a se eloquiū.
- Propk tumorē t supbiā. Job. xxxviij. a. Quis ē iste iuol/
- Propk colorē. Eccēj. (uens sentētias sermōib' impitis: xiij. d. Nō abscōdas sapiam in decore eius.
- Propk pigriciā. Mat. xxv. b. De seruo pigro q abscōdit

pecuniā dñi sui. g Bñdictꝰ tc̄. Premisit ō custodiēdis i adole/
scentia mādatꝭ: t q deū toto corde exquisierit: t q duplici
mō vt dictū est eloqa dei abscōderit: p qbꝰ nūc grāsagēs
dicē: Bñdictꝰ es dñe: in natura vel in tuis. Et qz fru/
stra abscōdunt in corde eloqa dei nisi sequant opa iusticię/
subdit: h Doce me iustificatiōes tuas. i. opa q̃ me
iustu pbēt. Et facē h sic sapiēs postu/
lator: Primo ō suscepti bonis grāsagit: et postmodū maiora petit. Si
enī de iā suscepti ingratꝰ esset: nō me
rerek accipe amplioza. Eccēs. j. b. Ad
locū vñ exeunt flumia reuertunt vt
iterū fluāt. Sz pōt h̄ q̃ri: a q̃ ē bñdi/
ctus deꝰ: dī enī Heb. vij. b. qō mi/
nus est a melioze bñdicit. Sol'. Du/
plex est bñdictio. Una ꝓsecratiōis: et
alia laudis. Primo mō ñ bñdicit deꝰ:
ꝗ scōo: i q bñ pōt qs bñdici a mioze:
id ē laudari. Dñe: Ecce dominiū.
Doce me: Ecce magisteriū. Joh. xiij. b. Vos vocatꝭ me
mgr̄ t dñe t bñ dicitꝭ: sum eteni. Mat. xxiij. a. Unꝰ ē mgr̄
vester. Doce me/ per tuū paracletum: de q̃ Joh. xiij. d.
Ille docebit vos oia. Et Joh. xvj. c. Docebit vos oēm
veritatē. Pś. Btūs hō quē tu erudierꝭ dñe: t ō lege tua (Pś. 93.)
docuerꝭ eū. Justificatiōes tuas: Nō dicit quęstiōes
ꝗ iustificatiōes. i. iusticię factiones: fm q etiam in Ethica
dr/ q ciuilis doctrinę finis non est cognitio ꝗ opatio. Ro.
ij. b. Nō enī auditores legis iusti sūt ꝗ factores legꝭ iusti/
ficabunt. Deinde q̃si iam exaudit t p vnctionē doctꝰ de
oib'/ addit: i Jn labijs meis pnūciaui tc̄. Ecce
cōpetēs ordo: vt ꝑ̃us doceat: t postmodū edoctꝰ doceat.
Eccēj. xviij. c. Anteq̃ loq̃ris disce. Sed dicit Hieroꝰ. So/ (In prologo
la scp̄turarū ars ē quā sibi passim oēs vendicāt. Scribimꝰ biblie ca. 6.)
indocti doctiq̃ poemata passim. Hanc garrula anꝰ/ hanc
delyrꝰ senex/ hanc sophista ꝗbosus/ hāc vniuersi p̄sumūt/
lacerāt/ docēt anteq̃ discāt. Et iterū cōpetenꝫ cū. s. dixis/
set: Jn corde meo abscōdi eloqa tua: hic subiun/
git: Jn labijs meis pnūciaui: quia nō est sp tacēdū:
sed tps tacēdi t tps loquēdi: vt dicit Eccēs. iij. b. Et qō indi/
gnis subtrahit: dignis debet mistrari. Propk h bñ dicit
Malach. ij. b. Labia sacerdotꝭ custodiūt sciam: vt. s. eam
tpe opozuno cōmūicet t tpe debito claudat. Mat. xxiij.
d. Quis putas ē fidelis seruꝰ t prudēs quē ꝓstituit dñs. s.
sup familiā suā: vt det illis cibū in tpe. Pronūciaui. q. d.
publice p̄dicaui. Cantꝭ. vij. d. Egrediam in agrū. Lucꝭ.
viij. a. Exijt q̃ seminat seminare semē suū. Sz obijci potest:
qd ē q dicit: k Oia iudicia/ cū dicat Ro. xj. d. O alti/ (Pś. 35.)
tudo diuitiax sa. tc̄. Et. s. i Pś. Judicia tua abyssus mul/
ta. Et Eccēj. j. a. Sapiam dei p̄cedētē oia/ qs iuestigabit:
Sol'. Loqt de iudicijs scibilib' t vtilib'/ et maxie de illis
q̃ fiēt i die iudicij: qō t apit/ cum dicit: l Judicia oris
tui: q̃. s. dixisti p ꝓphas t apl'os: t q̃ ore ꝓxio dices. Job
xix. d. Scitote eē iudiciū. Judiciū aūt debet fieri fm de/
positionē testiū. Vñ q bonos habet testes securꝰ t gaudēs
expectat iudiciū. Propk h bñ sedꝫ: m Jn via testimo
nioꝝ tuoꝝ delectatꝰ sū. Via testimonioꝝ dei/ ē sacra
scp̄tura: q̃ ꝓtinet testimonia iustoꝝ t dirigit ad regnū. Te
stimonia sūt multa: vt ē illud: Bti paupes spū: qm̄ ipsoꝝ
est regnū cęloꝝ: Mat. v. a. Ecce testimoniū p pauperibus
iustis. Et sequunt multa alia testimonia ibidē: Bti mites:
qm̄ ipsi possidebūt terrā. Bti qui lugēt: qm̄ ipsi ꝓsolabū/
tur tc̄. Jn hac via testimonioꝝ delectatꝰ iustꝰ: q̃ eā scit t eā (Jn testimonij
tenet/ directe currēs ad brauiū. Sūt aūt causę multę q̃re i dei delectatꝰ iu/
ea delectank. Prima ē ꝓpk pmissionū magnificētiā. Pś. stus ꝓter mul/
Lętatꝰ sū in his q̃ dicta sūt mihi: i domū dñi ibimꝰ. Esa. tas causas
lxiij. a. A sęculo nō audierūt neq̃ auribꝰ pceperūt: oculꝰ (Pś. 121.)
nō vidit deus absq̃ te q̃ prepasti expectātibꝰ te. Scōa est (Pś. 18.)
arrę suauitas. Pś. Jn custodiēdis illis retributio multa.
Tertia ē ꝓpk pignoris securitatē. ij. Corꝭ. v. b. Dedit nob
pignꝰ spūs. i. spm̄ sctm̄ in pignore. Quarta ē ꝓpk mētꝭ ap/
probationē. ij. Corꝭ. j. c. Gloria nra h ē/ testimoniū ꝓscien/
tię nrę. Quinta ē ꝓpk altitudis sapię dei intelligētiā. Pś.
A mādatꝭ tuis intellexi. Eccēj. xxiij. d. Nihil dulcꝰ q̃ re/
spicere in mādatis dñi.

Ouidius li. 1. de remedio amoris

Alt† verba tua

spicere i mãdatl dñi. Sexta ē ꝓpt secretoꝝ reuelationē. Job.xv.
b. Oia q̃cũq̃ audiui a pte meo nota feci vob. Vel testionioꝝ viã
appellat hũilitatē icarnatiõis/natiuitatl/passiõis/t hmõi:qb⁹ q̃tũ
Ps.92. nos diligeret testat⁹. est Ps. Testionia tua credibilia facta sũt ni/
mis. In hac q̃ duplici via testionioꝝ delectat iust⁹: a ¶Sicut i
oib⁹ diuitijs spũalib⁹: De qbus apl'us. j.
Altiocũdanus sũ:qsi Alt'garriã 38. dis.c. cẽs Corl. j. a. Gras ago deo/q̃ i oib⁹ diuites fa/
cti estl i ipo i oi ꝙbo t i oi scia. Vel ꝺ corpa/
lib⁹ diuitijs põt exponi: nõ qz sit recta cõpa
tio eaꝝ ad spũalē delectationē t ad grãz: s q̃
dã similitudo/ꝓpt hq̃ multũ delectãt hoies
Alt ꝙboꝝ mouum i diuitijs tpalib⁹: s iusti multũ pl⁹ i spũalib⁹.
Uñ dic Aug⁹. Ubi enim charitas dñz cupiditas aurũ. Prouer. viij. b. Melioꝝ ē sa
Alt viuã piẽtia cũctl opib⁹ pciosissimis. Prouer. iij.
b. Melioꝝ ē negociatio ei⁹ negociatiõe argẽ/
ti t auri. Job. xxviij. c. Mõ adeq̃bit ei aurũ
Alt verba tua vel vitrũ. Vel i psona martyrũ põt h ꝙsus le
gi: q̃ ꝺlectati sũt i via testionioꝝ. i. martyrio/
rũ t supliciorꝝ suoꝝ Ro. v. a. Gliam in tribulatiõib⁹. Actl. v. g.
Ibãt apl'i gaudẽtes a ꝙspectu ꝙcilij: qm̃ tc. Deinde qz delectatio
ociosa ñ ē/op⁹ delectatiõis supponit dicẽs: b ¶In mãdatl tuis
exercebor/cogitãdo t opãdo: t p̃cipue i mãdatl pietatis: sm q̃
docet apl'us. j. Timoth. iiij. b. Exerce teipm ad pietatẽ. Et i h exer
citio/ c ¶Cõsiderabo/pfect⁹ cogĩscẽs: d ¶Uias tuas. Sz quõ pt
h fieri/cũ dicat Job. ix. b. Si venerit ad me non videbo eũ. Et. s.
Ps.76. Vestigia tua ñ cogĩscẽt. Sol'. Uia grẽ q̃ dñs venit ad nos ig̃rat: s
via p quã nos im⁹ ad eũ scit. s. humilitas/charitas t hmõi. Sup.
Ps.15. Notas m̃ fecisti vias vitẽ. Itẽ põt obijci: qz h videt ordo puer/
sus: Prio eni ē ꝙsiderare: postea exerceri. Sol'. In oi scia p̃ter q̃
i theologia thetorica p̃cedit practicã: h aũt practica p̃cedit theori
cã. Uñ. j. A mãdatl tuis itellexi. Sz qz ñ qcqd ē in sacra scptura:
mãdatũ ē/et sic scptũ ē/ita ad lrãz obtũãdũ: nõ tñ inutile ē ibi ali/
qd aut supfluũ: s aliqd significat faciẽdũ aut i nob futuꝝ: t iõ mẽs
tusti ibi debet meditari t significatũ scrutari: Uñ bñ sbdit: e ¶In
iustificatiõib⁹ tuis meditabor. Justificatiões st cerimonia/
lia sacrificioꝝ: et alia mlta i lege scpta: sic ē illud Exo. xxj. a. q̃ pu/
er hebr⁹ tm̃ sex ãnis seruit t septio liberat: Jn q̃ significat q̃ btus
ꝓpl's christi q̃ in h sęclo p sex ętates distincto seruit: i resurrectiõe li/
berabit. Et multa sũt talia q̃ in ęnigmate dicta/ magnã in se futu/
rę spei hñt meditationẽ. Et qz de⁹ ea dixit/nõ sũt negligẽda: s iu/
git cogitãda: Uñ subdit: f ¶Nõ obliuiscar sermões tuos:
.i. iugit cogitabo q̃ dixisti/t inde sensũ vtilẽ elicia. Dicit q̃ iustus:
e ¶In iustificatiõib⁹ tuis meditabor. Possum⁹ aũt t iusti/
ficatiões appellare: vt. s. illa q̃ pnitẽtẽ iustificãt. In his debet ho
mo meditari vt i eis ꝓficiat. j. Timoth. iiij. d. Hęc meditare/i his
Ps.76. esto vt ꝓfect⁹ tu⁹ mãifest⁹ sit oib⁹. Sup. in Ps. Meditat⁹ sũ nocte
cũ corde meo t exercitabar/ ꝓficiẽdo: t scopebã. i. purgabã spm
meũ a carnalib⁹ desideriis t ĩmũdis cogitatiõib⁹. Esa. lix. b. Qua/
si colũbę meditãtes gemem⁹. Et. xxxviij. c. Meditabor vt colũ/
ba: q̃. s. meditat apprehendẽs vmbrã accipitris in aq̃: sic iust⁹ me/
ditat tẽptationẽ diaboli/t insidias ei⁹ deꝓhẽdere i sacra scptura.
Cantl. v. c. Oculi tui sup riuos aq̃rũ: quę lacte sũt lotę: t resident
iuxta fluẽta plenissima. Sic q̃ debet eẽ meditatio nr̃a in iustifica/
tionib⁹/nõ in ãbitiõib⁹ in qb⁹ multi meditant. Mat. vj. d. Quis
vĩm cogitãs põt adijcere ad staturã suã cubitũ vnũ: ij. Machab.
iiij. a. Ambiebat iason sũmũ sacerdotiũ. Itẽ nõ in cupiditatib⁹: si/
cut multi. Hiere. vj. c. A miore vsq̃ ad maiorẽ oẽs auaricię stu/
dẽt. f ¶Nõ obliuiscar sermões tuos. Jaco. j. d. Nõ audi/
tor obliuiosus fact⁹/s factor opis: hic btũs in facto suo erit.

a tuoꝝ t delectat⁹ sũ: sicũt i oib⁹
b diuitijs. Jn mãdatl tuis t ex/
c ercebor: t ꝙsiderabo viãs tu
e as. Jn iũstificatiõib⁹ tuis me
f ditabor: nõ obliuiscar t hmõ/
nes tuos. ¶Gimel: plenitu/
g do vel retributio.
h Retribue ꝑuo tuo t vi/
k uifica me: t cũstodiã
t hmões tuos. Reuela oculos

Retribue seruo tuo. Gimel. Proposuit se corrigere
ꝓpha ꝙfusiõe ductꝰ ex cognitiõe dei t suũpsi⁹ t custodire
hmões dei: Sed qz ꝓpt multos defect⁹ hũanos ad h non
sufficit hõ sine dei auxilio: Jõ in h octonario ꝝ multiplicẽ defectũ
petit mltiplicẽ grãz. Et ꝓpt h cõpetent huic ꝓponit lrã/gimel: q̃
interptat plenitudo vel retributio: et significat q̃ h petit sibi retri/
bui siue dari plenitudinẽ grę diuinę ꝝ defectũ hũanę indigẽtię. Et
est rect⁹ ordo lrarũ: vt post Aleph t beth sequat gimel: qz p̃ do/
cet hõ: deide de suis defectib⁹ ꝙfũdit: et tertio fit ei retributio. Et
qd h dic/ g ¶Retribue/põt legi i psona pctõrl vel incipientl vl
Ps.115. ꝓfecti: Et hm h li/re/notat diuersa. Si enĩ loq̃tur pctõr: li/ re/no/
tat ꝝtietatẽ: sicut exponit illud. s. Quid retribuã dño p oib⁹ q̃ re/
tribuit mihi. Glo. Retribuit de⁹ hoib⁹ bona p mal' passus p eis:
cui hoies retribuũt mala p bonis. Si loq̃tur incipiẽs: li/re/notat
iterationẽ. ij. Regl. xij. b. Si parua sũt h: adijciã tibi mlto maio
ra. Sz si loq̃tur ꝓfect⁹: li/ re/notat ꝙformitatẽ. Ps. Et retribu/ Ps.17.
et mihi dñs hm iusticiã meã. Cõtra q̃ multiplicẽ defectũ petens
multiplicẽ grãz: Primo petit i vniuersali dicens: Retribue ser
uo tuo: postea aũt specificat: Primo petẽs
viuificationẽ fidei ꝙtra mortẽ pctl/ dicens:
h ¶Uiuifica me. i. p fidei grãz. Abacuk. ij. a.
Just⁹ aũt i fide sua viuet. Secdo ꝝ ignauiã pe
tit grãz opãdi dicens: i ¶Et custodiã ser/
mones tuos: q̃s custodiẽdo adolescentior
corrigit viã suã. Et bñ seqt opario post fidẽ:
qz fides sine opib⁹ mortua ē: Jaco. ij. d. Ter/
tio ꝝ defectum ig̃rãtię petit donũ itelligẽtię:
Uñ dic. k ¶Reuela oclos meos tc. Et
h bñ seqt p⁹ id qd dixerat: Custodiã hmõ/
nes tuos: qz nõ pñt custodiri nisi sciant: nec
pñt sciri nisi reuelẽt oculi. Lucl vltl. c. Oculi
eoꝝ tenebãt ne eũ agnoscerẽt. Sz cũ ita scian
tur hmões dei p auditũ sic p visũ: quare nõ similit dicit: Reuela
aures meas: sic dr. j. Regl. ix. c. Dñs reuelauerat auriculã samuel'.
Et Job. xxxvj. b. Reuelabit q̃z aurẽ eoꝝ vt corripiat. Sol'. Ter/
tius ē videre q̃ audire: Jõ dicit potius/Reuela oculos q̃ aures.
Loquit aũt h de ocul' interiorib⁹: Qui claudunt multis modis:

Oculi interiores clauduntur multipliciter

Claudunt enim

Propt prauã ꝙsuetudinẽ. Gen. xxvij. a. Senuit isaac et ca/
ligauerẽt oculi ei⁹ t videre ñ poterat. Per isaac q̃ interptat
risus: significant illi q̃ in delitijs suis ridentes senescũt t ibi
Propt carnalẽ affectionẽ: qd significatũ ē (lumẽ amittũt.
Judicl. xvj. e. vbi dr/q̃ dalila tradidit sãsonẽ in man⁹ phi/
listioꝝ: quẽ cũ apphẽdissẽt philistei/stati eruerẽt oculos ei⁹.
Sãson interptat sol eoꝝ: et significat p̃latos. Dalila interp̃
tat situla: et significat carnalẽ affectionẽ: q̃ extrahit a p̃la/
to qcqd vult/ sic situla a puteo. Hęc tradit p̃latũ in man⁹
Propt mltipli/ (philistioꝝ. i. dęmonũ: q̃ eũ stati exęcẽt.
cẽ curã rerũ tpaliũ. Hiere. vltl. b. Exęcat⁹ fuit' sedechias
Propt terrenoꝝ amorẽ. (i reblata: qd iterptat multa h.
Uñ Tob. ij. b. habet q̃ tobias exęcat⁹ fuit stercorib⁹ birũ
dinũ. Per birũdies itelligũt ꝙtẽplatiui: q̃ volant ad cęlũ.
Per stercora/tpalia: q̃ ipi vilia reputãt. Phil'. ij. b. Oia de/
Propter nimiam dis/ (trimẽtũ feci t arbtror vt stercora.
cussionẽ. Actl. ix. a. Subito circũfulsit eũ lux ꝺ cęlo. Po/
stea seqt: Aptisq̃ ocul' nihil videbat. Prouer. xxv. d. Per
Propt ignauiã t tor/ (scrutator maiestatl oppmet a gl'ia.
porẽ. Apocl. iij. c. Scio q̃ neq̃ calid⁹ es neq̃ frigid⁹. Et
postea: Nescl q̃ miser es t miserabil' t paup t cęc⁹ t nud⁹.
Miser p natę fragilitatẽ: miserabil' p eiusdẽ vulnerationẽ:
paup p opeꝝ carẽtiã: cęc⁹ p ig̃rãtiã: nud⁹ p ꝙtutũ abstẽtiã.
Propt certã maliciã. Sap. ij. d. Malicia eoꝝ exęcauit eos.
Propt gloriã dei mãifestãdã. Job. ix. a. Neq̃ h peccauit
neq̃ parẽtes ei⁹ vt cęc⁹ nascerẽt: s vt manifestent opa dei
Propt acceptionẽ munerũ. Gen. xx. d. Ecce dedi (in eo/
fri tuo mille argẽteos: hoc erit tibi i velamen oculoꝝ et ad
oẽs q̃ tecũ sũt. Eccl. xx. d. Exenia t dona exęcẽt oculos
Propt carnalẽ sensũ. j. Corl. ij. d. Alias hõ nõ (iudicũ.
pcipit ea q̃ dei sũt. Job. xv. d. Quit faciẽ ei⁹ cr assitudo.
Propt honorẽ t ꝙspitatẽ. Ps. Nõ cũ in honore eẽt nõ in/ Ps.48.
tellexit. Jstl modis claudũt oculi hoĩs interiores: t dñs reuelat et Dñs aperit oculos interiores multis modis
Per pęnã. Gen. iij. b. Apti sũt (apit eos multl modis. s.
oculi eoꝝ. Jbi dic Greg⁹. Pęna oclos apit/q̃s culpa clau
dit. Esa. xxviij. e. Uexatio dabit itellectũ auditui.
Per ꝓpię fragilitatl ꝙsiderationẽ. Job. ix. b. Lutũ fecit t li/
Per cęli pturbationẽ. Apocl. iij. d (niuit oclos meos tc.
Per pęnitentię (Collyrio inũge oculos tuos vt videas.
amaritudinẽ: qd sig̃t Tob. xj. c. vbi dr q̃ tobias posuit
fel piscl sup oculos pris sui. Per fel qd ē amarũ/significat
Per inknę sua/ (pęnitẽtia: p piscẽ scti: q̃ supenatãt mũdũ.
uitatl p̃gustationẽ. Ps. Gustate t videte qm̃ suauis ē dñs. Ps.33.
Et. j. Regl. xiiij. d. habet/q̃ ionathas gustauit mel t illu/
Per ozonẽ ꝓpriã vel alienã. De p/ (minati sũt oculi ei⁹.
pria. iij. Regl. iij. b. ꝺ salomõe cui data ē a deo sapia. De
aliena. iiij. Regl. vj. d. de puero helisęi: cui orante helisęo
aperuit dñs oclos/t vidit mõtẽ plenũ eq̃ꝝ t curruũ igneoꝝ.
Per grę infusionẽ. iiij. Regl. iiij. f. Helisę⁹ incubuit super

puerũ ⁊ oscitauit puer septies: aperuitq; oculos. Puer mortuus est pctõ: cui icubat dñs vocãdo ad pẹnitẽtiã. Qui septies oscitat: cũ sanctispũs septẽ dona recipit: et sic illuminat ꝑ gratiã. Dicit ergo: Reuela oculos meos. a Et illis reuelat, cõsidera/bo mirabilia de lege tua/noua: in q̃ sunt mirabilia: q; ibi dat ꝓcẹptũ de diligẽdis inimicis: et de reddẽdo bono ꝑ malo: Matth. v. g. Et ꝓsiliũ de oi/bus relinquẽdis. Luc. xiij. g. Ois ex vobis q̃ nõ renũciauerit oib⁹ q̃ possidet/nõ potest esse me⁹ discipul⁹. Istud ꝓsiliũ multis ẽ mi/rabile: ꝛ ipe de⁹ det tale ꝓsiliũ. Esa. xxviij. g. A dño deo exercituũ exiuit vt faceret mira/bile ꝓsiliũ. Nec solũ est mirabile/sed terribile videt multis. Ps. Terribilis in cõsiliis ꝛc.

Alt Ingalinus

†Ps. 65.

• Quarto ꝓtra incolatũ hui⁹ miseriẹ petit sen/sum dulcedinis bonitat, dei: Unde subdit: b Incola. i. peregrin⁹: c Ego sum in terra. q. d. nõ sum de mũdo b/licet in eo sim: nõ quasi ciuis/sed sicut aduena ⁊ peregrin⁹. Et ideo/ d Nõ abscõdas a me mãda/ta tua: sed mihi ea manifesta/vt in eis delecter: ⁊ reficiar dũ sum ĩ hoc exilio ⁊ ad patriã tendo. Heb. xj. c. Nõ acceptis repromissio/nibus: sed a longe eas aspiciẽtes ⁊ salutãtes ⁊ ꝓfitentes: q; peregri/ni ⁊ hospites sunt sup terrã. Ps. Heu mihi q; incolat⁹ me⁹ ꝓlon/gatus ẽ. Paulus autẽ nõ tm incola fuit in mũdo sed ⁊ mortuus: ꝗm q; dicit Gal. vj. d. Mihi mũdus crucifix⁹ est ⁊ ego mũdo. Et q; incola sum in terra/vilis ⁊ abiect⁹ a mũdo: non abscõdas a me tali/mandata tua. Matth. xj. d. Abscõdisti h̃ a sapiẽtib⁹ ⁊ reuela/sti ea paruul. i. humilib⁹ ⁊ abiect, Et vt ex humilitate mereat au/diri: quinto insufficientiã suam confitet/ dicens: e Concupi/uit anima mea ꝛc. q. d. non sufficient desidero bona q̃ cogno/sco: sed tũ ꝓsiderare ꝓcupisco. Et nota q; sunt q̃dam q̃ nec cogno/scunt nec desiderãt: vt simplices ⁊ idiotẹ. Quidam cognoscũt nec tũ desiderãt: vt infirmi. Sed hozũ q̃dam desiderare nõ volunt: et h̃ est malicia ⁊ quasi desperata infirmitas. Alij ꝓcupiscũt deside/rare: et hoc ẽ qualescẽtia. In hoc ergo q; dicit: ꝓcupiuit desi/derare/simul notat ⁊ humilitatẽ ⁊ desideriũ/licꝛ imꝑfectũ. Quẹ duo oportet habere eũ qui vult impetrare a dño. Eccj. xxxv. d. Oratio humiliãtis se nubes penetrabit/ecce humilitas: Et ꝗ de/siderio sbdit: Et donec appropinquet. Glo. ad deũ: nõ ꝓsolabit: ⁊ nõ discedit donec aspiciat altissim⁹. Hic etiã allegat ꝑ eo q̃ d. ẽ. pe/tierat: Non abscondas a me mãdata tua. Et nõ debes abscõdere: sed eo; sensum ⁊ dulcedinẽ mihi aperire: quia ꝓcupiuit ani/ma mea ꝛc. Dixisti enĩ Mat. xiij. b. Qui habet dabit ei. Glo. Qui habet amozẽ ꝗbi: dabit ei sensus intelligẽdi. Et nota differẽ/tiã inter desideriũ ⁊ ꝓcupiscentiã. Cõcupiscit enĩ ⁊ q̃ habet ⁊ q̃ non habet: desiderat autẽ tm id q̃ non habet. Sed q; sunt qui/dam instabiles: q̃ modo feruẽt/modo tepent: Unde subdit: g In omni tempore. Luc. xj. b. Si pseuerauerit pulsans. ꝛc propter impꝛobitatẽ ei⁹ surget ꝛc. Sz q̃d ꝓcupiscit desiderare: f Iu/stificationes tuas. i. opera iusticiẹ: non mũdi vanitates: De q̃/bus Prouerb. xxj. d. Desideria occidunt pigrum. Et postea seq̃/tur: Tota die ꝓcupiscit ⁊ desiderat. Eccj. xxiij. a. Auferr a me ven/tris ꝓcupiscẽtias. Sed q̃d est q̃ dicit: anima mea: Contrariũ enĩ videt haberi Eccj. xviij. d. Si ꝑstes animẹ tuẹ ꝓcupiscẽtias illius/faciet te ĩ gaudiũ inimicis tuis. Sol. Ibi sumit aia ꝓ aiali/tate: h̃ ꝗo ꝑ synderisi. Esa. xxvj. b. Aia mea desiderabit te ĩ nocte. s. aduersitat, : nõ tm ĩ die, pspitat, : Iõ dicit h̃: In oi tpe. b In/crepasti supbos. Sup ꝓfessus ẽ insufficiẽtiã suã cũ dixit: Con/cupiuit ꝛc. hic ꝓsequent ostẽdit causaz hmõi insufficiẽtiẹ. s. pec/catũ ꝗmoꝛ parentũ dicẽs: Increpasti. q. d. h̃ ẽ pẹna pctũ ꝗmo/rũ parentũ: q̃ ꝑ supbiã peccauerũt suggerẽte diabolo: Erit, sicut dij: Gen. iij. a. Quos increpauit dñs dicẽs: Adã vbi es. i. ĩ quan/tã miseriã deuenisti. Et post increpationẽ/addidit pẹnã: cui⁹ nos omẽs participes sum⁹: et adhuc eam sentit ꝑ gentes/ vt a peccato superbiẹ caueat. Et h̃ est increpare supbos. Zach. iij. a. Increpet in te dñs sathan ꝛc. Q̃d ad litterã exponi potest de diabolo: sic. i. puniat te ꝑ superbia tua. Uel de quolibet hoie peccatoze: q̃ est sa/than: id est aduersar⁹ iesu christi per superbiã. Jaco. iiij. b. Et. j. Pet. v. b. Deus supbis resistit. Job. xl. b. Disperge supbos in fu/roze tuo: ⁊ omnẽ arrogantẽ humilia: respice cunctos superbos et confunde eos. Et vt sciatur qui sint superbi: ⁊ quẹ est increpatio: apertius subdit dicens: i Maledicti/maledictiõe culpẹ ⁊ pẹ/nẹ: ecce increpatio. k Qui declinant a mandatis tuis: ecce superbia/nolle obedire mãdatis diuinis. Deut. xxvij. d. Ma/ledictus q̃ non ꝑmanserit in sermonib⁹ legis huius. Primi autẹ declinãtes sunt pꝛelati: et post eos declinãt subditi. Hiere. vj. g. Omnes isti ꝓncipes declinantiũ: id est sũt de numero declinantiũ. j. Esdrẹ. ix. a. Man⁹ ꝓn/cipum ⁊ magistratuũ fuit in trãsgressione hac prima. Osee. v. a. Uictimas declinast, in ꝓfũ/dum: id subditos quos deo offerre debuistis. Et notandũ q; per omnes casus flectit decli/natio eorum. Declinãt enĩ per noiatiuũ per su/perbiam/volentes sibi facere nomen: sicut io/seph⁹ et acarias. j. Machab. v. g. Ps. Vo/cauerũt noia sua in terris suis. Declinãt ⁊ ꝑ ge/nitiuũ per luxuriã/ad litterã generãdo filios et filias: et etiam nimis carnalit diligẽdo ꝓsangui/neos. Osee. iiij. d. Sicut vacca lasciuiẹs decli/nauit israel: id est clerus. Declinant ⁊ per dati/uum: res pauperũ male expendẽdo ⁊ munera recipiendo. De primo Hiero⁹. Histrionib⁹ dare est dẹmonibus sacrificare. De secundo. Esa. j. f. Principes tui infideles socij fu/rum: omnes diligũt munera/sequunt retributiões. Item per ac/cusatiuũ: iniuste accusando. Mich. iij. b. Si quis non dederit in oze eorũ quippiaz/sanctificãt super eum pꝛelium. Item per voca/tiuũ/eo q; vocãt ad lites. Act, xxiij. a. Citato paulo: cẹpit accu/sare tertullus. Uel per accusatiuũ declinant detrahẽdo: Per voca/tiuum adulando. Item per ablatiuũ rapiendo a subditis bona eo/rum. Michẹ. iij. a. Qui violenter tollitis pelles eorum desuper eos. l Auferr a me. Supra ꝓtra multiplicẽ defectũ multiplex remediũ petit: Sed duplex est defect⁹ siue miseria: videlicet inte/rior: ad quã omnia supra dicta pertinẽt: et exterior de qua hic in/cipit agere: quẹ est ꝑsecutio hostium ⁊ ꝓtempt⁹: Et hãc petit au/ferri a se: non quia non sit paratus sustinere: sed ne peccatũ hosti/um augeatur. Et potest hoc legi allegozice in persona martyrũ: vel mozaliter in ꝑsona generalis iusti eodẽ mõ. Unde dicit: l Auf/er a me oppꝛobriũ/ozis. m Et ꝓtemptũ/cozdis habitũ ꝓpꝛ hoc: n Quia testimonia tua exquisiui: id est mar/tyria tua. Quia enĩ martyres toto cozde quẹrebãt pro testimonio christi pati/⁊ adhuc iusti idem cupiũt: ideo oppꝛobrio ⁊ ꝓtemptui erant ⁊ sunt superbis cõtemnẽtib⁹ crucem dñi/⁊ totam christia/nam humilitatẽ: per quam soiã sanat supbia. Oz aũt dixit oppꝛo/brium sibi esse/probat dicens: o Etenim sederũt princi/pes/tanq̃ ex moza machinãtes ⁊ moze iudiciario vtẽtes. p Et aduersum me loquebant/q̃dem iudices qui accusatozes: q̃d grauius est. Iste versus de sancto stephano cantat: quia ei ꝑtie conuenit: de quo dicitur Act, vj. d. Intuẽtes eũ oẽs q̃ sedebant ĩ ꝓcilio viderunt faciem eius tanq̃ faciem angeli. Et eodẽ. c. Sur/rexerunt autem quidam de synagoga ꝛc. et aduersus eum loque/bantur. Eodem. d. Statuerũt falsos testes q̃ dicerẽt: Hic homo non cessat loq̃ verba

Differentia inter desiderũ ⁊ cõcupiscentiam

†Prelati declinant ꝑ oẽs casus

†Ps. 48.

Mozalit ĩ ꝑsona iusti

Triplex oppꝛobrium

Ps. 78.

Ps. 8.

Ps. 118.

Duplex defectus

Allegozice in persona martyrum

Mozalit ĩ ꝑsona general iusti sic legit: l Auferr a me op/pꝛobriũ ꝛc. Hoc enĩ dicit incola ad patriã suspirãs vbi nõ erit ĩ oppꝛobriũ/ꝗ in honoze. Est autẽ triplex oppꝛobriũ. s. ignominiẹ/ culpẹ/⁊ pẹnẹ. De ꝓ. Ps. Facti sum⁹ oppꝛobriũ vicinis nꝛis. De scdo Eccj. xx. d. Oppꝛobriũ nequã in hoie mẽdacium. De tertio. Hiere. xxiij. g. Dabo vos ĩ oppꝛobriũ sempitnũ ꝛc. Et ĩ quolibet istoꝛ ꝓcomitat ꝓtempt⁹. Primũ/ꝓtempt⁹ ab hoib⁹. Secũdũ/cõ/tempt⁹ ab angelis. Tertiũ/ꝓtempt⁹ ab oib⁹. Auferr/q̃/a me dicit incola: oppꝛobriũ ⁊ ꝓtẽptũ/reducẽdo me ad patriaz: vbi erit honoꝛ perpetu⁹. Ps. Gloria ⁊ honoze cozonasti eũ. Cant, viij. a. Osculer te ⁊ iam me nemo despiciat. Et q̃ renti q̃re h̃ sibi fieri debeat: duab⁹ rationib⁹ respõdet. Una: quia ĩ lege dei meditat: Unde dicit: n Quia testimonia tua exq̃siui. Sup. Bea/ti qui scrutantur testimonia eius. Eccj. xxiij. c. Qui elucidãt me vitam ẹternã habebũt: Sz qui exquirũt eam. s. sapientiam/ eluci/dant eam. Job. xxviij. c. Sapiẽtia trahitur de occultis. Alia ra/tio est: quia ꝑsecutionẽ patitur ꝓpter deũ: Unde dicit: o Ete/nim sederũt principes ⁊ aduersum me loquebant: q̃d non tm de principib⁹ hoibus: sed de dẹmonib⁹ verum est: qui se/dent ⁊ obsident viros iustos: et aduersus eos loquunt per diuer/sas temptationes suggerentes peccata. Eph. vj. b. Non est nob̃

* colluctatio aduersus carnem

Allegorice

Non cessat loq̃ verba aduersus locũ sanctũ ⁊ legem. Quid autem iusti ⁊ martyres: et ꝓcipue beatus stephanus in ꝑsecutione fecerint/subdit: a ¶ Seruus autem tuus exercebat in iustificationib⁹ tuis. Quõ autem exercebat subiũgit: b ¶ Nã et testimonia tua/supra dicta: c ¶ Meditatio mea est: id est cogito quę sint ꝓmia martyrũ: et sic vinco per patientiam ferocitatẽ ꝓncipũ. Roma. viij. d. Non sunt ꝑdignę passiones huius temporis ad futurã gloriam quę reuelabit in nobis. Nec solum patientiã habẽdo exercebatur: sed ⁊ dilectionẽ ad hostes seruando. Unde subdit: d ¶ Et consiliũ meũ iustificationes tuę. q. d. in hoc mihi ipsi consului ⁊ ꝓfiliũ saluatoris tenui/ q̃ seruaui iustificationes tuas: in q̃ quas p̃cipuũ est diligere inimicos. De btõ autem stephano specialiter potest dici/q̃ triplicit exercebat in iustificationibus dei. Primo disputãdo. Unde Act. vj. c. Non poterant resistere sapiẽtię ⁊ spiritui q̃ loquebat. Secundo compatiẽdo: quia ꝑ suis persecutorib⁹ orauit: Act. vij. g. Tertio patiẽdo: q̃ lapidat⁹ ẽ: vt ibidẽ habet.

Meditabatur

Et enim

Et consiliũ meũ iustiũ

Beat⁹ stephanus triplicit exercebatur i iustificationibus dei

Dozalit

* colluctatio aduersus carnẽ ⁊ sãguinẽ sup̃ple tũ: sed aduersus p̃ncipes ⁊ potestates: aduersus mũdi rectores tenebrarũ hay. Si ꝓ temptationes haberet et succũberet: non sibi meritoriũ/ sed dãnosum esset. Unde q̃ in temptatiõe ꝓfecerit/ostendit: a ¶ Seruus autem tuus exercebat in iustificationib⁹ tuis. q. d. quanto magis temptabar: tanto magis ꝓficiebam. Sicut de filijs israel dicit Exo. j. b. q̃ quanto magis egyptij oꝑimebãt eos: tanto magis multiplicabant ⁊ crescebant. Greg⁹. Temptatio cui non ꝓsentitur/nõ est peccatũ: sed materia exercẽdę virtutis. Iustificationes autem in quib⁹ homo debet exerceri cum temptat/sunt confessiones: quia frequent debet ꝓfiteri ⁊ se accusare ⁊ sic iustificare. Ps. Facta est iudęa sanctificatio eius. Esa. xliij. d. scõm aliã litterã: Dic tu prior iniq̃tates tuas vt iustificeris. Et nõ confundar confiteri: quia non cogito nec appeto laudari ab hoibus ꝗ tũ a te. Hoc est q̃ sequit: b ¶ Nam ⁊ testimonia tua meditatio mea est: id est de ꝗ cogito quõ tu mihi sis testis i ꝓscientia: non contra me/ sed pro me. Roma. viij. c. Ipse spũs reddit testimoniũ spiritui nostro q̃ sumus filij dei. j. Joh. v. b. Tres sunt q̃ testimoniũ dant in celo: pater/ verbũ/et spũsctũs. Pater testimoniũ dat pro nobis/si quãtũ possum⁹ facim⁹. Filij⁹/si quãtũ scim⁹ opamur. Spũsctũs/si q̃ nobis suggerit adimplem⁹. Hęc testimonia dei meditari debem⁹. Itẽ testimonia dilectiõis christi/sunt eius natiuitas/passio/descẽsus ad inferos/resurrectio/ascẽsio/spiritussancti missio/vltim⁹ aduent⁹. Hęc sũt septẽ signacula: de q̃b⁹ dicit Apoc. v. b. Hęc debemus cogitare. Deut. xj. c. Ponite ꝗ verba mea in cordib⁹ ⁊ in animis vr̃is. Et sequit: Docete filios vr̃os vt illa meditent. Qui autẽ ꝗ meditat/ꝓcutit ad timorẽ ⁊ accendit ad maiorẽ: quę duo excitant hoiem ad bonũ agẽdũ: Unde subdit: d ¶ Et ꝓfiliũ meũ iustificationis tuę. q. d. ex illa meditatiõe firmaui ꝓfiliũ/ vt iustificationi meę intenderẽ. Josue. ix. d. Timuim⁹ valde ⁊ puidim⁹ aiab⁹ nr̃is. Joh. xiij. c. Si q̃s diligit me sermonẽ meũ seruabit.

Ps. 113.

Ps. 110.

Ep. 5. f.

Pauimẽtũ vnde dicit

a seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. b Nam ⁊ testimonia tua meditatio mea est: c et consilium meum iustificationes tuę. d

Daleth: timor vel natiuitas.

e Adhęsit pauimento anima mea: f viuifica me ꝓ m verbum tuum. g Uias meas enunciaui et exauditisti me: h doce me iustificationes tuas. i Uiam iustificationũ tuarũ instrue me: k ⁊ exercebor in mirabilib⁹ tuis.

Daleth. Sup̃ contra suũ defectũ petijt auxiliũ: Sz q̃m exptus ẽ duplex esse impedimẽtũ bñ opandi: ideo timet: Uñ huic octonario p̃ponit/ Daleth lra: q̃ interp̃tat timor vel natiuitas. Quę duo bñ iũgunt: Nam initiũ sapię timor dñi: vt dr̃ i psalmo. Et facit natiuitatẽ spũalẽ: Uñ Esa. xxvj. d. ꝓ m vna lra. A timore tuo dñe ꝓcepim⁹ ⁊ q̃si parturiuim⁹ ⁊ pepim⁹ spm̃ salutis. Primũ impedimẽtũ bñ opandi ẽ fomes seu amor carnal'. Secundũ est accidia. De ꝗ dic: ibi: Adhesit ⁊c. De scõ: ibi: Dormitauit ⁊c. Dic q̃: e ¶ Adhęsit pauimẽto. i. carni: f ¶ Anima mea. q. d. mõ spero: q̃ vt p̃dixi: mõ ꝓfiliũ meũ iustificationes tuę: sed tũ timeo: q̃ impedimẽtũ video bñ opandi ⁊ ꝓnũ me sentio ad relabẽdum: q̃/ adhęsit aia mea/ p carnalẽ affectum: pauimẽto. i. corpi vel carni: Nemo enim vnq̃ carnẽ suã odio habuit. Pauimẽtũ aũt dr̃ a pauere vel pauire/ q̃ est ferire: eo q̃ terra vel lapis feriẽdo terit/ vt pauimẽtũ fiat lene ⁊ nitens ⁊ solidũ: sic caro ꝓculcãda ẽ ⁊ disciplinis feriẽda. Et q̃to magis ꝓculcat: tãto magis solidat et leui⁹ portat sup̃ incedẽtẽ spiritũ ⁊ ędificiũ bonor̃ operũ.

Tempalia ⁊ terrena dicuntur pauimentum

Hester. j. b. Lectuli aurei ⁊ argentei sup̃ pauimẽtũ. Uel sicut etiã tangit Glo. pauimentũ sunt terrena. s. diuitię/delitię/et honores: Quę dicunt pauimẽtũ multis rõnib⁹. Pauimẽtũ enim est planũ et defacili trãscurrit: sic tpalia cito trãseũt. Sap. v. b. Quid nob̃ ꝓfuit supbia: aut diuitiar̃ iactãtia q̃d ꝓtulit nob̃: Trãsierũt oia ista velut vmbra: et tanq̃ nũcij⁹ p̃currẽs ⁊c. Nec solũ transeũt: sed magis ꝓpte trãseunt/et cito. Luc. xij. c. Stulte hac nocte repetẽt aiam tuam a te: q̃ autẽ parasti cuius erũt: Job. xx. c. Cũ habuerit q̃ cupierat/ possidere nõ poterit. Item pauimentũ ꝓculcat: sic ista tpalia/a sanctis. Apoc. xij. a. Luna sub pedib⁹ eius. Phil. iij. b. Oia detrimẽtũ feci ⁊ arbitror vt stercora. Item pauimentũ plenũ est puluere: sic dignitates plenę sunt impij⁹/ q̃ dicit puluis. Ps. Non sic impij nõ sic: sed tanq̃ puluis quẽ ꝓjicit vent⁹ ⁊c. ij. Regl. xxij. d. Delebo eos vt puluerẽ terrę. Item pauimentũ durum est: ⁊ ideo nõ facit fructũ: sic tpalia. Eccl. xxj. b. Uia peccãtiũ cõplantata ẽ lapidibus. Eccl. v. b. Qui amat diuitias/fructũ non capiet ex eis. Item pauimẽto adhęsit aia multor̃. Job. xxiiij. b. Non habentes velamentũ id est charitatẽ/amplexati sunt lapides. Dicit aũt hic iustus sub p̃terito ꝓfitens de auaricia: Adhęsit ⁊c. Et hoc ẽ ꝓtra naturã q̃ aia adhęret pauimẽto quę ꝓcipit adhęrere deo. Deut. x. d. Dñm deũ tuũ timebis/⁊ ei soli seruies: ipsiq̃ adhęrebis. Et Deut. iiij. a. Uos aũt q̃ adhęretis deo viuitis vniuersi. j. Cor. vj. d. Qui adhęret deo vn⁹ spũs est. Qui autem huic pauimẽto siue carni siue tpalib⁹ adhęret/morit̃ ꝑ pctm̃. Roma. viij. c. Si ꝓ m carnẽ vixerit/ morietmini. j. Timoth. vj. b. Qui volunt diuites fieri/incidũt in temptationẽ ⁊ in laqueũ diaboli: ⁊ desideria multa inutilia ⁊ nociua: q̃ mergũt hoies in interitum ⁊ pditionẽ. Et q̃ sic anteq̃ peniteret mortu⁹ fuerat: Jõ petit viuificari/dicẽs: g ¶ Viuifica me/ nõ ꝓ m meũ meritũ: ꝗ h ¶ Scõm verbũ tuũ. i. ꝓ m ꝓmissũ tuũ. Eze. xviij. e. In quacunq̃ hora ingemuerit pctor: oim iniq̃tatũ ei⁹ nõ recordabor amplius. Uel/ Scõm verbũ tuũ. i. auxilio verbi tui. Joh. vj. g. Uerba q̃ ego loquor/spũs ⁊ vita sunt. Et q̃ ꝓmissũ sibi debeat solui/ostẽdit dicẽs: i ¶ Uias meas/ pauimẽti: k ¶ Enũciaui. i. pctã in quib⁹ male ambulaui ꝓfessus sum: ⁊ iõ me debes viuificare. Prouer. xxviij. b. Qui abscõdit scelera sua nõ dirigẽt: qui aũt ꝓfessus fuerit ⁊ reliq̃rit ea/misericordiã ꝓsequet. Job. xxxj. d. Si abscondi vt hõ pctm̃ meum. l ¶ Et exauditisti me/delendo pctã q̃ ꝓfessus sũ. Hoc enim sequit. Uñ. s. Dixi confitebor aduersũ me iniusticiã meã dño: ⁊ tu remisisti ⁊c. Quia vero vias meas malas tibi enũciaui: tu mihi tuas bonas annũcia. Hoc ẽ q̃ sequit: m ¶ Doce me iustificationes tuas. Hę sũt vię dñi: nõ tm̃ cognoscẽdę ꝗ tenẽdę: Uñ mutato noie viarũ: vocat eas iustificationes: q̃ ãbulãtes i eis iustificãt ⁊ ad regnũ cęli ducũt: Mat. iij. a. et. iiij. c. Pęnitẽtiã agite: appropinq̃bit enim regnũ cęlor̃. Hoc ẽ triuiũ: ꝗ q̃ Exo. iij. f. Dñs de⁹ hebręor̃ vocauit nos: ibim⁹ viã triũ dierũ i deserto. Hęc etiã triplex via notat in ꝗ ꝓsu: Uias meas enunciaui/in confessione: et exauditisti me/in contritione. Ps. Cor ꝓtritũ ⁊ humiliatũ deus nõ despicies. Uel/ iustificationes. i. mãdata: Uel/ iustificationes. i. spũalem intellectũ legis: quia lra occidit: spũs aũt viuificat. ij. Cor. iij. b. Sed q̃ sunt alij q̃ cognoscũt iustificationes: sed tũ modũ procedẽdi in eis ignorãtes minus proficiũt: ideo etiam se in modo instrui petit dicens: n ¶ Uiam iustificationũ tuarũ instrue me. i. modũ ⁊ ordinem adimplendi eas. Seneca. Bona male locata/mala reputato. Bona enim ordinari debent. Uñ Cant. ij. a. Ordinauit in me charitatem. Cognitis autem iustificationib⁹ ⁊ eorum ordine/sequi debet vsus operis: Unde addit: o ¶ Et exercebor: sicut exercetur homo in palęstra vt habilior fiat. j. Timoth. iiij. b. Exerce teipsũ ad pietatem. p ¶ In mirabilibus tuis: id est in ipsis iustificationibus: quę inexpertis mirabiles vident. Esa. xxv. a. Quoniam fecisti mirabilia. Iustificationes etiam peccator̃ dicunt mirabiles: quia ibi apparet mirabilis dei misericordia. Ps. Mirifica misericordias tuas qui saluos facis sperantes in te. Habito de primo impedimento bene operandi/⁊ de his quę cõtra illud petit: sequitur de secũdo impedimẽto: quod est tędiũ seu accidia: De q̃ dicit:

Ps. 31.

Ps. 50.

Ps. 16.

Ar ꝓnũciaui

Ar iustificationum

Ar insinua mihi

a Dormitauit aia mea ꝑ tedio. q. d. mõ instructꝰ i mirabilibus tuis exerceboꝝ: sed adhuc ñ securꝰ: qꝛ olim aia mea parũ vel nihil operãs: Dormitauit. i. a spe cõprehẽdẽdi iustificatiões illas refrixit: b Prę tedio/ dilatiõis. Prouer. xiij. b. Spes q̃ differt affligit aiaz. Bat. xxv. a. Dozã aũt faciẽte spõso/ dormitauerũt oẽs ⁊ dormierũt. Nota aũt q̃ nõ dicit ꝗ dormiuit/ ꝗ dormitauit. Dormire nãq̃ ẽ pigri ⁊ obliuiosi. Prouerb. vj. b. Usq̃q̃ piger dormis: Dormitare aũt ẽ expectãtis ⁊ fessi: Ut de Neutꝛ tñ dz cadere i vigilibꝰ ecclię. i. i ꝓlat. et clericl. Ps. Ecce ñ dormit/ bit neq̃ dormiet: q̃ custodit isrl. Prouer. vj. a. Nõ dormitẽt palpebrę tuę. Noi q̃dẽ existẽti in alto loco/ piculosũ ẽ dormire: sic dormit uerũt q̃ ascẽderũt eq̃s. Actl. xx. b. Sedẽs q̃dã adolescẽs sup fenestrã cũ mergerek sõno grauiceci dit ⁊ mortuꝰ ẽ. Jõ aũt nõ debet pastoꝛ dormire: qꝛ lupꝰ nõ dormit. i. diabolꝰ. Esa. v. g. Nõ dormitabit neq̃ dormiet. Hoc dicit de sennacherib: ꝑ quẽ intelligit diabolꝰ. Propk q̃ admonet bonꝰ pastoꝛ. j. Pet. v. b. Vigilate: qꝛ aduersariꝰ vester diabolꝰ tãq̃ leo ꝛc. Lucl. ij. b. Pastores erãt vigilãtes ⁊ custodiẽtes vigilias noctl sup gregem suũ. Quia ꝗo timet iterũ obdormire/ petit ꝓfirmari dicẽs: c Cõfirma me/ i vigili custodia mei ⁊ meoꝝ. Eccj. xv. a. Firmabit in illo ⁊ ñ flectek. Et ꝗ d In verb tuis. i. ꝑ ꝗba tua .s. ꝑ meditationẽ legꝭ tuę. Ps. Verbo dñi cęli firmati sunt. Vel/ Cõfirma me i vbis tuis: vt a meditatiõe coꝝ nõ recedã: et sic nõ obdormiã. Eccs. vltl. d. Verba sapiẽtũ q̃si stimuli. s. pũgentia et excitatiua: ⁊ q̃si clauí i altũ defixi. s. ꝓfirmãtia. Eccj. xliij. b. In ꝗbis scti stabũt ad iudiciũ ⁊ ñ deficiẽt i vigilijs suis. q. d. ꝗba sacrę scꝑturę sctis reducũt iudiciũ ad memoriã: et iõ non sinũt eos dormitare: Quia q̃tũcũq̃ vigilet hõ/ nõ suffiẽ ꝑ se ad sui vel aliorũ custodiã: ꝗm q. j. dz: Nisi dñs custodierit ciuitatez: frustra ꝛc. Jõ adhuc bñ subiũgit: e Tuam iniqtatl amoue. i. elonga: g A me/ ne. s. in eã incidã. h Et i lege tua. i. ꝗm legẽ miscdię quã dedisti/ quã tulisti: i Miserere mei/ remittẽdo prioza peccata: vt nõ exigẽtibꝰ illis i alia iterũ incidã. Lex enĩ dñi ẽ miscdia q̃ sola ipm ligat ⁊ eũ de dño fecẽ seruũ. Phil. ij. a. Exinaniuit semetipm formã serui accipiẽs. Prouer. vltl. d. Lex clemẽtię i lingua eiꝰ. Vel sic: e Tuã iniqtatl/ q̃ iam fuit/ ⁊ timeo ne adhuc sit i me: f Amoue a me/ dimittẽdo pctm̃. h Et i lege tua. vt. g̃. i Miserere mei/ misericordiẽ gr̃az infũdẽdo. q. d. auferꝰ malũ/ ꝓfer bonũ/ extirpa vitia/ plãta ꝗtutes in hoꝛto tuo. Sed qꝛ opoꝛtet q̃ hõ faciat q̃d in se ẽ se ꝑparando ad gr̃am bene subdit: k Tuã veritatl elegi. q. d. tu dñe fac q̃d tuũ est: nã ego de meo libero arbitrio feci q̃d meũ ẽ/ eligẽdo viã vitatl: quã tñ ꝑ me ītrare nec icedere possũ: via veritatis/ christus ⁊ doctrina ⁊ vita eius. Job. xiij. a. Ego sũ via/ vitas ⁊ vita. Et sequit: Nemo venit ad patꝛẽ nisi ꝑ me. s. viã. Mat. xxij. b. Scimꝰ qꝛ verax es ⁊ viã dei in veritate doces. Elegi. In hoc notat libertas arbitrij. Hiere. xxj. c. Ecce ego do coꝝã vob viã vitę ⁊ viã mortl. Deut. xxx. d. Elige q̃ vitã vt et tu viuas. De via aũt mortl/ Prouer. vij. d. Stati eã seq̃t q̃si bos ductꝰ ad victimã. Ecõtra dz Eccj. xviij. d. Post ꝓcupiscẽtias tuas nõ eas. Sz vt viã mortl fugiamꝰ: necesse ẽ prękogitare iudiciũ pctõꝝ: Uñ bñ ꝗbdit: l Iudicia tua ñ sũ oblitꝰ. Job. xix. d. Scitote eẽ iudiciũ. Hic aũt pluralit dic/ iudicia/ ꝑpter duplex iudiciũ. Unũ in pñti q̃ occulte iudicat: et aliud in futuro/ in q̃ iudicabit apte. Sũt aũt q̃dã q̃ freq̃nt eligũt viã vitatl: ꝗ plꝰ ñ faciũt: Uñ iste oñdit pꝰ electionẽ suã secutã eẽ opationẽ subdens: m Adhęsi testionijs tuis dñe. Et qꝛ ꝑmiserat d̃ iudicio: posset aliq̃s suspicari q̃ tioze pęne postmodũ oparek: q̃d remouet/ cũ dic: Adhęsi/ ꝑ charitatẽ/ quã timoꝛ introduxit sic seta filum. Eccj. xxv. b. Timoꝛ dñi initium dilectionis eius. n Testimonijs tuis. i. doctrinę euangel/ cę: cui multi non adhęrent: ĩmo q̃d peius est ꝓtradicunt. Osee. iiij. a. Populus tuus sicut hi qui ꝓtradicunt sacerdoti: id est christo. Dicunt enim christo cum iudęis/ illud Job. viij. b. Testimoniũ tuũ non est verum. Et quia hoc fecꝰ: o Noli me ꝓfundere: sicut ꝓfundes illos/ q̃ ꝓtradicunt testimonijs tuis. Esa. xlv. c. Confusi sunt ⁊ erubuerũt oẽs simul: abierũt in ꝓfusionẽ fabricatozes erroꝝ. Ps. Cõfundank oẽs iniqua agẽtes. Quãtum adhęserit subdit: p Tuã mãdatozũ tuoꝝ. Hęc ẽ arta via q̃ ducit ad vitã. q Cucurri. i. strenue ⁊ ꝓmpte ãbulaui. Prouer. iiij. b. Uiã sapię mõstrabo tibi: ⁊ ducã te ꝑ semitas q̃ętatl: q̃s cũ ingressus fuerꝭ nõ artabunk gressus tui: ⁊ currẽs non habeꝗ offendiculũ. Mõ aũt possumꝰ currere nisi ipe nos ducat/ ⁊ viaz mõstret. Uñ cũ dixisset ꝗ: cucurri/ addit: r Cũ dilatasti coꝝ meum. q. d. alĩ currere nõ potuissez nisi dilatasses coꝝ meũ ꝑ charitatẽ: q̃ q̃to magl dilãtat coꝝ: tãto citꝰ facit currere. Job. xx. a. dz d̃ petro ⁊ iohãne: Currebãt duo simul: et ille aliꝰ discipulꝰ q̃ cucurrit citꝰ petro: ⁊ venit ꝑꝰ ad monumẽtũ. Ibi Greg. Qui amat ardẽdentꝰ currit velocꝰ/ ⁊ puenit citꝰ. Ps. In tribulatione dilatasti m̃: Quia i tribulatiõe puocak charitas et vis eiꝰ augmẽtak. Uñ ⁊ alibi i Ps. Disciplĩa tua ipa me docebit: dilatasti gressꝰ meos subtꝰ me. Gen. ix. d. Dilatet dñs deꝰ iaphet. Bñ ãt latũ ẽ coꝝ q̃d oẽs

a Bõrmitauit aia mea prę tę/
b diõ: ꝓfirmã me in vbis tuis. c
Uiã iniqtatl ãmoue ã me: et d
tĩ legẽ tua miserere mei. Ui/
e ãm vitatl elegi: iudicia tua ñ
f sũ oblitꝰ. Adhẽsi testionijs
g tuis dñe: nõli me ꝓfundere.
h Uiã mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri
i cũ dilãtasti coꝝ meũ. k He
k Legẽz (est vel viuo
l pone mihi dñe viãm
m iustificationũ tua/
n rum: et exquiram eam sẽm/
o per. Bã mihi itellectũ ⁊ scrũ
p taboꝝ legem tuam: et custo/
q dia illã. Lucl. xj. d. Beati q̃ audiũt ꝗbũ dei ⁊ custodiũt illud.
r Sed multi sunt qui eam

Legẽ pone (suscipit/ amicos. s. ⁊ ĩimicos. He. Cũ sup petierit viuificari/ ⁊ oñderit a q̃ morte. s. ab amore carnali ⁊ tędio spũali: Cõtenient d̃ vita in q̃ viuere vult suponit: Legẽ pone ꝛc. Uñ ⁊ cõpetenk ꝗponik lra/ He: q̃ interptak est vel viuo: q̃d in idẽ redit. Nã q̃ vere ẽ/ viuit: ⁊ q̃ viuit/ vere ẽ. Quę sit q̃ vita in q̃ viuere velit/ dic petẽs sic: s Legẽ pone. Ex leges enĩ. i. filij belial: q̃ sũt sine iugo/ nec vere viuũt nec vere sk: Sũt enĩ socij eiꝰ q̃ nõ ẽ. i. diaboli: Job. xviij. c. Qui vt habek in Glo. idcirco iã nõ ẽ: qꝛ a sũma eẽntia recessit: et ꝗ fuit q̃ñ sine lege volens eẽ: similis eẽ voluit altissimo: Esa. xiij. d. j. Timoth. v. a. Quę i delitijs ẽ viuẽs mortua ẽ. Ergo inq̃t: vt viuaz: legẽ pone mihi. s. nouã legẽ: q̃d notat cũ dic: pone. s. stabilik: qꝛ vetꝰ lex nõ fuit firma: ꝗ lex fidei fũdamẽtũ est firmũ. Heb. xj. a. Fides ẽ suba rerũ sperãdarũ. j. Corl. iij. b. Ut sapiẽs architectꝰ fũdamẽtũ posui. s. fũdamẽtũ fidei. Et ad differẽtiã legis veterl addit: t Uiã iustificationũ tuarũ. Hęc ẽ fides opãs ꝑ charitatẽ: et ꝗ iustificat. Lex aũt vetꝰ ñ iustificabat. Ro. iij. d. Arbitram̃ hoiez iustificari ꝑ fidẽ sine opibꝰ legl. Itẽ Ro. v. a. Justificati igĩt ex fide ꝛc. Heb. xj. b. Sine fide ĩpossibile ẽ quẽq̃ placere deo. Vel/ Uia iustificationũ/ ẽ pęnitẽtia ⁊ ĩnocẽtia. Lucl. j. a. Erãt iusti ãbo añ deũ icedẽtes i oibꝰ mãdatl ⁊ iustificatiõibꝰ dñi. s. ꝛcharias/ q̃ interptak meꝰ: ⁊ helisabet/ dei mei saturitas. Ps. Nõ ꝑuab bonis eos q̃ ãbulãt i innocẽtia. Et Bern. addit: Nec eos q̃ ãbulãt i pnĩa. Sz posset aliq̃s dicere: dñs nõ vult ponere legẽ suã ꝓtẽnẽtibꝰ: Uñ addit: v Et exqrã eã: Ecce diligẽtia. q. d. nõ ꝓtẽnã nõ negligã: ꝗ diligent exqrã vt sciã ⁊ vt faciã eã. Et ꝗ faciã/ ñ ad hozã: ꝗ x Semp. i. q̃diu viuã. Job. xvij. b. Tenebit iustꝰ viã suã. Sz q̃rik/ quõ dic exqrã: q̃d sup dixit cucurri: quõ enĩ exquirik q̃d habek? Sol. Sic aliq̃s sitiẽs acceptũ poculũ ⁊ haurit bibẽdo ⁊ poscit desiderãdo: sic iste legẽ ⁊ habet agẽdo et exqrit ꝓficiẽdo. Uia etiã arta ẽ ⁊ lõga: ⁊ lz habeak: tñ defacili pdik: ꝑcipue qꝛ parũ trita ẽ/ ⁊ paucoꝝ vestigia apparẽt in ea. Mat. vij. b. Q angusta ẽ via q̃ duc ad vitã: ⁊ pauci sũt q̃ inuenũt eã. Thren. j. b. Uię sion lugẽt eo q̃ ñ sint q̃ veniãt ad solẽnitatẽ: Jõ sp exqrẽda ẽ. Uñ Lucl. xiij. c. Cõtẽdite ĩtrare ꝑ ãgustã portã. De nõ exqrẽtibꝰ ꝗo dz. j. Lõge a pctõribꝰ salꝰ: qꝛ iustificatiões tuas ñ exqsierũt. Et vt sufficient exqrere ⁊ iuenire possim. y Da m̃ itellectũ: ⁊ scrutabor legẽ tuã: ñ tm̃ nouã ꝗ ⁊ veterẽ/ vt sciã q̃d ĩ ea lateat. Et q̃re data sit huic petitiõi: rñdet dñs. 3. Intellectũ tibi dabo ꝛc. Et. j. Intellectũ dat puulis. Mat. xj. d. Reuelasti ea puul. z Et scrutabor legẽ tuã: vt dictũ ẽ/ nouã ⁊ veterẽ: ꝗ veterẽ vt i ea noua iueniak: q̃ latet ibi i figurl. Mã rota ẽ in rota. Ezech. j. d. Aspectꝰ eaꝝ ⁊ opa q̃si si sit rota i medio rotę. Et nota q̃ dic: da mihi itellectũ ⁊ scrutabor legẽ tuã: Propk ꝗ eni dat deus itellectũ hoi vt scrutek legẽ suã/ nõ legẽ iustiniani: ñ vt illũ expẽdat i alijs sciẽtijs. Sz q̃d ẽ q̃ dic: scrutabor legem tuã? Uidek enĩ ꝛziũ dici vel inui/ Prouer. xxv. d. Perscrutator maiestatl oppimek a glia. Et Esa. xl. f. Qui dat secretoꝝ scrutatozes q̃si ñ sint. Eccj. iij. c. Altioza tene q̃sierꝭ. Sol. Patet ꝑ hoc q̃ dicit: secretoꝝ ⁊ maiestatl/ ⁊ nõ dicit legis. Et sicut vitiũ est nimis ardue ꝓscrutari: ita ⁊ nimis parum: quia dñs dicit Job. v. f. Scrutami scꝑturas. Sz nõ debemꝰ trãsẽdere terminos positos: ꝗm q̃ dz Exo. xix. d. Cõtestare ꝓplm ne velit trãsẽdere terminos ad videndũ dñm: ⁊ pereat ex eis plurima multitudo. De medio q̃ q̃d seruãdũ est dz ꝗ: Scrutabor legẽ tuã: q̃d maxie exigitur a ꝓlatl ⁊ ꝑdicatoribꝰ q̃ debẽt eã scire. Uñ Malach. ij. b. Labia sacerdotl custodiũt sciaz: ⁊ legẽ reqrẽt ex ore eiꝰ. j. Pet. iij. c. Parati sp ad satisfactionẽ omni poscẽti rationẽ reddere de ea q̃ in vobis est fide et spe. Nec tm̃ scrutãda ẽ sed ⁊ custodiẽda. Unde bñ subiũgit: a Et custodiã illã. Lucl. xj. d. Beati q̃ audiũt ꝗbũ dei ⁊ custodiũt illud.

Sed multi sunt qui eam

Sed multi sunt q̃ eā custodiūt ī ꝗternis ⁊ ī cistis: Unde bñ determiat quō custodiēda ē: a ¶ In toto corde meo: diligendo te deū toto corde meo / tota aīa / tota mēte: ⁊ primū sic meipm. In his enī duobus mādat̃ tota lex pēdet et ꝓphē: sic ꝯ Mat. xxij. d. Uel / in toto corde meo. i. ī oī vi aīe. s. ī rōnabili p fidē: ī irascibili p spē: ī ꝓcupiscibili p charitatē. Et qz ꝗ meis viribꝰ pficere ñ sufficio: b ¶ Deduc me ī semita: id est ī arta via: d ¶ Mādatoꝝ tuoꝝ: q̃ tū corde dilatato currit. Sz qz dñs nolētē nō deducit: bñ addit: e ¶ Quia ipsā volui. q. d. cū apl'o / Ro. vij. c. Uelle m̄ adiacet: pficere aūt bonū nō īuenio. Ergo tu q̃ solꝰ potes: b ¶ Deduc me. Sap̄. x. b. Justū deduxit dñs p vias rectas. Deut. viij. c. Ductoꝝ tuꝰ fuit ī solitudīe mag̃ atq̃ horribili. Eodē. xxxj. b. Dñs q̃ ductoꝝ ē nr̄: ipe erit tecū. Esa. lxiij. c. Spūs dñi ductoꝝ eiꝰ fuit. c ¶ In semitā mandatoꝝ tuoꝝ. De hac semita / Prouer. xvj. c. Semita iustoꝝ declinat mala. d ¶ Mādatoꝝ tuoꝝ: q̃ sūt decē: Exo. xx. Et vnūqdq̃ suā hz semitā. Christꝰ aūt ō mādat̃ fecē semitas. Mat. v. e. Dictū est antiqs: Nō mēchabers: ego aūt dico vob: qm̄ oīs q̃ viderit mulierē ad ꝓcupiscendū eā: iam mēchatꝰ ē eā in corde suo ⁊c. Item / semitā mandatoꝝ: id est cōpēdiū ⁊ pfectionē oñdit: Mat. xix. c. Mar. ix. c. Luc̃. xviij. d. qñ adolescēti dicēti: q̃ oīa mādata fuasset a iuuētute sua / dixit: Adhuc vnū tibi deest: Uade ⁊ vēde oīa q̃ habes ⁊ da paupibꝰ: ⁊ veni seq̃re me. q. d. hz sis ī via mādatoꝝ: nō tū es in semita: q̃ rectioꝝ / mūdioꝝ ⁊ delectabilioꝝ ē. Et qz ō se dixerat: Quia ipsā volui: ne forte putet q̃s q̃ etiā bonā volūtatē sibi ascribat / audiat q̃d sbiūgit: f ¶ Inclina coꝝ meū. q. d. etiā a me nō habeo vt bonū velim: et ideo tu / inclina coꝝ meū ī testimonia tua: vt magis ea velim. Phil'. ij. b. Deꝰ est q̃ opat̃ in nob ⁊ velle ⁊ pficere. Per ꝗ q̃ p̄ dicit / volui: et postmodū addit: inclina ⁊c. oñdit q̃ facit qō ī se ē de bono volendo: ⁊ tū p se nō sufficit: vñ ⁊ a deo petit bonā volūtatē. Simile habet Mar. ix. d. Credo dñe / adiuua incredulitatē meā. In ꝗ aūt q̃ dicit / Inclina / notat hūilitas: q̃ necessaria ē volenti scire testimonia dei. Prouer. xj. a. Ubi hūilitas / ibi sapīa. Eccl̃. vj. d. Si inclinauer̃ aurē tuā / excipies doctrinā. g ¶ Et nō in auariciā. q. d. multoꝝ corda inclinant in auariciā: ꝓm q̃. s. habet: Oculos suos statuerūt declinare ī terrā. Et taliū corda ñ inclinari pñt ī testionia dei: q̃ ꝓtra auaros loquunt. Qō etiā dic̄: In testimonia tua ⁊ nō in auariciā: contra multos ē / q̃ sacrā scp̄turā addiscūt ꝓ pecuniā. Uiere. vj. c. A mioze vsq̃ ad maioꝝ oēs auaricię studēt. Quia ꝗo coꝝ trahitur ad ꝓcupiscēdū qō respiciūt oculi: Jō ꝓseq̃nt petit: h ¶ Auerte oculos meos. s. oculos coꝝpis: i ¶ Ne videāt vanitatez. Hoc petit ꝓ multas cās: q̃ tales possunt assignari. Prima ē: qz ex aspectu vanitat̃ ꝓuocat̃ ꝓcupiscētia. Eccl̃. ix. b. Ne circumspicias mulierē alienā: propt̃ spēm mulieris multi periērūt. Scōa cā est: qz ex ꝗ impmit̃ turpis machinatio. j. Reg̃. viij. a. Auferte deos alienos ō medio vñi. Mat. xxiiij. b. Cū viderit̃ abominationē stātē in loco sctō / q̃ legit ītelligat. Tertia: qz ex hoc generat̃ praua cogitatio. Prouer. xxiij. d. Oculi tui videbūt extraneas: ⁊ coꝝ tuū loquet̃ puersa. Quarta: qz ex ꝗ dilacerat̃ coꝝ ⁊ deprędat̃. Thren. iij. f. Oculus meꝰ deprdatꝰ ē aīaz meā in cūctis filiabꝰ vrbis meę. Quīta: qz ex ꝗ sensus ⁊ rō amittit̃. Dañ. iiij. g. Leuauī oculos meos ī cęlū ⁊ sensus meus reddit̃ ē mihi. Ergo a ꝗ̄ ꝗ̄s: q̃ ad vanitates iferiozes respīc̄ amittit sensū. Uñ bñ ꝯ ī Ps̄. Et ñ respexit ī vanitates ⁊ īsanias falsas. Sexta ē: qz ex ꝗ nascit̃ abortiuū. i. bonū ꝓ̄positū extinguit̃. Sic̄ ad litterā ꝓtingit q̃ cū mulieres p̄gnātes aliq̃d videt ⁊ ꝓcupiscūt: si ñ possint hōe / faciūt abortiuū: sic q̃ videt vanitates aliq̃ñ pdit bonū ꝓ̄positū. Mat. xxiiij. b. Uę p̄gnātibꝰ ⁊c. Septia: qz ex ꝗ ꝓ̄positū malū / cōcipit̃. Beñ. xxx. f. Ad aspectū ꝗ̄garū ex pte decorticatarū: oues varios fętꝰ ꝓcipiebāt. Uel / Oculos / iteriozes. s. ītētionē: auerte ne videāt vanitatē. s. ne ꝓ̄ter vanitatē intendam bona mea facere. Mat. vj. c. Si oculꝰ tuꝰ nequā fuerit: totū coꝝpꝰ tuū tenebrosū erit. Beñ. Angelꝰ ab ā̄gelo nō quęrit gl̄iaz: ⁊ hō ab hoīe laudari cupit. Sz ꝗ amoto / q̃d ꝗ̄rēdū sit ostēdit / cū subiūgit: k ¶ In via tua viuifica me. i. ī charitate / sine q̃ mortua sūt opa mea. j. Cor̃. xij. d. Adhuc excellētiorē viā vob demōstro. s. charitatē. Uñ subdit: Si linguis hoīm loquar ⁊ angeloꝝ: charitatē aūt nō habeā / factꝰ sū velut ęs sonās ⁊c. vbi mānifeste ꝓbat q̃ sine charitate nihil est hō. Qui autem p charitatē viuificat: vanitatē nō sequit̃. Unde Beñ. Non est q̃ se misceat vanitas / vbi totum occupat charitas. Deinde p q̃d auertant̃ oculi a vanitate / ⁊ ad charitatē vertant̃ subiungit: l ¶ Statue seruo tuo eloquiū tuū. Ignitū enī eloquiū dei vehementē ⁊ ad amorē accēdit ⁊ paleā vanitatis cōburit. Cant̃. v. b. Aīa mea liq̃facta ē vt dilectꝰ locutꝰ est. Multi aūt eloq̃a dei sine timore suscipiūt: ⁊ tanq̃ inanes fabulas negligūt. Cōtra qō dic̄: Statue / q̃si īmobilit̃: ñ neglectoꝝ: ⁊ diligēti seruo tuo eloq̃um tuū. q. d. p eloq̃um tuū fac me seruum tuū: vt qō audio / faciā: Et ꝗ ē statuere eloquiū. Eccl̃. vlt̃. c. Colluctata est cū sapīa aīa mea ⁊ ī faciēdo illā ꝓfirmatꝰ sū. Et ꝗ / m ¶ In timore tuo / q̃si ī basi ⁊ fūdamēto. Eccl̃. j. c. Radix sapię timor dñi. Si ī hac radice firmatū fuerit eloquiū / statuit̃: sinaūt venīt volucres cęli ⁊ comedūt illud: sicut ꝯ Mat. xiij. a. Eccl̃. xxvij. a. Si nō in timore dñi tenuer̃ te instant̃: cito sbuertet̃ domꝰ tua. Sępe aūt ꝓtingit vt qō videt hō ī se: vel qō ne fiat / admonet̃ p eloquiū diuinū / suspicat̃ ī alīs ēē: Et ꝗ ei suspicio ē pctm̄: cū in temerariū iudiciū declinat. Qō a se amoueri petit hic cū subiūgit: n ¶ Amputa opprobriū meū qō suspicatꝰ sū. i. fac ne malū suspicer de alio: vel si forte surrepat suspicio / fac ne crescat ī iudiciū. Qō si faciā / ē opprobriū meū: qz ⁊ falsū iudico: ⁊ me talē q̃lē eū suspicor / eē vel fuisse oñdo. Eccl̃. xx. d. Opprobriū nequā ī hoīe ē mēdaciū. Eccl̃. iij. d. Multos supplātauit suspicio eoꝝ: ⁊ detinuit ī vanitate sensus eoꝝ. Quiꝰ suspiciōis originē nob ostēdit ⁊ āputauit dñs / Mat. vij. a. vbi cū dixisset ī. v. et. vj. ca. multa documēta: vt ē illud: Attēdite ne iusticiā vrāz faciat̃ coram hoībꝰ vt videamī ab eis: Mat. vj. a. Et illud: Ne solliciti sit̃ aīe vrę q̃d mādūcet̃: Mat. vj. d. et multa alia: Addiūxit: Nolite iudicare. q. d. ñ iudicet̃ alī alterū / q̃ ꝗ in eo sint. Et seq̃tur ibi de falce q̃ amputauit: In q̃ enī iudicio iudicaueritis / iudicabimī. s. ī futuro iudicio. Uñ ⁊ ꝗ ō iudicęs subdit: p ¶ Quia iudicia tua iocūda: q̃si iō meę suspiciōis iudicia āputa: qz iudicia mea ō occult̃ temeraria sūt: De q̃bꝰ occult̃ ad te solū ꝓtinet iudicare: qz iudicia tua ꝗ̄a sūt. Et ꝗ p effectū oñdit dicēs: q ¶ Jocūda: Uera enī suauia sūt et iocūda amatori ꝗ̄itat̃. Uñ Ps̄. Lętabit̃ iustꝰ cū viderit vindictā. Uel ō suo ꝓ̄pio pctō dic̄: n ¶ Amputa opprobriū meum. i. qōcūq̃ pctm̄ meū. Pctm̄ aūt carnis magis ꝓ̄pe dicit opprobriū: qz vt dic̄ Greg̃: inē alia vitia ē maior̃ ifamię hz minor̃ culpę. Amputant̃ aūt p pęnitētiā. Cāt̃. ij. c. Tp̄s putationis aduenit. Jō in q̃dragesima cantat̃ in eccl̃ia: Utam̄ q̃ pciꝰ ꝗbis cib ⁊ potibꝰ: q̃si āputemꝰ ō q̃libet voluptuoso aliq̃d. Et q̃tidie cātamꝰ: Carnis terat̃ supbiā porꝰ cibiq̃ pcitas. Sz qz sūt q̃dā q̃ dicūt se nō ꝗ̄e pctm̄: bñ addit: o ¶ Qō suspicatꝰ sū. Ac si dicat illud. j. Cor̃. iiij. a. Et si nihil m̄ ꝓscꝰ sū: ⁊ ñ in ꝗ iustificatꝰ sū: ⁊ sp m̄ suspectꝰ sū. Et ꝗ peto ꝗ fieri: p ¶ Quia iudicia tua / q̃ facis in pñti ad coꝝrectionē: sunt q ¶ Jocūda / etiā ī pñti: et sūt iocūditat̃ ꝓ̄ęnę cā. Uñ ꝯ ī Ps̄ Exultaueūt filię iude ꝓ̄ iudicia tua dñe. Et alibi. Judicia dñi vera iustificata ī semetipsa: desiderabilia sup aurū ⁊ lapidē pciosū multū ⁊ dulcioꝝa sup mel ⁊ fauū. Et q̃ sint iocūda ī meipo oñdo: Quia / r ¶ Ecce ꝓcupiui mādata tua: in q̃bꝰ iplēdis ē laboꝝ: qō ad iudicia ꝓtinet. Ul'ꝓm ꝓrē sensū ꝓcedēt̃ ꝗ̄sus: ī q̃ petit a se āputari temerariū iudiciū / qō plerūq̃ ex iuidia ortū: ꝗ petit sibi charitatē īfūdi: q̃ ñ emulat̃: ⁊ oīa ī meliorē ꝓtē interpretat̃: Uñ dic̄ r ¶ Ecce: qz p ea q̃ ꝓdīri patet / q̃ ꝓcupiui mādata tua / gemię dilectiōis: in q̃bꝰ cęta oīa ꝓtinēt̃: Et qz ꝓcupiui: iō da m̄ ea. Et ꝗ ē qō seq̃t s ¶ In ęq̃tate tua. i. ī charitate q̃ ęq̃ ē ⁊ oibꝰ cōis. j. Cor̃. xiij. b. Charitas nō q̃rit q̃ sua sūt. t ¶ Viuifica me: qz sine ipsa nihil sū: vt. s. dictū ē. Ul'ꝓm Glo. s ¶ In ęq̃tate tua. i. ī christo / q̃ ē ęq̃tas: qz cū pīe deꝰ: ꝓm qō hō / meꝰ ꝓrimꝰ. De q̃ ęq̃tate Job. xxiij. b. Ęq̃tatē ꝓponat ꝗ̄ me ⁊c. Et. xxxiij. c. Si fuerit p eo angelꝰ loquēs ⁊c. t ¶ Viuifica me: Ecce ī vita ꝓcludit: ad quam sicut prędictū est / littera q̃nta mittit. Et veniat sup me.

a diam illā in tōto corde meo.
b Dēduc me in sēmita mādā / o
e toꝝ tuoꝝ: qūia ipam volui.
f Inclinā coꝝ meū ī testionia
g tua: ēt nō in auariciā. Auer
i te oculos meos nē videant
k vanitatē: in viā tua viuifica
l me. Statue seruo tuo eloq̃
m um tuū: in timōre tuo. Am
n pūta opprobriū meū qō sū
o spicatꝰ sū: qz iūdicia tua iōcū
q da. Ecce ꝓcupiui mandata
r tua: in ęq̃tāte tua viuifica me.

Oculi auertēdi sūt a vanitatib̄ ꝓ̄ multas cās

Ps̄. 16.

Ps̄. 39.

Al † suauia

Al † iusticia

De suspiciōe et temerario iudicio amputando

Pctm̄ carnis dicitur opprobriū

Ps̄. 57.

Ps̄. 96.

Ps̄. 18.

Et veniat sup me ꝛc. Tau. In p̃cedētib⁹ octona/
rijs ȯ lapsu correctionē/auxiliū in ĩdigētia/ꝯ tediū cō
firmationē/ꝛ ad vltimū in itinere vitę suę legē sibi da/
ri orauit: q̃ oia ĩtelligit non nisi ȯ pura miscōia sibi dari: iō et
miscōiā ꝛ auctorē eiꝰ h̄ petit. Quia ꝟo deꝰ petētib⁹ adest: sic ȯ
Ps.33. ĩ Ps. Aures eiꝰ ĩ p̃ces eoꝝ. Et Esa lxv. d. An
teqũ clamēt ego exau/
diā: adhuc illis loq̃nti
bus/ecce assū: Jō bñ
huic octonario p̃poni
Alt. † qm. tur lra / Tau: q̃ inc/
p̃tak est/vel et/ vel ip/
se. Scōm enim interp̃tationē qua dicitur est vel et/ significat
eum adesse petitioni: vtrūq̃ enim ꝯiūctionē notat. Jtez per
et/ostenditur/q̃ non solus pater rogatur ꝛ venit: sed ꝛ filius.
Per eam ꝟo interp̃tationē q̃ vau ȯꝛ ipe: ostēdit nō solū eū
adesse q̃ dat: ꝟ et eū in q̃ dat. s. spm̃sctm̃ eē notabilē. Est aūt h̄
petitio supiori ānexa: non eni dic/veniat: ꝟ/et veniat/expo
nēs q̃dāmō qd̄. ꝯ. dixerat: In iusticia vel ĩ ęq̃tate tua viuifica
me. Quō? Sic: a Et veniat sup me: vt m̃ caput fiat: Mi
sericordia tua dñe. Quę miscōia? b Salutare tuū. s.
christ⁹. Et exponit h̄ allegorice ȯ aduētu ĩ carnē: vel moralit
ȯ aduētu ĩ mētē. Veniat/dico: c Scōm eloquiū tuū:
Ps.97. id ē ꝟm q̃ p̃misisti. Ps. Notū fecit vel faciet dñs salutare suū
ꝛc. d Et/si venerit ita sup me: rñdebo. i. habebo q̃d respō
deā: e Exprobrātib⁹ mihi. i. iudęis: q̃b⁹ crucifixus est
scādalū/ꝛ christianis exprobrant. Quid rñdebo? f Verbū
illud qd̄ ȯ ꝟbo qd̄ erat in p̃ncipio sc̄ptū est: Verbū caro factū
est ꝛ habitauit ĩ nobis: Job. j. a. Vel de miscōia creata dicit:
a Et veniat sup me miscōia tua dñe: qd̄ bñ ꝯiūgit ei
qd̄. ꝯ. dixerat: Viuifica me: q̃ dei miscōia ē p q̃d spūalit viuit
hō. Ps. Veniāt m̃ miserationes tuę ꝛ viuā. Threñ. iij. c. Mi
sericordię dñi ē q̃ ñ sum⁹ ꝯsūpti. Duo aūt petit h̄. s. miscōiā ꝛ
salutē. Primū ꝑtinet ad remissionē pctōꝝ: secūdū ad collatio/
nē gr̃ę. De ꝟ dic: a Et veniat sup me miscōia tua dñe.
Pctōr eni in limo ꝓfūdi infixꝰ nō venit ad miscōiā: ꝟ ipa de/
Ps.58. sup venit ad eū. Ps. Miscōia eiꝰ p̃ueniet me. Qr aūt miseri/
Ps.50. cordia ꝑtineat ad remissionē pctī: ofndit. ꝯ. Miserere mei deꝰ
ꝛc. Et addit: Et ꝟm multitudinē miserationū tuarū dele iniq̃
tatē meā. De scōo dic: b Salutare tuū. i. gr̃a veniat q̃ est
salꝰ ꝛ sanitas aiē. Mar. vj. b. Oleo vngebāt multos ęgros et
sanabant. Per oleū gr̃a itelligit/q̃ oib⁹ supenatat. c Scōz
eloquiū tuū. i. sicut ꝓmisisti gr̃am te daturū: et miscōia
tua obtēta cum salute: tunc/ d Rñdebo exprobrātib⁹
mihi ꝟbū. Exprobrātes sūt dęmōes/hęretici/ꝛ detractores:
Ps.78. q̃ exprobrāt sctis. Ps. Facti sum⁹ oꝓprobriū vicinis nr̃is. j.
Pet. iiij. c. Si exprobramī in noie christi/beati erit⁹. i. Regl.
xvij. b. Ego exprobraui agmib⁹ isrl hodie. Jstę diuersa ꝟba st
rñdēda. Dęmōib⁹ ꝟbū cordis p hūilitatē: hęretic⁹ ꝟbū oris p
sapiaz: detractorib⁹ ꝟbū opis p sctām ꝯuersationē. Dęmōib⁹
eni ꝯcludit per humilitatē: hęretic⁹ p sapiam: detractorib⁹ p
aptā sctitatē. De ꝟ. j. Regl. xvij. f. dixit dauid: Nō in gladio
nec ĩ hasta saluat dñs: ipsi⁹ eni est bellū/ꝛ tradet vos ĩ manus
nr̃as: ecce ꝟbū hūil cōrde. Sic eni supb⁹ insipiēs dicit in cor/
Ps.13. de suo/nō est deꝰ: ita sensat⁹ hūilis dic in corde suo/est deꝰ. Et
ibidē dixit dauid supbo golię/p quē intelligit diabolꝰ: Tu ve/
nis ad me cū gladio ꝛ hasta ꝛ clypeo: ego āt venio ad te ĩ noie
dñi exercituū dei agminū isrl q̃b⁹ exprobrasti hodie/ꝛ dabit te
dñs ĩ manu mea. De scōo ȯꝛ Prouerb. xxvj. a. Rñde stulto
iuxꝰ stulticiā suā: ne sibi sapiens eē videat. i. sapient disputādo
ꝯuince hęreticū. De tertio. s. de ꝟbo opis/Aggei. j. a. Factū
est ꝟbū dñi ĩ mānu aggei. ꝓphę. Et Malach. j. a. Onꝰ ꝟbi dñi
ad isrl in manu malachię. ꝓphę. j. Pet. ij. c. Cōuersationē viaz
int gētes hūtes bonā/vt ĩ eo q̃ detractāt ȯ vob tanq̃ ȯ male
factorib⁹/ex bonis opib⁹ vos ꝯsiderātes glificēt deū. Qlibet
aūt hoꝝ ꝟboꝝ nō ē ab hoie ꝟ a deo: Vñ bñ addit: g Quia
spaui ĩ sermōib⁹ tuis. q. d. iō hos diuersos aduersarios cō
futabo: q̃ spero q̃ p me loq̃r⁹/ꝛ hūilitatē ĩ corde meo/ꝛ sapiaz
ĩ ore/ꝛ sctitatē in ope: q̃ magꝰ sermōes tui sūt q̃ mei: et iō spe
ro ĩ eis q̃ me possint defendere ab exprobrātib⁹. Prouer. xxx
a. Qis sermo dei ignit⁹ clypeꝰ ē oib⁹ spantib⁹ ĩ se. Sic q̃ ꝟm
diuersitatē exprobrātiū/assignatū est triplex ꝟbū. Primū est iteriꝰ:
tertiū exteriꝰ: secūdū ꝟo ē int vtrūq̃ q̃si mediū: a ꝑ trahēs originē. s.
a ꝟbo cordis: quia ex abūdātia cordis os loquit: a tertio ꝟo sumēs Matth. 12. e
pfectionē ꝛ decorē: q̃ rectos decet collaudatio. Vñ dimissis extre/
mis ꝛ sūpto medio ꝓcedit dicēs: h Et ne auferas ꝛc. q. d. quia Ps.32.
speraui ĩ sermōib⁹ tuis: vt. s.
dares sermonē rectū ꝛ bñ so Alt. † verbis
nātem mihi: et iō ne ause/
ras ȯ ore meo ꝟbū ꝟita
tis. In h̄ petit etiā triplex p̃
dictū ꝟbū: nā sine ipo ñ ha/
bet ꝟitas ĩ ore. Qui eni ha/
bet supbiā ĩ corde: habet nō
ꝟitatē ꝟ vanitatē ĩ ore. j. Timoth. j. b. Cōuersi sūt ĩ vaniloquiū/ vo
lētes eē legꝰ doctores. Jtē q̃ nō hz bonā ꝯuersationē/hz mutū ĩ ore. i.
ranā vl lutū ñ ꝟitatē: q̃ pctōr dixit deꝰ: q̃re tu enarras iusticias meas Ps.49.
ꝛc. Ad h̄ q̃ q̃ ñ auferat ꝟbū ꝟitatꝰ ȯ ore / oportet vt ñ auferat ꝟbum
hūilitatꝰ ȯ corde: nec ꝟbū sctitatꝰ ȯ opatiōe: Vñ bñ addit: i Usq;
q̃q;. i. vllo mō q. d. nec isto nec illo mō auferas. i. auferri p̃mittas.
Prouer. xij. c. Verbū ꝟitatꝰ firmū erit ꝛ ꝑpetuū. Vel/ vsq;q̃q;/
ꝟm Glo. i. sp: q̃si etsi ad tp̃s forsitā auferas/vt a petro: q̃ p̃occupat⁹
a pusillanimitate spūs/ꝟbū ꝟitatis amisit christūq̃ negauit: Mat.
xxvj. g. Sz ñ/vsq;q̃q;: q̃ p⁹modū fleuit ꝛ ad ꝟitatē reduxit: ita q̃
ꝟbo dñi firmat⁹ volētib⁹ auferre ꝟbū ꝟitatꝰ ȯ ore eiꝰ/dixit/Actꝰ. iij
d. Mō possum⁹ q̃ vidim⁹ ꝛ audiuim⁹ ñ loq̃. Et nota q̃ dñs multꝰ rō/ Dñs aufert v
nib⁹ aufert ꝟbū ꝟitatꝰ ȯ ore hois. Prima ē ꝓpt vilitatē ipsi⁹ q̃ debet bū veritatis
docere: vt. ꝯ. Pctōr dixit deꝰ ꝛc. Greg⁹. Justū ē vt ñ habeat linguā ore hois mult
q̃ nō hz vitā. Eccj. xxxij. a. Mō impedias musicā. Scda ē ꝓpt eiꝰ ig rationibus
norātiā. Eccj. xx. a. Est tacēs ñ hūs sensū loq̃ę. Esa. lvj. d. Specula Ps.49.
tores canes muti.. Tertia ꝓpt auariciā spūalē vl tpalē. Eccj. xx. d.
Exenia ꝛ dona exęcāt oculos iudicū. Prouer. xj. d. Qui abscōdit
frumētū maledicet in ꝓplis. Per frumētū sacra doctrina itelligit: q̃
cū abscōdit: maledicit q̃ abscōdit/ꝛ ab eo auferꝰ. Mat. xxv. c. Tolli/
te ab eo talētū. Quarta ꝓpt ingtiositatē. Eccj. xx. c. Ligua acharis
q̃si fabula vana. Quita ꝓpt vicētꝰ ipportunitatē. Eccj. xx. c. Ex ore fa
tui reproba bit pabola: q̃ ñ dic eā in tpe suo. Sexta ꝓpt ętatꝰ insuffi/
ciētiā. Miere. j. b. A a a dñe nescio loq̃ quia puer ego sū. Septima ꝓpt
ĩcredulitatē. Lucꝰ. j. b. Ecce eris tacēs ꝛ ñ poteris loq̃ ꝓ eo q̃ ñ credi/
disti ꝟbis meis. Octaua ꝓpt audiētiū maliciā. Eccch. iij. g. Adhęre/
re faciā linguā tuā palato tuo: nec eris q̃si vir obiurgās/q̃ dom⁹ exa/
sperās ē. Esa. v. b. Nādabo nubib⁹ meis ne pluant sup eam imbrē.
Mona ꝓpt formidinē. Eccch. iij. b. Ne timeas eos neq̃ metuas a fa
cie eorū. Propt h̄ Matth. x. c. cū dixisset dñs: Qd̄ dico vob in tene
bris dicite ĩ lumine: et qd̄ ĩ aure audit⁹ p̃dicate sup tecta: statim sbiū/
xit: Et nolite timere eos q̃ occidūt corp⁹. Et hāc vltimā rōnē allegat
h̄ cum subiūgit: k Quia in iudicijs tuis. i. in flagellis/ quibus
me p̃mittis affligi: l Supsperaui. q. d. sup̃ dixi q̃ speraui in ser/
monib⁹ tuis: sed flagella addita nō minuūt spem meā: sed augēt: Et
hoc est/supsperaui. Roma. v. a. Gloriamur in tribulationib⁹/sciē/
tes quia tribulatio patientiā operat: patiētia autē ꝓbationē: pba/
tio ꝟo spem. Ps. Si exurgat aduersum me pęliū: in hoc ego spera/ Ps.26.
bo. Job. xiij. c. Etiā si occiderit me in ipso sperabo. Greg⁹. Tanto
spes in deū solidior surgit: quāto q̃s pro eo grauiora sustulerit. Vñ
Supersperaui. i. plus merito speraui: sciens illud Roma. viij. d.
Nō sunt condignę passiōes huius tempis ꝛc. m Et/ quia speraui:
custodiā legē tuā semper: quā qui desperant abijciūt: quia im/
pius cū in ꝓfundū venerit pctōꝝ/contēnit: Prouerb. xviij. a. Sed
q̃ sperāt ĩ dño mutabūt fortitudinē ꝛc. Esa. xl. g. Vl sic ordina: Ne
auferas ꝛc. Et custodiā ꝛc. Nam eo ipso q̃ p̃dicabo ꝟbū veri
tatis astringar ad custodiā legis. Prouer. vj. a. Illaqueat⁹ es ꝟbis
oris tui ꝛ captus ꝓprijs sermōibus. Greg⁹. Lex est ipsis p̃dicatori/
bus posita: vt qd̄ ore p̃dicant: ope impleāt. Dicit q̃: Custodiā le/
gē tuam semp. Quō semp? n In sęculū et ĩ sęculū sęculi:
hic et ĩ futuro. Hoc dicit/ nō quātū ad cętera mādata: sed quātū ad
charitatē: quę est plenitudo legis: Roma. xiij. c. Sap. vj. c. Dilectio
custodia ē legum illi⁹. Quę ꝛ in h̄ sęculo ꝛ ĩ futuro custodit a sctis. j.
Corꝰ. xiij. c. Charitas nunq̃ excidit. Debet eni legē dei custodire di
ligēs p̃dicator ĩ corde/ꝛ ĩ ope. In corde/vt tpe opportuno eā doceat.
Aggei. ij. b. Inkroga sacerdotes legē. Et Malach. ij. b. Labia sacer
dotꝰ custodiūt scientiā ꝛ legē requrēt ex ore eiꝰ. In ope āt debet eā cu
stodire/vt auditorib⁹ exēplū prębeat ꝛ ipse p̃miū habet. j. Timoth.
iiij. d. Hęc enim faciēs ꝛ teipsum saluū facies: ꝛ eos qui te audiunt.

Ducusq̃ plura petit

Mucuscꝫ plura petijt: vñ vt se exauditum eē aperiat: narrare postmo dū incipit q̄d sibi a deo datū fuerit dicēs: a Et ambulabā in latitudine. i. i charitate ꝓficiebā. Et quō ꝗ obtinuerit ibiū git: b Quia mādata tua exq̄siui. i. ex toto corde ḡsiui ⁊ petiui. Sic enī monueras ⁊ promiseras/ Mat. vij. a. Petite ꝯ dabit vob: q̄rite ⁊ inuenietis. Dic ḡ: Ambulabā/ ꝫ pigros: q̄ nō ambulant/ ꝫ dormiūt. Prouer. vj. b. Usq̄q̄ piger dormis. In latitudine/ cōtra auaros ⁊ iuidos. ꝛ. Eduxit me

a Et ābūlabā in latitudie: qz
b mādata tua exq̄siui. Et lōq̄
c bar ꝯ testionijs tuis i ꝓspectu
d regū: et ñ ꝓfūdebar. Et mēdi
e tabar i mādatis tuis: q̄ dilexit

Alt † in

Alt † vehement

Ps. 17.

i latitudinē: Quia mādata tua/ ꝫ ꝯ iobedientes: Exq̄siui/ ꝫ ꝓpudētes. Baruch. iij. b. Audi israel mādata vitē: auribus percipe vt scias prudētiā. Et ꝫ sciēdū q̄ ē duplex latitudo: bona ⁊ mala. Et q̄libet multiplex. In ꝑma ābulāt iusti: i scōa repro

Bona

Arcē. i. ecclie. Gen. vj. c. Quinq̄gita cubitorū la/ (bitudo eius: et significat remissionē. In latitudie ḡ ecclesie ābulat q̄ dimittit alij. Lucē. vj. f. Dimittite et
Dei. Job. xj. b. Lōgior terra mēsura (dimittet eius ⁊ latior mari. In hac latitudie ābulat q̄ dicit cū apl'o/ Ro. xj. d. O altitudo diuitiarū sapiēt scie dei ⁊c
Crucē. Eph. iij. d. Ut possitis cōprehendere cū oibus sctis q̄ sit lōgitudo ⁊ latitudo ⁊ sublimitas ⁊ pfūdū. In hac latitudie ābulat pēnitēs. Gal. vj. b. Bonū
Terre. s. viuentiū: Ds q̄ (aūt fac ietes nō deficiam. ꝛ. Credo videre bona dñi i terra viuētiū. In hac latitudie ambulāt bti: in quo ꝓ ꝑsona dictū est abraam/ Gen. xiij. d. Perābula terrā in lōgitudie ⁊ latitudie:
Cordis. Hiere. xvij. a. Sup la (qz datur sū eā tibi. titudinē cordis eorū. Esa. lx. a. Mirabik ⁊ dilatabik cor tuum. In hac latitudine ambulant q̄ dicūt illud
Thren. iij. e. Scrutem̄ vias nras. Et i Ps. Perābu
Urbis. Apoc. xxj. e. (labā in inocentia cordis mei. Ciuitas in q̄dro posita ē. i. in ꝓtutib q̄tuor cardinalib. In hac ābulāt illi: de q̄b. ꝛ. Ibūt de ꝓtute in
Uie mādatorū/ q̄ lata ē. Cōtra. Mat. vij. b. (ꝓtutē. Arta ē via ⁊c. Sol. Arta ē in ꝓncipio: lata aūt i ꝓgressu. Prouer. iiij. b. Ducā te ꝑ semitas eq̄tatis: q̄s cū ingressus fueris nō artabunt gressus tui. Dic ābulat q̄ dicit illud. ꝛ. Uiā mādatorū tuorū cucurri: cū dila
Janue sacramentorū. Ezech. xl. b. (tasti cor meū. Dēsus ē porta a tecto thalami vsq̄ ad tectū eius/ latitudinē vigiti q̄nq̄ cubitorū. Ibi dic Glo. Greg. q̄ q̄nq̄es q̄nq̄ significāt q̄nq̄ sacramēta: q̄ oib sūt necessaria. Ordo enī nō ē necessari laici/ nec mrimoniū clericis. In latitudie sacramētorū ābulāt: q̄ in cōmunitate ecclie tenēt qd̄ pmiserūt i sacramētis: ꝓm illud:
Scpturē. Zach. v. a. La (Redde altissimo vota tua. titudo eius decē cubitorū. i. decē ꝓceptorū. In ipa ābulat: q̄ ꝫ dilatat. Gen. xxvj. e. Fodit puteū ⁊ vocauit nomē eius latitudo. Itē in ea ābulat q̄ i lege dei medi/
Libtatis. i. licētie peccādi. Amos. vj. (tat die ac nocte. a. Si latior ē kmin eorū kmio vro. Dic ābulāt lasciui. Osee. iiij. d. Quasi vacca lasciuiēs declinauit israel. i. clerus: nūc pascet eos dñs q̄si agnū in latitudie. i. pa/
Lux. i. supfluitatis ciborū ⁊ vestiū: q̄ no/ (sci pmittet. tur i raab meretrice: q̄ interptat latitudo cū qua peri

Est enim latitudo

Mala

Darl. i. mūdane cu/ (citati sūt nūcij iosue. i. christi. riositatis. Ps. Hoc mare magnū ⁊ spaciosū manibus
Jō ōr filijs dan/ Judicis. xviij. c. Intrabitis ad securos i regionē latissimā. In ea ambulāt curiosi: q̄ nauigāt mare: enarrāt pictula eius. Ps. In mari via tua ⁊c.
Inferni. Esa. v. d. Dilatauit infernus aiaz suā ⁊ aperuit os suū absq̄ vllo kmio. In hac latitudie ābulāt dānati. Job xxiiij. c. Maledicta sit ps eius in kra: nec ābulet ꝑ viā vinearū: Ad nimiū calorē trāseat ō aq̄s niuiū et vsq̄ ad iferos peccatū illū: c Et lōq̄bar. q. d. bū oñdo me exauditū eē: qz in ꝫ q̄ petij ꝓbū mihi dari vt rñderē exprobrātib/ exaudisti me:

Ps. 26.

Ps. 100.

Ps. 85.

Est enim latitudo

Ps. 49.

Josue. 2.

Ps. 103.

Eccl. 43.

Ps. 76.

Vñ dico: Et loquebar ⁊c. Vel sic ꝓtinuandū est: Dixi: b Mandata tua exq̄siui. i. ex toto ḡsiui. s. ꝓbo/ corde/ et ope/ ⁊ etiā ꝓsuetudie. Ad ꝓ ꝑtes ofido: Ore qz lōq̄bar ⁊c. Corde: qz et meditabar in mādatis tuis ⁊c. Ope: quia Et leuaui manus meas ⁊c. Cōsuetudine: qz Et exercebor i iustificationibus tuis. Dic ergo:

f Et leuaui mānus meas ad mādata tua q̄ dilexit: et exercebor in iustificationib tuis.

m

n Saen: huc vl duc te
† Memor esto verbi tui

c Et loquebar/ cōfitēdo fidē: vt fecerūt martyres. Vñ sequitur:
d De/ vel/ in testionijs tuis. i. martyrijs: vl ō testionijs. i. ō his q̄ testari debēt si

Alt † nimis

Alt † Memēto

deles. Ro. x. b. Ore aūt ꝓfessio fit ad salutē. Nō tm̄ coram plebe: sed et/ e In ꝓspectu regū: ꝓm q̄ ōr Mat. x. b. Vñ reges ⁊ ꝑsides ducemi. f Et tñ nō ꝓfūdebar. s. loq̄ testionia crucifixi. ij. Timoth. j. b. Moli erubescere testimoniū dñi nri iesu christi. Iste ꝓsus posset esse thema de btā katharina: vnde ⁊ de ipsa cantatur i introitu missē: Ipa enī coram rege disputauit ō testionijs christi ⁊ fidei: ⁊ ñ fuit ꝓfusa: sed ꝓbos ꝓfudit ⁊ ad fidē ꝓuertit. Vñ de ipa ꝓt dici illud Judith. xiij. d. Una mulier hebrea fec ꝓfusionē i domo nabuchodonosor. Itē ꝫ arguit negligētiā ꝑlatorū/ cū dic: c Loquebar: ipsi ꝓ tacēt. Esa. lvj. d. Canes muti/ ñ valētes latrare. Esa. vj. b Ue m̄ qz silui. Secō arguit lōq̄citatē/ cū dic: d De testionijs tuis. Lōq̄ces ꝓ ō nugis loquunt. Hiero. Os tuū cōsecrasti euāgelio: noli illud nugis aut fabulis apire. Tertio arguit pusillanimitatē/ cū dic: e In ꝓspectu regū. Eccli. vij. a. Moli q̄rere fieri iudex nisi valeas ꝓtute irrūpe iniqtates: ne forte extimescas facie potētis. Prouer. xxix. d. Qui timet hoīez cito corruet. Quarto arguit malā verecūdiā/ cū addit: f Et ñ ꝓfūdebar. Esa. l. c. Dñs de auxiliator meus: ⁊ lō nō sū ꝓfusus. Luc. ix. d. Qui me erubuerit ⁊ sermōes meos: hūc filius hoīs erubescet cū venerit i maiestate sua. Sz/ g Et/ vt meus loquerer/ meditabar i mādatis tuis. Sup. In lege eius meditabik die ac nocte. In mādatis/ dic: nō i secretis: sic q̄dā faciūt ac si idigeret dñs ꝓsilio. Ro. xj. d. Quis ꝓsiliarius eius fuit? h Que dilexi. Infra. Dilexi mādata tua sup aurū ⁊ topacion. Et q̄re ꝫ? Quia etsi ḡuia sint: tñ vtilia st. Osee. x. c. Ephraim vitula docta diligere triturā. Triturare laborē: ꝫ diligik a vacca: qz ibi ē cibus. j. Cor. ix. b. Nō alligab os bouis triturāti. Similiter in mandatis. Ps. In custodiēdis illis retributio multa. Parū aūt valet loq̄ ⁊ meditari mādata nisi ope ꝑpleāt et etiā bono fine: Vñ sūdit: i Et leuaui: Ecce pura itētio. k Manus meas: Ecce opario. l Ad mandata tua: Ecce q̄d opādū. Exo. xvij. c. Cūcq̄ leuaret moyses manus vicebat israel. Thren. iij. e. Leuemus corda nra cū manib ad deū. Nō solum aūt acts ꝫ et ꝓsuetudo boni opis necessaris ē: Vñ addit: m Et exercebor i iustificationibus tuis. Idē vocat iustificationes ⁊ mādata. Vel iustificationes possumus dicere opa pietatis. Luc. xj. f. Date elemosynā: et ecce oia mūda st vob. Ecce quō iustificāt opa pietatis. In his exercere se dz hō. j. Timoth. iiij. b. Exerce teipm ad

n Memor esto ⁊c. Saen. Postq̄ ꝓcesso sibi auxilio miscōdie/ se resistere aduersariis ꝓtutesq̄ actiōis ⁊ ꝓt ēplatiōis hīe ꝓfessus ē: ꝓuenient agit ō spe q̄ ñ de ꝑsentib ꝫ de futuris ē ad q̄ vocam̄. Vñ huic septio octonario ꝑscribit/ Saen/ septia lra: q̄ interptat huc vl duc te. q. d. nō est ꝫ q̄escēdū: ꝫ ad ēna tēdēdū: q̄ demōstrat vir sctus/ cū dic huc. Cōuersatio enī eius in celis ē: Phil. iij. d. Vñ ⁊ illuc aspirans dic. n Memor esto verbi tui. i. pmissiōis factē: Seruo tuo: cuius oculi

(pietatē ⁊c.

n Memor esto ⁊c. Licet Glo. non tangat/ posset hoc exponi de aduentu christi: vt in persona antiquorum patrū dicat propheta: Memor esto verbi tui: id est filij incarnandi: De quo Job. j. a. In principio erat verbum ⁊c.

Allegorice

✠ In q̄ mihi spem

n Memor esto ⁊c. Scōm Glo. quē de pmissiōe ēterna exponit procedamus. Dicit ergo vir iustus: Memor esto vbi tui. i. pmissiōis ēnē p patrie factē/ nō cuicūq̄: sed/

Scōm Glo.

✠ Seruo tuo: qui tibi seruit

Ps. 1.

Ps. 18.

a ¶ Seruo tuo: cui⁹ oculi in manib⁹ dñi sui. Dicit aũt/memor esto: non qz obliuio cadat ī deũ: ꝗ ꝓsueta ⁊ morali locutiõe/q̄ moueri solet human⁹ affect⁹: id qd̄ tardat ac si obliuioni traditũ esset petit. Uñ is ē sensus: Memor esto verbi tui. i. cito da qd̄ ꝓmisisti. Et q̄si trib⁹ medijs ꝓbat q̄ debet eē memor. Primo/a cā efficiēti/cũ dic: verbi. i. ꝓmissionis tuę. Scdo a cā meritoria extrinseca/ cũ dic: seruo tuo. Tertio a cā meritoria ītrinseca/cũ addit: in q̄ mihi spē dedisti.

Alt† qm̄ verbũ

Alt† vald e

Allegorice

b ¶ In q̄ mihi spem dedisti: cũ vt ī carnarek ꝓmisisti. f ¶ Hęc spes/me ꝓsolata ē ī hũilitate mea. i. cũ vil⁹ eēm/despect⁹ ab ãgel⁹/ꝓculcat⁹ a dęmõib⁹. Uñ in ꝓsona humanę naturę dz Threñ. j. d. Uide dñe ⁊ ꝓsidera quõ facta sũ vil⁹. Ecõtrario q̄ si ꝓ tpe īcarnatiõis: dic in Ps. Et cũ glia suscępisti me. i. natura mea. Uñ dixit qdã: Nubere nõ potuit caro gliosi⁹.

Ps. 72.

Scdz Glo.

a ¶ Seruo tuo: qui tibi seruit vt debet. Job. xij. d. Ubi ego sum: illic ⁊ minister meus erit/Ecce promissio facta seruo dei/non seruo pecunię per auariciam: aut seruo veneris per luxuriam. Eph. v. b. Omis fornicator aut īmũdus aut auarus/qd̄ est idolorꝫ seruitus non habet hęreditatem in regno dei. Itē nõ seruo vētris ꝑ gulã. Heb. vltl. b. Habem⁹ altare de q̄ edere nõ habēt ptātē q̄ tabnaculo corpis deseruiũt. Phil. iij. d. Quorꝫ de⁹ venē est et glia ī ꝓfusiõe. Itē nõ seruo creaturarũ ꝑ idolatriã. Roma. j. c. Seruierũt creaturę potius q̄ creatori. Itē nõ seruo mundi ꝑ ambitionem. Threñ. vltl. c. Egypto dedim⁹ man⁹ ⁊ assyriis vt saturarem̄ pane. Itē ñ seruo diaboli ꝑ supbiã. Job. xlj. d. Ipe ē rex sup oēs filios supbię. Itē nõ seruo pcti ꝑ prauam delectationez. Job. viij. d. Qui fac pctm̄/seru⁹ ē pcti. b ¶ In q̄/ꝗbo: c ¶ Mihi/seruo: d ¶ Spem/adipiscēdi vitã ętnã: e ¶ Dedisti/ gratl infundendo. Ro. xv. a. Quęcũq̄ scpta sũt: ad nr̄am doctrinã scripta sũt: vt ꝑ patiētiã ⁊ ꝓsolationē scpturarũ spē habeamus. f ¶ Hęc. s. antonomastica spes/quã de⁹ dat ñ mũd⁹: g ¶ Cõsolata ē me ī hũilitate mea: quę duplex ē. s. hũilitas deiectiõis ⁊ hũilitas grę. In vtraq̄ habet ꝓsolatio ꝑ spē. De

Ps. 26.

ꝑma in Ps. Si exurgat aduersum me ꝗliũ: in hoc ego sperabo. Job. xiij. c. Etiam si occiderit me in ipso sperabo. Job. vj. b. Hęc mihi sit ꝓsolatio vt affligens me doloze non parcat. De scda Esa. vltl. a. Ad quē respiciã nisi ad humilē ⁊ qetũ ⁊ tremētē sermões meos? Spes aũt quã mũd⁹ dat/nõ cõsolat ꝗ fallit. De q̄ Eccj. xiij. a. Suplãtabit te ⁊ subridens spē dabit tibi. Eccj. xxxiij. a. Uana spes ⁊ mēdaciũ insensato viro. h ¶ In hũilitate: nõ in diuitiarꝫ iactãtia: in q̄ non est ꝓsolatio ꝗ desolatio ętna. Lucl. vj. d. Uę vob diuitib⁹ q̄

Ps. 76.

habetis h̄ ꝓsolationē vīam. Ps. Renuit ꝓsolari aīa mea/supple in tpalib⁹. Mã in spũalib⁹ spes ꝓsolat me: Uñ subdit: ibi: Memor fui dei ⁊ delectat⁹ sũ. Et vere ꝓsolata est: i ¶ Quia eloquiũ tuũ: qd̄ ꝓtinet ꝓmissa tua: k ¶ Viuificauit me. Job. v. d. Mortui audiēt vocē filij dei ⁊ q̄ audierit viuēt. Et q̄d mirũ cũ eloquiũ dei vita sit? Uñ Job. vj. g. Uerba q̄ ego loquor vob: spūs ⁊ vita st. Dic spē ꝓsolatã eē eũ/in hũilitate: nũc aũt postmodũ ꝓbat hũilitatē suã dicēs: l ¶ Supbi inique agebãt. Supbos aũt dic vel dęmões vl⁹ homines pscutores hũiliũ: q̄ iniq̄ agũt: nõ paꝫ/sed/ m ¶ Usqquaq̄: cũ nõ eis suffic eē impios/nisi ⁊ pios ad ipietatē trahere pcurēt. Quõ aũt ī hac hũilitate ꝓsolat⁹ fuerit ⁊ ꝓfirmat⁹ ꝑ spem futurorꝫ/subiũgit dicens: n ¶ A lege ⁊c. q. d. frustra inique agebant: qz/a lege tua nõ declinaui. Hic notãdũ q̄ in

Supbia dicitur maximũ peccatũ quadruplicit

Glo. dz/q̄ pctm̄ maximũ ē supbia. Et possum⁹ dicere q̄ h̄ est q̄drupliciter. s. Ozigie/genere/numerositate/tpis antiqtate. Ozigie dico: quia vt dz Eccj. x. b. Initiũ omis pcti supbia. Genere: qz vt dz ī Glo. Supbia natione cęlest sublimiũ mentes inhabitat. Numerositate: qz fere oēs supbi sũt. Uñ et in Glo. addit: Sub cinere latitãs ⁊ cilicio. Tpis antiqtate: qz h̄ fuit ꝑmũ pctm̄ in diabolo: cum dixit Esa. xiij. d. Ascendam ī cęlũ/similis ero altissimo. Et in homine/Gen. iij. a. Cũ suggessit diabolus: Eritl sic dij scientes bonũ ⁊ malũ. Propter hoc monet/Tob. iiij. c. Superbiã nũquã in tuo sensu aut in tuo verbo dñari permittas: in ipsa enim initiũ sũpsit omnis pditio. Et huius pcti magnitudo satl ostendit/Nume. xv. d. Ria quę ꝑ supbiã aliq̄d cõmiserit: siue ciuis sit ille siue pegrin⁹: qm̄ adversus deum rebellis fuit/ pibit d̄ ꝓ ꝗo suo: Ecce q̄ cuz alia pctã in lege sacrificia habeant ad expiationē: sola supbia quasi maxima non habet. Unde ꝓpie talibus dicit dñs resistere. Jaco. iiij. b. Deus supbis resistit. n ¶ A lege aũt tua non declinaui: q̄n. s. eam custodirē: scies illud qd̄. ē. dictũ est: Beati qui declinat a mãdatis tuis. Ut autē non declinet homo a lege: vtile est iudiciũ legiferi remisci. o ¶ Memor fui iudiciorꝫ tuorꝫ: O dñe. Qd̄ aũt dic/ p ¶ A sęclo/ p̄t determinare hoc qd̄ dico: memor fui. s. a sęculo. i. ex quo cępit mũdus administrari: hoc dicere pōt generalis iust⁹. Uel potest determiare li iudiciorꝫ: vt sit sensus: Memor fui iudiciorũ tuorꝫ/quę sunt/a sęculo: et h̄ pōt dicere q̄libet iust⁹: qui recolit ⁊ cogitat iudicia: maxie q̄ sp fiũt in vasa irę apta in interitũ: Roma. ix. e. i. in pctõres deditos pditioni. Job. xix. d. Scitote esse iudiciũ. Prouer. xxviij. a. Uiri impij nõ cogitãt iudiciũ. q ¶ Et ꝓsolat⁹ sũ. Cõtra: Immo debuit dicere: et territ⁹ sũ. Sol. Mali terreri debēt/ꝗ iusti nõ: ꝓm illud Lucl. xxj. f. Uis aũt fieri incipientib⁹ respicite ⁊ leuate capita vra. Uel sic: o ¶ Memor fui iudiciorꝫ tuorꝫ/q̄ fiũt ī bonis ⁊ iustis. p ¶ A sęculo. i. a pncipio mũdi: qm̄ oēs scti ꝑ multas tribulatiões intrauerũt ī cęlũ: et oēs q̄ pie volũt viuere ī christo/ꝓsecutione patiunt. ij. Timoth. iij. c. Et Ro. viij. f. Pro prio filio suo nõ pepcit. Lucl. vltl. d. Oportuit christũ pati. q ¶ Et/ex h̄/ꝓsolat⁹ sũ: ꝓm illud. ē. Uirga tua ⁊ bacul⁹ tuus ipa me ꝓsolata st. Job. vj. b. Hęc m̄ sit ꝓsolatio vt affligēs me doloze ñ parcat. Licz aũt hõ iust⁹ ꝓsolet d̄ iudicio siue futuro siue p̄senti: tñ ꝓdolere debet pctõrib⁹: Uñ subiũgit: r ¶ Defectio tenuit me ⁊c. i. ita ꝓdolui q̄ q̄si deficiebam p̄ doloze: s ¶ Pro pctõrib⁹ derelinquētib⁹ legē tuã. Infra. Exitus aq̄ꝫ deduxerũt oculi mei: qz ñ custodierũt legē tuã. Threñ. ij. d. Defecerũt p̄ lachrymis oculi mei: ꝓturbata st viscera mea: effusũ est in terra iecur meũ sup ꝓtritione filię populi mei ⁊c. Aug⁹. Plãgl mortuũ/magl plãge viuũ: an nõ sũt ī ē viscera christianę miseratiõis vt plãgas corp⁹ a q̄ recessit aīa: z ñ plãgas aīaz a q̄ recessit de⁹? Mõ aũt ita d̄ pctis aliorꝫ dolēdũ est vt ipe d̄ his dolēs ī deo ñ exultet/z ñ gaudeat magl d̄ pęnitētia iporꝫ pctõrꝫ: Uñ subdit: t ¶ Lãtabiles mihi erãt ⁊c. i. gaudebã d̄ tribulatiõe ⁊ ī pęnitētia mea ⁊ aliorꝫ q̄ iustificat. i. iusticiã fac d̄ excessu pctõrꝫ. De h̄ gaudio Actl. v. g. Ibãt apli gaudētes a ꝓspectu ꝓcilij: qm̄ digni habiti sũt ꝑ noie ieꝗ ꝓtumeliã pati. Et h̄/ x ¶ In loco pegrinatiõis meę. i. in p̄senti sęclo/vbi pegrinam a dño: vbi pęnitētia agēda ⁊ tribulatiões sufferēdę st. Job. xxviij. a. Auro loc⁹ est in q̄ ꝓflet. i. iusto locus ē vbi ꝓbet ⁊ purget. Sap. iij. b. Tanq̄ aurꝫ in fornace ꝓbauit illos. t ¶ Cantabiles q̄ dicit/z̄ accidiosos et tristes. ij. Corl. vij. c. Tristicia sęculi mortē opat: v ¶ Justificatiões: cõtra iniuriosos. j. Corl. vj. b. Uos iniuriã facitis et fraudatl. x ¶ In loco pegrinatiõis meę: cõtra mũdi ciues. Heb. vltl. c. Mõ habem⁹ h̄ manētē ciuitatē: ꝗ futuraz inq̄rim⁹. Mõ aũt pōt hõ in talib⁹ gaudere nisi ꝓpt spē remuneratiõis: Uñ subdit: y ¶ Memor fui nocte. i. in pęsenti miseria ⁊ erũna. z ¶ Noi tui dñe: qd̄ ē iesus siue saluator. Actl. iiij. b. Nec enī est aliud nomen sub cęlo datũ hoib⁹ ī q̄ oporteat nos saluos fieri. Ps. De⁹ in noie tuo saluũ me fac. Item Ps. Memores erunt nois tui dñe in omni generatione ⁊ generatiõe. Et quia memor fui hui⁹ nois. i. rei ipi⁹ nois:

Ps. 22.

Ps. 55.

Ps. 44.

Et custodiui legem tuaz

a seruo tuo: in quo mihi spem dedisti. b Hec me consolata e in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me. c Superbi inique agebant vsq; quaq; a lege autem tua non declinaui. d Memor fui iudiciorum tuorum a seculo dñe: et consolat⁹ sum. e Defectio tenuit me pro pctoribus derelinquentibus legem tuam. f Cantabiles mihi erant iustificationes tue: in loco pegrinationis mee. g Memor fui nocte nomis tui dñe:

Alt† Tedin

Alt† a

Alt† incolat mei

Alt† in

a Et custodiui legē tuā. Qui enī bñ memor ē salut ēt/ nē/nullo mō ꝓsentit in ꝓuaricatione legī diuinę. Ubi de moy/se dicit/Heb.xi.c. Fide moyses grādis fact⁹ negauit se eē fi/liū filię pharaonis:magī eligēs affligi cū ꝓ⁹lo dei q̄ tpal⁹ pcti hāe iocūditatē:maiores diuitias estimās thesauro egyptiorꝫ imperiorum christi:

aspiciebat enim in re/munerationē. Sz posset quęri: qr.ē. dixit: Memor fui i nocte.i. in ꝓsenti miseria et erūna:quō deus p/mittit iustos affligi et in tali nocte esse: Ubi q̄si ad ē soluēdū dicit ē totū cedere sibi ad vtilitatez dicens:

Alt† qm̄ iu/sticias

Alt† Pars mea dñs

a et cūstodiui legē tuam. b Hęc c facta ē mihi: d tqr iūstificationes tuas exq̄siui. e Heth: pauor. f †Ortio mea dñe: g di/xi cūstodire legē tu/am. h †Deprecatus sum faciē tuam in i tōto corde meo: mi/k serere mei ꝓm l eloquium tuū. m †Cōgitaui vias meas: n et †ouer/o ti pedes meos i o testimonia tua.

b Hęc.ſ.nox: c Facta ē mihi.i.ad vtilitatē meā:qō ñ fieret ñ reprob⁹ essem:Sz iō facta est mihi: d Quia iusti/ficationes tuas exq̄siui.i.ex toto corde quęsiui: ꝓm q dicit Roma.viij.c. Scim⁹ qm̄ diligētib⁹ deū oia cooperant in bonū his q̄ ꝓm ꝓpositū vocati sūt sancti. Uel sic potest legi: b Hęc.ſ.nox tribulationis: c Facta ē mihi.i. ideo ꝑse/cutio mihi infligit: d Quia iustificationes tuas exq̄/siui.i.qr studeo vt bon⁹ ⁊ iust⁹ sim:ꝓm q dicit Esa.lix.c. Fa/cta ē veritas in obliuionē:⁊ q̄ recessit a malo prędę patuit.

e Ortio mea dñe ⁊c. Heth. Post spem/desideri/um illi⁹ q̄ sperat oñdit. Sz qui desiderat/sollicit⁹ est ne desideratū amittat/ vel saltē ne nimis differatur: Uñ huic octonario ꝓponit/heth/octaua lr̄a: q̄ interp̄tatur pauor:q̄ differt a timore/q̄ in quarta lr̄a ꝓdict⁹ est. Illo enī ꝓuidet ne grauat⁹ corpe cadat:isto sollicit⁹ē acq̄rere bonū qō amat: vñ ē timor cautelę q̄ dicit pauor. Uel ōr ē pauor ad/mirationis sup portione quę de⁹ ē:ꝓm q dicit Osee.iij.b. Pa/uebūt ad dñm ⁊ ad bonū eius. Tangit q̄ leui cui nō est sors int frēs/dicit vir iust⁹ nihil amās mūdi vl vitij: e Portio/ mea/es o dñe. Threñ.iij.c. Pars mea dñs dixit aia mea: ꝓterea expectabo eū. Sed qr hāc portione nō habebit q̄ nō meruerit: Iō ꝓsequēter multiplex meritū suū oñdit. Primū est ꝓpositū ꝓseruādi legem dei: Unde dicit: Dixi.i. statui: custodire legem tuā. Secūdū est meritū orōnis: de q̄ sub/dit: Deprecat⁹ sum faciē tuā ⁊c. Ostēdit aūt orōnē suā rectā esse cū dic: Faciē tuā. Et deuotā cū subiūgit: In to/to corde meo: Et instātē cū subinfert: Miserere mei ꝓm eloquium tuū. Tertiū est meritū discretionis: qō notat cum subdit: Cogitaui vias meas. Quartū est meritū ꝓuersionis: Uñ dic: Et ꝓuerti pedes meos i testimonia tua. Quin/tū est meritū ꝓstātię ad patiēdū: de q̄ sequitur: Parat⁹ sum ⁊ nō sum turbat⁹. Sextū ē meritū ꝓfectę custodię mādato/rū: Uñ subdit: Ut custodiā mādata tua. Septimū est meritū pugnę ꝗ p̄mos mor⁹: Uñ dic: Funes pctōr cir/cūplexi sūt me.i.mor⁹ pcti vndiq̄ infestauerūt me. Et/tū/legē tuā nō sū oblit⁹. Octauū est meritum sedulę laudis dei: De q̄ subdit: Media nocte surgebā ad ꝓfitendū ti/bi.i.ad laudādū te: sup iudicia.i.ō iudicijs/iusticię tuę. Nonū est meritū vnitat⁹ ecclię:qō notat cū subiūgit: Par/ticeps ego sū oīm timentiū te/corde: Et custodientiū/ ope: Mādata tua. Sz ne sibi ista merita temere arrogare videat/oia miscōię dei attribuit/cū subdit: Misericordia dñi plena ē terra. Cōfisus aūt de misericordia/ petit am/pliorē cognitionē dicēs: Doce me iustificationes tuas. A p̄ncipio q̄ pfect⁹ ꝓsequem. Et dicat vir iust⁹: e Por/tio mea dñe.ſ.es tu. Uir enī iust⁹ nō reputat aliq̄d qō sit ī terra nec appetit: sed solū deū amplectit:et p̄cipue clericis ē ꝓuenire deberet. Dixit enī dñs ad aaron/Nume.xviij.c. In terra eorꝫ nihil possidebit nec habebit partē int eos:ego ps et hęreditas tua ī medio filiorꝫ israel. Ezech.xliiij.g. Possessio nē non dabit eis ī israel: ego enī possessio eorꝫ. Iō clerici ē ꝓfitent cū recipiūt p̄mā tonsurā dicētes ꝓsiculū q̄ habet.ē.

Multiplex me/ritum

Ps.15.

Dñs ps hęreditat⁹ meę ⁊ calic⁹ mei:tu es q̄ restitues hęredi/tatē meā mihi. Sed multi vident trāsgressores professionis suę. Uñ ne p trāsgressione ab hac portione defraudent/subdit: f Dixi.i.firmit statui: g Custodire.i.vt custodirē/legē tuam/non pecuniam aut res alias temporales. Eccl. vltī.d. Deum timē/⁊ mādata eius obserua:hoc est oīs hō. Ex ē in/fert btus Bern. Ergo sine hoc nihil homo:q̄ perfecte custo/dit legē:custodit ⁊ suā portionē: Perfectio enī ⁊ plenitudo le/gis est dilectio siue charitas:vt dicit Roma.xiij.c. De⁹ autē charitas est: vt dicit j. Job.iiij.c. Ergo q̄ custodit legē:custodit deū sibi in portionez. Prouerb. xxvij. c. Qui seruat ficū.i.cha/ritatē:comedet fruct⁹ eius.ſ. ętna iocūdita/te fruet: et qui custos est dñi sui/glorificabit. Nō aūt multū desiderāti/ sufficit cu/stodire legē vt portionē ꝓseq̄ mereat: Sz ⁊ postulationē ad/dit: Uñ subdit: h Deprecat⁹ sum.i. deuote precatus: i Faciē tuā.ſ.vt te possim videre facie ad faciem.j. Corl. xiij.d. Uidem⁹ nūc p speculū in ęnigmate:tunc autē facie ad faciē. Ps. Faciē tuā dñe req̄ram. Uel/faciē dei/christū ap/pellat:quē in carne videre desiderat.q.d. dixi custodire legez tuam: Sed qr lr̄a occidit.ij.Corl.iij.b. iō deprecat⁹ sum faciē tuā.ſ.filiū videre in carne:qui legē spūalit intelligi fa/ciat:et fides impetret qō lex impat. Deprecat⁹ sum/dico: k In toto corde meo: qō necessariū est: Quia vt dicit Aug⁹.mēs diuisa nō impetrat. Osee.x.a. Diuisū ē cor eorꝫ nūc interibūt. Oīo aūt eē debet instās: Uñ inculcat dicens: l Miserere mei. Ro.xij.c. Oīoni instātes. Debet nihilo/min⁹ eē humil: qō etiā notat/cū dic: Miserere mei. Hoc enī dicēdo/ miseriā suā recognoscit. Eccl. v.d. Miserabilis ꝓsus infirmitas. Job.xiiij.a. Hō nat⁹ de muliere breui vi/uens tpe replet multis miseriis. Debet iterū oīo fieri cū fi/ducia impetrādi:qō ⁊ notat ē cū subiūgit: m Secōm elo/quiū tuū.q.d. fiduciali peto miscōiam:qr tu eas ꝓmisisti. Sic Deut.iiij.e. Cū q̄sieris dñm deū tuū inuenies eū:si tū to/to corde quęsieris eū. Ezech.xviij.e. Si impi⁹ egerit pęnitē/tiā ⁊c. Et sequit: Uita viuet ⁊ nō morietur. Et ī fine capituli: Nolo mortē morientis dicit dñs:reuertimini ⁊ viuite. Prop/ter ē/modū reuersionis subiūgit dicēs: n Cogitaui vi/as meas. Esa.xxxviij.c. Recogitabo tibi oes ānos meos in amaritudine aię meę. Anselm⁹. Terret me vita mea. Nec mi/rū: qr vita pctōris monstris plena ē. Propt ē dicit Hiere.ij.e. Uide vias tuas in ꝓualle.i. ī humilitate duplici.ſ.cordis quātū ad ꝓtritionē:et oris quātū ad ꝓfessionē: vt.ſ.ī ꝓtritione humilieris in ꝓspectu dñi:⁊ in ꝓfessione in ꝓspectu sacerdotis. Sz ē duo debet seq̄ satisfactio opis siue op⁹ satisfactionis: Uñ subdit: o Et ꝓuerti pedes meos. q.d. diligenē ꝓsidē/rans vias meas horrui:et iō ꝓuerti pedes meos/ad lr̄az/ p Ī testimonia tua.i. in viā testimonioꝝ tuoꝝ: vt ꝓm q docēt ābulare. Uel/pedes.i.affect⁹. Esa.xxiij.b. Ducēt eā lōge pedes sui:qr.ſ.ī regionē dissimilitudis:⁊ tandē in ter/rā tenebrosā ⁊ optā mort⁹ caligine.ſ. ī infernū. Ut igit dicit: Cogitaui ⁊c. est ꝗ eos q̄ impēditi vadūt ad ꝓfessionē: ac si villic⁹ vel q̄libet dispēsator ñ p̄meditet cōputū suū. Sa/cerdotes enī suscipiūt cōputū dñi:et q̄cūq̄ ꝓfitet corā eis se mult⁹ debit⁹ obligatū:eo ipso stati ab obligatione absoluitur. Ps. Dixi ꝓfitebor: aduersū me iiusticiā meā dñō ⁊c. Debet q̄ cogitare q̄libet vias suas: vt ō his sciat cōputū reddere. De/bet etiam peccator cogitare vias suas/vt cogitet quo ducūt quia ad pęnam gehennalem. Eccl.xxj.b. Uia peccantiū cō/plantata lapidibus:⁊ in fine illorum inferi et tenebrę ⁊ pęnę. Prouer.v.a. Pedes eius descendūt ad mortem/⁊ ad inferos gressus eius penetrant. Et si hoc faceret peccator: faceret ⁊ id qō sequitur: o Et ꝓuerti pedes meos ⁊c. Naum vlt.b. Omnis q̄ viderit te resiliet a te. Greg⁹. Si ad q̄s cur/runt impij pęnas aspicerēt/puto gressus reflecterēt. Qui au/tem conuertunt pedes suos vt ambulent in via testimonioꝝ/ multos obices ⁊ aduersarioꝝ ⁊ tēptationū sibi occurrētes in/ueniūt: Unde ⁊ plures q̄ñq̄ impediunt ⁊ q̄ñq̄ retrogradiū/tur: sicut dicit apostolus/Gal.v.b. Currebat⁹ bene:quis vos impediuit non obedire veritati:- Propter hoc bene subiūgit:

Alt† Precatus

Alt† Quia

Alt† ouerti

Ps.26.

Ps.51.

Paratus sum.ſ.multa

Ps.37. a Parat⁹ sũ.s.multa pati aduersa.Sup. Qm̃ ego in fla/
gella parat⁹ sũ.Et qd̃ pl⁹ est. b Nõ sũ turbat⁹. Hiere.
xvij.c. Nõ sũ turbat⁹ te pastorẽ sequẽs.i.imitãs:q̃ .s. ex sim/
plicitate fact⁹ agn⁹ coram tondẽte te obmutuisti. Esa. liij.c.
Sic̃ ouis ad occisionẽ ducẽt:ꝛ q̃si agn⁹ coram tondẽte se ob/
mutescet ꝛ nõ aperiet
os suum.j.Pet.ij.d.
Christ⁹ passus ẽ p no
bis vob relinquẽs ex/
emplũ ꝛc. Et addit:
Qui cũ maledicerẽt
nõ maledicebat: cum
pateret nõ cõminaba
tur. Parat⁹ sũ/ di/
co b pati: c Ut cu/
stodiaꝫ mandata
tua.i.ꝓt mãdata parat⁹ sũ pati.j.Pet.iij.c.Sꝫ ꝛ si q̃d̃ pa/
timini ꝓt iusticiã/bti. Mat.v.a.Bti qui psecutionẽ patiun
tur ꝓt iusticiã. In b g ꝗsu notanꝫ q̃nꝫ q̃ cõpetũt obediẽtię.
Parat⁹ sũ/Ecce ꝓmptitudo: Et nõ sũ turbat⁹/Ecce
hilaritas:Ut custodiã/Ecce pseuerãtia: Mãdata/Ecce
diligẽtia:q̃si nõ tm̃ p̃cepta: s̃ et mima mandata:Tua/Ecce
discretio. Primũ est ꝗ pigros.Secũdũ ꝗ accidiosos ꝛ mur/
muratores.Tertiũ ꝗ incõstãtes.Quartũ ꝗ negligẽtes.Quin
tũ ꝗ fatuos.De p.ij.Corl.ix.a.Parati sitl ne cũ venerit ma
cedones: inueniãt vos imparatos.Macedones interptat cõ
Ps.105. burentes:et significat angelos : quia dñs facit angelos suos
spiritus/ꝛ ministros suos ignem vrentem.De secũdo.j.Pa/
ral.vltl.d. In simplicitate cordis mei lętus obtuli vniuersa
hęc. De pseuerãtia/Job.xxvij.a. Nõ recedam ab inocentia
mea:iustificationẽ meã quã cępi tenere nõ deserã. De mãda
tis/Mat.v.c. Qui soluerit vnũ de mãdatl istis mĩmis ꝛc.
De discretione dicit:tua. Non enim omni mãdato debetur
obedientia.Eccl.iiij.d.Non subijcias te oi hoi ꝓ peccato.
d Funes pctõꝫ ꝛc̃.Sup̃ dixit se paratũ esse pati aduer
sa:hic autẽ determiat q̃ patik/dicẽs: Funes pctõꝫ circũ
plexi sũt me. Pctõꝫ põt esse masculini generl vel neutri.
Si ẽ masculini:is ẽ sensus: Funes pctõꝫ.i.eoꝫ q̃ pctõres
sũt: Hi sũt dęmones ꝛ mali hoies:quoꝫ funes duplicik acci/
pi pñt.s.qb⁹ ligãt sctõs ĩ pęna: vel qb⁹ ligare quęrũt ĩ culpa.
Primis funib⁹ circũplectunk iusti.i.ligank:Sic̃ ligat⁹ fuit pe
trus a nerone:fm q̃ p̃dixerat ei dñs/Job.vltl.f. Alⁿ te cin/
get ꝛc̃.Et ipse iesus ligat⁹ fuit his funib⁹/Job.xviij.b. Cõ/
phẽderũt iesum ꝛ ligauerũt eũ . Secũdis funib⁹.s.culpę/cir/
cũplectunk iusti.i. obsidenk ꝛ circũdank: sed nõ ligank: quia
Prouer.j.b.Frustra iacik rete ante oculos pennatoꝫ. Ma/
li aũt in illis ligank. Prouer.v.d. Iniqtates suę capiũt impi
um:ꝛ funib⁹ pctõꝫ suoꝫ q̃sq̃ ꝗstringik. Si aũt sit neutri gene
ris:tũc is ẽ sensus: Funes pctõꝫ.i.q̃ sũt pctã:circũplexi
sũt me.Scõm b idẽ est sensus: vt.g.vltimo expositũ ẽ.Et hi
vt dictũ ẽ circũplectunk etiã iustũ: qꝛ mot⁹ ꝛ tẽptatiões pctĩ
nõ possunt vitare: fm q̃ ꝗquerik paulus/Ro.vij.d. Infęlix
ego hõ:q̃s me liberabit d̃ corpe mortis hui⁹? Et post addit:
Egoipse mẽte seruio legi dei:carne aũt legi pctĩ.q.d. etsi lex
pctĩ in sensualitate ĩpugnet:tm̃ ratio vincit/in q̃ lex dei manet:
Ad̃ ꝛ hic eodẽ sensu subiũgit: e Et legẽ tuã nõ sũ obli/
tus: Nam etiam/ Media nocte/ ad litteram: surgebã
ad confitendum tibi. Tunc enim maxime surgendũ est:
quia illud tps maxie habile ẽ temptamẽtl:q̃si nullus ẽ testis
Ps.105. errozis. Ps. Posuisti tenebras ꝛ facta ẽ nox:ĩ ipsa ptrãsibũt
omẽs bestię siluę. Lucl.xxij.f. Hęc est hora vra ꝛ ptãs tene/
brarũ. Et tũc surgẽdo debilitam⁹ hostẽ nr̃m.s.hoiez exterio/
rem. Ad̃ etiã b tpe p genita egypti legimus esse pcussa: Exo.
xij.d. Per q̃ intelligunk p̃mi mot⁹ pctĩ. Vel mediã noctẽ vo
cat grauiozẽ tribulationẽ:in q̃ inquit:surgebã ad ꝗsiten/
dũ tibi:qꝛ nõ sic flagellabas vt deficerer : sed exercebas vt
surgerẽ ꝛ fortius ꝗsiterer/de oib⁹ grãs agẽs/etiã d̃ aduersis.
Hoc ẽ qd̃ sequik: f Sup̃ iudicia iustificatiõis tuę.i.
de eo q̃ me iudicabas flagellando vt iustificares. Threñ.
Ps.96. ij. f. Cõsurge lauda in nocte in p̃ncipio vigiliarũ. Ps. Exul
tauerũt filię iudę.i.aię ꝗsitẽtes laudẽ tuã: ꝓt iudicia tua dñe.

a Parat⁹ sũ ꝛ nõn sũ turbat⁹:
b c d vt cũstodiã mãdata tua. Fũ
nes pctõꝫ circũplexi sũt me:
e et legẽ tuã nõ sũ oblit⁹. Me
dia nocte surgebã ad ꝗsiten/
f dũ tibi:sup̃ iudicia iustifica/
g tiõis tuę. Particeps ego sũ
oim timẽtiũ te:et custodiẽtiũ
h mandata tua. Miscdiã tua
i dñe plena est terra:iustifica
tiões tuas doce me. Teth/
k Bonitatẽ fe/ (bonũ
l cisti cũ seruo tuo do
mine: fm verbũ tuũ

Alt legis tue 91. dis.c.psdyt De cele.mis.c.1

Alt iusticie

Quinqꝫ cõmpe tunt obedientie

Alt iustificationes

Alt Suauit.

Job.xxxv.c. Qui dedit carmina ĩ nocte. Nec solus ꝗsitebar:
sed cũ angelis ꝛ hoibus.Quia/ g Particeps ego sum
oim timẽtiũ te. Particeps in ecclesia triũphãte:vbi omia
cõmunia sũt. Ad̃ in Ps. Hierusalẽ q̃ ędificat vt ciuitas cui⁹ Ps.121.
participatio ei⁹ in idipm. Particeps/etiã in ecclesia militã/
te:cuius bona spũalia
cõmunia sũt:ꝛ oim eo
rũ pticeps ẽ hõ q̃ sibi
placẽt.Apls.j.Cor. Alt et
iij.d.Oia vra sũt.Ti
mentiũ te/ corde:et
custodiẽtium/oge/ Alt Suauit.
mãdata tua.Recte
p timorẽ sequik custo
dia mandatoꝫ:Quia
vt habek Eccs.vij.c.
Qui timet deũ nihil negligit. Itẽ hic ponit vnũ donũ spũs/
scti.s.timorẽ:et vnã virtutẽ.s.obediẽtiã. Per timorẽ possu/
mus intelligere oia dona:p obediẽtiã/oẽs virtutes q̃ habent
oẽs iusti :quorũ oim pticeps ẽ quilibet iustus. Econtra mali
maloꝫ sũt participes q̃b⁹ ꝗsentiũt ꝛ de q̃b⁹ gaudẽt. Prouer.
j.b. Sortẽ mitte nobiscũ:marsupiũ sit vnũ oim nr̃m. Pro/
uer.xxviij.d. Qui subtrahit aliq̃d a patre suo ꝛ matre: et di/
cit hoc nõ esse peccatũ:particeps homicidę est. Ne aũt ĩ sua
iusticia vel in participatiõe bonoꝫ alioꝫ nimis cõfidere ꝛ de
eis p̃sumere videak: Bñ subiũgit: h Miscdia tua do/
mine plena ẽ terra:ad lr̃am.i. habitãtes ĩ terra: qꝛ omia
dat nobis deus d̃ sua miscdia. Vel/terra.i. ecclesia. Esa.vj
b. Plena est oĩs terra gloria ei⁹. Terra etiã. i.pctõr: plena
est misericordia dei:fm q̃ dicit hieremias/Threñ.iij.c. Mi
sericordia dei est q̃ nõ sum⁹ ꝗsumpti. Iterũ ne temerarie de
misericordia dei in p̃sumptionẽ degenerare videatur: addit:
i Iustificatiões tuas doce me: vt sciam ꝛ facã eas:
et tunc de miscdia merito sperare debebo:fm q̃.ẽ. habetur:
Sacrificate sacrificiũ iusticię ꝛ sperate ĩ dño.q.d.alik nõ spe/ Ps.4.
randũ: Nõ enĩ sanank vulnera sauciati nisi infundak simul vi
nũ cũ oleo:vt habek Lucl.x.f. Per oleũ miscdia siue spes d̃
miscdia. Per vinum/ pungens pęnitẽtia ꝛ timor de iusticia
dei. Eccj.v.b. Ne dicas miseratio dei magna ẽ:multitudinis
peccatoꝫ meoꝫ miserebik̃: misericordia enĩ ꝛ ira ab illo cito
proximat et in peccatores respicit ira illius.

Bonitatẽ fecisti. Teth. Supra dixit de spe ꝛ de/
siderio qd̃ habebat de ęterna bẽtitudine:Sꝫ qꝛ videt
q̃ adhuc nõ habet eam ĩ re:sed multl tribulatiõib⁹ in
hac valle miserię circũdak:petit hic iocũditatẽ mẽtl quę facit
tribulatiões lęto aĩo tolerari. Et ꝓt b huic octonario bene
pręponik/ Teth/lra:quę interp̃tak bonũ vel exclusio: quia
p charitatẽ exclusio timore/bonũ ꝛ iocũdũ est pati. Sꝫ anteq̃
petat iocũditatẽ mentis siue patientiam/reddit gratias de iã
sibi collatis vt ampliora accipiat:et ostendit quid sibi fecerit
domin⁹ cum dicit: Bonitatem fecisti: Et cui/cum addit:
Seruo tuo dñe. Et quomodo/cum subiungit: fm ver/
bũ tuũ. Dico ergo/ k Bonitatẽ/vl iocũditatẽ/vel suaui/
tatẽ fecisti: O dñe cũ seruo tuo.q.d.faciẽdo me d̃ seruo fi
liũ:p charitatẽ foras mittẽtẽ timorẽ seruilẽ/iocũditatẽ infudi
sti mẽti meę. Et b/ l Scõm verbũ tuũ: q̃ dixisti Job.xv.b.
Iã nõ dicã vos seruos:s̃ amicos. Et nota q̃ ẽ libtas ꝛ seruit⁹.

Libertas
- Culpę. Job.xj.c. Vir vanus in supbiã erigik.
- Naturę. Eccj.xv.d. Apposuit tibi ignẽ ꝛ aquã ꝛc̃ Et itez: Ante hoiem vita ꝛ mors.
- Gratię. Job.viij.e. Si filⁿ vos liberauerit: vere (liberi eritl.
- Glorię. Roma.viij.d. Creatura li/ berabitur a seruitute.

Seruit⁹
- Culpę. Job.viij.d. Qui facit pctm̃ seru⁹ ẽ pctĩ.
- Pęnę. Ro.viij.d. Creatura liberabik a seruitute
- Gratię } Matth.xxv.b. Euge serue bone ꝛc̃.
- Glorię }

Et notandũ q̃ est seruit⁹ crimis/ seruit⁹ timoris/ et seruit⁹ fi/
lialis amoris. De ꝓma Job.viij.d. Qui facit pctm̃: seruus
est pctĩ. De scõa: Ibidẽ. Seru⁹ non manet ĩ domo in ętnũ:
filius manet in ęternũ. De tertia. Matth.xxv.b. Euge serue
bone et fidelis. Cũ seruo

bone ⁊ fidel. Cū suo criminis fac de bonitate/vocādo et recipiendo eū ad pniaz. Ro.ij.a. An diuitias bonitatis et patiētie ⁊ lōganimitatis cōtēnis? Ro.xj.c. Uide bonitatē ⁊ seueritatē dei. Cū seruo timoris fac de bonitate/faciēdo eū de suo filiū. De seruo timoris/seruū amoris: vt dictū est/Sap.j.a. Sentite de dño in bonitate q.d. in amore/nō in timore. Cū seruo amoris facit bonitatez: qñ de valle huius miserie trāsfert eū ad stolā glorie: ⁊ dat ei illud qd desiderabat: scōm quod dicit Prouerb. xj. c.

Al. †Suauita/te ⁊ eruditionē

Al. †Suauis es domine

a b c d e f g †Bōnitatē ⁊ disciplinā ⁊ scientiā doce me: qz mādatis tuis credidi. Priūs q̄z hūiliarer ego deliq: ꝓpterea eloquiz tuū custodiui. †Bōn⁹ es tu: et i †bōnitate tua dōce me iustificationes tuas. h i k l m n o Multiplicata ē sup me iniqtas suborum: ego autē in tōto corde meo scrutabor mādata tua.

Al. †suauitate

Desideriū iustor oīe bonū. Et quodlibet bor/ fm verbū tuū. Triplex est eīs verbū. Inspiratiōis. s. charitas. Uñ fre/quēter dicit in ꝓphetis: Factū est verbū dñi ad me/dicēs. Est et verbū promissiōis. Uñ. ē. Memor esto ꝓbi tui suo tuo: in quo mihi spē dedisti. Est etiā verbū generatiōis: qd erat i ꝓncipio apud deū: sicut habet/Joh.j.a. Cōmēdat aūt h deū in bonitate/cū dicit: Bonitatē. A iustitia/ cū dicit: Cū seruo tuo. A ꝓbitate/cū dic: fm verbū tuū. Itē h tangit trinitas. Per/bonitatē/spūssāct⁹. Per/fecisti/pr: q est auctor oīm. Per/verbū/filij⁹. Cōmemorās aūt q̄ iā accepit: iterū ea sibi dari ⁊ augeri petit/ dicēs: a Bonitatē et disciplinā et scientiā doce me. Bonitatē docet eū cui charitatē ispirat: vt sic iā dictū ē: nō ex timore opek: sed ex amore tāto vt patiēt sustineat tribulatiōis flagellū. Uñ statim addit: b Et disciplinā/ꝑ patiētiā. Bonitas eīs nō docet nisi amādo: nec disciplia nisi patiēt suscipiēdo. Me aūt hō ō his supbiat q̄ ꝑ amore sustinet: necesse ē vt ⁊ defect⁹ suos ⁊ dei circa se bñficia coḡscat. Uñ subdit: c Et scientiā/ illā videlicet quā q̄rebat Aug⁹. dicēs: Dñe nouerim te/noueri me. Sciētia etiā discretiōis necessaria est amāti ⁊ patiēti: vt ne qd nimis/ne qd min⁹ q̄z oportet/faciat. Uñ Eph.v.a. cū dixisset: Ambulate i dilectiōe sic ⁊ christ⁹ dilexit nos et tradidit semetipsū ꝓ nob ⁊c. Postea. d. subiūgit: Uidete quō caute ambulet: nō q̄si insipiētes: sed vt sapiētes. Bern. Mō habet callid⁹ hostis machinam/ntū efficacius ad tollendū de corde nostro charitatē: q̄z si effi ere possit vt in ea incaute ⁊ nō cū discretiōe ambulem⁹. Propterea et ad Ro.xij.a. cū de amore siue de bonitate ⁊ disciplina ꝓmisisset: Obsecro vos ꝑ misericordiā christi vt exhibeat corpa vestra hostiā viuentē ⁊c. etiaz de discretione subiūxit: Rationabile sit obsequiū vestrū. Glo. id ē cū discretione: ne quid nimis sit: sed cū temperātia. Plures aūt hanc discretionē amittūt tā minus faciēdo q̄z nimis. Jam eīs nemo carnē suā odio habet: ⁊ plurimi nimis ei parcūt. Et notandū q̄ sicut in ꝓcedenti ꝓbu dictuz est: q̄ tangebat ibi trinitas in deo: ita in isto tangit trinitas in anima. Bonitatē/in cōcupiscibili. Et disciplinā/ i irascibili. Et scientiā/in ratiōabili. Sile/Eph.v.c. Fruct⁹ lucis est in bonitate ⁊ iusticia et in ꝓbitate. Hec aūt ꝓmissa haberi nō possūt sine fide: Uñ fidē suā allegās/addit: d Quia in mādatis tuis credidi. q.d. ꝓpter hoc/doce me/supra dicta: qz credidi mādata esse tua: licz ꝑ hominē ea mādaueris. Esa.vij.b. fm.lxx. Nisi crediderit nō intelliget. Ecci.xxxiij a. Nō sensat⁹ credit legi dei. e Priuſ q̄z. q.d. credidi: ⁊ in hac fide ꝑ disciplinā dñi sū hūiliatus: quā tū disciplinā ꝓpter peccatū ꝓmi hois mihi iuste inflictā esse cognosco. Hoc est: Priuſ q̄z hūiliarer ego deliqui/in adā i quo vitiat⁹ est omis homo: ⁊ ideo vanitati subiectus. Et f Propterea ne iterum hūiliarer/ f Eloquiū tuū custodiui. Ecce in hoc versu confitet q̄ vbi nō est hūiliatio seu correctio/est delictū: sicut in vulgari dicit: Ubi nō est catus/mures se ostēdūt. Uñ Job.xxj.b. de qbusdā dicit: Dom⁹ eor securē sūt ⁊ pacatē: nō est virga dei sup eos. Et postea subiūgit: Tenēt tympanū ⁊ citharā: ducūt in bonis dies suos: ⁊ in puncto ad inferna descēdūt. Cōfitet etiā q̄ ꝓpter hūiliationē custodiuit eloquiū: qz vt dicit i vulgari: Adust⁹ timet aquā calidā. Prouer.xx.d. Liuor vulneris absterget mala. Esa.xxvj.b. Cū fecerit iudicia i tra/iusticiā discēt habitatores orbis. Exēplū habem⁹ ō ma/nasse.ij. Paral.xxxiij. In ꝓspitate sua deliquit/⁊ in afflictiōe dño obediuit. Uñ ibi dr: q̄ fact⁹ rex fecit malū coā dño iuxta abominatiōes gentiū. Et mlta alia mala ibi enarrant de ipso: ⁊ i fine dr: Idcirco supinduxit dñs ei ꝓncipes ⁊ exercit⁹ regis assyriorꝫ: q̄ postq̄z coangustat⁹ est/orauit ad dñm deū suū et egit pnitētiā valde coā deo. Hoc aūt intelligendū ē de electis nō de reprobis q̄ obstinati sūt: ⁊ quāto plus flagellant: tanto peiozis volūtatis fiunt. Prouer.xxvij.d. Si cōtuderis stultū in pila q̄si tisanas faciente desup pilo: nō auferet ab eo stulticia ei⁹. Hiere.v.a. Percussisti eos ⁊ non doluerūt: attriuisti eos ⁊ renuerūt accipe disciplinā/indurauerūt facies suas sup petrā: et noluerūt reuerti. De electis q̄ tm dr: f Propterea eloquiū tuū custodiui. Quō? Per ꝓtemptu mūdi ⁊ carnis. Deut. xxxiij.a. Qui dicit patri suo ⁊ matri suę/nescio vos: ⁊ fratribus suis/igro illos/⁊ nescierunt filios suos: hi custodierūt eloquiū tuū. In hoc versu captat beniuolentiā iudicis a sua psona cōfitendo peccatū suū/dicēdo hūiliationē ⁊ correctionē q̄ secuta est: vñ dicit se custodisse eloquia dei. Cōsequēter captat beniuolentiā a psona ipsius iudicis/cū subiūgit: Bon⁹ es tu ⁊c. Tertio a psona aduersariorꝫ/cū addit: Multiplicata est ⁊c. Dicit q̄ g Bon⁹ es tu. q.d. ego deliqui: sed o tu dñe bonus es naturalit ⁊ ꝓprie: Et ideo/ h In bonitate tua/non in legis acerbitate/doce me iustificationes tuas. Or aūt h dic: g Bon⁹ es tu/est ꝑ manicheū q̄ dic malū ꝓnciptū. Dicit aūt bonū triplicit. s. vtile/iocūdū/honestū. Et de his trib⁹ modis bon⁹ est. Est eīs bonus. i. vtilis dñs. Thren.iij.c. Bon⁹ dñs sperātib⁹ in eū aīę quērēti illū. Itē ē bon⁹. i. vtilis iudex/eo q̄ absoluit reū ꝓfitentē crimē suū. Uñ in Ps. Cōfitemini dño qm bon⁹. Itē bon⁹ miles est. i. vtilis. Esa.lxiij.a. Propugnator sū ad saluādū. Itē bonus medic⁹. Ps. Qui sanat cōtritos corde ⁊c. Itē bon⁹ magister: Luc. xviij.d. Magister bone ⁊c. Esa.xlviij.c. Ego dominus docēs te vtilia. Itē est bonus cōsolator. Mau.j.b. Bonus dñs ⁊ cōfortans in die tribulatiōis. Itē est bon⁹. i. iocūdus ⁊ delectabilis omni sensui. Primo visui. Hiere.xxxj.e. Uēdicat tibi dñs pulchritudo iusticię. Ps. Speciosus forma ꝑ filijs hominū. j. Pet.j.c. In quē desiderāt angeli ꝓspicere. Itē iocūdus est auditui. Uñ Cant. v.b. Uia mea liquefacta est vt dilectus locut⁹ est. Itē gustui. Job.vj.e. Ego sum panis viuus q̄ de cęlo descendi. Bern. Christus mihi mel in ore: melos in aure: iubil⁹ in corde. Ps. Gustate ⁊ videte qm suauis ē dñs. Itē tactui. s. Suauis dñs ⁊ mitis. ij. Reg. xxiij.a. Ipse est q̄si tenerrim⁹ ligni vermicul⁹. Itē odoratui. Ecci.xxiiij.b. Sicut cinnamomū et balsamū aromatiçās odorē dedi. Tertio mō dicit deus bon⁹. i. honestus. Heb.j.a. Qui cū sit splēdor glorię. Prouer.x.a. Gloria patris filij⁹ sapiēs. In hac q̄ multiplici bonitate/ i Doce me iustificationes tuas. i. opa iusticię: nō i ꝓtroze ⁊ austeritate: sicut docuisti legē veterē: fm illō Heb.xij.e. Moyses dixit: exterrit⁹ sū ⁊ tremebūdus. Ps. Beat⁹ hō quē tu erudieris dñe ⁊c. Et necesse habeo q̄ doceas me iustificationes: qz callidi hostes volūt me seducere ⁊ trahere ad iiusticias. Hoc ē qd sequit: k Multiplicata est sup me ⁊c. i. iniq̄ supbi/rā dęmones q̄z hoies vi ⁊ numero multiplicati sunt cōtra me. Ps. Dñe qd multiplicati sūt q̄ tribulāt me. Uel ipsa iniqtas eorū/multiplicata est super me: qz videntes bonū ꝓpositū meū/eoipso ꝓuocant ⁊ iniqui⁹ mouent ꝑ me: fm qd de diabolo dicit Greg⁹. Illos pulsare negligit: q̄s quieto iure possidere se sentit. Eccech.iij.c. Assūpsit me spūs ⁊ eleuauit me ⁊ audiui post me vocē cōmotiōis magne. Et licz abūdauerit ꝑ me/ l Iniqtas supborū/nō tm refrigescet in me charitas. m Autē/pro sed/ n Ego in toto corde meo scrutabor/vel/scrutabar. o Mādata tua/vt ea sciā ⁊ faciā. Et bñ dicit: in toto corde: vt non aliud i corde q̄z dei mādata habeam⁹. j. Esdre.vij.b. Esdras parauit cor suū

Rota triplex ꝓbū

De sciētia discretiōis

Triplex bonū: et his trib⁹ modis de dr bon⁹

Ps. 117.

Ps. 146.

Ps. 44.

Ps. 33.

Ps. 85.

Ps. 95.

Ps. 5.

parauit cor suũ ad intelligendũ.q.d. nihil in corde suo alienũ reliquit: Sicut cũ parat dom⁹/oẽs sordes ⁊ indecẽtia eĩciunt. Itẽ bñ dicit/scrutabor: quia scrutãda sunt ꝓpt̃ vtilitatẽ quę inde seqt̃: vt dr̃ Job.xxiij.c. Qui habet mãdata mea ⁊ seruat ea/hic est q̃ diligit me: et ego diligã eum ⁊ manifestabo ei me/ ipsũ. De inde causam et modum multiplicatiõis iniq̃tatis superborum subiũgit/ dicens:

a Coagulatũ ẽ sicut lac cor eorũ: ego vo legem tuam meditatus sum. Bonũ mihi quia humiliasti me: vt discã iustificatiões tuas. †Bonus mihi lex oris tui: sup milia auri ⁊ argenti.

a Coagulatũ ẽ sicut lac cor eorum. Lac ex adiũctione fermẽti coagulat: sic cor malorũ ex adiũctione vitiorũ vel ex societate vitiosorũ indurat et arescit p̃ inuidiã vt de bono alterius doleat. s̃. Mons coagulat⁹ mons pinguis.q.d. illi q̃ sunt diuites ⁊ potẽtes habẽt cor coagulatũ. Cõtrariũ dicit spõsa: Cant̃.v.b. Mea mea liquefacta est. Et Job.xxiij.d. Deus molliuit cor meũ. Itẽ dicit hic/ b Ego vo legem tuã meditat⁹ sum: vt.s. cor meũ ad ignẽ verbi tui molliret ⁊ liq̃fieret. s̃. Beat⁹ vir q̃ non abijt ⁊c̃.sed in lege dñi volũtas eius: ⁊ i lege et⁹ meditabit die ac nocte. Et q̃ hoc mihi ex humiliatiõe quã mihi ĩtulisti ꝓuenit: Ergo/ c Bonũ/ẽ/mihi q̃ hũiliasti me: vt discã iustificatiões tuas: q̃ qui nõ hũiliant/legẽ dei nõ meditant: sic dicit in Ps̃. In laboze hominũ nõ sunt: ⁊ cũ hominib⁹ non flagellabunt: ideo tenuit eos superbia ⁊c̃. Et post pauca addit: Cogitauerũt ⁊ locuti sũt nequiciã. Et alibi: Noluit intelligere vt bene ageret: iniquitatẽ meditat⁹ est in cubili suo/ astitit omni viẹ nõ bonę. Job.xxviij. b. Nõ inuenit̃ in terra suauiter viuẽtiũ. Ecõtra de humiliatis dicit/Esa.xxviij.e. Tm̃modo sola vexatio dabit intellectũ auditui. Iere.vj.b. Fm aliã litterã: Per omne flagellũ erudieris hierusalẽ: Ubi littera nostra habet: Audiet in ea corã me semp infirmitas ⁊ plaga: erudire hierusalẽ: ne forte recedat aĩa mea a te. Iere.xxxj.c. Castigasti me ⁊ erudit⁹ sũ. Dico ergo: bonũ/esse mihi: q̃ hũiliasti me: vt discã iustificationes tuas. Et ideo/bonũ/q̃ inde bonũ acq̃rit: Ũñ subdit: d Bonũ mihi ⁊c̃. Et dic bonũ cõcretiue: vt magl̃ exp̃mat bonitatẽ. e Mihi dicit/ꝓtra eos qui aliꝗs imponũt legem dei non sibi. Matth.xxiij.a. Alligant onera grauia ⁊ importabilia: ⁊ imponũt in humeros hominũ: digito autẽ suo nolunt ea mouere. f Lex/dicit/cõtra exleges: de quibus Osee.x.a. Non timem⁹ dñm: ⁊ quid faciet rex nobis? Lex aũt nõ quęlibet: sed lex/ g Oris tui.i.euangeliũ quod ore tuo ꝓtulisti. Bonũ/dico/ h Sup milia auri ⁊ argenti.i.sup omnib⁹ diuitiis: quia vt dicit i Glo. plus diligit charitas legem dei q̃ cupiditas milia auri ⁊ argenti. Prouer.viij.b. Melior est sapientia cunctis opibus. Sap.vij.a. Diuitias nihil esse dixi in cõparatione illius: nec cõparaui illi lapidem p̃ciosum: quoniã omne aurum in cõparatione illius arena est exigua: et tanq̃ lutũ ęstimabit argentũ in cõspectu illius.

Ps̃.67.

Ps̃.1.

Ps̃.72.

Ps̃.35.

Ps̃.119.

Alt. †Bona

Manus tuę fecerũt me ⁊c̃. Joth. Supra petierat vir iustus iocunditatẽ mẽtis: Sed q̃ videt se grauari duob⁹ modis.s.ignorãtia quãtũ ad intellectũ: ⁊ pigricia siue accidia q̃tum ad affectũ: Ideo in isto octonario petit illuminationẽ intellect⁹ p̃ intelligentiã mãdatorũ: ⁊ cõfortationẽ affectus p̃ diuinę misericordię effectũ. Primũ petit cum dicit: Da mihi intellectũ vt discã mãdata tua. Secũdũ petit cũ dicit: Fiat misericordia tua vt cõsoleẽt me. Sz q̃ hęc nemo impetrat nisi pcẽ cõfiteat: q̃ maxime fit in adueꝛsis: ideo bene huic octonario p̃ponit littera/Joth: quę interpretat cõfessio vel desolatio: q̃ bñ cõuenit: q̃ in desolatiõe positi/cõfiteri solent dei potentiã ⁊ suã culpã: ⁊ clamare ad dominũ. Ũñ.j. Ad dominũ cũ tribularer clamaui. Sic etiã desolat⁹ citius statũ a quo cecidit recognoscit: q̃ ⁊ bñ cõpetit aliꝗs interp̃tatiõib⁹ Fę/Joth: q̃ aliter interp̃tat sciẽtia vl̃ p̃ncipiũ. Post hũiliationẽ q̃ de qua p̃miserat anteq̃ intellect⁹ illuminationẽ petat: quasi causã motiuã quę iudicem mouere debeat: recte p̃riozis intelligẽtię quę fuit in homĩe/p̃ncipiũ repetit/ ⁊ creatiõis suę dignitatẽ rememorat/dicẽs/ i Manus tuę fecerũt me: fm animã ad imaginẽ tuã. k Et plasmauerũt me: fm corp⁹. Posita aũt cã motiua/incipit formare petitionẽ. Primo petẽs illumiationẽ intellect⁹. Unde dicit: Da mihi itellectũ. Et determiat q̃ fine b̃ petat/dicẽs: Ut discã mãdata tua. Post/ ea ostẽdit quę vtilitas inde sequet̃: Ũñ dic: Qui timent te videbunt me ⁊ lęta/bunt̃: spũali lęticia i dño. Lętabũt̃: dico de b̃: Quia i verba tua supsperaui. Et postea oñdit q̃ merito boc petat.s. merito fidei ⁊ cognitionis. Ũñ dic: Cogui dñe q̃ ęqtas iudicia tua. Itẽ merito hũilitatis: Ũñ addit: Et i veritate tua hũiliasti me. Rememoras q̃ principiũ suũ ⁊ dignitatẽ hois/dicit: i Manu⁹ tuę fecerũt me ⁊ plasmauerũt me. Primũ quo ad corpus: secũdũ q̃ ad aĩam. Idẽ Job.x.b. Manu⁹ tuę dñe fecerũt me ⁊ plasmauerũt me totũ i circũitu. Ubi dicit Greg⁹. Ut dignior p̃ ceteris ꝓditio hois oñdat/manib⁹ dr̃ facr⁹. Esa.lxiij.c. Et nũc dñe pr̃ nr̃ es tu.s.q̃ ad aĩas: nos vo lutũ: ⁊ fictor nr̃ tu/q̃ ad corp⁹: ⁊ opa manuũ tuarũ omis nos/q̃ ad vtrũq̃. Et Esa. lxvj.a. Oia h̃ man⁹ mea fec̃. Manu⁹ dei st̃ sapiẽtia ⁊ benignitas. De p̃ma/Ps̃. Omia in sapiẽtia fecisti. De secũda/Ps̃. Aperiẽte te manũ tuã omia implebunt̃ bonitate. Cũ q̃ man⁹ tuę me fecerũt ⁊c̃. Ergo opa manuũ tuarũ ne despicias: Sed/ l Da mihi intellectũ/restituẽdo mihi itellect⁹ p̃spicacitatẽ/quã p̃ pctm̃ p̃mi parẽt̃ amisi. Tu q̃/da/q̃ p̃misisti i Ps̃. Intellectũ tibi dabo. Et hoc/ m Ut discã mãdata tua/ nõ inanes sciẽtias. Or ergo dicit p̃mo/ Manu⁹ tuę fecerũt me: est cõtra ingratos: qui nõ recognoscũt in se bñficiũ dei. Ps̃. Venite adorem⁹ ⁊ pcidam⁹ ante deũ: plorem⁹ corã dño q̃ fecit nos ⁊c̃. Or autẽ addit: Et plasmauerũt me/arguit supbos: q̃ nõ recognoscũt in se vilitatẽ materię. Unde monet ecclesia: Memẽto homo quia cinis es ⁊ in cinerẽ reuerteris. Eccli.x.b. Quid supbis ẽra et cinis? Or dic: Da mihi intellectũ/est cõtra cõfidentes de ꝓprio ingenio. Eccli.v.c. Esto mãsuet⁹ ad audiẽdũ verbũ dei vt intelligas. Ut discã mãdata tua: contra curiosos ⁊ pscrutatores. ij. Timoth.iij.b. Ducunt̃ varꝗs desiderꝗs/semp discẽtes ⁊ nũq̃ ad sciẽtiã veritat̃ pueniẽtes. Eccs.vij.a. Quid necesse ẽ homi maiora sę ꝗrere? Dico q̃ des ĩtellectũ: ⁊ inde sequet̃/q̃/ n Qui timẽt te/videbũt me/ assecutũ q̃ peto: o Et/inde/lętabũt̃.q.d. ideo libenti⁹ debes mihi dare q̃ postulo: vt eos q̃ te timẽt lętifices. s̃. Videbũt iusti ⁊ lętabunt̃: ⁊ omis iniq̃tas opilabit os suũ.i.oẽs iniq̃ quib⁹ odiosus ẽ iust⁹ ⁊ grauis ad videndũ: sicut dr̃ Sap̃.ij.c. Et nota q̃ dicit in p̃senti: qui timẽt: ⁊ in futuro/videbũt: q̃ timor est tm̃ in p̃senti: visio autẽ est ⁊ in p̃senti ⁊ in futuro: sed pfectior erit in futuro: q̃n pfecta charitas foras mittit timorẽ: q̃ timor pnã habet: sic dicit.i. Job.iiij. d. Ũñ notandũ q̃ est triplex visio. Exterior: de q̃ Matth.v. b. Videat opa vra bona et glificẽt patrẽ vrm. Interior: de q̃ Job.xiij.b. Qui videt me/videt ⁊ patrẽ meũ. Superior: de q̃ j.Cor̃.xiij.d. Tũc aũt facie ad faciẽ/supple videbim⁹. Scõm hãc triplicẽ visionẽ q̃ timẽt deũ/videbũt iustũ/⁊ lętabunt̃: q̃ inde ẽ eis lęticia: q̃ videt bona opa: ⁊ q̃ videt ⁊ cogscũt bonã mentẽ: ⁊ tandẽ multo magl̃ gaudebũt: q̃ videbũt eos gloriã. Esa.lx.a. Tũc videbis ⁊ afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuũ. p Quia in vba tua.i.in ea bona q̃ p̃misisti: nõ tm̃ spaui: sed/ q Supsperaui.i.supra merita mea spaui: sciẽs q̃ nõ sũt cõdignę passiões hui⁹ tpis ad futurã gloriã quę reuelabit in nob. Uel/supsperaui.i.plus q̃ p̃misisti spaui. Plus em̃ dat de⁹ q̃ p̃mittat: ⁊ etiã q̃ roget̃: ⁊ etiã q̃ tollat. Ũñ plus: Pl⁹ dare q̃ tollat/rogitet̃ polliceat̃: Job salomone de⁹ virga florẽte pbat̃. Job em̃ in duplo reddit̃ pl⁹ q̃ amiserat: Job. vlt.c. Salomoni aũt q̃ petiꝗt tm̃ sapiẽtiã/dedit sapiẽtiã/diuitias/⁊ gloriã: sic habet̃.iij. Regl̃.iij.b. De ꝓga aũt aaron p̃misit tm̃ q̃

Job/ꝓfessio vel desolatio.

i Manus tuę fecerũt me
k et plasmauerunt me:
l da mihi intellectũ vt
m discam mãdata tua. Qui ti-
n mẽt te videbũt me ⁊ lęta-
o bunt̃: q̃ in verba tua supsperaui.

Alt. †finxerũt

Alt. †iocũdab

Alt. †speraui

Triplex visio

Ro.8.d.

Alt. †ius

misit tm̃ q germinaret: ⁊ ipa germinauit ⁊ florulit/ ⁊ folia ⁊ fructũ attulit: sic habet Mũeri. xvij. c. Sũt aũt plimi stulti/ q ab hac spe cadũt ꝓt flagella dei q̃ eis infligũt/ desp̃ates: Vñ ꝓsequet oñdit se tale nõ ee: sz coḡscere q dñs iuste flagellat suos. Hoc ē qõ sbiũgit: a Cogui dñe qz ęqtas/ st/ iudicia tua: qb⁹ i p̃senti flagellas oẽm filiũ que recipis: sic dr Heb. xij. b. Prouerb. xvj. b. Pod⁹ ⁊ statbe/ ra iudicia dñi st. b Et i vitate tua hũlia/ sti me. i. iuste me ⁊ alios q̃ntũcũq; iustos af flixisti. Al' sic: In ve/ ritate tua hũliasti me. i. p talia iusta iu/ dicia me fecisti hũlẽ: Vñ ea mihi esse vtilia recoḡsco. Job. vj. a.

Al. †iusta
Al. †nũc
Al. †erbortet
Al. †verbum
Al. †qm̃
Al. †gesserũt

a Cognoui dñe qz †ęqtas iudi/
b cia tua: ⁊ in vẽritate tua hũ/
c liasti me. Fiat †miscdia tua vt
d †cõsolet me: fm †eloquiũ tuũ
e seruo tuo. Veniat mihi mise
f ratiões tue ⁊ viuã: qz lex tua
g meditatio mea ē. Cõfundat
h supbi †qz iuste iniqtatẽ †fece
i rũt i me: ego aũt exercebor i
k †mãdatis tuis. Couertant †mi
l hi timẽtes te: ⁊ q †nouerũt te/
m
n stimonia tua. Fiat cor meũ
o imaculatũ: in iustificatiõib⁹
p tuis: vt nõn cõfundar.

Caph/ incuruatus.

r Defecit in †salutare tuũ
s
t aia mea: ⁊ in vẽrbum
tuum †supersperaui.

Al. †salutari tuo
Al. †sperauí

Sagitte dñi i me st. i. tribulatiões affligũt: q̃z idignatio ebibit spm̃ meũ. i. spũo stratẽ ⁊ supbia. Propt̃ h̃ dic petr⁹. j. Pet. v. b. Hũiliami sub potẽti manu dei: q̃. s. flagellat. Et qz int̃ tribulatiões ⁊ flagella etiã iustos tẽptat accidia ⁊ tristicia: iõ cõsequet petit ꝓsolationẽ/ q̃ fit p dei miscdiã: sic tribulatio p ei⁹ iusticiã: Vñ dic: c Fiat miscdia tua tc̃. q. d. in vitate tua hũliasti me: Sed ne i hũliatiõe deficiã: qz vniuersę vię tuę miscdia et veritas: fiat miscdia tua/ mihi/ seruo tuo: non vt tribulationem auferat/ q̃ est ad purgationẽ ⁊ pfectũ meũ: sed/ vt cõsolet me. Hęc aũt miscdia fit: cũ de⁹ aię tribulati fidẽ/ spẽz ⁊ charitatẽ infundit: vel iã infusas adauget ⁊ custodit: ⁊ p effect⁹ oñdit: q̃s qñq; accidia/ vel destruit/ vel refrigescere ⁊ languere facit. Qd̃ significatũ ē Neemię. iiij. vbi dr/ q neemias q̃ interptat cõsolator: repauit muros hierlm̃. i. virtutes aię: q̃s nabuchodonosor destruxerat: q interptat sedẽs i angustia: ⁊ significat accidiã. De hmõi cõsolatiõe. s̃. Scõm multitudinẽ dolor meor i corde meo: ꝓsolatiões tuę lętificauerũt aiaz meã. Fiat dico/ d Scõm eloquiũ tuũ. i. sic pmisisti. Esa. lj. a. Cõsolabik dñs sion ⁊ ꝓsolabik oẽs ruinas ei⁹. Dñs aũt ꝓsolat/ nõ tm̃ vt dictũ ē p se. s. virtutes ⁊ ꝓsolationẽ infundẽdo: sz etiã p angelos ⁊ p hoies. Per angelos. Vñ/ Lucl. xxij. e. habet/ q apparuit angel⁹ dñi de cęlo ꝓfortãs eũ. Et Act. xij. a. Ecce angel⁹ dñi astitit et lumẽ refulsit in hitaculo. Itẽ p hoies. Vñ/ Heb. vlt. d. Rogo vos fratres vt sufferatis ꝓbũ solatij. Sic q̃ habem⁹ q miscdia dei ꝓsolat i tribulatiõe p̃senti. Qd̃ aũt mlto maius est/ saluabit in futuro: Vñ illũ effectũ miscdię postulãs subdit: e Veniat mihi tc̃. q. d. fiat miscdia tua i p̃senti: sed i futuro/ veniat mihi miseratiões tuę et viuã. Nõ addit q̃ vita: et ideo intelligit ęterna: q̃ sola vera ⁊ sine additamẽto dr vita: in cui⁹ cõpatiõe hęc q̃ dr vita/ mors est. Vñ cãtat ecclia: Media vita in morte sum⁹. ij. Regl. xiiij. c. Qẽs morimur: et q̃si aquę dilabimur i trã. Propt̃ h̃ dies mortis sanctor vocat natalis eor: qz tũc pmo nascunt ad verã vitã. Et merito mihi debẽt miseratiões tuę venire: f Quia lex tua meditatio mea est. i. ita eã desidero q non cogito nisi legẽ tuã: vt fm eã faciã volũtatẽ tuã. s̃. Et meditabar i mãdatis tuis quę dilexi. g Cõfundant. q. d. dixi. s̃. Qui timẽt te videbũt me ⁊ lętabunt: Et mõ dixi/ q p miseratiões dei viuã: sz ecõtrario/ supbi cõfũdant: bona ꝓfusione/ optat vt ꝓfũdant. Al' vt sit nõ optatio: sz ꝓbica p̃nũciatio: cõfũdant/ ętna ꝓfusiõe. Et notãdũ q signãter dicit ⁊ piũgit: Cõfũdant supbi: qz p glia babebũt ꝓfusionẽ. Phil. iij. d. Glia eor i ꝓfusiõe. Osee. iiij. b. Gliã eor i ig̃miniã cõmutabo. Job. xl. b. Respice cũctos supbos ⁊ cõfũde eos. Et h̃/ h Quia iuste iniqtatẽ fecerũt i me. i. ꝛ me: Sic sup̃ dictũ est: Supbi iniq agebãt vsqquaq;. Et sic ibi seqt: A lege aũt tua nõ declinaui: ita ⁊ h̃ subiũgit: i Ego aũt exercebor i mãdatis tuis/ nõ reddẽs iniq̃s mala p malis: sz bñfacies inimicis: sic mãdasti: Matth. v. g. Ego aũt dico vobis: diligite inimicos vr̃os/ bñfacite his q̃ oderũt vos. Sed qz habẽti verã charitatẽ/ nõ sufficit sui soli⁹ pfectio: Ideo hãc pfectionẽ i alię esse desideras: ⁊ eos ad hoc exhortans/ subiũgit: k Couertant mihi: vt exẽplo meo similiter exerceãt i mãdatis tuis. l Timẽtes te. s. incipiẽtes: q adhuc seruilit timẽt: vt. s. cũ inimicos pfecte dilexerint/ pfecta charitas fozas mittat timorẽ. m Et q̃ nouerũt: licz adhuc nõ oplenl: n Testionia tua/ d̃ christo p ꝓphas p̃dicta/ ⁊ i eo mõstrata p miracla. Hoc dicere ꝓprie pueniet capiti christo/ ad quẽ pertinet timẽtes: Et sic exponit Glo. Notandũ aũt q hic monet duo genera hoim ad cõuersionẽ. s. timẽtes ⁊ sciẽtes: videlicet laicos et clericos. Timẽtes q̃si semp cõuertũt: sciẽtes raro. Qd̃ bene ostẽdit Job. vij. g. vbi dicit: Mũqd ex pncipib⁹ aliquis credidit i eũ aut ex phariseis: sed turba hęc q̃ nõ nouit legẽ maledicti sũt: qz. s. credũt i eũ. Lucl. vij. e. Qis ꝓplus audiẽs ⁊ publicani iustificauerunt deũ/ baptiçati baptismo Iohãnis: phariseí aũt ⁊ legispiti cõsiliũ dei spreuerũt in semetipsos: nõ baptiçati ab eo. Ut aũt ipetret sup̃ dicta/ orat: o Fiat cor meũ imaculatũ. q. d. nõ audeo dicere q sit cor meũ imaculatũ: fm illd̃ Prouer. xx. b. Quis põt dicere: mũdũ ē cor meũ tc̃. Sz oro vt/ fiat imaculatũ: nõ meis merit/: sz/ p In iustificatiõib⁹ tuis. i. vt tu iustifices me: ⁊ sic mũd⁹ ero. Ps̃. Qẽs iiqtates meas dele: cor mũdũ crea i me de⁹. Et h̃ fiat: q Ut/ supbis ad correctionẽ/ vel etiã ad dãnationẽ cõfusis: ego nõ ꝓfundar: sz glorier i mũdicia cordis mei. Ps̃. Lętami in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gliami omẽs recti corde. ij. Corl. j. c. Glia nra h̃ est: testioniũ ꝓscię nrę. Et nota q h̃ petit mũdiciã cordis: qd̃ ē ꝛ hypocritas q exterior tm̃ mũdãt. Vñ Matth. xxiij. c. Vę vob scribę ⁊ phariseí hypocritę: q similes estis sepulchris dealbat/ q̃ a fors apparẽt hoib⁹ speciosa: int⁹ aũt plena st ossib⁹ mortuor ⁊ oi spurcitia: Sic ⁊ vos a foris quidẽ paret/ hoib⁹ iusti: int⁹ aũt pleni estis hypocrisi ⁊ iniqtate. Et qz cordis mũdiciã nõ q̃rũt: sz tm̃ exteriorẽ/ vt habeãt gliã coram hoib⁹: iõ cũ veniet iudex q reuelabit abscõdita cordiũ ꝓfũdet vę/ hemẽt: qz nõ intellexerũt opprobriũ sẽpitnũ tc̃. Ezo. xvj: iusti⁹ nõ ꝓfũdet qñ appebit cor ei⁹ imaculatũ: qz beati mũdo corde: qñ ipsi deũ videbũt: Matth. v. a. Et i Ps̃. Nouit dñs dies imaculator: ⁊ hereditas eor i ętnũ erit: nõ ꝓfũdet i tpe malo.

Cõsolat de⁹ per angelos et homines

1. Job. 4. d.
1. Corl. 4. a.
Iere. 20. c.
Ps̃. 50.
Ps̃. 31.
Ps̃. 36.

Defecit. Caph. Sup̃ petierat ꝓpha se reduci ad suũ pncipiũ p repationẽ intellect⁹ ⁊ affect⁹: Sed qz videt h̃ nõ posse fieri sine christi aduẽtu: iõ desiderat ⁊ hic desiderare se oñdit christi aduẽtũ: primũ/ fm antiq̃s: secũdũ/ fm modernos. Et qz interi mltis tribulatiõib⁹ p̃ssus/ ex dilatione aduent⁹ desiderati iã lassat⁹ ē: iõ huic octonario p̃ponit lra/ Caph: q̃ iterptat incuruat⁹: qz lõga militia fessi i curuari solẽt. Qd̃ bene q̃tũ ad antiq̃s expectãtes pmũ aduentũ ꝓuenit: qui incuruati poterãt dici ab onere legis. Iere. xxvij. b. Quicũq; nõ curuauerit collum suũ tc̃. Eccli. xxxiij. d. Jugũ ⁊ lorũ curuãt collũ durũ. Vñ dixit Petr⁹/ Act. xv. c. Nũc q̃ qd̃ tẽptatis deũ iponere iugũ sup ceruicẽ discipulor: qd̃ neq; nos/ neq; pres nri portare potuim⁹? Itẽ modernis oib⁹ mlt miseriis p̃ssis h̃ ꝓuenit: q adhuc põdere corpis/ qd̃ corrũpit ⁊ aggrauat aiaz/ quodãmõ incuruãt velint nolint ad hęc ifima. Vñ. s̃. Miser fact⁹ sũ ⁊ curuat⁹ sũ vsq; i finẽ. i. vsq; ad mortẽ. Sic incuruari dicebat se apl'us/ Ro. vij. c. Ego aũt carnal' sũ vęnũdat⁹ sub pctõ. Et itez: Video aliã legẽ i mẽbris meis repugnãtẽ legi mẽtis meę: ⁊ captiuãtẽ me i lege pcti q̃ ē in mẽbris meis. Vñ ⁊ stati q̃si coact⁹ clamat: Infelix ego hõ: q̃s me liberabit d̃ corpe mort/ hui⁹? Et rñdet. Gra dei p iesũ christũ dñm nrm. Quã liberationẽ expectãs/ dic/ Phil. iij. d. Saluatorẽ expectam⁹ dñm nrm iesũ christũ tc̃. Hãc igit liberatõez ⁊ hãc grazz ⁊ saluationẽ vir iust⁹ expectãs ⁊ ardẽter desiderãs dicit: r Defecit aia mea/ p̃ desiderio. Ps̃. Cõcupiscit et deficit anima mea: tendẽs/ s In salutare tuũ. i. in christũ filiũ tuũ saluatorẽ nrm. Gen. xlix. c. Salutare tuũ expectabo dñe. Et q̃si exponẽdo/ sbdit: t Et i vbũ tuũ supsperaui. i.

Ps̃. 36.
Sap. 9. c.
Ps̃. 37.
Ps̃. 85.

in filiū. Vel/in verbū tuū. i. in pmissione tua: supspaui. i. plus spaui me habiturū q̃ dici possit vel cogitari. j. Cor. ij. c. Qd oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor hois ascēdit q̃ ꝓpauit deus his q̃ diligūt illū. Dicēs ergo/Defecit: notat magnitudinē suę charitatis. Dicēs ꝯo/supspaui: notat magnitudinē suę spei. Et nota q̃ aīa tendens in deū multiplici defectu deficit. Prim⁹ est defectus cōsūptiōis quē facit hūilitas. Unde i Ps. Substantia mea si nihilū añ te. Geñ. xviij. d. Loq̃r ad dñm meū cū sim puluis ⁊ cinis. Esa. xl. d. Oēs gentes quasi nō sint sic sūt coza eo. Secūdus ē defect⁹ mutatiōis. s. qñ ex vehemētia amoris deficit amās ab eo qd naturalit appetit ⁊ fluit i voluntate amati. Sic exponit Glo. hic/Defecit aīa/a se. i. ab aīalitatis appetitu. j. Cor. vj. d. Qui adhęret deo vn⁹ spūs ē. Tert⁹ ē defect⁹ imbecillitat: sic dr Eccli. ij. a. Vidi et ceci di i faciē meā. Ibi dic Greg⁹. In q̃ntā miseriā cecidim⁹/ q̃ bonū ferre nō possum⁹ ad qd creati sum⁹. Quart⁹ est defect⁹ cognitiōis vel stupefactiōis. Act. ix. a. Circūfulsit eum. s. paulū lux de cęlo apertisq̃ oculis nihil videbat. Matth. xvij. a. Nubes lucida obumbrauit eos. Quint⁹ est ex tędio longę expectatiōis. Job. x. a. Tędet animā meā vitę meę. Sext⁹ ē defectus ab amore mūdi: qm̃ alter⁹ vires subtrahit alter amor. Greg⁹. Quanto crescit amor spūaliū: tanto decrescit amor tpaliū. Et nota q̃ in loquēdo de aīa q̃ corp⁹ sensificat/practicū se demōstrat. Deinde ostēdit se theoricū: de oculis ita dicēs: a Defecerūt oculi mei. q. d. nō tm̃ aīa desiderio lassata defecit: sz etiaz/oculi mei/eadem desiderij fortitudine/defecerūt/ b In eloquiū tuū. i. i pmissū tuū: c Dicētes/hoc: qñ cōsolaberis me. s. mittēdo salutare tuū: Dñs rñdet huic gstiōi Esa. vlk. d. Quō si cui mater blādiat: ita ego ꝓsolabor vos: et in hierlm cōsolabimi: videbit ⁊ gaudebit cor vestrū. q. d. qñ videbitis facie ad faciē deū in ęterna hierlm: tūc ꝓsolabimini. Oculi loqui nō solēt: sed lingua: vñ hęc vox oculoꝝ gemit⁹ et oratio intelligit. Dicēs/qñ: morā significat q̃ iō fit vt res dilata dulcior sit. Et nota q̃ pluralit dicit/oculi: sed singularit/cōsolaberis me: qz oculus carnis ⁊ oculus mētis vno fungentes desiderij officio (sic supra dr: Sitiuit in te aīa mea q̃ multipliciter tibi caro mea) vn⁹ oculus fiūt. s. p vnanimē volūtatē: sicut ⁊ alibi dicit. s. Cor meū ⁊ caro mea exultauerūt in deū viuū. Et hęc cōcordia deo multū placet. Unde Cāt. iiij. c. dr: Vulnerasti me i vno oculoꝝ tuoꝝ. i. i cōcordia carnal ⁊ spūalis oculi. Vel i ꝓsona ecclię potest exponi ꝓsus iste: a Defecerūt oculi mei. Oculi ecclesię sūt clerici q̃ deficiūt hodie: b In eloquiū tuū/dñe: qz iā pauci sūt q̃ sciāt p̃dicare. Et qui sciūt p̃dicare/multotiēs deficiūt in opatiōe. De pmo defectu/Esa. lvj. d. Speculatores eius cęci omnes: nescierūt vniuersi: canes muti nō valētes latrare. Causā aūt subiūgit/dicēs: Videntes vana: dormiētes ⁊ amātes somnia. Videt em̃ vana/cū student i secularib⁹ sciētijs: dormiūt/cū delitijs torpēt: amant somnia/cū diuitias ꝛrenas diligunt. De secūdo defectu/Eccli. xliij. d. Multa dicim⁹ ⁊ deficim⁹ in verb: qñ. s. id qd dicim⁹ nō facim⁹: Sicut magi pharaonis defecerūt i tertio signo. Tria em̃ signa debēt esse in p̃lato: videlicet sciētia/eloquētia ⁊ vita. Magi pharaonis. i. sapiētes seculi/bñ ostēdūt duo pma: sed i tertio deficiūt: c Dicētes/qñ cōsolaberis me. q. d. nō est mirū si deficiūt in eloquiū diuinū: qz de terra loquūt: dicētes/qñ cōsolaberis me/ dando mihi p̃bendā vel bñficiū. Et tamē dicit/ Luc. vj. d. Uę vobis diuitib⁹ q̃ h̃ habetis cōsolationē vestrā. Sz ipi ecōtrario dicūt illo/Geñ. xxvij. b. In me sit ista maledictio. Sz in p̃misso sensu ꝓcedam⁹: in q̃ cōsolationē diuina req̃rit. Scōm h̃ addit: d Quia fact⁹ sū. q. d. qñ ꝓsolaberis me: Et cōsolari debes: qz carnales cōsolationes renuo. Hoc est/qz fact⁹ sum sicut vter i pruina. Uter q̃ fit de corio mortui aīalis/ad pruinā posit⁹ restringit: ⁊ significat illos q̃ corp⁹ qd ē mortale castigāt/⁊ a noxijs desiderijs restrigūt: exponēdo illud pruinę. i. tribulatiōib⁹ ⁊ disciplinis. Et h̃ oportet facere hoīem q̃ cōsolationē dei vult habere. Unde dic beat⁹ Bern. Delicata ē diuina ꝓsolatio: nec cōcedit admittētibus alienā. Ps. Renuit ꝓsolari aīa mea. s. in his tpalib⁹. Et stati sequit: Memor fui dei ⁊ delectat⁹ sū. Sciēdū q̃ vter triplici de cā exponit aeri. Vel ꝓpt nouitatē ad restringendū: vt. s. bñficio pruinę restringant pori ⁊ ꝓsolident ad vinū retinendū. Vel ꝓpter vetustatē ad conculcandū. Vel ꝓpter duritiā ad mollificandū. Hoc habito breuiter/nota q̃ ꝓsus iste q̃druplicit exponit: fm Glo. Primo p vtrē intelligit carnalitas: p pruinā grā. Et ē sensus: Jō cōsolare: d Quia fact⁹ sū sic vter i pruina. i. qz caro mea mortificata est p gratiā dei in me: Et sic/ e Justificationes tuas non sū oblit⁹. Pruina aūt vocat grā dei/ ꝓpter originē/ ꝓpt candorē/ ꝓpter refrigerationē. Gra em̃ de cęlo ē/ sicut pruina. Unde Jaco. j. c. Omne donū pfectū desursū est ⁊c. Propt candorē. Unde Eccls ix. b. Omni tpe vestimēta tua sint cādida. Propt refrigerationē. Unde Luc. j. d. Spūsanct⁹ supueniet in te: ⁊ virt⁹ altissimi obumbrabit tibi. Et q̃ p pruinā significet grā/bene significat Exo. xv. c. vbi dicit: q̃ apparuit māna in similitudinē pruinę sup trā. Secūdo exponit q̃sī ad lrā z. Et ē sensus: Jō ꝓsolare: qz fact⁹ sū ⁊c. i. qz h̃ int hoīes abiect⁹ sū ⁊ inutilis reputor/ sic vter vet⁹ q̃ pijcit: et/tm̃/iustificationes tuas nō sū oblit⁹. Tertio p vtrē itelligit iust⁹/ptinēs dei mādata ⁊ p̃cepta: p pruinā iniq̃ i infidelitate ⁊ malicia algētes. Et ē sensus: Jō ꝓsolare: qz fact⁹ sū sic vter dei/cōtinēs mādata i pruina. i. int iniq̃s: et/tm̃/iustificationes tuas nō sū oblit⁹: sic dicit Phil. ij. b. Ut sitis sine q̃rela ⁊ simplices filij dei sine reprhēsiōe in medio natiōis prauę ⁊ puersę: inter q̃s lucetis sic luminaria i mūdo/ꝓbū vitę ꝓtinētes. Quarto p vtrē q̃ fit de corio mortui aīalis: significat iust⁹ q̃ mortale corp⁹ castigat vt moriat pctō: p pruinā mala sęculi vel pctā q̃ talis vter nō sentit. Et ē sensus: Jdeo ꝓsolare: qz fact⁹ sū ⁊c. i. qz mortē dñi in corpe meo circūfero: ⁊ tanq̃ mortuus mala sęculi vel peccati gelu nō sentio: sed tm̃ viuēs in christo/ iustificationes tuas nō sū oblit⁹. Et qz scit hui⁹ mūdi mala et tēptationes q̃diu mūd⁹ durabit nō esse finiēdas: ideo de fine mūdi q̃rit dicēs: f Quot sūt dies serui tui? Nō ait/q̃t sūt āni: sz/q̃t sē dies. Hui⁹ em̃ vitę celeritatē/nō ānuas mozas: sz diurnas estimat eē. Et q̃ dic/ g Serui tui: p generali iusto supponit. Et ne q̃s ecclesiā aliq̃ tpe nō futurā ante iudiciū putet/addit: h Qñ facies de psequētib⁹ me iudiciū. Nouere pōt/ q̃re h̃ grat/cū dicat dñs/Act. j. a. Nō ē vestrū nosse tpa vel momēta q̃ pr̃ posuit i sua potestate? Ad qd dicendū ē/ q̃ h̃ illā interrogationē discipulorꝝ ꝓbat: Vult aūt dies suos claudi vt a psequētib⁹ libereť: et de illis iudiciū fieri: non tm̃ vt in futuro dāneť diabol⁹ cū angelis suis: sz vt etiā hic cito sub pedib⁹ cōterat. Vl distincte pōt legi: vt p pmā clausulā: quot sūt ⁊c. grat d̃ bono: qd faciēdū est sibi ex dei miscdia. Per secūdā. s. qñ facies ⁊c. grat de iudicio: qd fiet impijs de iusticia. Et ē sensus: Seruo tuo/qñ necesse ē fac p miscdia: impijs ꝯo p iusticia. Vel pōt legi: nō de generali iusto: sed de quolibet singulari: qui dicit: e Justificationes tuas non sum oblit⁹: quia necesse habeo custodire eas: qz pauci sunt dies mei: Hoc quod dicit: f Quot sunt dies serui tui. q. d. pauci. Job. x. d. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Et iterum. xiiij. a. Breues dies hominis sunt. h Quando facies de psequētibus me iudicium. Hęc ē vox martyꝝ. Apoc. vj. c. Usq̃quo dñe sanct⁹ ⁊ ver⁹ nō vindicas sanguinē nr̃m ab his q̃ sūt in trā. s. Ultio sanguinis seruoꝝ tuoꝝ q̃ effusus ē: introeat i ꝓspectu tuo gemit⁹ cōpeditoꝝ. Et bñ dico/psequētib⁹: nā vt psequerenť. i Mar rauerūt mihi iniq̃/hęretici vel iudęi vel sęculares philosophi. k Fabulationes: alia lr̃a: delectationes: qd bñ cōpetit: qz fabulationes delectationē habēt. l Sed/tm̃/nō/ita/vt lex tua: q̃ plena ē grā ⁊ pace. Prouer. xiij. c. Doctrīa bona dabit gratiā.

Ps. 76.

Ps. 62.

Ps. 83.

Ps. 38.

Exo. 7. c.

Ps. 78.

a Defecerūt oculi mei in ⁊elo-
c quiū tuum: dicēntes/quādo
d cōsolaberis me. Quia fact⁹
e sum sicut vter in pruina: iusti-
f cationes tuas non sum obli-
g tus. Quot sūt dies serui tui:
h quando facies de persequē-
i tibus me iudicium. Narra-
k uerunt mihi iniqui ⁊fabula-
l tiones: sed non vt lex tua.

⁊Aia tendēs in deū deficit multiplici defectu Ar. ⁊verbū

Qm factus sū tamq̃ vter in gelicidio ⁊Ps. 38.

De clericis

Uter triplici de cā exponit ae

Ar. ⁊delectationes

Per vtrē qua tuor significa:

Pruina dicit gratia dei

Ps.18. dabit gratiā. Ps. Lex dñi imaculata cōuertens aīas. A fabulationibus volebat aplus vt fideles auditū auerterēt: sicut dicit j. Timoth. j. a. Rogaui te vt remaneres ephesi cum irem in macedoniā: vt denūciares q̄busdā ne alit̄ docerēt: neq̄ intenderēt fabulis ⁊ genealogijs ĩtermiatis. Ja lege aūt dñi nō sūt fabulationes: sed totū veritas. Unde subdit:

Et. tp̄cepta a ¶ Omia mandata tua vitas: Et ideo magis delectāt cor bñ dispositū q̄ fabulationes. Intellect⁹ enim delectat in veritate/et affect⁹ i bonitate. Veritas/vt in auctore. Joh. xiiij. a. Ego sum vitas. Et i ope. Joh. iiij. d. Eos qui adorāt eum in spū et veritate oportet adorare. Et in cognitiōe. Joh. viij. d. Cognoscetis veritatē: et veritas liberabit vos. Joh. xvij. c. Sermo tu⁹ vitas est. Et q: b vitas delectat me: ideo/

Sl. tiniusti

Sl. treliqui

a Omia tmādata tua veritas:
b tiniqui psecuti sūt me adiua me. Paulomin⁹ cōsummauerūt me in terra: ego aūt
f nō tdereliqui mandata tua.
g Scdm misericordiā tuā vi
h uificā me: et custodiam testimonia oris tui.

Ps.37. b ¶ Iniqui psecuti sūt me. Sile. ē. Qui retribuūt mala p bonis detrahebāt mihi qm̄ seq̄bar bonitatē. ij. Timoth. iij. c. Oēs q̄ pie volūt viuere in christo psecutionē patiunt. Sed quia ipsi me psecuti sunt: Tu dñe/

Ps.45. c ¶ Adiuua me. Ps. Adiutor in tribulatiōib⁹. Esa. l. c. Dñs de⁹ auxiliator me⁹: et iō nō solū ꝓfusus. Et necesse ē q̄ tu adiuues me: qr/

d ¶ Paulomin⁹. i. fere: e ¶ Cōsumauerūt me in terra: q. d. fere in nihilū redegerūt me. j. Esdre. ix. d. Nūquid iratus es nobis vsq̄ ad cōsummationē? Huic aūt q̄stioni rūdet dñs/ Viere. iiij. f. Deserta erit oīs tra: sed tñ cōsūmationē nō faciā. Vl̄ est vox ecclesie: q̄ videns stragē martyrū/timebat qñq̄ se in nihilū redigi: fm illud. iij. Regl. xix. c. Altaria tua destruxerūt ⁊ ꝓphas tuos occiderūt: ⁊ relict⁹ sum ego solus: et querūt animā meā. Sed ibi sequit̄ cōsolatio: Adhuc relicā mihi septē milia viroꝝ ⁊c. Hoc ē quod hic subdit: f ¶ Ego aūt: Quasi fere ad nihilū redegerūt: sed tamē nō ex toto: quia/ego non dereliqui mandata tua. Ps. Et custodiui legē tuā semp. Sed ne sibi vel suis meritis ꝗ attribuere videat/bñ subiungit:

g ¶ Scdm miscdiā tuā/nō fm meritū meū. h ¶ Viuifica me. q. d. illi volūt me facere terrā ⁊ interficere: sz tu dñe/ viuifica me. i. viuidū ⁊ fortē fac cōtra tribulatiōes. i ¶ Et/sic/custodiā testimonia oris tui. i. te ꝓfiteboꝝ coram regib⁹ ⁊ ꝓncipib⁹ sic̄ tu docuisti. Et si est q̄ velit inferre/p te sustinebo martyria. ij. Paral. vlt̄. Indignū saluabis me fm magnā miserīcordiā tuā ⁊ laudabo te: Ecce idē qd̄ hic. Pōt etiā ꝗ legi ĩ pso/na pctōris petētis veniā ⁊ ꝓmittētis satisfactionē dicentis: g Scdm miscdiaz tuā: qr nō vis mortē pctōris. h ¶ Viuifica/p grāz: me/mortuū p pctm̄. Ezech. xviij. g. Nolo mortē mortētis dic̄ dñs: reuertimī ⁊ viuite. Post ꝗ aūt dz secq̄: i ¶ Et custodiā testimōia oris tui: qr nō suffic̄ resurgere a pctō nisi postmodū hō pseueret in pēnitētia. Lucl. ix. g. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊ respiciēs retro: apt⁹ ē regno dei. Pēnitētię aūt opa sūt testimonia oris dei: quia christ⁹ q̄ est os p̄ris ore suo p̄dicauit ea ⁊ testificat⁹ est/q̄ q̄ in eis ꝓmāserit/habebit vitā eternā. Matth. iiij. c. Cēpit iesus p̄dicare et dicere: Pēnitentiā agite: appropinquabit em̄ regnū cēlorū.

I ¶ Aeternū dñe. Lameth. Supra petierat vir iustus fessus ĩ expectādo finiri dies suos vt esset cū christo/qñ dixit: Quot sunt dies serui tui. Sed ne forsitan recusare laborē videat/hic ostēdit se fm dei voluntatē paratū esse/manere adhuc in carne ⁊ subire laborē: fm qd̄ dicit aplus Phil. j. d. Coartor e duob⁹ desideriū hās dissolui ⁊ esse cum christo: multo magis melⁿ/ꝓmanere aūt in carne necessariū est ꝓp̄ vos. Et beat⁹ Martin⁹ dicebat: Dñe iā satis ē q̄ hucusq̄ certaui: sed quoad ipse iusseris militabo: Si adhuc ꝓlo tuo sū necessar⁹/nō recuso laborē: fiat volūtas tua. Propt̄ hoc huic xij. octonario bñ p̄ponit. xij. lra/ Lameth: q̄ interp̄tat̄ cor/ vel seruio/vel cor seruitutis: qr mādata dei in q̄b⁹ seruiendū ē ei/⁊ prudēter intelligēda sunt/ ⁊ sollicite custodiēda. Eloquijs em̄ dñi castis/nihil est adulterina interp̄tatiōe miscēdū. Qui q̄ supra dixerat: Paulomin⁹ cōsummauerūt me in terra: Nunc admirans dei potentiā ⁊ bonitatē/qui nō ꝓmisit ipsū cōsumi: sic incipit loqui: k ¶ In eternū dñe verbū tuū ꝓmanet in cēlo ⁊c. q. d. paratus sū tibi seruire cui oīa ⁊ cēlestia et terrestria seruiūt ⁊ obediūt. Et exponit̄ hoc p̄mo ad litterā: quia

verbū/dñi/ꝓmanet ĩ cēlo in eternū. i. ordo cēlestiū statutorū nō mutat̄. Annus em̄ labit̄ p mēses ⁊ dies: ⁊ eisdē vicissitudinib⁹ redit cōuersio solis ⁊ lunę: ⁊ hmōi: ita q̄ nihil repit̄ in cēlo qd̄ dei ordinationi nō obediat: sol⁹ em̄ sathanas in cēlo fuit/in q̄ verbū nō

monia oris tui.
¶ Lameth: cor/vel seruio/vl̄ cor seruitutis.
k I ¶ Aeternū dñe: verbū
l tuū ꝓmanet ĩ cēlo. In
m
n generatiōe ⁊ generationē vi
o tas tua: fūdasti terrā ⁊ ꝓmanet.

māsit: et ideo de cēlo cecidit. Ut nūc fm cētera q̄ ab assignato ordine nō recedūt simplicit ⁊ absolute dicat: l ¶ Verbū tuū ꝓmanet ĩ cēlo: ⁊ hoc nō in sēcula/sz in sēculū: qr ipsū cēlū ꝓteribit: verūtamē qr ⁊ in cēlo loc⁹ est vitijs: sicut ĩ cadētib⁹ patet: melⁿ videt de virtutib⁹ cēli. i. de angelis ⁊ de sctis exponendū q̄ de cēli elemēto. De cēlo q̄. i. de angelis dr: q̄ in cēlo ꝓmanet verbū/dei/in eternū: qr iā nihil possūt facere aut velle nisi qd̄ de⁹ ordinat ⁊ vult: Unde vt ⁊ nos eⁿ volūtatē oīno faciam⁹/sic petim⁹: Fiat volūtas tua sic̄ in cēlo ⁊ in terra: vt. s. sicut angeli in cēlo sunt cōformes volūtati diuinę: ita sint ⁊ homines in terra. Vel de sanctis q̄ sunt cēli: q̄ enarrant gloriā dei pōt legi: in q̄b⁹/ l ¶ Verbū dei. i. obseruātia mādatorū ipsⁿ/ꝓmanet in eternū: qr nūq̄ ab ea p trāsgressionē recedūt. Eccli. xxxvij. c. Ante oīa verba p̄cedat te. Post cēlum vero terrā intuens/subdit: n ¶ In generatiōe ⁊ generationem. i. in omī generatiōe: est/veritas tua. Nūq̄ em̄ generationi alicui defuerūt sancti in q̄b⁹ esset veritas de⁹. Vel/in generatiōe ⁊ generationē. i. in duob⁹ ꝓpl̄is legl̄ et euāgelij: vel iudeorū ⁊ gentiū: est veritas christ⁹: quia in eo tanq̄ duo parietes in angulari lapide sūt cōiuncti: sicut dicit Eph. ij. c. Qui fecit vtraq̄ vnū ⁊c. Et cur ꝗ: subiūgit: o ¶ Fūdasti terrā. i. ecclesiā in fide christi. p ¶ Et/in ea/ꝓmanet. Nō em̄ ad litterā de terra intelligēdū est/q̄ mouēda est: quia cēlū ⁊ terra trāsibūt: Christ⁹ autē ⁊ fides q̄ est in eū/fundamētū est p̄ter qd̄ nemo pōt aliud ponere. j. Corl. iij. c. In quo hi qui nō sūt ancillę filij: sed liberę/ꝓmanēt in eternū: sic̄ dicit

Joh. viij. e. Filⁿ

Mit̄ moraliter

k ¶ In eternū dñe ⁊c. Possūt hęc alit̄ exponi etiā magis moralit̄. Sed p̄mo sciēdū q̄ in his trib⁹ ꝓsib⁹ tangit̄ trinitas. In p̄mo filⁿ exp̄mit/cū dic̄: Verbū tuū ⁊c. In secūdo pr̄/cū dic̄: In generatiōe ⁊ generationē veritas tua. In tertio spūsanct⁹/cū dic̄: Ordinatiōe tua ⁊c. l ¶ Verbū q̄ patris. s. christ⁹: m ¶ Permanet in eternū in cēlo. i. in aīa sancta. Esa. vlt̄. a. Cēlū mihi sedes est. Et dicit/in eternū: quia licz qñq̄ de⁹ expellat̄ p pctm̄: tñ quātū in eo ē semp vellet ibi manere: nō tm̄ filⁿ/sed tota trinitas. Joh. xiij. c. Si q̄s diligit me ⁊c. Et addit: Et ad eū veniemus ⁊ māsionē ⁊c. Cū aūt ibi ꝓmanet verbū/ĩ aīa/generat cognitionē ⁊ amorē. Hęc ē duplex generatio: de q̄ subdit: n ¶ In generatiōe ⁊ generationē vitas tua. Generatio cognitiōis siue scię est ĩ rōnabili: Generatio amoris siue virtutis ē ĩ concupiscibili. Et in vtraq̄ necesse ē vt sit vitas dei: Utrāq̄ em̄ prohibit adulterari: Generationē scię/p vanitatē: generationē virtutis/p hypocrisim. Multi em̄ adulteriū cōmittūt cū scia. Cōtra qd̄. ij. Corl. ij. d. Nō sumⁿ sic̄ plurimi adulterātes verbū dei: sz ex sinceritate ⁊c. Hypocrite aūt cōmittunt adulteriū cū virtute. ij. Timoth. iij. a. Habētes speciē pietatis/virtutē aūt eⁿ abnegātes. Sz illi q̄ vere hūiles sūt/nō ita faciūt: de quib⁹ bñ subdit: o ¶ Fūdasti terrā. i. eos q̄ se terrā ⁊ conculcādos reputant/fundasti in base hūilitatis. Et ideo/ p ¶ Permanet/nō vento mota. Ps. Qui fundasti terrā sup stabilitatē suā/nō inclinabit in sēculū sēculi. Vel/fundasti/in fide: q̄ est fundamētū salutis. j. Corl. iij. b. Ut sapiēs architect⁹ fūdamētū posui. Quia humilitas etiā sine fide

Ps.18.

Ps.105.

Job.viij.e. Filij manet in domo in eternũ. Ita eñ ordinauit dñs: Uñ subdit: a Ordinatiõe tua pseuerat dies. Hec eñ oia.s. q verbũ in celo/q veritas i generatiõe ⁊ generatiõne/⁊ q terra fundata est: sũt dies quã fecit dñs: cui sol iusticie christi nunq̃ excidit. Vel/die/vocat sanctos: q in medio prauę ⁊ puersę natiõis lucent: vt dicit Phil.ij. b. Et Eph.v.b. Erat aliqñ tenebre/nũc aũt lux in dño. Vel/diem vocat claritatẽ ẕknaz: cui silr sol christi erit et est. Zach. xiiij. b. Erit dies vna q̃ nota ẕ dño. Quocũq̃ istorũ modorũ accipiat dies: perseuerat ordinatiõe tua/o deus: qz de oia suo nutu disponit. Uñ causã subiũgit/dicẽs: b Quñ oia seruiũt tibi. i. obediũt tuę voluntati absolute. Ps. Oia q̃cũq̃ voluit dñs fecit i celo ⁊ i tra: i mari ⁊ in oib abyssis. Hec satis mozalit exposita sũt/fm Glo.

Al. † Dispositione tua pmanet
Al. † vniuersa
Al. † forsitan
Ps. 134.
Alit mozaliter

* militas etiã sine fide nõ valet: Sine fide eñ impossibile ẕ placere deo: Heb.xi.b. Et hãc psequẽt vocat die: qz mẽtẕ illuminat: Uñ die/ a Ordinatiõe tua pseuerat dies. i. lux fidei q̃ pseuerat ordinatiõe dei: qñ supordinat charitatẽ. Cãt. ij. a. Ordinauit in me charitatem. Hec.s. dies fidei/significat p̃ma filiã iob: q̃ vocata ẕ dies: Secũda casia: Tertia cozmustibij. Sic p̃ima filia dei ẕ fidei/q̃ illumiat: Secũda spes/q̃ i altũ tẕdit: Uñ bñ. itelligit p casiã. Casia eñ summ de vel pnci/piũ dñi interp̃tat. Tertia ẕ charitas: q̃ p cozmustibij intelligit: Stibiũ eñ vnguẽtũ ẕ: ⁊ charitas ẕ vnctio q̃ docet de oib. j. Job.ij.d. Uere aũt fidei ⁊ charitatis signa sũt opa: Uñ subdit: b Quñ oia seruiũt tibi/qñ.s. sunt in hoie: aliter nõ eẽt ibi fides pseuerãs p ordinationẽ charitatis. Jaco.ij.c. Ostẽde mihi fidẽ ex opib. Et iterũ.d. Fides sine operib mortua est. Et Greg dic: Probatio dilectiõis/exhibitio ẕ operis. Aug. Charitas opat magna si est: si aũt opari renuit/charitas non est. In bello aũt p̃cipue oportet diem istũ pseuerare. i. longos mot/⁊ feruẽtes fidei esse in tẽptatiõe ⁊ i morte: qd̃ significat Josue.x.c. vbi dicit: Nõ fuit tã lõga dies ante ⁊ postea obediẽte dño voci hois. Ideo int clausirales/cũ aliqs ẕ i articulo mortis ⁊ laborat in extremis/oẽs alij veniũt ad eum/ dicẽtes: Credo in deũ: ac si dicãt: o fides succurre ei in h bello. In h q dicit: qñ oia seruiunt tibi/posset excipi: p̃ter hoiem. Ro. xvj.c. Dño non seruiũt: sed suo vẽtri. Nõ tñ deberet homo se excipe: sed magis q̃ alia creatura seruire. Uñ iste volẽs fuire/dei bñficiũ circa se factũ cõmemorat/vt sic ad seruiẽdũ deuoti ⁊ ardẽti aiek: Uñ subdit: c Nisi q lex tua meditatio mea ẕ/nõ tñ vt eã sciã: sz vt eã faciã. d Tũc. i. qñ paulomin pdumauerit me i terra: vt dictũ est. ẕ. e Perijssẕ in hũilitate. i. in deiectiõe ⁊ afflictiõe/mea. Vel/tũc. i. qñ nõ meditarer in lege. Exercemur eñ i meditatiõe legis diuine/ne tẽptatio nos inueniat impatos et ignaros. Sed de ipsa legis meditatiõe ẕ tẽptatiões arma sumam: Sic dñs/Matth.iiij.a. auctozitatib legis/a triplici tẽptatiõe diaboli se defendit/dicẽs: Scriptũ est ⁊c. Lex eñ dei armat aiam in meditatiõe ⁊ in sermone. In meditatiõe: vt h dicit: et.j. Pet.iiij.a. Christo igit i carne passo: ⁊ vos eadẽ cogitatiõe armami. In sermone: vt.ij. Machab.vlt.b. Singulos eoz armauit/nõ clypei ⁊ hastę munitiõe: sz sermõib optimis ⁊ hortatiõib. Et qz ita perijssẕ nisi eẽt meditatio legis: Jõ/ f In eternũ nõ obliuiscar iustificatiões tuas ⁊c. Justificatiões legis sẕ illa q̃ futura significabãt: vt agn paschalis: ⁊ hmõi/q̃ sũt p̃mordia fidei: sine q̃b nemo pfecte grãz nouit. Hoz ⁊ eoz q̃ significabãt.s. iustificatiõne q̃ facta est in noua lege: q̃ nõ debem obliuisci in eternũ: sed q̃diu viuimus recolere: et in eterna etiã vita/liberatiõne et iustificatiõne nouę legis recolem: ⁊ inde grãs agem redẽptori: sicut ⁊ filij isrl in terra pmissionis memozes erãt liberatiõis suę de egypto. Dicit q̃/ In eternũ nõ obliuiscar. Iste bonũ cozhabet/q̃ ꝓbũ dei auditũ retinet ⁊ auget: De q̃ Luc. viij.c. Hi sũt q̃ i cozde bono ⁊ optimo ꝓbũ dei retinẽt ⁊ fructũ affert i patiẽtia ⁊c. Sic Jaco.j.d. Cõsiderauit se ⁊ abijt ⁊ statim oblit ẕ q̃lis fuerit. g Justificatiões tuas. s. q me iustũ fecisti/nõ ego: qz Job.ix.c. Si iustificare me voluero/os meũ pdẽnabit me. h Quia i ipsis viuificasti me. Job x.c. Uitã ⁊ misẕiã tribuisti mihi. Job.vj.g. Verba q̃ ego loquor spũs ⁊ vita sunt. Et quia viuificasti me. i Tu sũ ego: nõ duob dñis seruio: Matth.vj.c. Et quia tu sũ: k Saluũ me fac: qz dũ me eẽ volui/perij. Et debes saluum facere: l Quñ iustificatiões tuas exq̃siui. Vel sic: Ideo sũ tu: qñ iustificatiões tuas exq̃siui: nõ meã volũtatẽ. Matth.vj.d. Primũ q̃rite regnũ dei ⁊ iusticiã eius. In h versu videt rñdere q̃stioni factę.i. Regũ.xxx.c. vbi dicit: Cui es tu/vel vñ/⁊ quo pgis: Ita q̃siuit dauid. Et hec tria q̃rit christ a nobis. Ad primũ p̃mo rñdet/cũ dicit: Tu sũ ego. Ad secũdũ/cũ addit: Saluũ me fac. q.d. ego sũ de tra saluãdoz. s. ciuis hierlm. Causã vię vel finẽ ꝓpinquũ oñdit/cũ subiũgit: Quñ iustificatiões tuas exq̃siui. Sed ille a quo quęsiuit dauid/cõtrariũ rñdit. Et multi silr possunt rñdere. Dixit eñ: Puer egypti ego sum. i. fatu mũdan: Fu sũ viri amalechitẕ. i. diaboli lingẽtis sãguinẽ: exiuim ad australẽ plagã. i. ad pspitatẽ mundanã. Dixi: Salnũ me fac. Et necesse habeo vt saluũ me facias: qz m Me expectauerũt pctõres/insidiãtes latẽter vt pderẽt me faciẽdo cõsentire pctõ. Hic ꝓsus cantat de beata agnete ꝓgine. Et posset esse thema in festo illi: quã expectauerũt pctõres. i. lenocinatores: q̃bus fuit exposita i lupanari: Sed angel dñi ei affuit q̃ pfortauit ⁊ liberauit eã. Pctõres hi/sunt dęmones/motus carnales ⁊ mali hoies: q̃ oẽs expectãt iustũ: vt eũ pdant ad peccatũ trahendo. De diabolo eñ dicit/Job.xl.c. Absorbebit fluuiũ. i. dissolutos/⁊ nõ mirabit: ⁊ hz fiduciam q̃ influat iozdanis. i. vir iust i os eius. Ps. Insidiat i abscõdito q̃si leo i spelũca sua: insidiat vt rapiat pauperẽ. De secũdis. s. de carnalib motib. Abdias.e. Hecę stabis i exitib viaz vt interficias eos q̃ fugerit. Hoc dr idumęis. i. sanguineis: p q̃s mot carnis intelligũt: q̃ mõ insidiant: qz caro ꝓcupiscit aduersus spñ. Sed veniet tps q̃ h cessabit. s. post mortẽ iusti: qz iustus si morte p̃occupat fuerit/ in refrigerio erit: Sap.iiij.b. De mal hoib/Thren.ij.e. Oẽs inimici tui sibilauerũt frẽdũ/erũt dẽtib suis/⁊ dixerũt: deuozabim: En ista ẕ dies quã expectabam/inuenim/vidim. Sed ꝗ oẽs sequit medicina. n Testimonia tua. i. martyria: o Intellexi. i. intus legi. Martyria cozpis inferũt mali hoies: sed martyriũ cozdis inferũt prauí mot ⁊ dęmones. Et q̃ exteri h respicit/cito i pditionẽ labit: Sed q̃ itelligit. i. int legit: cogitãs de p̃mio/totũ vincit. Sic stephan cũ lapidarẽt itẽdẽs i celũ/vidit glriaz dei ⁊c. Uñ nõ tñ martyriũ cozpis: sed ⁊ cozdis supauit: cũ flexis genib p lapidantib ozauit: Act. vij.g. Greg. Cõsideratio p̃mij/minuit vim flagelli. Ro. viij.d. Nõ sũt cõdignę passiones hui tpis ad futurã gloriã q̃ reuelabit in nobis. Hãc autẽ expositionẽ ꝓfirmat/cũ subiũgit: p Ois ꝓsũmatiõis vidi finẽ. i. oculos cozdis/itellectũ. s. ⁊ affectũ ad eternã gloriã ꝓtẽplandã ⁊ desiderãdã erexi: q̃ est finis sine fine: ad quã ois pfectio ⁊ ꝓsũmatio virtutis tẽdit. Vel ipse christ finis iste: et est idẽ sensus. Et nota q̃ sic est ꝓsũmatio virtutis ⁊ boni opis cui finis est vita eterna vel de: ita est ꝓsũmatio malitię: cui finis est gehẽna. Et hui etiã ꝓsũmatiõis finẽ bonũ ẕ ꝓsiderare. Uñ nõ simplicit dixit/cõsũmatiõis: sed adiũxit/ois: vt de oib intelligat. De h fine/Phil.iij.d. Inimicos cruc christi/Ecce ꝓsũmatio malicię. De cui fine addit: Quozũ finis iterit. Itẽ possum ita exponere/q̃ christ/ẕ ois ꝓsũmatio. i. oim ꝓsũmatio. Ecci.xliij.d. Cõsũmatio ꝓmonũ ipse ẕ. Hi finis tpalis fuit passio ⁊ mors: q̃ bonũ est ꝓsiderare omi hoi: ⁊ p̃cipue afflicto ⁊ tẽptato/ne deficiat i tribulatiõe. Jaco.v.b. Finẽ dñi vidistis ⁊c. Heb.xij.a. Recogitate eũ q̃ talẽ sustinuit aduersus semetipsum

a † Ordinatiõe tua pseuerat dies: qñ † oia seruiũt tibi. Nisi q lex tua meditatio mea ẕ: tũc † forte pẕijssẕ i hũilitate mea. In eternũ non obliuiscar iustificatiões tuas: qz

h in ipsis viuificasti me. Tuus sũ ego saluũ me fac: qñ iustificatiões tuas exq̃siui. Me expectauerũt pctõres vt pderẽt me: testimonia tua intellexi. Ois ꝓsũmatiõis vidi finẽ.

aduersꝰ semetipsũ a pctõribꝰ ꝑdictionẽ vt nõ fatigemĩ aliꝯ vãis deficiẽtes. Et q̃ sic finẽ christi tpalẽ: ⁊ ipsũ christũ oĩs ꝓsũmatiõis finẽ sine fine oculis cordis viderit/dicet qõ seq̃t: a Lg/tũ mãdatũ tuũ nimis.q.d.licꝫ arta sit via q̃ ducit ad vitã: tũ p gratiã huꝰ visiõis: mãdatũ tuũ/factũ est mihi/latũ nimis: id ẽ facile factu.

Hoc mãdatũ charitas est q̃ nihil latꝰ: cum et ipsa vsq̃ ad inimicos diligendos extendat: Matth.v.g.Et ĩ ipsa tota lex pẽdeat ⁊ ꝓphẽ: Mat.xxij.d.Et etiaꝫ vniuersa delicta operiat: sic dr̃ Prouer.x.b. Uniuersa delicta opit charitas. Uel etiã ita põt legi lr̃a: Oĩs ꝓsũmatiõis vidi finẽ. Quõ: Latũ mãdatũ tuũ nimis.q.d.cognoui q̃ mãdatũ latũ charitatꝭ finis ẽ/⁊ pfectio oĩs ꝓsũmatiõis: qꝛ oia ĩ charitate debẽt fieri ⁊ p charitate.s.p amore dei.j.Timoth. j.a.Finis ꝑcepti ẽ charitas.Augꝰ. In oĩbꝰ q̃bꝰ vtq̃ trãsitoria necessitas/supemineat q̃ pmanet charitas. Per hũc versũ q̃si ex aduerso arguunt qui bona q̃ incipiũt nõ ꝓsũmãt: cõtra illõ j.Machab.iiij.f.Cõsũmauerũt oia opa q̃ fecerãt. Ecõtra de multis põt dici: Hic hõ cepit edificare ⁊ non potuit/vel potꝰ noluit cõsũmare: Luc.xiiij.f.Et Gal.iij.a.Sic stulti estis vt cũ spũ ceperitis/nũc carne cõsũmamini. Et nota q̃ mltiplici/ter dicit cõsummatio.

Dicit eĩ cõsũmatio

- Lex noua.Esa.x.f.Cõsũmatiõẽ ⁊ abbreuiatiõẽ faciet dñs.
- Opis christi.Joh.xvij.a.Opus ꝓsũmaui qõ dedisti mihi
- Prophetiarũ.Joh.xix.f.Cõsummatũ est. (vt faciã.
- Ecclesię.Geñ.vj.c.In cubito cõsũmabis eam.
- Sermonis.Eccl̃i.xliij.d.Cõsummatio sermonũ ipse est.
- Preceptorũ/vt hic: Oĩs cõsũmatiõis vidi finẽ.
- Finis mũdi.Matth.xxiiij.a.Qõ signũ aduentus tui ⁊ cõ/
- Dors hoĩs.Eccl̃i.xvj.c.Interrogatio (sũmatiõis secl̃i: hoĩs ĩ ꝓsũmatiõe ẽ.q.d.ĩ fine oportet eũ reddere rationẽ.
- Timoris.Eccl̃i.xxj.b.Cõsũmatio timoris dei sapiẽtia ⁊ sen
- Numeratiõis.j.Esdre vlt.c.Cõsummati sunt om/ (sus.
- nes viri ⁊c.
- Judicij.Eccl̃i.xviij.c.Memẽto ire in die ꝓsũmationis.
- Culpę.Gal.iij.a. Sic stulti estis vt cũ spũ ceperitis: nunc
- Damnatiõis.Sap.iij.d.Filij adulte/ (carne cõsũmamĩ.

rorũ in cõsummatione erunt.

q Quomõ dilexi. Mem. Hęc est.xiij.lr̃a q̃ interptat viscera vel ex ipsis vel ex intimis vel ignis: p quę oia charitas intelligit/q̃ tanq̃ ex intimis medullis cordis accẽdit. Ipsa eñ est de q̃ hieremias sub hac lr̃a dicit/Threñ. j.e.De excelso misit ignẽ ĩ ossibꝰ meis. Ubi etiã bñ addit: Et erudiuit me: qꝛ vnctio charitatꝭ q̃ docet õ oĩbꝰ/facit sup senes ĩtelligere: ⁊ eloq̃a dei dulcioꝛa facit sup mel ⁊ fauũ: sic hic inferius dr̃. Cũ q̃ de seruãdis mãdatis in ꝑcedẽti octonario ꝑmisserit: recte de charitate legis supponit: vt intelligat nõ ex timore sed ex amore seruire: vñ et illũ octonariũ finiuit in latũ mãdatũ charitatis: vñ vt hęc viscera intrinę dilectiõis ostẽdat: vñ latũ sit oñdit/ab admiratiõe ĩcipiẽs: ita: b Quõ dilexi legẽ tuã dñe: Ecce q̃ dilectio latitudo est mãdati. Cũ dic̃: Dñe/q̃si testẽ ipsũ ostẽdit quẽ diligẽdo legẽ q̃z ipsiꝰ diligit. Deinde modũ exponit/dicẽs: c Tota die.i.cõtinue: d Meditatio mea est.i.de ea ⁊ in ea meditoꝛ. Bñ aũt ꝓ tpe/ait: die: qꝛ nouũ testamẽtũ meditãti semp est dies/⁊ nox ignoꝛãti. Bñ etiã ait/tota: qꝛ oĩs sancta actio legꝭ ẽ meditatio: vt dic̃ Augꝰ in Glo. Quicq̃d sancte agit/meditari legẽ est. Et nota q̃ notãter dixit: Quõ dilexi.q.d.non timui/vt iudęi: nec spreui/vt pagani. Sed obijci põt: quõ diligit lex q̃ hoĩ aduersat: sic dr̃ Matth.v.d. Esto cõsentiẽs aduersario tuo cito.i.legi diuinę. Solo habet Prouer.ix.b.Argue sapientẽ ⁊ diliget te. Sz de stulto ꝓtũ dicit/Prouer.xv.b. Nõ amat pestilẽs eũ q̃ se corripit. Bñ q̃ dicit/dilexi legẽ: qꝛ lex diligibilis est/ eo q̃ lumẽ ꝑstat eũti: ꝟm illõ Prouer.vj.c.Mãdatũ lucerna ẽ ⁊ lex lux. Sap.vj.d.Diligite lumẽ sapię oẽs q̃ ꝑestis ꝓplis. Debet aũt quilibet apud se querere ⁊ inuestigare: quõ dilexi legẽ tuã

a nẽ: latũ mãdatũ tuũ ⁊nimis. Dem/viscera vel ex ipsis

b vl ex intimis vel ignis.

c dñe: tota die meditatio mea

d ẽ. Sup inimicos meos ⁊prudentem me fecisti ⁊mandato tuo: quia in eternũ mihi est.

dñe. Quidã eñ diligũt eã mercẽnarie: vt q̃stuosi ꝑdicatores .j.Timoth.vlt.b. Qui a ꝟitate puati st existimãtes q̃stũ eẽ pietatẽ. Mich.iij.d.Sacerdotes eiꝰ ĩ mercede docebãt: ⁊ ꝓphẽ eiꝰ in pecunia diuinabãt. Alij aũt diligũt legẽ curiose/q̃rẽtes ibi philosophicas q̃stiões.j.Mach.j.b. Edificauerũt gymnasiũ ĩ hierosolymis ꝟm leges nationũ: ⁊ faciebãt sibi ꝑputia. Gymnasiũ vbi erãt luctę/ad q̃stiões ptinet: ꝑputia ad imũdam vitã. Uñ ibi seq̃t: Et recesserũt a testamẽto scõ. Hęc curiositas nõ debet eẽ ĩ lege dei. Uñ Neemię.xiij.b.dicit nemias: Salũ mihi visũ est valde: ⁊ pieci vasa domus tobię fortas de gaçophylacio. Tobias interptat ductꝰ ad luctũ/vel ꝓuertꝰ ad vniuersa: et significat philosophos. Uasa domꝰ eiꝰ st rõnes ⁊ auctes, ꝓhax: q̃ debẽt emulatores legꝭ pũcere de gaçophylacio.i.de sacra scptura. Alij aũt diligũt legẽ vane: q̃.f.inde inflank.j.Corꝭ.viij.a.Scia inflat. Prouerb.xxv.c. Mel iuenisti/comede qõ sufficit tibi/ne forte satiatꝰ euomas illõ. Tũc maxie iflat mel/qñ cũ pane calido comedit: sic scia cũ inani glia. Alij legẽ diligũt luxuriose.s. vt in ea delectent sic ĩ carmie. Uñ Eccl̃i.xxxiij.g.Est eis q̃si carmẽ musicũ qõ suaui dulciq̃ sono canit. Alij simulatorie vt boni videat. Esa lviij.a. Ne eterñ de die in die q̃rũt ⁊ scire vias meas nolũt. Alij nequter.s.vt alios possint puertere: sic hęretici. Ps̃. Et ĩ eo pasti vasa mortis.s.in actu sacrę scripturę. Uis ꝑdictꝭ modis nõ ẽ diligẽda lex: ꝫ diligẽda ẽ vt spõsa/⁊ vt soror/⁊ vt amica: Sap̃.viij.a.Quęsiui eã spõsã assumere ⁊ amator factꝰ sũ formę illiꝰ: Prouer.vij.a. Dic sapię: soror mea es: ⁊ prudẽtiã voca amicã. Itẽ vt dilecta a dño nr̃o. Sap̃.viij.a. Oĩs oĩm dilexit eã. Itẽ vt quędã lapidicina oĩm bonorũ. Job.xxviij.a Habet argentũ venarũ suarũ ꝑncipia. Et subiũgit: Ledę illiꝰ aurũ. Ps̃. Beati q̃ scrutank testionia eiꝰ. Itẽ sic miles diligit arma sua: siue vt armatura. Heb.iiij.c. Uiuꝰ ẽ ꝟmo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior ⁊c. Itẽ vt thesaurꝰ. Prouer.ij.a.Si q̃sieris eã q̃si pecuniã: ⁊ sic thesauros effoderis illã: tũc intelliges timorẽ dñi ⁊c. Quia igitur sic dilexi/tota die meditatio mea ẽ: qꝛ/Matth.vj.c. Ubi ẽ thesaurꝰ tuꝰ: ibi ẽ ⁊ corꝛ tuũ. Tota die/Ecce pseuerantia. Meditatio/Ecce ꝓtẽplatio. Ps̃. Oculi mei sp ad dñm. Et alibi: In lege eiꝰ meditabit die ac nocte. Et qꝛ ita lex tua meditatio mea est: e Sup inimicos meos prudẽtẽ me fecisti. Unde: Mãdato tuo. Quare: Quia ĩ eternũ mihi ẽ. Inimici generalit pagani ⁊ hęretici sũt: q̃ legẽ/vel nõ intelligũt/vel nõ opank. Judęi etiã: qꝛ etsi celũ legꝭ habẽt: nõ tñ ꝟm scietiã: qꝛ suã volũt ꝓstituere iusticiã: sic dr̃ Ro.x.a. Iste ꝟo iustus longe prudentior p fidẽ christi/iusticiã q̃rit: Illi generati ĩ virtute/q̃s filijs agar aplꝰ cõpat/Gal.iiij.d.ex dei mãdato tpalia quęsierũt: ideo nõ fuit illis in eternũ: Iste ꝟo ipsũ mãdatorẽ ꝑmiũ vult hãe: vñ mãdatũ illi est ĩ eternũ. Hęc ẽ dilectio q̃ ĩ tabulis cordis scripta manebit ĩ eternũ/cuiꝰ ꝑmiũ ẽ ipse dilectꝰ. Habemꝰ aũt ⁊ alios inimicos.s.mũdũ/carnẽ/diabolũ: q̃ prudẽtiã ⁊ callidiratẽ multã habẽt/⁊ nitunk vt nos decipiãt. Sed q̃ ĩ lege dei meditat/sup istos prudẽtior efficit. Prudẽtia mũdi ẽ cõgregare diuitias: prudẽtia carnis/seq̃ delitias: prudẽtia diaboli/ẽ exercere seuitias. De prima.j.Corꝭ.iij.d. Nemo vos seducat: si q̃s inter vos videt esse sapiẽs in ꝟ seculo: stultꝰ fiat vt sit sapiẽs: Sapiẽtia eñ huiꝰ mũdi stulticia ẽ apud deũ. Lucꝭ.xvj.b. Filij huiꝰ seculi prudẽtiores sũt filijs lucis ĩ generatiõe sua. Sed videt ꝟ ꝟriũ ei q̃ ꝟ dicit: sup inimicos meos prudẽtẽ me fecisti. Solo habet p ꝟ q̃ nõ dic̃ simplicit/prudẽtiores: ꝫ restrigit/dicẽs: In generatiõe sua.s.ad malũ faciendũ: qꝛ vt habet Hiere.iiij.f. Sapiẽtes sũt vt faciãt mala. Sz q̃ sũt de generatiõe filiorũ regni celestis/prudẽtiores sũt simplicit sup illos: vt ꝟ dr̃ in textu. De prudẽtia carnis: Ro.viij.b. Prudẽtia carnis mors ẽ: prudẽtia autẽ spũs vita ⁊ pax. De prudẽtia diaboli/Geñ.iij.a. Sz ⁊ serpẽs erat callidior cũctis aiantib̃ terrę. Uñ aplus.ij.Corꝭ.ij.c. Non ignoramꝰ cogitatiões eius.

Mt. ⁊valde

Mt. ⁊sapere

Mt. ⁊mandatũ tuũ: qñ

Qui dicãt inimici

Ps̃. 7.

Ps̃. 24.

Ps̃. 1.

Allegorice a Sup oēs ꝛc.q.d.bñ dico q̃ sup ĩimicos meos prudētē me fecisti:qd̃ patet:qz sup sapiētiores eorũ.s.scribas ꝛ pharisęos: b Intellexi.i.sup eos:de quib⁹ dr̃/Matth.xxiij.a.Sup cathedrā moysi sederūt scribę ꝛ pharisęi ꝛc.Et ꝑ ideo: c Quia testimonia tua meditatio mea est:vt ea spũaliter intelligā:non sic illi q̃ tm̃ lr̃ę adhęrēt:q̃ de testimoniis dñi falsa sentiūt ꝛ docēt:q̃s aūt dixerit/ docētes/determiāt/ cū subiūgit: d Super senes itellexi. Quare: Quia mādata tua/nō hoim: sic illi q̃ tua trāsgrediūt/q̃sui. Hęc ĩ ꝑsona noui ꝑt̃ legunt: q̃ christū habēs meli⁹ intelligit q̃ iudaic⁹ senior. Hui⁹ em̃ meditatio est spūs/nō lr̃a. Magis aūt ꝓpzie ad caput christū ꝑtinent:q̃ solus sup oēs ꝓphas docētes intelligit/quē pater docuit:vt dr̃ Job.viij.d.Uñ melius q̃ illi testimonia ō se noue/rat.Unde ꝛ cū esset annox.xij.puer inter senes sedebat ĩ templo:ꝛ sup eos intelligebat:sicut habet Lucl.ij.g.Uñ ibidē sequit:Stupebāt autē oēs q̃ eū audiebant sup prudētia ꝛ rñsis ei⁹.Semp aūt in sacra scp̃tura aduertendū ē q̃ christ⁹ ꝛ ecclesia sūt vn⁹:ꝑm illud sacramentū/Gen.ij.d.Erūt duo in carne vna. Iste ꝯo vn⁹ loquit/qñq̃ q̃ mēbris/ꝛ qñq̃ q̃ capiti cōueniūt.Quę ꝯo sequunt meli⁹ corpi ꝓuenire vident. Ab omni via mala. Hęc tm̃/quia magis vident allegorice exposita:

Moraliter possum⁹ moraliter exponere sic: a Sup omnes docētes me intellexi. Hoc possūt dicere multi simplices tā clerici q̃ laici:ꝛ p̃cipue boni religiosi. Docētes em̃ sunt sacerdotes/ep̃i ꝛ alij p̃lati:q̃ alios habēt docere ex officio:int̃ q̃s multi magis sciūt ꝛ volūt docere canes ad venandū/ꝛ aues ad volandū:q̃ subditos ad bñ viuendū. Et sup eos itelligūt simplices:qz deo docet eos.Job.vj.c.Erūt oēs docibiles dei.Esa.liij.d.Ponā vniuersos filios tuos doctos a dño.Eccli.xxxvij.c.Via viri sancti enūciat aliq̃n vera/q̃ septē circūspectores sedentes in excelso ad speculādū.Aliq̃n etiā de scholarib⁹ cōtingit/q̃ discipulus supat in sciētia magistrū suū. Sil̃r ꝛ in scholis virtutū: qd̃ significatū est.iiij.Regl.ij.b.vbi dixit helisę⁹ helię:Obsecro vt spūs tuus fiat duplex in me.Et vnde veniat ista ꝑspicacitas intelligētię/subdit: c Quia testimonia tua meditatio mea est.i.qz cogito iugit̃/quō bona opa facere possim. Opera em̃ testimonia ferent de nobis corā iudice:Et ꝑm eox

Ps.27. testimoniū retribuet nobis de⁹.Ps. Scōm opa manuū eorũ tribue illis.Prouer.xxxj.d.Laudēt eā in portis opa eius.s.in exitu hui⁹ vitę/ꝛ ĩ ingressu futurę.Hęc aūt dicūt testionia magis dei q̃ nostra/cū dicit/tua:qz ꝛ a deo sunt bona opa: sicut dicit/Esa.xxvj.c.Oia opa nr̃a opatus es in nobis dñe:ꝛ ipse ea examiabit.Uñ Sap.vj.a.Data ē vobis potestas a dño.s. bñfacēdi:ꝛ virtus ab altissimo:q̃ iterrogabit opera vr̃a quasi testes/ꝛ cogitatiōes scrutabit̃.De quib⁹ etiā Ro.ij.c.Testimoniū reddēte illis cōsciētia ipsox:ꝛ int̃ se inuicē cogitationū accusantiū/aut etiā defendentiū in die cū iudicabit de⁹ occulta hominū. d Super senes intellexi. Idē est q̃ in p̃cedēti versu.Senes em̃ sunt p̃lati.Unde p̃sbyter grece/ senex latine. Sūt mali senes q̃ nō intelligūt:de quib⁹ Daniel.xiij.a.Iniq̃tas egressa est de babylone a seniorib⁹ iudicib⁹ q̃ videbant̃ regere populū.Hiere.xxiij.d.A ꝓphis hierl̃m egressa est pollutio.Sup tales intelligunt simplices:qz mādata dei q̃rūt. Illi quidē potius non intelligūt: qz mādata dei trāsgredi satagūt. Uñ ibi Daniel.xiij.a. Euerterunt sensum suū ꝛ declinauerūt oculos suos vt nō viderēt cęlū:neq̃ recordarēt iudicioꝝ iustorũ.Ecce q̃ sicut corpe:ita ꝛ aia senes erant ꝛ curui. Curuitas em̃ signū est senectut̃.Esa.lj.g.Dicūt aię: incuruare vt trāseamus. Sequit: e Ab omi via mala ꝛc̃. Supra de intellectu tractauit:hic de affectu ꝛ opatiōe agit. Nō em̃ sufficit intelligere bonū/nisi affectu amplectat̃ ꝛ ope impleat̃. Uñ dicit: Ab omi via mala ꝓhibui pedes meos.i. affect⁹:qui ꝓhibendi sunt q̃si cū violentia/eo q̃ ꝓni sunt ad malū. Unde Eccli.xviij.d. Post ꝓcupiscētias tuas nō eas:ꝛ a volūtate tua auertere.Gen.viij.d.Sensus ꝛ cogitatio hūani cordis ĩ malū ꝓna sūt ab adolescētia sua. Nō ꝓhibent pedes a via mala illi q̃ dicturi sūt/Sap.v.b.Lassati sum⁹ in via pditiōis:ꝛ ambulauim⁹ vias difficiles.Et dic̃:ab omi:qz ē triplex via mala.Luxuriosa/ꝑ luxuriā: petrosa ꝛ spinosa/ꝑ auaricia ꝛ cupiditatē: mōtuosa/ꝑ supbiā. Et nō sufficit ꝓhibere pedē ab vna vl̃ duab⁹ nisi ab omi ꝓhibeat. Multi tñ vitātes viā luxurię/intrāt viā auaricię. Uel si vitāt vtrāq̃ inde supbiētes/pessimā viā superbię ingrediunt. Hoc est qd̃ dr̃/Esa.xxiij.c.Qui fugerit a facie formidinis/cadet ĩ foueā:ꝛ q̃ se explicuerit ō fouea/tenebit̃ laqueo.

Triplex via mala

Al. ꝛ ca fauū

f Ut custodiā vba tua/q̃ docēt declinare viam peccati. Deut.vij.b.Si postq̃ audieris hęc iudicia ꝛ custodieris ea ꝛ feceris/custodiet tibi dñs de⁹ tu⁹ pactū ꝛ miscordiā.Lucl.xj.d. Beati q̃ audiūt verbū dei ꝛ custodiūt illud. Prohibui/dico/pedes meos:ita q̃/ g A iudicijs tuis non declinaui.i.a regula viuēdi quā cōstituisti nō deflexi iter meū:licz iuxta iter scandalū posuissent mihi.Et bñ dico me hāc regulā viuēdi: h Quia tu ipse:nō moyses/nec alī⁹: i Legē/euāgelicā: k Posuisti mihi: Hęc est regula oīs christiani ꝑm quā viuere debet/Bal̃.vlt.d. Quicūq̃ hāc regulā secuti fuerint/pax sup illos ꝛ miscordia. Al̃ sic: e Ab oi via mala ꝓhibui pedes meos. Et hoc:qz a iudicijs tuis nō declinaui.i.ea semp timui ꝛ dilexi. Duo sunt iudicia faciēda a dño. Unū ꝑticulare/qd̃ fit cuilibet ĩ morte. Et aliū generale/ qd̃ fiet omib⁹ simul ĩ resurrectiōe. Et hęc iudicia nō declināt iusti:ꝛ nō volūt declinare:qz testē habēt cōsciētiā q̃ iudicabit ꝓ eis:Uñ sb̃dit: b Quia tu legē posuisti mihi:scribēs eā in corde meo:vt nō sicut seru⁹ timeā:sed vt fili⁹ diligā ꝛ cōfidā. Ro.viij.c.Nō accepistis spm̃ seruitutis iterū in timore: sed accepist̃ spm̃ adoptiōis filiox dei:in q̃ clamam⁹/abba p̃. Ipse em̃ spūs testimoniū reddit spūi nr̃o:qm̃ sumus filij dei. Si autē filij/ꝛ hęredes.Ergo nō est talib⁹ iudiciū declinādū: in quo hęreditas eis adiudicāda est.Propter ꝑ de iudicio dr̃ Eccli.xlj.a.O mors/bonū ē iudiciū tuū hoi indigenti.Et p⁹ addit: Noli metuere iudiciū mortis.Et de vtroq̃ pōt itelligi illud supra:Exultauerūt filię iudę ꝓpter iudicia tua dñe.Dali ꝯo libēter declinarēt ab his iudicijs:qñ dicent mōtib⁹ ꝛ petris:cadite sup nos:sic̃ habet̃/Apocl.vj.d.Osee.x.c.Lucl. xxiij.e.Hoc etiā debet dicere q̃libet p̃lat⁹ ꝛ iudex. g A iudicijs tuis nō declinaui.i.iudicaui/sicut tu p̃cepisti: b Quia tu legem posuisti mihi/ ꝑm quā iudicare debeo. Deut.j.c.Ita paruū audietis vt magnū:nec accipiet̃ cuiusq̃ ꝑsonā:dei em̃ iudiciū ē.ij.Paral̃.xix.b.Uidete q̃d faciat̃: nō em̃ hoīs iudiciū exercetis/sed dei. Sed ecōtrario mō in multis locis verificata est ꝓphia illa/Abacuk.j.b.Lacerata ē lex ꝛ nō puenit vsq̃ ad finē iudiciū:qz impi⁹ p̃ualet aduersus iustū: ꝓpterea egrediet̃ iudiciū puersū.Et hoc faciūt aduocati.Uñ ibidē p̃mittit̃:Factū est iudiciū ꝛ ꝓtradictio potētior. Cū em̃ fit iustū iudiciū/statim aduocati ꝓtradicūt ꝛ appellāt: ꝛ cōtradictio potentior est. l Q̃ dulcia. Dixerat se non declinare a iudicijs dei:sed ea diligere vt fili⁹: Hic aūt ondit q̃ tantū diligebat q̃ ea audire/ meditari ꝛ p̃dicare dulce ē ei. Unde dicit: Q̃ dulcia.i.valde dulcia sūt: m Faucib⁹ meis/spiritualib⁹ ad deglutiendū:quod fit in audiēdo ꝛ meditando. n Eloquia tua:quę sunt et de misericordia et de iustitia tua.Sūt dulcia: o Sup mel ori meo/ad loquēdum.Nō dicit/sicut mel:sed/sup mel:sicut.g. Sup milia auri ꝛ argenti. Hęc enim licz pręcipuū aliquid habere videant̃:spiritualibus tamē ęquari non possunt. Dicit ergo/ l Q̃ dulcia.Eccli.xxiij.d.Nihil dulcius q̃ respicere in mandatis domini. m Faucibus/animę:q̃ saporant spiritualem dulcedinem.Job.xij.b.Nōne auris verba diijudicat: et fauces comedentis sapore: o Sup mel ori meo.Apocl. x.d. Accipe libru ꝛ deuora illum ꝛ faciet amaricari ventrem tuū:ꝛ in ore tuo

Duo iudicia faciēda sūt a

Ps.139.

Ps.96.

a Sup oīs docētes me intellexi: qz testimonia tua meditatio mea ē. b Sup senes itellexi: qz mādata tua q̃sui. c Ab omi via mala ꝓhibui pedes meos: d vt custodiā vba tua. e A iudicijs tuis nō declinaui: f quia tu legem posuisti mihi. g Q̃ dulcia faucib⁹ meis eloquia tua: super mel ori meo.

Al. ꝛ senioꝛes

Al. ꝛ exq̃sui

tuum/ꝛ in ore tuo erit sicut mel. Qd̃ est contra eos qui ieiunãt ꝛ habẽt in ore amara verba. Eçech.iij.a. Comedi illud.s. volumẽ: ꝛ factũ est in ore q̃si mel. Et sequit.j.c. Abij amarus in indignatione spũs mei. Et ne quis credat solũ p studiũ eloquia dei intelligere: ꝛ eorũ dulcedinẽ degustare/bñ subiũgit: a A mãdatl tuis intellexi: Nõ dic/mãdata intellexi: sed/a mãdatis: qꝛ qui mãdata implet/illumiat ad intelligendũ secreta. Unde Eccli.j.d. Fili concupiscẽs sapientiã/serua iusticiã: et dñs p̃bebit illã tibi. Glo. Augl. Faciẽdo venit iste ad altitudinẽ sapientiẽ: qꝛ nisi p obseruãtiã mãdatoꝝ non venit ad sapientiã occultorũ. Quãto aũt maiorẽ pcipit dulcedinẽ sapiẽtiẽ: tanto magis crescit amor iusticiẽ: et p cõsequẽs detestatio omnis malitiẽ. Unde subiũgit b Propterea odiui omnẽ viã iniquitatis. Propterea: qꝛ eam oderat: supra petebat: Viã iniqtatis amoue a me: et.j. Proba me deus ꝛ scito cor meũ/interroga me et cognosce semitas meas: et vide si via iniqtatis in me est: ꝛ deduc me in via eterna.

Al. todio habui

a A mãdatis tuis intellexi:
b propterea odiui omnẽ viaz iniquitatis.
Nun: vnicus vel pascua.
c Lucerna pedib⁹ meis
d vbũ tuũ: ꝛ lũmẽ semitl meis.
e Iuraui ꝛ statui: custodire iudicia iusticiẽ tuẽ.
f Hũiliatus sum vsq̃q̃ q̃q̃/domine: vi-
m uifica me scõm verbũ tuum.

Ps.138.

Lucerna pedib⁹ meis. Nun. Superius dixit se q̃ fuisse/itellexisse/ꝛ ex dilectiõe seruasse mãdata: Hic docet hũilitatem: initiũ ꝛ pfectionẽ bonoꝝ attribuens christo: quo illuminãte/mandata quesiuit/intellexit/dilexit/ꝛ fecit. Uñ huic octonario p̃ponit.xiiij.lra/Nun: q̃ interptat vnic⁹ vel pascua: qꝛ ipse christ⁹ cui h attribuit bona sua/ẽ vnicus filij⁹ p̃is ver⁹ dauid: hũilis ĩ carne/vt hũilitatẽ doceret: q̃ oues patris sui ducẽs ad pascua scripturarũ/ fm eas aduentũ suũ pbabat: ꝛ cẽteris fidei sacramẽtis oues pascebat: sicut de dauid dicit.j. Regl.xvj.b. Adhuc reliqu⁹ ẽ paruul⁹ et pascit oues. Et de christo/Joh.x.c. Ego sũ pastor bon⁹ ꝛ cognosco oues meas ꝛc. Recte ergo/Nun/littera p̃ponit: qꝛ iste vnus a quo omẽ bonũ habet initiũ ꝛ pfectionẽ/semp debet haberi p̃ oculis: et sic reficit ꝛ pascit animã. Lucl.x.g. Unũ est necessariũ. Joh.x.b. Ego sũ ostiũ/p me si q̃s introierit saluabit: ꝛ ingrediet/p cognitionẽ: ꝛ egrediet/p orationẽ: ꝛ pascua inueniet/per cordis delectationẽ. Ei ergo attribuens supra dicta bona/dicit: c Lucerna pedib⁹ meis/spũalib⁹ erat: d Verbũ tuũ.i.filij⁹: e Et lumẽ semitis meis. Idẽ verbũ est ꝛ lucerna ꝛ lumẽ: sed lucerna dũ nr̃o ore recenset: in nobis em̃ tanq̃ in vase fictili lucet: in se vero est lumen inextinguibile. Uel lucerna fm veterẽ legẽ/vbi erat opta doctrina: lumẽ fm euangeliũ/vbi est apta. Bñ etiã ordinat/pus dicẽs: Lucerna pedibus: ꝛ postea/lumẽ semitis: qꝛ si lucerna fuerit pedibus mẽtis.i.affectib⁹: quocũq̃ pgis operũ semitẽ lucent. Nec solũ de vbo increato: sz et de verbo creato põt legi.s. de vbo euãgelicẽ p̃dicatiõis: c Lucerna pedib⁹ meis.i.affectib⁹: ne in tenebris hui⁹ mũdi offendãt ad scãdala/q̃ ponũt inimici ĩ via: Jõ bñ dr̃/Eccli.xxxvij.c. Uñ oia vbũ verax p̃cedat te.s. sic lucerna ĩ tenebrl ambulãtẽ.ij. Pet.j.d. Habem⁹ firmiorẽ pphticũ sermonẽ cui bñfacit/ attẽdẽtes q̃si lucernẽ lucẽti ĩ caligino/so loco donec dies illucescat. Et bñ postq̃ dixit: A mãdatis tuis intellexi: subiũgit de lucerna: qꝛ vt habet/ Prouer.vj.c. Mandatũ lucerna est ꝛ lex lux. Uñ adhuc subdit: e Et lumẽ semitis meis.i.opib⁹.q.d.nõ solũ docet me bonũ appetere interi⁹: sed ꝛ opari exteri⁹. Esa.lx.a. Ambulabũt gentes ĩ lumie tuo. Joh.xij.e. Ambulate dũ lucẽ habetl. Ul p pedes/opatiões cõmunes: p semitas opa ꝛsilioꝝ possũt intelligi. Uñ bñ iũgit pedibus lucernã: ꝛ semitis lumẽ: qꝛ qui ꝛsilia implẽt maiori lumie illustrant/q̃q̃ qui tm̃ cõmunib⁹ p̃ceptis implẽdis insistũt. Dicb.vij.c. Scõm tpus ascensiõis tuę de terra egypti ostendã tibi mirabilia. Et h cõgruũ est vt dñs eis q̃ familiari⁹ ei adherẽt/maiora reuelet. Joh.xv.b. Vos aũt dixi amicos: qꝛ oia q̃ audiui a patre meo/nota feci vobis. Qui autẽ sic illumiat/dicit ꝛ facit qd̃ sequit: f Juraui ꝛ statui.i.firmiter/q̃si p sacramentũ statui. Quid? g Custodire/int quelibet picula ꝛ aduersa: h Iudicia iusticiẽ tuẽ.i.iusta iudicia tua. Hoc fit p fidẽ: dum sub deo iusto iudice/nec bonũ sine reimuneratiõe/nec malũ sine punitiõe p̃tereũdũ credit: ꝛ etiã que in p̃senti fiũt tam in iustis q̃q̃ in impijs iuste fieri credunt. Istũ versũ semp deberẽt habere in corde reges et pncipes et p̃lati ecclie. Hoc em̃ dicẽ dauid/ad lr̃az/q̃ rex erat: ꝛ p̃lat⁹ pl'o dei. Et reges ꝛ p̃lati antecq̃ iungant vel pmoueant/iurãt se seruaturos statuta ecclesie.ij. Parl.xxiij.c. Imposuerũt ei viadema/dederũtq̃ ĩ manu eius tenendã legẽ: ꝛ cõstituerũt eũ regẽ. Bñ aũt coniungit: Juraui et statui: qꝛ multi iurãt ꝛ non statuunt.i. nõ firmiter statuũt qd̃ statuũt: nec stabiliter tenẽt qd̃ iurauerũt. Sicut sedechias: de quo Eçech.xvij.f. Viuo ego qm̃ iuramentũ qd̃ spreuit ꝛ fędus qd̃ p̃uaricatus est/ponã in caput ei⁹. Sed ꝛ h debẽt aduertere illi quoꝝ ẽ statuta facere/q̃ pus q̃q̃ aliq̃d statuãt/debẽt oia mala si possũt p̃scindere. Uñ de iosia rege dr̃.iiij. Regl.xxiij.e. Phytones ꝛ hariolos ꝛ figuras idoloꝝ ꝛ imũdicias ꝛ abomiatiões q̃ fuerãt in tra iuda ꝛ ĩ hierusalẽ/abstulit iosias vt statueret verba legis. Et qꝛ oib⁹ custodiẽtib⁹ iudicia iusticiẽ dei/ ꝛ maxime regib⁹ ꝛ p̃latis necessaria est hũilitas: bñ subiũgit: i Hũiliat⁹ sũ ꝛc. Sed añq̃ pseq̃mur hũc versũ: notandũ ẽ q̃ est iuratio mala: ꝛ cõtingit peccare iurãdo multis modis: Uñ vsus: Stulta/dolosa/placẽs/mendax/temeraria/frustra: Detestans/iterata/pcax/sup idola mẽbra: Nõ sine peccato est oĩs iuratio talis. Stulta est/quę fit de incognit. Gen.xxv.d. Jura q̃ mihi dixit iacob ad esau: iurauit q̃ esau ꝛ vendidit pmogenita. Dolosa fuit iuratio herodis: Mar.vj.c. Jurauit illi: quia q̃cq̃d petieris dabo tibi. Placẽs. Zach.j.c. Ipsi vo adiurauerũt in malũ. Esa.viij.c. Quicq̃d loqt̃ pl's iste/piuratio ẽ. Mẽdax. Zach.viij.c. Juramentũ mẽdax ne diligatis. Temeraria. Sap.xiiij.d. Periurãt cito. Sic iurauit saul ꝛ retractauit.j. Regl.xiiij.f. Uiuit dñs: qꝛ si p ionathã filiũ meũ factũ est hoc: absq̃ retractatiõe moriet. Frustra. Eccli.xxiij.b. Si in vacũ iurauerit nõ iustificabit. Exo.xx.b. Nõ em̃ insontẽ habebit dñs eũ q̃ assũpserit nomẽ dei sui frustra. Detestãs. Matth.xxvj.g. Tũc cępit detestari ꝛ iurare: qꝛ nõ nouisset hoiez. Iterata. Eccli.xxiij.b. Uir multũ iurans replebit iniqtate. Procax. Prouer.xxj.d. Uir impius pcaciter offirmat vultum suũ. Miere.v.a. Qꝛ si etiã viuit dominus dixerint: ꝛ hoc falso iurabunt. Eccli.xx.a. Qd̃ibilis est qui procax est ad loquendũ. Multo fortl⁹ ad iurandũ. Super idola. Sap.xiiij.d. Jurauerũt iniuste in idolo. Matth.v.f. Reddes domino iuramẽta tua. Super mẽbra. Matth.v.f. Dico vobis non iurare oĩno neq̃ per cęlũ neq̃ per terraz ꝛc. Et post: Neq̃ per caput tuum. Jaco.v.c. Ante omnia fratres mei nolite iurare/ neq̃ per cęlum/ neq̃ per terrã/neq̃ per aliud qd̃cũq̃ iuramentũ. i Hũiliatus sũ. Hoc legit de hũiliatiõe virtutis: vel de humiliatiõe afflictionis. Qui enim custodit iudicia: ꝛ etiam qui alios iudicat/necesse est vt se humiliet: Et tunc placet deo quod agit. Eccli.iij.c. Quãto magn⁹es.s. siue in vita siue in potestate/hũilia te in omnibus: ꝛ coram deo inuenies gratiã/quoniã magna potentia dei solius: ꝛ ab humilibus honorat.j. Pet.v.b. Humiliamini sub potẽti manu dei. Et bene addit: k Usq̃quaq̃: id est ex toto: quod est contra hypocritas qui humiliant tm̃/vel corpore/vel veste/vel loco: et cor semper superbũ est. Eccli.xix.d. Est qui nequiter humiliat se: ꝛ interioza eius plena sunt dolo. Chrysostom⁹. Corp⁹ quãdoq̃ recumbit in nouissimo loco: sed cor sedet in cornu. Et quia sic/humiliatus sum: ideo/ l Domine viuifica me/vita gratiẽ: augendo in me gratiã. Et hoc fm/ m Verbũ tuum: id est sicut promisisti. Esa.lxvj.a. Ad quẽ respiciaz nisi ad pauperculum. Alia littera: Super quẽ requiescet spiritus meus: nisi super humilẽ ꝛc. Ps. Humiles spiritu saluabit. Jaco.iiij.b. et.j. Pet.v.b. Deus superbis resistit: humilibus autem dat gratiam. Uel de humiliatione afflictionis legitur: Humiliatus sum vsq̃quaq̃. Qui enim vult custodire iusticiam a malis affligitur: fm quod dicitur/Esaię.lix.c. Qui recessit a malo/prędę

Al. tnimis al. tvsq̃ valde

Peccat iurãdo multis modis Uersus

Ps.35.

a malo/prede patuit. Huic expositiōi magis cōcordat alia lra q̄ sic habet: Afflict⁹ sum vsq; nimis/viuifica me. i. viui/dū ⁊ potentē me fac vt possim sustinere ⁊ supare. Et hoc/ꝑm
Ps. 90. verbū tuū. i. ꝑm pmissum tuū. s. Cū ipso sum in tribulatiōe eripiā eū ⁊c. j. Cor. x. c. Fidelis d⁹. s. soluēdo pmissum: q̄ nō patiet vos tēptari sup id q̄ potestis: sed fa/
20. q. 3. c. presens ciet cū tēptatione etiā prouentū vt possitis sustinere. Ostēdit aūt se iter tribulatiōes nō
Al. tuis Al. legis tue deficere: ⁊ magis deū laudare / cum subiun/
Al. de git: Volūtaria oris mei ⁊c. Humilitatē etiā suam in hoc ofdit/ q̄ nō beneplacita esse dicit ea: sed petit vt fiāt bnplacita. Est g̃ sensus/ac si dicat: Licet afflict⁹ sum: tñ a te viuificatus sum: vnde tibi hostiā laudis offero. Sed quia me indignū mīstrū reputo: ideo tu ipsam oblationē tibi facias bnplacitā. Hoc ē g̃ q̄ dicit: a Volūtaria oris mei. i. vi/
Osee. 14. b. tulos labiorū meorū. i. hostiā laudis: quā nō coactiōe necessita tis: sed volūtate charitatis tibi offero. b Bnplacita fac dñe: Et/ cum tibi bene placuerint: iudicia tua doce me: q̄ sūt inscrutabilia. Ro. xj. d. Q̄ incōprehēsibilia sunt iudicia eius. Incōprehēsibilia sunt: q̄z nō ex toto cōprehēsibilia. Tñ licz ꝑus se ea accepisse sepe dixerit: vnde ⁊ illa se custodire iu/rauit: hic iterū petit se ea doceri: vt videlicz eorū cognitio au/
De penitēte geat in ipso. Vel alit in psona penitētis: a Volūtaria oris mei. q. d. sup dixi: Viuifica me/ q̄ fit p ꝛtritionē: ī q̄ remit titur peccatū ⁊ gratia infundit: Nūc autē de cōfessione postu/lo/quē sequit cōtritionē: vt sic fiat quod tibi placeat. Hoc est: Volūtaria oris mei bnplacita fac dñe. Cōfessio enim debet esse ex ore. s. aperta ⁊ volūtaria: non coacta vel extorta: sicut in illis qui non cōfitent nisi timore mortis in infirmitate.
Ps. 55. Eccl. xvij. d. Viuus ⁊ sanus cōfiteberis. Ps. Volūtarie sacri ficabo tibi ⁊ cōfitebor nomini tuo dñe. c Et iudicia tua doce me: vt sciā meipsū iudicare. q. d. tūc erit tibi bnplacita
Ps. 31. pfessio/ si meipsum bene iudicauero: ꝑm quod supra dictū est: Dixi cōfitebor aduersum me iniusticiā meā dño: ⁊ tu ⁊c. j. Co/rinth. xj. g. Si nosmetipsos dōiudicaremus/nō vtiq; iudicare/mur. Propter hoc dicit/ Prouer. xxj. c. Gaudiū iusto facere
De clericis et monachis iudiciū. Hoc etiaz pōt dici in psona clericorum ⁊ monachorū: a Volūtaria ⁊c. Sunt enī quēdā volūtaria oris: quēdā ne/
Voluntaria et necessaria oris cessaria. Necessaria sunt ea: quē sūt sub p̄cepto vel voto: sicut horē canonicē. Volūtaria sunt: q̄ superogant. Et ad hēc pni/or est homo q̄ ad necessaria. Tñ/ Prouerb. xx. a. Multi viri misericordes: virū aūt fidelē quis inueniet? q̄. Corinth. viij. a. Supra virtutē volūtarij fuerūt. Volūtaria autē ista oris non sunt deo beneplacita nisi ei soluant ⁊ necessaria: nec volūtariū pōt solui p necessario. Unde/ Matth. xv. a. Quare vos trās/gredimini mandatū dei ꝑ traditionē vestrā? Leuit. xxij. c. Bouem ⁊ ouem aure ⁊ cauda amputatis volūtarie offerre po tes: votū autē ex his solui nō potest. c Et iudicia tua doce me. Hoc etiā necessariū est clericis: qui habēt laicos iudi/care. Propter hoc petit salomon scientiā iudicādi. iij. Regl. iij. b. Dabis g̃ seruo tuo cor docibile / vt possit iudicare pplm tuū: ⁊ discernere int bonū ⁊ malū. d Anima mea ⁊c. q. d. doce me ⁊ potes: Non enī contradico sermonib⁹ sancti: vt di/cit/ Job. vj. b. Quia aīa mea quē doctrinā debet suscipere/ē/
e In manib⁹ tuis semp. i. tibi subiecta est volens. Sap. iij. a. Iustorū animē in manu sunt. Vel sicut vsitatū est magis:
e In manib⁹ meis. q. d. doce me iudicia: q̄z aīa mea parata est ad suscipiendā doctrinā. Et hoc est: in manib⁹ meis: hoc est ī mea potestate. Prouer. xxiij. a. Sume cultrū gutturi tuo si tñ habes in potestate aīam tuā. Cultrū. i. diuinū sermonē. s. gladiū spūs/q̄ d̄ est verbū dei. s. vt secet cor per cōpunctionē ⁊ effundat sanguinē pctī. Et sic aīa suscipiat doctrinā: q̄z ī mali/
Sap. 1. a. uolā aīaz nō intrabit sapiētia: nec hīitabit ī corpe subdito pec/catis. Vel/ in manib⁹. i. in opib⁹. q. d. quēcūq; facio/facio p salute aīē meē/non p victu vel fauore hūano. Sic erat de illis quib⁹ dicebat apl'us/ Phil. ij. b. Itaq; charissimi sic sp obe/

a Volūtaria oris mei bnplaci
b ta fac dñe: et iudicia tua do
c ce me. Aia mea in manibus
d tmeis sp: ⁊ legem tuā nō sūz
e oblitus. Posuerūt pctores
f laqueū mihi: et ta mandatis
g tuis non erraui. Hereditate
h acq̄siui testimonia tua ī eter/
i nū: tq̄z exultatio cordis mei
k sunt. Inclinaui cor meū ad
l faciēdas iustificationes tuas
m ī eternū: pter retributionē.

distis: non in p̄sentia mei tm: sed multo magis nūc in absentia mea: cū metu ⁊ timore/ vestrā salutē opami. j. Regl. xix. a. dicit de dauid: Posuit aīaz suā ī manu tua ⁊ pcussit philisteū. i. diabolū: q̄ pcutit cū pēnitētia agit. Job. xiij. b. Quare lacero carnes meas dētib⁹ meis: ⁊ aīaz meā in manib⁹ meis porto: Hic notat opus pniē/cū dicit/ laccro carnes: ⁊ intētionē/ cum dicit/ animā meā ⁊c. f Et legē tuam. q. d. ideo etiā doce me amplius iudicia: quia etiā legē tuā inquātū eā didici: g Nō sūz oblitus. Cōsuetudo enim bo/ni magistri est/ q̄ eū qui q̄ audiuit bñ retinuit/ de alijs libēter docet. Tñ ⁊ a pueris lectio ꝑus auscultat anteq̄ eis alia tra/dat: Et cū primā bñ sciūt: tūc eis alia tradit. Sic videt dice/re dñs/ Matth. xxv. c. Omī hñti dabit ⁊ abūdabit ⁊c. Pro/uer. j. a. Audiēs sapiēs sapiētior erit: ⁊ itelligēs gubernacula possidebit. Et q̄ nō sit oblit⁹ legē dei/ pbat p effectū/ dicens:
h Posuerūt pctōres laqueū mihi: et tñ/ a manda/tis tuis nō erraui. q. d. in hoc q̄ laqueos mihi positos vi/taui: et a mandatis nō erraui/ bñ apparet q̄ legem tuā q̄ est lux ⁊ laqueos facit videri/ nō sū oblitus. Dicit ergo/ Posuerūt pctōres. s. dēmones ⁊ mali homīes: i Laqueū mihi. s. illecebras seculi: de q̄b⁹. j. Job. ij. c. Omne q̄d est ī mūdo: cōcupiscētia oculorū ē/ ⁊ cōcupiscētia carnis/ ⁊ sup/bia vitē. Hēc dicunt laquei: q̄z allicīūt et capiūt imprudētes. Or pcupiscētia oculorū sit laque⁹/ dicit aplus. j. Timoth. vj. b. Qui volūt diuites fieri incidūt in tēptationē ⁊ in laqueum diaboli ⁊c. Or pcupiscētia carnis sit laque⁹. Eccl. vij. d. Inuenī amariorē morte mulierē: quē laque⁹ venatorū ē/ ⁊ sagena cor eius. Or supbia sit laque⁹/ habet ī Ps. Abscōderūt sup/ Ps. 139.
bi laqueū mihi. Qui g̃ legis dei non est oblit⁹/ his laqueis nō capit/ vt erret a mādatis dei: quia in lege dei p̄cipue cōmen/dant cōtraria istis. s. paupertas/ tribulatio siue angustia ⁊ hu militas. Unde ad hēc recolēda monet nos dñs/ Thren. iij. c. Recordare paupertatis ⁊ trāsgressiōis meē: absinthij ⁊ fellis. De paupertate aperte expressit. Trāsgressio autē eius est excel lens ⁊ quodāmodo nimia eius hūilitas: q̄ primū fecit nouissi/mū: ⁊ creatorem subdidit creaturē. In absinthio ⁊ felle: q̄ sibi sitiēti in cruce ꝑpinata sūt: intelligit carnis afflictio. Hēc de/bemus recolere: ⁊ in his ipsum imitari q̄ hēc p nobis pertulit iesum christū: sicut ⁊ iste fecit qui subiūgit:
k Hereditate. i. firma possessiōe:
l Acq̄siui testimonia tua. i. mar tyria: vt. s. iugit p te ferendo pauptatē/ cōtumeliā ⁊ corporis angustiā: testis efficiar passiōis tuē: ꝑm q̄d dicit apl's. ij. Co/rinth. iiij. c. Semp mortificationē iesu christi in corpe nostro circūferētes. Gal. vj. d. Stigmata dñi iesu in corpe meo por/to. Hēc g̃ debem⁹ acq̄rere hēreditate in eternū: q̄z christ⁹ no/bis ea reliquit/ sicut pat filijs. Hēc enī cōpetebāt ei iure hē/reditario ex pte matris: regnū ꝑo ex pte patris. Et si volum⁹ habere hēreditatē ex parte patris: oportet ꝑus vt acq̄ramus hēreditatē q̄ est ex pte matris. Tñ Ro. viij. c. Hēredes qui/dē dei/ cohēredes aūt christi: si tñ cōpatimur vt ⁊ simul glori/ficemur. Acquisiui/ dico:
m Quia exultatio cordis mei sūt: licz sint afflictio corpis. Tñ Act. v. g. cum apl'i cēsi fuissent p noie iesu/ibant gaudētes a ꝓspectu ꝓcilij: qm̄ digni habiti sunt p nomīe iesu cōtumeliā pati. Et ī hac exultatiōe/
n Inclinaui cor meū/ vt humiliter seruirē:
o Ad fa/ciēdas iustificationes tuas. i. opera bona/ q̄ a te sūt/ et q̄ iustificant: ⁊ p̄cipue illa quē fiunt circa necessitates primorū. Unde Luc. xj. f. Date elemosynā/ ⁊ ecce oīa munda sūt vo/bis. Ps. Dispsit dedit pauperib⁹: iusticia ei⁹ manet in seculū Ps. 111.
seculi. Et dicit:
p In eternū: nō q̄z illa opa secut⁹ sit q̄s in eternū: sed q̄z charitas ex q̄ fiunt ⁊ remuneratio ꝑ quā fiūt manebūt ī eternū. De q̄ etiā remunerātiōe/ subdit:
q Propt retributionē. s. eternā: nō ꝑ tpalē q̄ facit mercēnariū. De his iustificatiōibus/ et de retributione habet/ Matth. xxv. c. Esuriui ⁊ dedist⁹ mihi mādu. ⁊c. Et post: Venite bñdicti ⁊c.

Iniquos odio

Iniquos odio habui ꝛc. Samech. Hęc est. xv. littera: quę interpretat audi vel firmamētū: qō bñ cōuenit: qꝛ ille solus firmat in bono/qui auribus mentis diligēter audit quid sequi debeat/ quid vitare. In hoc autem q̄ hęc lra huic octonario ꝓponit/monemur vt diligēter cōsiderem⁹ q̄ hic dicunt. Loquit enim hic ꝓmo de odio iniq̄rū/dicens: a Iniquos odio habui: qō diligēter audiauertendū est: vt. s. odio habeant: nō inquātū homines/sz inquātū iniq: vt. s. odio habeam⁹ in eis vitia ꝛ amem⁹ naturā. De dilectione naturę ꝓmiserat/cum dixit: Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificationes tuas. Qō expositus est de opibus pietatis ex charitate factis circa necessitates proximorum: Hic autem de odio vitiorum dicit: Iniqs odio habui. i. illos q̄ ęq̄tati legis dei aduersant: Vel contradicēdo vt hęretici ꝛ iudęi: de quibus. j. Apꝛo pinquauerūt psequētes me iniq̄tati: a lege autē tua longe facti sunt. Vel cōtrarie operando: sic illi de quib⁹/ Titū. j. d. Cōfitent se nosse deū: factis aūt negāt. Et ꝗ expositio ex greco habet: vbi sic ē lra: Ex leges odio habui. b Et. i. quia/ legez tuam dilexi. Nota q̄ tria sūt genera iniquorum: qui odibiles sūt: Et notant/Eccli. l. d. Duas gentes odiuit aia mea: tertia aūt non est gens quā oderim: qui sedet i monte seir. s. auari: ꝛ philistijm/potione cadentes. i. luxuriosi: qui p vinū inflāmant ad casū: ꝛ stult⁹ popul⁹ q̄ habitat in sichimis. s. supbi: q̄ nō sūt gentes: sz leones. Vel/ a Iniqs odio habui. i. denarios iniuste acq̄sitos. Prouer. xviij. c. Qui odit auariciā: longi fiet dies ei⁹. Prouer. xv. d. Qui odit munera viuet. b Et legē tuā dilexi. Prouer. xiij. c. Lex sapiētis. i. christi: fons vitę vt declinet a ruina mortis. De dilectione legis satis dictum est ibi: Quō dilexi. Et ideo sequētia psequantur. d Adiutor. q. d. quia/ legem tuā dilexi: ideo/ adiutor meus/ad bona facienda. e Et suscęptor meus/ad mala fugiēda: f Es tu. Esa. xlj. c. Auxiliatus sum tibi: ꝛ suscępit te dextera iusti mei. g Et in verbū tuū. i. in ꝓmissionē tuā: h Supsperaui. i. magis ac magis speraui: sicut filij ꝓmissionis. s. Hemor esto ꝗbi tui seruo tuo: in quo mihi spē dedisti. Vel sic/ d Adiutor/dādo gratiā: e Et suscęptor/gratā habēdo meā operationē: Qō fit quādo nō est polluta per peccatū: et quādo in hūilitate facta est. De primo/ Esa. j. d. Cum extenderitis manus vestras auertam oculos meos: manus enim vestre sanguine plene sūt. De secūdo/ Daniel. iij. d. In aia cōtrita ꝛ spū hūilitatis suscipiamur a te: et sic fiat sacrificiū nostrū in cōspectu tuo vt placeat tibi. Vel/ d Adiutor/reducēdo ad pnitētiā: e Et suscęptor/recipiēdo pnitentē. De primo dicit Aug⁹. de filio ꝓdigo. Nec illā volūtatē redeundi habuisset/nisi eam pius pater inspirasset. De secūdo/ Iere. iij. a. Tu fornicata es cum amatoribus multis: tamē reuertere ad me dicit domin⁹. Et aliq̄ libri habēt: Et ego suscipiā te. Vel sic ꝗm Glo. vnā: d Adiutor meus/p legē: e Suscęptor/p euāgeliū. Quos enim lege iuuisti/p incarnationē suscępisti: g Et in verbū tuū. i. in filiū/ h Supsperaui: de quo Job. j. Et in Ps. Misit ꝗbū suū ꝛ sanauit eos. Et qꝛ ita spero ꝛ deū adiutorē ꝛ suscęptorem habeo: i Declinate a me malignī: quia ipso me adiuuāte/aduersum me ꝓualere non potestis. Ps. Dominus mihi adiutor: nō timebo q̄d faciat mihi homo. Ideo etiā/ declinate a me: quia/ iniquos odio habui: ꝛ cōsortiū vestrū renuo. Ps. Nō habitabit in medio domus meę qui facit supbiā. Eccli. xiij. c. Quę cōmunicatio scti ad canē? Ps. Odui ecclesiā malignātiū ꝛ cū impijs nō sedebo. Malignos autē vocat oēs malos homines: ꝛ ꝓcipue hęreticos ꝛ cōtentiosos: q̄ ꝓtentione scpturas lacerāt. Et ne tanq̄ pharisęus suā mūdiciā supbe iactasse videat/cur ꝗ dixerit/subiungit: k Et scrutabor mādata dei mei. Nō dixit/ꝛ faciā: sed/ꝛ scrutabor: Malignī enim suis psecutionib⁹ bonos exercēt ad faciēda mādata: sz tñ a scrutādis eis eos auertūt: qꝛ eos alijs ītēdere cogūt.

Declinādi sunt malignī
- Quia corrūpūt fidē. Iere. ij. d. Filij mēpheos ꝛ thaneos cōstuprauerū t te vsq̄ ad verticē.
- Quia bonos mores corrumpūt. j. Cor. xv. d. Corrūpūt mores bonos colloquia mala.
- Quia sępe boni puniunt iuxta eos. Nūeri. xvj. d. Recedite a tabernaculis impiorum ꝛ nolite ꝛc.
- Quia retrahūt a bono studio: vt hic. Et Osee. ij. c. Loquar ad cor eius
- Quia cōfundunt ꝛ sic emēdant. ij. Thessal. iij. d. Si quis nō obedierit verbo nostro ꝛc.

Samech/audi vel firmamētū

a Iniquos odio habui:
b et legē tuā dilexi. Ad
c iutor ꝛ suscęptor me⁹
d es tu: ꝛ i verbū tuū supspe
e rauī. Declinate a me mali
k gni: et scrutabor mādata dei
l m mei. Suscipe me ꝗm eloquz
m n o tuū et viuā: et non cōfūdas
me ab expectatione mea. Ad
p iuua me ꝛ salu⁹ ero: ꝛ medita
q r s bor i iustificationib⁹ tuis semp.

Vel/maligni/sūt dęmones: qui cum quis vult scrutari legē dei i studio vel in oratione/ occurrūt et pijcientes in cor eius pulueręē vanarū aut etiā noxiarū cogitationū: q̄ studij et orationis effectū impediāt: sicut dr/ Eccs. x. a. Muscę morientes perdūt suauitatē vnguenti. Et qꝛ ita faciāt homines: exemplū habet/ Job. j. b. vbi dicit: Quadaz die cū venissent filij dei vt assisterēt coram domino/affuit inter eos etiā sathan. Unde talib⁹ dicendū est: Discedite a me malignī: sicut dixit dñs/ Matth. xiij. b. Uade retro sathanas. Et Luc. xiij. f. Discedite a me oēs oparij iniq̄tatis. Cant. iiij. d. Surge aq̄lo ꝛ veni auster. k Et scrutabor mādata dei mei. Per hoc qō dicit/ scrutabor/ arguunt illi q̄ ꝓfunctorie trāscurrūt scpturā. Et cū possint habere totū fructū vl magnā ptē fruct⁹ q̄ ē i agro dñi: paucas spicas colligūt. Esa. xvij. b. Quasi spicas legens in raphaim. l Suscipe me. Dixit: adiutor et suscęptor me⁹ es tu: et q̄si ex obliquo aduersarijs impediētib⁹ colloquiū suū cū deo/q̄si indignās increpādo interposuerat: Declinate ꝛc. Nūc aūt ad suū colloquiū cū deo rediēs/orōnē ꝓtinuat: ꝛ a suscęptore se suscipi/ab adiutore se adiuuari postulat/in hoc ꝛ in sequēti versu. In hoc dicit: Suscipe ꝛc. In sequēti: Adiuua me ꝛc. Dicit q̄/ l Suscipe me/tu qui vel qꝛ es suscęptor. i. magis ac magis/ suscipe. Et ꝗ modis omnib⁹ exponi pōt/quib⁹ expositū est illud/ Suscęptor me⁹. Et ꝗ/ m Secdm eloquiū tuū. q. d. de oibus illis suscęptionib⁹ facta est ꝓmissio in scriptura. n Et viuā/in ꝓsenti vita gratię: ꝛ in futuro vita glorię/quā desidero/ quā expecto. Et ideo cū tu ꝓmiseris/ꝛ ego spem habēs i tua ꝓmissione securus expectē: o Nō cōfundas me ab expectatione mea: de q̄ Prouer. x. d. Expectatio iustorum lęticia. Et q̄si si rñderet dñs: Frustra expectat vitā ꝛ lęticiā ęternā: q̄ hic p bona opa eā nō mereē: ꝗm qō in Ps. dicit: Expecta dñm ꝛ custodi viā eius. Et ꝗm qō dicit: Spes ē certa expectatio futurę beatitudinis ex meritis ꝓcedētib⁹ ꝛ gra ꝓueniēs: Iste videns se ex se nō sufficere: adiutorē īuocat/ vt eū adiuuet ad opa meritoria faciēda/dicēs: p Adiuua me: Et sic p auxiliū gratię tuę: q Salu⁹ ero: nō p sufficiētiā operum meorum: Quia nō ex opib⁹ iusticię q̄ fecim⁹ nos: sz ꝗm suā misericordiā saluos nos fecit: sic dicit aplus/ Titū. iij. b. Vel sic cōtinua: Dixerat: Nō cōfūdas me ꝛc. Nūc aūt ac si tacite rñderit dñs: Si nō vis ꝓfundi ab expectatione tua: non intermittas meditari iustificationes meas: Iste sciens meditationes frequēter aię languoribus impediri/ait: p Adiuua me/ꝗ lāguores aię: sic medic⁹ adiuuat ęgrū. q Et salu⁹ ero. Et sic/ r Meditabor in iustificationib⁹ tuis: memoriter tenēs q̄liter me iustificauerī. Et ꝗ nō ad horā: sz/ s Semp. i. ꝗdiu viuam in hac vita: ꝛ postmodū in ęterna de ꝗ cū angelis laudes cātabo. Ite sic pōt exponi: p Adiuua me/ꝗ inimicos q̄ me volūt pdere. Hoc fit per fidē. j. Job. v. a. Hęc ē victoria q̄ vincit mūdū/fides nostra. q Et salu⁹ ero/p spē. Ro. viij. e. Spe salui facti sum⁹. r Et meditabor i iustificationib⁹ tuis/p charitatē: ꝗm qō dicit in Ps. In meditatione mea exardescet ignis. j. Job. v. a. Hęc ē charitas dei vt mādata ei⁹ custodiam⁹. Et bñ dicit: s Semp/quātū ad charitatē: qꝛ charitas nūq̄ excidit. j. Cor. xiij. c. Ite ꝗ notāt plēs ꝗrutes: Adiuua me/Ecce hūilitas ꝛ ꝓfessio infirmitatis/q̄ ꝓuocat misericordiā

Al. tmeus
Al. tiperaui
Tria genera iniquorū
Ps. 106.
Ps. 117.
Ps. 100.
Ps. 25.
Ps. 36.
Ps. 38.
Al. tne.

Ps.6. ꝓuocat misericordiā.s. Miserere mei dñe qm̃ infirmus sum.
Et salu⁹ ero: Ecce spes salutis et cōfidētia de potestate sal-
Ps.16. uatoris. Ps. Qui saluos facis sperātes i te. Et meditabor:
Ecce deuotio. In iustificatiōib⁹ tuis.s. In ꝓternū nō ob
liuiscar iustificationes tuas: qz in ipsis viuificasti me. Semp:
Ecce ꝓseuerātia: q̄ so-
la coronat. Apocl.ij.
c. Esto fidelis vsq̄ ad
mortē et dabo tibi co-
ronaz vitę. Dixi: ad-
iuua me/vt.s.possim
facere qd̄ tibi placet.
Et necesse habeo adiu
uari: Quia a Spre
uisti oēs discedētes ꝛc. Vel sic: Dico q̄ meditabor in
iustificatiōib⁹ tuis sp/ne.s.qñ diuertā a iustis opib⁹: et sic
ventā in ꝓtēptū coā oculis tuis: Quia/ a Spreuisti oīns
discedētes a iudicijs tuis. Et ē graue malū homī sperni
a deo. Eccs.vij.b. Cōsidera opa dñi/q̄ nemo possit corrigere
quē ille despexerit. Jō aūt spreuisti: b Quia iiusta est co
Ps.10. gitatio eoz: qz iust⁹ dñs ꝛ iusticias dilexit. Et ecōuerso odit
Ps.5. iniusticiā. Ps. Odisti oēs q̄ opank iniq̄tatē. Vel ideo/spre-
uisti discedētes: qz iiusta est cogitatio eoz. Cogitant
em̄ fortitan excusare pctā sua p̄ naturę ifirmitatē. Et est suffi-
ciēs causa discedēdi cogitatio iniusta: quia est fons ꝛ radix oīs
peccati. Unde Matth.xv.b. ponit q̄si principiū ꝛ causa aliorū/
cū dicit: De corde exeūt cogitatiōes male/homicidia/adulte-
ria/fornicatiōes/furta ꝛc. Sap.j.a. Peruersę cogitatiōes se-
parāt a deo. Sūt autē quattuor dei iudicia: a quib⁹ discedētes
spernunt a deo: videlicet iudiciū cōfessiōis/iudiciū ꝓscientię/iu-
diciū ecclesię/iudiciū correctiōis. A iudicio ꝓfessiōis discedūt
recidiuātes: de q̄ Job.xxxiij.b. Nūquid q̄ non amat iudiciū
sanari pōt: A iudicio ꝓscientię recedūt negligētes.j.Cor.xi.
g. Si nosmetipsos diijudicarem⁹ nō vtiq̄ iudicaremur. A iudi
cio ecclię recedūt cōtumaces ꝛ inobediētes/dicētes illud Act.
xxv.c. Cęsarē appello. A iudicio correctiōis discedūt impatiē-
tes ꝛ accidiosi. Job.v.d. Increpationem dñi ne reprobes.j.
Pet.iiij.d. Temp⁹ est vt incipiat iudiciū a domo dei. Ab his
iudicijs dei magl discedūt maiores q̄ minores: sic dr̄ Hiere.
vj.g. Omēs isti p̄ncipes declinātiū.i.sūt de numero declinā-
tiū. Ideo dñs spernit multos eoz: sic dr̄/Job.xij.d. Effundit
Ps.106. despectionē sup p̄ncipes. Quare? Solutio. In Ps. Quia ef-
fusa ē ꝓtētio sup p̄ncipes: ꝛ errare fecit eos i inuio ꝛ nō in via.
Nō sic aūt despicit puulos: qz nō sic declināt. Unde i Ps. sub-
Ps.68. iūgit: Et adiuuit pauperē de iopia. Et alibi: Et vinctos suos
Ps.52. nō despexit. Et iterū: Qui hoib⁹ placēt ꝓfusi sūt/qm̄ de⁹ spre
uit eos. c Prevaricātes: q̄si bñ dico/discedētes: qz p̄/
uaricātes/sūt. Quales/ d Reputaui oēs pctōres terrę.
Cōtinuatio hui⁹ ꝗsus ad p̄cedentē/bñ habet/Gal.ij.d. Si q̄
destruxi/hęc iterū ędifico: p̄uaricatorē me ꝓstituo. Est aūt q̄/
drupleꝛ p̄uaricatio ꝓtra q̄druplicē legē. Ois em̄ p̄uaricatio ꝗ
aliquā legē est: sic dr̄ Ro.iiij.c. Ubi nō est lex/nec p̄uaricatio.
Est aūt lex naturę/lex moysi/lex euāgelij/lex voti. Cōtra istā
quadruplicē legem est quadruplex p̄uaricatio: q̄ exprimit siue
tangit Esa.xxiij.c. Prevaricantes p̄uaricati sunt ꝛ p̄uarica-
tione trāsgressorū p̄uaricati sunt. Oēs q̄ peccatores terrę sunt
p̄uaricātes aliqua istarū p̄uaricationū. Mā q̄ lege voti se nūq̄
astrinxerit/ꝛ legē scriptā siue nouā p̄ christū/siue veterē p̄ moy-
sen minime receperūt: saltē legē naturę quę dicit eis in cordib⁹
suis illō Tob.iiij.c. Qd̄ ab alio oderis tibi fieri/vide ne tu ali-
qñ alteri facias. Paruuli etiā sic in patre sūt pctōres: ita et p̄/
uaricatores. Peccatores terrę/ dicit: ad differentiā pecca-
torū cęli: q̄ magna est: qz adā peccauit in terra ꝛ veniā cōsecu-
tus est: Lucifer in cęlo/ꝛ diabol⁹ factus est. Sic ꝛ differūt pec-
cata laicoꝝ ꝛ clericoꝝ qui in ecclesia peccare nō formidāt. Unde
j. Machab.j.d. dr̄ de hierl'm.i.de ecclia. Facta ē illis in arcē:
ꝛ posuerūt illic gentē peccatricē viros iniquos. Clerici q̄ sunt
quasi peccatores cęli: q̄ in domo dei peccant. Unde admiratiue
cōquerit dñs/Hiere.xj.c. Quid ē q̄ dilect⁹ me⁹ in domo mea
facit scelera multa? Et Osee.vj.d. In domo isrl' vidi horrēdū:
ibi fornicatiōes ephraim cōtaminat⁹ est isrl. e Ideo.s.qz
alij p̄uaricati sūt: f Dilexi testimonia tua.i.legē grā. Et
b sepe ꝓtingit: q̄ quāto magl mali a deo recedūt: tāto magis
boni ei adhęrent. Prouer.xxviij.a. Qui derelinquūt legē lau
dant impiū: qui custodiūt legem succendent cōtra eum. Ps. Ps.9.
Duz sequit impi⁹/in-
cendit pauper. Sciēs
autē q̄ de carne p̄uari
catio ꝓuenit: ꝛ cogni-
ta gratia quę liberat a
p̄uaricatiōe/orat ꝛ ait:
g Cōfige timore/
casto: qui fozas mittit
timorē seruilē: vt dicit
j. Joh.iiij.d. h Carnes.i.carnales cōcupiscētias: vt chri-
sto cōfixus sim cruci: vt dicit Gal.ij.d. Timor seruilis i lege
p̄cessit tanq̄ pedagogus/qui ducit ad castū timorē: sed tū nō
cōfigit carnalē cōcupiscētiā: quia sub eo viuit peccādi volun-
tas: ex qua sequerek opus si sperarek impunitas. Et de h sub-
dit: i A iudicijs em̄ tuis timui. q.d. nūc peto vt timo-
re tuo qui ꝓmanet in ꝓternū/carnes meas cōfigas. Etenim
olim cū lex mihi pęnā minarek: timui a iudicijs tuis: quo
timore minime sunt carnes cruci cōfixę. A iudicijs.s.mor-
tis ꝛ gehēnę. Eccli.xlj.a. O mors q̄ amara est memoria tua
hoī iniusto. Timui. Job.xxxj.c. Semp q̄si tumētes sup me
fluct⁹ timui deū: Glo. Gregl. Tumētes fluctus extremā po-
testatē dicit: qñ cōmotis oib⁹ elemētis supnus iudex veniens
finē omniū apportabit.

Feci iudiciū ꝛc. Eyn. Sup̄ dixit se iniquos odio
habere. Sed quia iniq̄tas nō potest destrui nisi p ad-
uentū christi. Ideo hic agit de aduentu christi. Pro-
pter qd̄ huic octonario p̄ponit.xvj. littera/Eyn: quę inter-
pretat oculus: qz contra aduentū christi ad iudiciū vigilandū
est ꝛ sagaciter agēdum: fm qd̄ monet dñs/Matth.xxiiij.d.
Vigilate quia nescitis qua hora dñs vester venturus sit. Et
Lucl.xij.e. Beati sunt serui illi quos cū venerit dñs/inuene-
rit vigilātes. Isto oculo iustus p̄uidens illū aduentū et iustū
iudiciū/quo nemo bon⁹ perit: nemo malus euadit/bona fret⁹
conscientia/dicit: k Feci iudiciū: q̄si supra dixi q̄ a iu-
dicijs tuis timui: Sz nō tantū timui q̄ desperarē/sz spera
ui: eo teste ꝓscientia aliquid meriti habui: quia cōfixis timore
tuo carnib⁹ meis: vt supra petierā: Feci iudiciū/in discer-
nendo. l Et iusticiā/in opando. Judiciū ipso noie rectū
iudicat: qz tamē rectū aut prauū iudiciū solet dici: bene addit
iusticia: quę est virt⁹ animi/quā qui habet/recte iudicat. Sed
hāc nō facit in homie nisi deus: Et ideo cū dicit: Feci iusti-
ciā/intelligendū
Vel in psona pęnitētis pōt legi a p̄ncipio: vt dicat: k Feci
iudiciū ꝛ iusticiā nō tradas me calūniantibus me.
Dęmones sunt calūniantes peccatorē: ꝛ de iure repetūt ani-
mā eius cū exit de corpe/ nisi p̄us egerit pęnitētiā. Unde pę-
nitens allegans pęnitentiam suam/dicit: Dñe/feci iudiciū/
in cōtritione/discutiens ꝛ examinās causam meā: ꝛ in cōfessi-
one dando sententiā cōtra me. l Et iusticiā/in satisfactio-
ne. Hęc tria facit bon⁹ iudex animę suę. Primo discutit ꝛ in-
uestigat. Job.xxix.c. Causam quā nesciebam diligentissime
inuestigabam. Pauci habent in promptu causam suam quomō
vixerunt semper: Unde cum doloze ꝛ diligentia ea recogi-
tari necesse est: sicut dicit Esa.xxxviij.c. Recogitabo tibi om-
nes annos meos in amaritudine animę meę. Secūdo contra
latrones ꝛ malefactores profert sententiā.s.cōtra peccata: qd̄
fit in cōfessione. Ps. Lingua eius loquet iudiciū. Tertio sen- Ps.36.
tentiā mandat excutioni/ faciendo iudiciū/et suspendendo la-
trones: quod fit in satisfactione. Esa.xxvj.d. Justiciam non
fecimus in terra: ideo non ceciderūt habitatores eius.s. ho-
micidę ꝛ latrones: de quibus Job.xix.b. Venerunt simul la-
trones eius ꝛ fecerunt sibi viam per me. Et Esa.j.f. Justi-
cia habitauit in ea.s. olim: nūc autē homicidę. Peccata sunt
homicidę: quia interficiunt hominē spiritualiter. Eccli.xxj.a.
Quasi rhomphęa bis acuta omnis iniq̄tas. Qui ergo sic fecit
* iudiciū ꝛ iusticiā

a Spreuisti oīns discedentes
b a iudicijs tuis: quia iniusta
c cogitatio eorum est. Preuā
d ricātes reputaui oīnes pec-
e catores terrę: ideo dilexi testi
g monia tua. Cōfige timore
h tuo carnes meas: a iudicijs
i eiñ tuis timui.
k Feci iudiciū ꝛ iusticiā:

Alt. †iustificationibus
Alt. †deputaui
Alt. †propterea
Alt. †clauis
Quattuor iudicia dei a q̄b⁹ discedentes spernuntur
Quadruplex p̄uaricatio cōtra quadruplicem legē
Aliter in pl. na pęnitētis
Tria facit bon⁹ iudex animę

ciã: itelligẽdũ est/feci opa iusticie: Et ideo/ a ¶ Nõ tradas me: ꝑm aiaz: ⁊ si ꝑm corp⁹/ b ¶ Calũniãtib⁹ me/dęmonibus vl' malis hoib⁹: qb⁹ traderek/si timẽdo pati mala crederet ⁊ cederet inimicis vt faceret mala. Orat ꝗ vt q̃ dedit vincere carnẽ ne volũtate trahak: det etiã pati ne doloze frãgak. Dico/ nõ tradas ꝛc. Sed

Al. † ne
Al. † nocẽtib⁹
Al. † Excipe
Al. † bono: vt

c ¶ Suscipe seruũ tuũ in bonũ. Beniuolẽtiã captat cũ suũ se nomiat. Et hocipsũ nomẽ liberatiõis ẽ indiciũ: Seruus em nõ tm a seruiẽdo: sz a seruãdo dz/eo q̃ capt⁹ ab iminẽti seruak interitu. We ꝗ seruũ nõ alteri⁹: sed tuũ/suscipe/vt patron⁹ ⁊ bon⁹ dñs/ in bonũ: qz illi impellũt ĩ malũ. Ideo suscipe: vt/ d ¶ Nõ calũnienk me supbi. Ex greco venit iste mod⁹ loquẽdi nobis inusitat⁹: sed. s. nõ calũnienk/qd̃ est non calũniãdo capiãt me. Supbi sũt/vt dicit Aug⁹/in Glo. gẽtiles/iudęi/hęretici/schismatici: q̃s oẽs supbia ꝺ corpe christi ꝑcidit. Habẽt aũt singuli ꝓpzias ꝝ hũilitatẽ christianã calũnias: q̃z maxia est q̃ dicũt nos morũ colere: sic dicit aplus. j. Cor. j. d. Nos ꝑdicam⁹ christũ crucifixũ/iudęis quidẽ scãdalũ: gẽtib⁹ aũt stulticiã. Sz qd̃ his ẽ ad scãdalũ ⁊ ruinã/nob ẽ ad ꝓfectũ ⁊ ad medicinã. Ũñ addit aplus: Ipsis aũt vocatis iudęis atq̃ grecis christũ dei virtũ ⁊ dei sapientiã. Eodẽ mõ hic post calũniã superbor/ ex eodẽ ex quo summã sumũt calũniã/iustus se ostẽdit certitudinẽ ⁊ medelã suscepisse/dicẽs: f ¶ Oculi mei defecerũt in salutare tuum. i. in christum. q. d. vt a morsibus calumniãtiũ nõ timeã/serpentẽ ęneũ respicio: sic Numeri. xxj. c. ꝑsignatũ est. b ¶ Et in eloquiũ iusticię tuę. i. in ꝓba euãgelica ipsi⁹ christi/ꝑ quẽ iusti efficimur. Dicit aũt oculos nõ corpls: sz aię. Et pluraliter dicit/oculi mei: quia iustus in aia duos habet oculos/dextrũ ⁊ sinistrũ. Dexter est/q̃ videt christi gratiã tam nobis factã et ꝓuidet faciẽdam. Sinister/qui malorũ supplicia a christo iudice inferẽda ituek. Unde dexter ocul⁹ dicik gratię: sinister pęnę. Nos in christũ dic̃ defecisse: qz licz ardẽter intueank in eũ: nõ tm possũt ad plenũ gratiã ⁊ iusticiã ipsi⁹ videre.

Ite est oculus
- Discretiõis vel ꝓuisionis: vt hic. Et Prouer. iiij. d. Oculi tui recta videant ꝛc.
- Dilectiõis. Cant. iiij. c. Uulnerasti cor meũ soror mea spõsa ꝛc.
- Intentiõis. Luc. xj. e. Si ocul⁹ tuus simplex fuerit/totũ corp⁹ tuũ lucidũ erit.
- Prouisionis. Job. xxix. c. Ocul⁹ fui cęco ⁊ pes claudo. Et Matth. xviij. b. Si ocul⁹ tuus ꝛc.
- Cõcupiscẽtię. Gen. iij. b. Aperti sunt oculi amborũ.
- Corpalis. Threũ. iij. f. Ocul⁹ me⁹ depdat⁹ ẽ aiaz meã.

* Aliter in pso/ iudiciũ ⁊ iusticiã/põt dicere dño: a ¶ Nõ tradas me calũniãtib⁹ me. s. dęmonib⁹ q̃b⁹ tradenk pctõres. Ps. Tradenk in man⁹ gladij ꝓtes vulpiũ erũt. Nis/nõ tradas me: sed/ c ¶ Suscipe seruũ tuũ/ad te reuertentẽ/in bonũ: vt scz des mihi gratiã bñ opandi: qui ꝓcepisti: Declina a malo et fac bonũ. Et qz scio q̃ pharao ꝓtẽpt⁹ surgit ĩ scãdala: ⁊ diabolus: qui vt ait Gzego⁹: illos pulsare negligit quos quieto iure possidere se sentit: cũ expulsus sit ꝑ pęnitẽtiã de corde meo/dicit illud Luc. xj. c. Reuertar in domũ meã pziorẽ: Ideo rogo/q̃/ d ¶ Nõ calũnienk me. i. nõ ꝑ calũniã suã me capiant: e ¶ Supbi. i. dęmones: q̃s ille q̃ ꝓus fuit expuls⁹/secũ adduxit ad fortⁿ⁹ me tẽptandũ: ꝑm qd̃ dz/Luc. xj. d. Tũc vadit ⁊ assumit septẽ alios spũs secũ nequozes: ⁊ ingressi habitãt ibi: ⁊ fiũt nouissima homis illius peiora pziorib⁹. Ergo ne mihi sile accidat: suscipe me/in custodiã: ꝓcipue/qz seruũ tuũ: ne fiam seruus diaboli: si forte me nõ susceptũ/tradas calũniãtib⁹ me. Hoc etiã facias: qz ink angustias tẽptationũ totã fiduciã meã pono in te. Hoc est qd̃ sequik: f ¶ Oculi mei defecerũt/ꝑ desiderio respiciẽtes: g ¶ In salutare tuũ/ in christũ videlicz: vt ab eo mihi veniat auxiliũ. ij. Paral. xx. c. Cũ ignoremus quid agere debeamus/ hoc solũ habem⁹ residui vt ad te nostros oculos dirigamus. Ps. Ad te leuaui oculos meos. Duo sũt oculi in anima. s. intentio in affectu: ⁊ cognitio ĩ intellectu. De ꝓmo/Luc. xj. e. et Matth. vij. c. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex ꝛc. De secũdo/Esa. lxiiij. b. Ocul⁹ nõ vidit absq̃ te ꝗ ꝓparasti expectãtib⁹ te. Isti oculi deficũt/in salutare dei: h ¶ Et in eloquiũ iusticię tuę/sicut q̃ vult respicere vltra magnũ mare deficũt oculi ei⁹: ita hoi desiderãti ⁊ ꝓtẽplanti q̃ oculus nõ vidit nec auris audiuit: j. Cor. ij. c. In salutare tuũ: hoc q̃tum ad oculũ affectus. Et in eloquiũ iusticię tuę: hoc q̃tũ ad oculũ intellect⁹. Et qui dignior est ꝓponik. Scõm aũt ꝓmã ⁊ secũdã expositionẽ congrue subiũgit: i ¶ Fac cũ seruo tuo: Nõ dicit q̃d fieri sibi petit: sz ex ꝓcedẽti ostdik. Cũ em dixerit: Defecerũt oculi mei ꝛc. et statim ait/Fac: idẽ ẽ ac si dicat/ fac vt clare videã illud salutare ĩ qd̃ defecerũt oculi mei. Luc. xviij. g. Quid vis vt faciam tibi? Dñe vt videã. Quid em aliud peteret cęc⁹ q̃ vt videret? Ideo ꝗ/qz hoc solũ volebat/⁊ dñs a quo petebat q̃d vellet/sciebat: nõ oportuit vt exꝑmeret q̃d sibi fieri petebat. Ps. Una petij a dño/hãc requirã. Et sequik: Vt videã volũtatẽ dñi ꝛc. Job. xiiij. a. Dñe ostẽde nobis patrẽ ⁊ sufficit nobis. Si ꝗ oculos intelligam⁹: quos ꝑm primã expositionẽ diximus/dextrum ⁊ sinistrũ/siue gratię ⁊ pęnę/cum dicit: Fac scõm misericordiam: primũ qui est dexter siue gratię petit illumiari. Cũ aũt dicit: Et iustificatiões tuas doce me: sinistrũ qui est pęnę: ⁊ respicit iudiciũ futurũ/illumiari petit: ꝑm illud Eccl. xviij. c. Ante iudiciũ para iusticiã. Si aũt ꝑm aliã expositionẽ sumam⁹ oculos: eodẽ mõ/cũ dicit: Fac cũ seruo tuo ꝑm misericordiã tuã: primũ q̃ est affect⁹ petit illuminari. Cum ꝓo dicit: Et iustificatiões tuas doce me: secũdũ q̃ est intellect⁹ illumiari petit. Prim⁹ illumiak ꝑ amorẽ: secũdus ꝑ apprehẽsionẽ. De ꝓmo/Eccl. ij. b. Qui timetis dñm diligite illũ: ⁊ illumiabunk corda vza. De secũdo/Esaię lx. a. Surge illumiare hierũ. De vtroq̃ simul. Ps. Dñs illumiatio mea ꝛc. Cũ autẽ dic̃/Fac: dei potentiã/⁊ suã ꝓpziã impotentiã confitek. q. d. ego facere non possum. Job. xv. a. Sine me nihil potestis facere. Et Phil. ij. d. De⁹ ẽ qui opak in vobis velle ⁊ pficere. Cũ ꝓo dicit: Cũ/ se cooperatorẽ dei recognoscit. Nõ em ꝑ applicationem liberi arbitrij/debet deo coopari/⁊ nõ totũ deo dimittere: sic̃ illi q̃ dicũt: Si de⁹ daret mihi volũtatẽ/ego facerẽ hoc vel illud. j. Cor. iij. b. Dei adiutores sum⁹. Exẽplũ de rustico q̃ flẽs rogabat dñm vt saccũ suũ q̃ ceciderat releuaret. Cui dixit q̃dã trãsiẽs: stulte conare leuare saccũ: ⁊ applica humerũ tuũ ad saccũ: et tũc iuuabit te dñs ad leuãdũ. Propk hoc bñ dic̃: Fac cũ seruo tuo: q̃. s. q̃ntũ ĩ eo ẽ/pat⁹ ẽ seruire. Sz qz nec hoc dei auxiliũ se mereri reputat iust⁹/addit: k ¶ Scõm misericordiã tuã: Nõ dicit ꝑm merita mea: Et sic dicẽdo/ĩfinitũ petit. Eccl. ij. d. Scõm magnitudinẽ illius: sic ⁊ misericordia ipsius cũ ipso est. Hoc etiam dicens: Scõm misericordiã tuã: suã confitek miseriã/⁊ mercedẽ sperat indebitã. Tria autẽ quę sequunk sunt ex parte dei. l ¶ Iustificatiões/Ecce largitas dei q̃ iustificat impios: et solẽ suũ facit oziri sup bonos malos: Matth. v. g. m ¶ Tuas/ Ecce potẽtia. Ro. viij. f. Deus qui iustificat. n ¶ Doce/Ecce sapiẽtia. Matth. xxiij. a. Un⁹ est magister vester. Et sic tãgik hic trinitas. Dixit: Fac cũ seruo tuo. Et posset quęrere dñs: Quis est seru⁹ meus? Unde respõdet cũ subiungit: o ¶ Seru⁹ tuus sũ ego: et ideo/da mihi intellectũ vt sciã testimonia tua. Qd̃ opus est ꝝ supbos calũniãtes. Dicit itaq̃: Seru⁹ tuus sũ ego. s. ꝓditione/necessitate/hũilitatꝫ charitate. Unde Rich. de sancto Victore. Quosdã seruos effecit ipsa natiuitas: quosdã belli necessitas: quosdã hũilitatis charitas. Seruiã igik creatori meo iure cõditionis/obsequar regi meo ex reuerẽtia maiestatis/ subũciar saluatori ex feruore charitatis: Fortik se vendicat a seruitute peccati: q̃ se nõ dubitat nominare seruũ dei: p ¶ Tuus/non baal: sicut illi de quib⁹. iiij. Regl. x. e. Proferte vestimẽta seruis baal: ꝑm illud Matth. xj. a. Ecce q̃ mollib⁹ vestiunk in domibus regũ sunt

Ps. 62.
Ps. 36.
Ps. 26.
Ps. 26.
Ps. 122.

mibus regũ sunt. Itẽ non seruus ventris: sicut illi/ Ro. vlti. c. Huiuscemodi christo dño nõ seruiũt: sz suo ventri. Nec seru⁹ pharaõis. i. diaboli. ij. Pet. ij. d. A quo ds supat⁹ est/ei⁹ ⁊ seruus est. Nec seru⁹ peccati. Job. viij. d. Qui facit peccatũ seruus est peccati. Et ideo: qz seruus tuus sum: a Da mihi intellectũ: Ecce petit qd supra dixerat se habere: ibi: Super senes intellexi. In quo dat intelligere q ei⁹ qd habet petit incrementũ: ꝓm illud Deut. iij. d. Dñe de⁹ tu cepisti ostẽdere seruo tuo magnitudinẽ tuã. Et sequit: Transibo igit ⁊ videbo terrã hanc optimã. b At sciã: non tm vt videar scire. Sap. xv. a. Nosse te ꝓsũmata iusticia ẽ: ⁊ scire iusticiã tuã ⁊ ꝑfectẽ tuã/ radix est immortalitatis. c Testimonia tua. s. vt sciã de te testimoniũ reddere: sic Act. xxiij. c. dixisti paulo: Sic testificat⁹ es de me i hierlm: sic te oportet ⁊ romę testificari. Matth. x. c. Qd i aure auditis/ ꝓdicate sup tecta. Posset iterum dñs ridere: Vere seru⁹ me⁹ es: ⁊ iõ faciã tecũ: sz nõ mõ/ expecta adhuc. Propterea cõpetent subiũgit: d Temp⁹ faciẽdi dñe: supple est mõ. Olim enim tpe veteris legis fuit tps iubẽdi: qũ dabat dñs ꝓcepta grauia: ⁊ onus imponebat: qd nec petr⁹ nec patres sui portare potuerũt: sic dicit Act. xv. c. Sz modo tpe gratię: qũ gratia christi tẽperat grauedinẽ legis/ temp⁹ est faciẽdi: Et iõ etiã erit sine dilatione faciẽdi. Quia e Dissipauerũt legẽ tuã. Hęc dissipatio maxime erit tpe antichristi. Unde necesse erit vt domin⁹ faciat cum seruis suis: ⁊ iustificatiões suas doceat eos: ne i errorẽ inducant electi: sicut dicit Matth. xxiij. b. Possumus ⁊ hoc exponere in ꝑsona antiquoꝝ expectantiũ ꝓmũ aduentũ: qui tempore icarnatiõis erãt: vt simeon ⁊ alij.

Ps. 125. d Temp⁹ faciẽdi dñe. s. faciendi incarnationẽ. Ps. Magnificauit domin⁹ facere cum eis. Luc. j. e. dicit beata virgo: Quia fecit mihi magna qui potẽs est. Vel/ faciẽdi/ passionẽ. Esa. xxviij. f. Peregrinũ est opus eius ab eo. Vel in persona martyꝝ ⁊ sctõꝝ expectãtiũ stolã corporis: d Temp⁹ faciendi/ iudiciũ. Ps. Cognoscet dñs iudicia facies.

Ps. 9. e Dissipauerũt legẽ tuã: puerse exponẽdo/ vt iudęi ⁊ hęretici: nõ recipiẽdo/ vt pagani: Trãsgrediẽdo/ vt mali christiani: scõm ds specialit põt exponi: d Tempus faciẽdi: quia temp⁹ istũ datũ ẽ nob ad pęnitẽtiã faciẽdã: et pręcipue i q̃dragesima locũ habet hoc: qũ legit ⁊ cãtat: Ecce nũc tps acceptabile ⁊c. ij. Cor. vj. a. In cęlo erit temp⁹ ouandi ⁊ spatiãdi: sed hic est temp⁹ faciẽdi et tps laboris. Job. v. b. Homo natus ad laborem ⁊ auis ad volandum. Unde filius dei factus homo/ dicit/ Job. ix. a. Me oportet opari opa ei⁹ qui misit me donec dies est: venit nox quãdo nemo potest opari. Si igit oportuit christũ opari: quomõ licet homi esse ociosum? Et licz sit temp⁹ faciendi: tamẽ multi nõ faciunt: sed/ dissipauerũt legem tuã. s. trãsgrediẽdo. Esa. xxiiij. a. Trãsgressi sũt leges: mutauerũt ius: dissipauerũt fędus sempiternũ. Et qz/ dissipauerũt: ideo sunt de familia pharaonis/ qui interptat dissipator.

f Ideo: quia. s. tps est faciẽdi: g Dilexi mãdata/ vt ea ex amore facerẽ. Vel/ Ideo. i. qz/ dissipauerũt legẽ tuã: dilexi mãdata tua. Et notat/ ideo/ nõ causã: sz occasionẽ: quia peccata malorũ plerũq̃ sunt iustis occasio bene agendi: ꝓm illud Roma. xj. b. Sed illoꝝ delicto salus est gentib⁹. Ps.

Ps. 9. Dum supbit impius incẽdit p̃auper. s. ad diligendũ mãdata: quorũ dilectio est vtilis. Hiero⁹. Ama scientiã scripturarũ: et carnis vitia nõ amabis. Dilexi/ dico/ h Sup aurũ et to-

Ps. 18. paçion: qz vt supra dictũ ẽ: Desiderabilia sup aurũ ⁊ lapidẽ pręciosũ multũ. Per aurũ q̃ ⁊ lapidẽ p̃ciosũ multũ/ siue topaçion/ significant diuitię tẽporales: sup quas sancti diligũt mãdata: ⁊ sup omnia/ mãdatũ de diligẽdo ꝓximo. Prouerb. xij. d. Qui negligit damnũ propter amicũ/ iust⁹ est. Et Eccli. xxix. b. Perde pecuniam propter fratrem ⁊ amicũ. In veteri lege cum sub velo latebat gratia/ non poterat ita dici: Dilexi mãdata tua super aurũ: sed magis poterat dici/ ꝓpter aurũ. Tunc enim propter terrenã mercedem conabant facere mandata: nec tamẽ faciebant: quia non amabant. Nũc ꝓ o recte dicit: super aurũ ⁊c. quoniã cum amant/ omis terrena merces vilis est ⁊ incomparabilis reputat. i Propterea. s. quia super aurum diligebam mãdata: k Ad omnia mãdata tua/ faciẽda/ dirigebar: vt ea recta intentione. s. propter cęlestem mercedẽ implerẽ/ non incuruatus ad terrenã. Cant. j. b. Recti diligunt te. Vel sic: Ad omnia mandata tua dirigebar: vt ex rectis rectus fierem: sicut dicit: Hoc dirigit ad regulã. Et nota q̃ dicit/ ad omnia: nõ tm ad quędam: sicut multi/ qui cũ debent dirigi in ꝓfessione: qd sibi placet/ hoc tm sibi volũt iniũgi. Prouer. xviij. a. Non recipit stultus verba prudentię/ nisi ea dixeris quę versant in corde suo. Eccli. viij. d. Non enim poterunt diligere nisi quę eis placent. Et vt dirigerer/ l Omnẽ viam iniquã odio habui. Hic etiã dicit/ Omnẽ/ non vnã tm: quia/ Matth. vij. c. Nõ potestis deo seruire ⁊ mãmonę. iij. Regi. xviij. d. Aspꝝ quo claudicatis in duas partes: Iniquã/ per peccatũ. Omne enim peccatum est via iniqua. j. Job. iij. a. Omnis qui facit peccatũ/ et iniquitatẽ facit: ⁊ peccatũ est iniquitas. Odio habui. Hoc enim solum. s. peccatũ debem⁹ odio habere. Ps. Qui diligis dominũ odite malum. Qd est contra inuidos: qui bonũ odio habent/ nõ iniquitatẽ. j. Job. iij. b. Diligatis alterutrũ: non sicut cain. Et nota q̃ illud quod odio habetur/ aut fugit/ aut interficit/ aut captiuat/ aut reconciliat. j. Corinth. vj. d. Fugite fornicationẽ. Geñ. xix. d. Nec stes in omi circa regione. Interficit diabolus cum vincit. ꝫ. In matutino interficiebam omnes peccatores terrę: qd de dęmonibus potest intelligi: vel de primis motibus/ qui statim sũt interficiẽdi anteqũ crescant. Ps. Beatus qui tenebit ⁊ allidet paruulos suos ad petrã. Captiuat intellectus/ qui vult probare fidem per rationẽ. ij. Corinth. x. b. In captiuitatẽ redigentes omnẽ intellectũ in obsequiũ christi. Pacificant quãdoq̃ spiritus et caro: quãdo caro ꝓsentit obedire spiritui: qd significat per animalia quę pacata fuerũt i arca noe: Geñ. vij. c. Et Esa. xj. b. dr: Vitulus ⁊ vrsus pascent simul.

Ps. 96. Ps. 100. Ps. 136.

m Mirabilia ⁊c. Pe. Hęc est. xvij. littera: quę interpretat erraui vel os aperui. Et bene huic octonario ꝓponit: in quo supra dictorũ calũniantiũ errori se cõpati/ ⁊ os cordis sui ad eos patere ostẽdit: sicut dicit apostol⁹ ij. Corinth. vj. c. Os nostrũ patet ad vos o corinthij. Qua etiã occasiõe os suum aperit ad suum ⁊ omniũ errorem antiquũ recolendũ ⁊ plangendũ. Et qualit? Sicut ait sub hac littera Hiere. Thren. ij. e. Inimici aperientes os suũ sibilauerũt i eum: Unde ⁊ hic huic litterę miserabilẽ subijcit psalmũ: cum dicit. j. Aspice in me ⁊ miserere mei: et redime me a calũniis hominũ ⁊c. Dolet ergo errorẽ populi: sz de remedio nõ desperat: Unde ꝓ o spei occasionem sumat/ pręmittit dicẽs:

m Mirabilia testimonia tua. q. d. pudet me erroris/ non audeo oculos ad cęlũ leuare: sed te tuę miserationis cõuenio testimoniis: quib⁹ me ad sperandã veniam ꝓuocasti. Illa testimõia vehemẽter admiror/ dũ video quę ⁊ qualia ⁊ quot ⁊ quãta fecisti in tuę testimonia bonitatis: Unde dico/ Mirabilia testimonia tua. Nec tamẽ mirũ: qz a mirabili fiunt mirabilia. Geñ. xxxij. g. Cur quęris nomẽ meũ quod est mirabile? Esa. ix. b. Vocabit nomen ei⁹ admirabilis. Mirabilia/ nõ tibi dñe: sed nobis: quia/ Eccli. xxxix. c. dicit: Nihil est mirabile in cõspectu eius. n Testimonia tua. Sunt multiplicia dei testimonia: quę oia mirabilia sũt. s. naturalia/ legalia/ euangelica/ mozalia. De primis. Ro. j. c. Inuisibilia dei a creatura mũdi p ea quę facta sunt intellecta ꝓspiciunt: sempiterna quoq̃ eius virtus ⁊ diuinitas: ita vt sint inexcusabiles: qz cũ cognouissent deũ/ non sicut deũ glorificauerũt: aut gratias egerũt ⁊c. In creaturis quidẽ q̃ scit aiaduertere: possunt

Multiplicia dei testimonia mirabilia

inuenirl testimonia

inueniri testimonia potentię dei et sapientię ⁊ bonitatis. Potentię in creatiõe: sapiẽtię in decore: bonitatis in ordinatione. Sed dicit Sap. xiij.a. De his q̃ vident bona non potuerunt intelligere eum qui est: neq; in operib⁹ attendẽtes agnouerũt quis esset artifex. Item legalia testimonia fuerũt mirabilia: sic oblatio isaac: Hesu.xx/ij. Et agn⁹ paschalis: Exo. xij. Et serpens ęneus: Numeri. xxj. c. Et de ꝓphetia balaã: Nũeri. xxxiij. c. Oriet stella ex iacob ⁊c. Item testimõia euãgelica: sicut stella q̃ testimoniũ phibuit magis: Matth.ij.a. Et angel⁹ pastorib⁹. Luc.ij.b. Et i morte ⁊ i vita ei⁹ mlta visa sũt testimonia mirabilia. Item moralia sũt: sicut illud Joh.xiij. v. In hoc cognoscẽt omnes q̃ mei discipuli estis si dilectionẽ habueritis ad inuicẽ.

Testimonia dei mirabilia
- Mouitate. Bar.j.c. Quid nã est hoc: quę nam doctrina hęc noua: quia in potestate spiritib⁹ immũdis imperat ⁊ obediũt ei.
- Profũditate. Ro.xj.d. O altitudo diuitiarũ ⁊c. Prouerb.xviij.a. Aqua ꝓfunda/verba ex ore viri: multo ergo fortius ex ore dei.
- Sententiarũ mltiplicitate. Prouer.xiij.d. Multi cibi in noualibus patrũ.i. in sacra scriptura. Osee.viij.d. Scribã eis mltiplices leges meas.
- Cõformitate. Sũt em̃ puulis lac/magnis ⁊ adultis solid⁹ cibus. Cant.v.a. Bibi vinũ meũ cũ lacte meo. Vino/adulti: lacte/paruuli vtunt.
- Erudiẽdi potestate. Ps. Testimoniũ dñi fidele sapientiã p̃stans paruulis. Unde et. ꝗ. Super omnes docentes me intellexi. Et testimonia tua meditatio mea est.
- Efficacia miraculorũ. Joh.v.f. Opa quę ego facio testimoniũ phibẽt ò me. Et q̃ ita/mirabilia: et/ a Ideo scrutata est ea anima mea. ꝗ. Beati qui scrutant testimonia eius. Joh.v.f. Scrutamini scripturas/in q̃b⁹ putatis vos vitã ęnã habere. Si em̃ iudęi scrutati fuissent testimonia christi: veritatẽ cognouisse potuissent. Anima.i. volũtas: nõ tm̃ oculus: sic Matth.xxij.d. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo/⁊ ex tota aia.i. volũtate. Esa.xxvj.b. Anima mea desiderabit te i nocte. Scrutãdo aũt hęc/inuenit q̃/ b Declaratio sermonũ tuorũ illumiat. Sermones dicit/ quos sãcti ꝓphetauerũt: Ut Esa.vij.c. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ. Quorũ declaratio est euangeliũ: quo manifeste completa sunt quę ꝓphete dixerũt. Hęc declaratio tenebras nostras illuminat: c Et intellectũ dat paruulis.i. humilib⁹: vt intelligãt quare lex data sit quę iustificare nõ posset. Ideo vtiq̃: vt magnos.i. supbos faceret paruos: vt eos ad faciendã legẽ vires de suo non habere monstraret: et sic egeni ad gratiã fugerent: Non em̃ recte possunt fieri mãdata/nisi per spiritũ i corde charitas sit diffusa: vt dicit Roma.v.a. Propter q̃ subiũgit: d Os meũ aperui. Os.s.cordis aperui/petẽdo/q̃rẽdo/pulsando. e Et attraxi/sicut sitiens attrahit aquam ad os. f Spiritũ/quo facerẽ q̃ per me facere nõ poterã. Et hoc/ g Quia mãdata tua desiderabã/ scire ⁊ facere. Uel possumus sermones dñi vocare/quicquid est in sacra scriptura: quos clarificant magistri ⁊ p̃dicatores/ dum aperte exponũt: ⁊ dũ q̃ dicũt/in opere ostẽdũt.ij.Thessal.iij.a. Orate ꝓ nob vt sermo dei currat ⁊ clarificet. Sap.vj.b. Clara est ⁊ quę nunq̃ marcessit sapiẽtia. Et quid mirũ: q̃ dñs emũdat argentũ suũ: ꝓm illud Malach.iij.a. Sedebit cõflans ⁊ emũdans argentũ: supple a scoria phię. Sed nunc potest dici illud Esa.j.f. Argentũ tuum versum est in scoriam: quia plus diligit philosophia q̃ theologia: Immo etiã multi theologi magis innitunt philosophię/legẽdo/et disputãdo/⁊ p̃dicando: q̃ theologię. Et tales non declarãt: sed magis obscurant sermones domini: sicut de heliu dicit dñs/ Job.xxxviij.a. Quis est iste inuoluens sententias sermonibus imperitis: Eccli.xxiij.c.

Al. ꝓter hoc

Al. Manifestatio verborũ

Al. intelligere eos paruulos

a tideo scrutata est ea anima
b mea. Declaratio sermonuz
c tuoz illumiat: vitellectũ dat
d paruulis. Os meũ aperui et
e attraxi spiritũm: qz mãdata
f g h i k tua desiderabaz. Aspice in
me et miserere mei: ꝓm iudicium diligentiũ nomẽ tuum.

Qui elucidant me/ vitam ęternã habebũt. Ergo qui obscurãt habebunt mortẽ. Prouerb.xiij.a. Quęrit derisor sapientiã ⁊ nõ inuenit: doctrina prudentiũ facilis. Philosophantes em̃ in theologia/derisores sũt: quia deũ derident/⁊ audientes deludũt. Et tales licz sapientiã quęrere videant/ non inueniunt eam. Uñ.j. Timoth. vj.a. Si quis alit docet ⁊ non acquiescit sanis sermonibus domini nostri iesu christi: et ei quę ꝓm pietatẽ est doctrinę/ superb⁹ /nihil sciens: sed languẽs circa quęstiones ⁊ pugnas verborũ/ex quibus oriunt invidię/cõtentiones ⁊c. Qui enim relictis sermonibus et verbis iesu christi/ qui nunq̃ philosophice p̃dicauit: verbis philosophię vtunt/sermonibus christi vident nõ acquiescere: nec doctrinę quę est ꝓm pietatem: sed ei est ꝓm curiositatẽ. Et talis vt dicit apostol⁹ /supb⁹ est: ⁊ ideo nihil sciẽs ⁊c. Nec partẽ habet in hoc ꝓbo/ Declaratio sermonũ tuorũ illumiat ⁊ intellectũ dat paruulis. q.d. nõ supbis disputatorib⁹ tantũ intellectũ dat/quantũ humilib⁹ et paruulis. Uñ Matth.xj. d. dicit hũilis magister: Cõfiteor tibi pater domine cęli ⁊ terrę: q̃ abscondisti hęc a sapientib⁹ ⁊ prudẽtibus ⁊ reuelasti ea paruulis. Et hoc etiã significauit Luc. vlti. vbi habet q̃ duo eũtes in emaus dũ fabularent et secũ q̃rerent.i. disputarẽt: et ipse iesus appropinquãs ibat cũ illis: oculi eorũ tenebant ne eũ agnoscerẽt: sed postea postq̃ coegerũt eũ secũ hospitari: ꝓ fractionẽ panis: id est per opera pietatis cognouerunt eum. Eccli.xliij.d. Pie agentib⁹ dedit de⁹ sapientiã. Quia igit intellectũ dat puulis: ego vt paruul⁹/ d Os meũ aperui. Sicut paruulus lactens os aperit ad vbera: ita ego vt sugerẽ lac sacrę doctrinę. Esa.lx.a. ꝓm aliam litterã: Filię tuę lac sugent. Job.xxix.d. Super eos stillabit eloquiũ meũ: expectabant me sicut pluuiam/⁊ os suum aperiebant q̃si ad imbrem serotinũ. Et sic aperto ore/ e Attraxi spiritũ: id est spiritualem intellectũ: de quo.ij. Corinth.iij.b. Littera occidit: spũs aũt viuificat. Job.xxviij.c. Trahit sapiẽtia de occultꝰ. Uel/spiritũ/sanctũ: qui ab hũilib⁹ attrahit: sicut dicit Esa. vlti.a. ꝓm aliam litterã. Super quẽ requiescet spiritus meus nisi super humilẽ ⁊ quietũ ⁊c. Mi vt spiritũ attrahãt/aperiũt os suũ/ vt peccatũ confiteant/ vt pastũ recipiant diuinę cõsolationis: ⁊ ad laudandũ deum. Econtra multi attrahũt spiritũ vanę glorię: sicut iactãtes se/⁊ pro inani gloria p̃dicantes. Hiere.ij.e. In desiderio animę suę attraxit ventum amoris sui. Et.xliij.a. O nagri steterũt in rupibus: traxerunt ventum quasi dracones. Prouerb.x.a. Qui nititur mẽdacijs/hic pascit ventos. g Quia mandata tua desiderabã. Argumentũ est q̃ ꝓpter desideriũ conferẽ homini gratia. Esa. xxvj.b. Memoriale tuũ i desiderio aię. Ex h desiderio accẽsus/subiungit: h Aspice in me. Sap.iiij.c. Respectus eius in electos illius. Sed obijcitur. Ad quid quęrit hoc/cum deus omnia aspiciat: ꝓm q̃ dicit/ Prouerb.xv.a. Oculi dñi contemplant bonos et malos. Solutio. Ibi in ꝓuerbijs loquit de oculis p̃scientię: de quibus Amos.ix.b. Ponã oculos meos sup eos in malũ/⁊ non in bonũ: Hic autẽ loquit de oculis siue de aspectu p̃destinatiõis ⁊ misericordię: Uñ subdit i Et miserere mei. Hiere.xxiij.b. Ponã oculos meos sup eos ad placandũ: et reducã eos in terrã hãc. Aspice/dico/et miserere/ k Scõm iudiciũ diligentiũ nomẽ tuũ.i. ꝓm q̃ iudicas eos aspiciẽdos/⁊ aspicere soles q̃ diligũt nomẽ tuũ: q̃s vt te diligerẽt pri⁹ dilexisti.j. Job.iiij.b. Nõ q̃si nos dilexerim⁹ eũ: sed qm̃ ipse p̃or dilexit nos. Uel/ꝓm iudiciũ diligentiũ nomẽ tuũ.i. ꝓm iudiciũ cõfessorũ: q̃ cũ audiũt peccata/cõpatiunt: ⁊ statim dimitterẽt ⁊ gratiã pctõri cõferent/si in eis esset h facere: tũ dñs magis misericors est omib⁹ hoib⁹. Uel/diligẽtiũ nomẽ tuũ.i. sanctorũ: q̃ q̃ q̃nq̃ peccauerũt: cõpatiunt ⁊ parcũt pctõrib⁹. Uñ dicit Aug⁹ /loquẽs vt puto ad beatã virginẽ: Non frangas pontẽ misericordię p quẽ trãsisti. Et in quo attendat affect⁹ hui⁹ misedię/subiũgit:

Ps.18.

ontra theolo/
os et p̃dicato/
s initẽtes ma
s phie q̃ sa/
e scripture in
expositione

a Gressus meos dirige: quia ego non possum eos diri/
gere: quia vt habet Iere. x. d. Nõ est hominis via eius: nec
viri est vt ambulet. Prouerb. xvj. b. Domini est dirigere gres/
sus. Gressus autẽ sunt animę volũtates ⁊ motus. Gregorius.
Velle aliquid iã mente ire est. Et hoc/ b Scõm eloquiũ
tuũ. s. vt recte incedã
sicut docet eloquium
tuũ. Cant. vij. a. Quã
pulchri sũt gressus tui
in calciamẽtis filia p̃n/
cipis: id ẽ o anima dei
filia. Deut. xxxiij. d.
Ferrũ et ęs calciamẽ/
tum eius. Ideo secure
⁊ cõstanter transit spinas et lapides ⁊ lutũ: Fm q̃ dicit/ Luc.
x. c. Ecce dedi vobis potestatẽ calcandi sup̃ serpentes et scor/
piones/ ⁊ super omnẽ virtutẽ inimici. Et hoc est quod sequit:
c Et non dominet mei omnis iniusticia. Eph. vj. c.
Calciati pedes in p̃parationẽ euãgelij pacis. Gregori. Mul/
la nocebit aduersitas/ si nulla dominet iniquitas. Et bene di/
cit: Nõ dominet/ non vt nõ sit: quia ex toto caueri non po/
test: sed dominiũ eius vitari potest. Gen. iiij. a. Subter te erit
appetitus tuus: ⁊ tu dominaberis illius. Et dicit/ omnis: Et
licz negatio p̃cedat hoc signũ vniuersale: tamẽ vniuersalis ne/
gatiua est: In theologia enim frequẽter ęquipollent/ omnis nõ:
⁊ nõ omnis. Dic ergo vniuersaliter negat dominiũ omnis ini/
quitatis: quia nõ sufficit omnia peccata pręter vnum vitare/ si
vnũ regnet: sicut dicit Jaco. ij. b. Si quis totã legem seruaue/
rit: offendat autẽ in vno: factus est omniũ reus. d Iniusti/
cia: id est peccatũ per qõ iniuria fit deo: et ideo amittitur hę/
reditas quę tenet ab eo. s. hęreditas ęterna. Propt quod dicit
apostolus/ Eph. v. b. Omnis fornicator/ aut immũd⁹/ aut auar⁹
nõ habet hęreditatem in regno christi et dei. Sap. j. d. Iniu/
sticia mortis est acquisitio. s. mortis ęternę. Vel/ omnis in/
iusticia/ dicit fomes a quo omnis iniusticia habet ortũ. Di/
co: dirige gressus meos: Sed qz multa sunt impedimẽta
in via: e Redime me a calũnijs hominũ. i. a falsis im/
positiõibus eorum erue me/ ne terroribus vincar. Et dicit/ ho
minũ/ non dęmonũ: quia quãdoqz grauius psequũt homies
q̃z dęmones: qz vt dicit Hieronym⁹: nulla pestis efficacior ad
nocendũ q̃z familiaris inimicus. Propter hoc diabolus tem/
ptare volens euã/ nõ in propria forma venit: sed formã serpen
tis assũpsit: qui mulieri similis videbat. Redime/ ergo/ me
a calũnijs hominũ: vt custodiã mãdata tua: quę nõ
facile custodiũt op̃pressum calũnia. Idem sup̃ petijt/ dicens:
Suscipe seruũ tuũ in bonũ: non calũnient me superbi. Hunc
versum possunt ⁊ deberent dicere p̃lati/ quos oportet tota die
interesse litib⁹/ et calũnijs determinãdis. s. Redime me a calũ
nijs ⁊c. Eccli. xxij. g. Populi terrę calũniabant calũniam ⁊
rapiebant violenter. Et bene dicit: redime: quia serui solent
redimi/ ⁊ pręlati se fecerũt seruos calũniarũ. Osee. xiij. d. De
morte redimã eos. Lites autem dicunt mors. Eccli. xxvj. a. A
tribus timuit cor meũ: ⁊ in quarto facies mea metuit: delaturã
ciuitatis: ⁊ collectionẽ populi: ⁊ calũniam mẽdacẽ: super mor/
tem autẽ omnia grauia. f At custodiã mandata tua:
de dilectiõe ꝓximi ⁊ cura animarũ. Ps. Quãta mandauit pa
tribus nostris nota facere ea filijs suis. Patres nostri sunt pręl/
lati: quibus mandauit domin⁹ multa nota facere filijs. i. subdi/
tis. Sed qui litibus ⁊ causis ⁊ hmõi temporalibus occupant/
eius mãdata non possunt custodire: Nam spiritualia totũ ven
dicant pręlatũ. Unde ⁊ Petrus alios cõstituit ad dirimendũ
lites/ si quę orirent: vt totus verbor̃ p̃dicationi deditus esset:
sicut habet in itinerario Clementis. Sic etiã dixerũt apostoli
Act. vj. a. Non est ęquum nos derelinquere verbũ dei et mi/
nistrare mẽsis ⁊c. Et Exod. xviij. c. dixit ietro/ moysi: Stulto
labore cõsumeris. Et post: Esto tu populo in his quę ad deũ
ptinent ⁊c. Sed quia etiã amotis calũnijs hominũ/ nõ potest
quis custodire mandata sine auxilio dei et doctrina interiori/
subiungit: g Faciem tuam illumina super seruum
tuũ: id est opitulando tuã manifesta p̃sentiã. b Et doce
me/ dãdo vnctionẽ quę docet de omnib⁹. s. Joh. ij. d. i Iu/
stificatiões tuas/ vt faciã eas. Vel/ g Faciẽ tuã illu/
mina ⁊c. id est filiũ mitte ĩ carnem: qui nos doceat/ iustifi/
cationes tuas/ et fulgore gratię nos illustret. Filius enim
dicit facies patris: quã illuminari petebat. ꝯ. Ostẽde faciem Ps. 79.
tuã ⁊ salui erimus. Et
hoc desiderabat ⁊ q̃si
importunus petebat:
Esaias. lxij. a. dicens:
Propter sion non ta/ Al. ⁊ descẽde
cebo: ⁊ ꝓpter hierusa Al. ⁊ trãsierũt
lem nõ quiescã/ donec
egrediat vt splendor
iustus eius/ ⁊ saluator
eius vt lampas accendat ⁊c. Vel sic mozaliter: g Faciem
tuam illumina super seruum tuũ. Homo factus est ad
imaginem ⁊ similitudinẽ dei. Ad imaginẽ in naturalibus: ad
similitudinẽ in gratuitis. Speciosa igitur est anima in qua fa/
cies dei depingit et illuminat: Cui diabolus inuidẽs accedit
ad eam cum suo carbone: id ẽ cum deformi peccato: ⁊ nisi cõ/
spuat ĩ eum: ⁊ eum respuat/ ipsam denigrat/ ⁊ eius pulchritu/
dinẽ tollit: sed nõ imaginẽ: quia vt supra dicit: In imagine p/ Ps. 38.
transit homo. Joel. ij. b. Omnes vultus redigent in ollam.
Esa. xiij. b. Facies combustę vultus eorum. Quid igitur tali
faciendũ est? Eũdum est ad illuminatorẽ christum. Et primo
oportet surgere. Esa. lx. a. Surge illuminare hierusalẽ: quia
venit lumen tuũ. q. d. iacens non potes illuminari. Eph. v. d.
Surge qui dormis: et exurge a mortis/ ⁊ illuminabit te chri/
stus. Secũdo postq̃z surrexerit debet ire. ꝯ. Accedite ad eum Ps. 33.
⁊ illuminamini ⁊ facies vestrę non cõfundent. q. d. delebit ea/
rum turpitudo. Tertio rogandus est illuminator: vt dicat:
Deus misereat nostri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultũ suũ Ps. 66.
super nos. Et tandẽ poterimus dicere: Signatũ est sup̃ nos Ps. 4.
lumẽ vult⁹ tui domine ⁊c. Prouerb. xxix. b. Pauper ⁊ credi/
tor obuiauerũt sibi: vtriusqz illuminator est domin⁹. Pauper
est peccator: creditor sacerdos. Hi sibi obuiant in cõfessione.
Et vtrũqz illumiat domin⁹. Peccatorẽ/ dãdo veniã ⁊ infun/
dendo gratiã: Confessorẽ/ ampliãdo gratiã. Itẽ maria inter/
pretat illuminatrix: qõ bene cõpetit: qz ad p̃dictã illuminari/
onem impetrandã multũ iuuat peccatorẽ. Postea autẽ sequi
debet satisfactio. Unde bene subdit: Et doce me iustifica/
tiones tuas. Scõm autẽ quãlibet istarũ expositionũ/ bene
subiũgit: k Exitus aquarũ dederunt oculi mei:
q. d. non repellas orationem meã/ qua oro: Faciẽ tuã illu/
mina ⁊c. ꝓpter p̃cedentia peccata mea: quia de his doleo
intantũ/ q̃ exitus aquarũ: id est copiosam effusionem la/
chrymarũ: dederũt: id ẽ de corde interi⁹ cõtrito eduxe/
rũt: oculi mei: p q̃s ad cor intrauit peccatũ: sic dicit Iere.
ix. f. Docete filias vras lamẽtũ: et vnaquęqz primã suã plan/
ctũ: qz ascẽdit mors p fenestras vestras. Ideo/ dederũt:
l Quia non custodierũt legem tuã/ ipsi oculi: quã nõ
custodire dicunt: q̃ fũt occasio vt lex nõ custodiat: Sũt enim
portę exteriores ciuitat̃ dei/ q̃ deberẽt claudi vt int⁹ in corde
lex dei esset imaculata et imperturbata ab hostib⁹ exteriorib⁹:
Sicut. ꝯ. Lex dei et⁹ in corde ipsi⁹: ⁊ nõ supplãtabunt gressus Ps. 36.
ei⁹. Qñ aũt icaute apiunt istę portę ⁊ subintrat hostis. s. dia/
bol⁹ ⁊ peccatũ: tũc oculi nõ custodiũt/ ſz poti⁹ destruũt legẽ:
Sic in p̃sona peccator̃ deplorat/ Iere. Threñ. iij. f. O cul⁹
me⁹ dep̃dat⁹ est aiaz meã ĩ cũctis filiabus vrbis meę. Vel vt
flet⁹ iste non tã cõtritiõis q̃z cõpassionis dicat: sic potest legi:
Quia nõ custodierũt legẽ tuã/ ipsi p̃uaricãtes: De q̃b⁹
supra habitũ est. Et est sensus: Facere debes qõ deprecor:
quia peccatis proximorũ ⁊ inimicorũ intantũ compatior/ q̃
exitus aquarũ dederũt oculi mei: quia non cu/
stodierũt legem tuã. Gregori⁹. Apud deũ perfecte diluit
ꝓpria/ qui pie plangit aliena. j. Timoth. iiij. c. Pietas ad oia
vtilis est ꝓmissionẽ habẽs vitę q̃ nũc est ⁊ futurę. Hos exit⁹
aquarũ petebat: ⁊ sic cõpatiebat Hieremias. ix. a. dicens:
Quis dabit capiti meo aquã: ⁊ oculis meis fontẽ lachryma/
rum: et plorabo die ac nocte sup̃ interfectos filię populi mei.
Iere. xiij. c.

a Gressus meos dirige scõm
b eloquium tuũ: et nõn domi/
c net mei omis+iiusticia. Rẽ/
dime me a calũnijs hominũ:
f vt custodiam mandata tua.

g Faciẽ tuã illumia sup̃ seruũ
h tuũ: ⁊ d docẽ me iusticiones
k tuas. Exitus aquarũ+dedu/
l xerunt oculi mei: quia nõ cu/
stodierũt legem tuam.

Hiere. xliij.c. Deducat oculus meus lachrymã: quia captus est grex domini.

IUstus es dñe. Sadik. Supra ostdit ꝓpheta se fleuisse: ibi: Exitus aquarꝫ ꝛc. Et quia post fletum sequit cõsolatio: sicut dicit Matth. v.a. Beati q̃ lugent: quoniã ipsi cõsolabunt. Et Tob. iij. d. Post lachrymationẽ ꝛ fletũ exultationẽ infundis: Iõ huic octonario bñ prꝫponit lra Sadik: quę interpretatur cõsolatio. Unde sumat hęc consolatio ostendit: dicens: a Iustus es dñe ꝛc. Qui enim pro cõmissis suis se flere dixit ꝛ se ꝑ eis punire: cogitans deũ iustum esse: qui nõ puniet bis in idipsum: qui pęnitẽtibus veniã promittit: spem venię concipit: ꝛ cõsolationẽ recipit in hac dei iusticia. Quãdoqꝫ enim de misericordia: quãdoqꝫ de iusticia dei cõsolatio accipit: sicut in Glo. satis prolixe tractat. Qui enim pro suis peccatis dolore cordis atterit: cũ cogitat q̃ nõ obliuiscet misereri deus: hunc misericordia consolat. Qui ꝯo vt dixim⁹ seipsum iam punit ꝛ iusticiã in terra sua facit: vel qui etiaꝫ non est cõscius peccatorũ: ꝛ tamẽ a deo affligitur: ꝛ cogitat q̃ hoc ꝑ occultis peccatis quę ignorat sibi a iusto iudice infert ne in ęternũ pro eis puniat: isti ambo de dei iusticia consolationem cõsequunt: Quã se cõsecutũ ostẽdens: dicit: Iustus es domine: qui peccatores punis: ꝛ puniẽtes se remuneras. c Et rectum iudiciũ tuum: quo iubes peccatorẽ se affligere pro peccatis q̃ recolit: ꝛ pro eis quę ignorat ipsum corripis ꝛ affligis. Daniel. ix. d. Just⁹ dñs deus noster in omnib⁹ operibus suis quę fecit. Baruch. ij. b. Vigilauit dom⁹ in malis: ꝛ adduxit ea super nos: quoniã iustus est dom⁹ in omnib⁹ operibus suis. Daniel. iij. d. Uniuersa quę fecisti nobis domine in vero iudicio fecisti. Dicit ergo: a Iustus es: ergo timeãt iniusti. b Domine: ergo timeant iupbi qui dicunt: non seruiemus. c Et rectum: ergo timeant distorti: d Iudicium tuũ: quia iudex es: ergo timeant iudicandi. Sequitur: e Mandasti iusticiã testimonia tua. q.d. quia iustus est dom⁹: ideo nihil mandat nisi iusticiã. Iusticiam: dico: f Testimonia tua ꝛ veritatem tuam: id est ipsa iusticia quã mãdasti: est testimonia ꝛ veritas tua: quia mãdando iusticiã probas te iustũ: ꝛ sic veritas de te innotescit. Uel: Mandasti: id est ꝑcepisti: testimonia tua: id est ꝑcepta quę sub attestatiõe ꝓbata sunt. Testimonia: dico: iusticiam ꝛ veritatẽ tuam: quia in eis iusticia et veritas continent. Iusticia: q̃ oia ęque decernũt. Veritas: q̃ ꝓmissa reddũt. Or aũt subdit: g Nimis: dubiũ est an velit dicere: mãdasti nimis: an iusticiam ꝛ veritatẽ nimis. Et ad vtrũq̃ potest cõpetenter iungi: Nam inculcare veritatem ꝛ iusticiã nimis: districtio est: nimis ꝯo mãdare cautela. Si ergo dicat: Nimis mãdasti: hoc est ꝑ angelos ꝛ ꝑ ꝓphetas ꝛ per cęteros et multis temporibus mandasti: et tandẽ per filiũ tuum. Heb. j. a. Nouissime diebus istis locutus est nobis ĩ filio. In hoc versu notant tria nobis esse mandata. s. iusticia: testimonia: ꝛ veritas. Iusticia: vt fiat in operibus. Testimonia: vt custodiant a iudicib⁹. Veritas: vt prędicet a ꝑdicatoribus. Et hoc: nimis: id est nullo obstante: quia etiã ꝓpter scandalũ non debent intermitti: Scõm illum versum: Scandala non metuũt doctor iudex bona vita. Uel sic: Iusticię vitę doctrinę scandala cedunt. Uel alit: Mandasti iudiciũ: oib⁹ iudicantibus: Testimonia: credẽtibus: Veritatẽ: docẽtibus. Diabolus ꝯo mandat contraria. s. iniusticiã. Sap. ij. c. Sit fortitudo nostra lex iusticię. Et voluptatẽ. Eodem. b. Mullũ pratum sit q̃ non ꝑtranseat luxuria nostra. Et falsitatem. Job. viij. f. Cũ loquit mẽdaciũ ex proprijs loquit: quia mendax est ꝛ pater eius. Et hoc: nimis. s. vt omnib⁹ innotescat. Esa. iij. b. Peccatũ suũ quasi sodoma ꝑdicauerũt. Et quia tu mandasti: ꝛ tamẽ mãdata tua nõ seruant: ego q̃ zelo ꝛ diligo mandata tua: doleo ꝛ transgressoribus cõpatior. Hoc est q̃ subiungit: b Tabescere me fecit zel⁹ me⁹: vel tu⁹. Propt h: q̃ obliti sũt verba tua inimici mei. Zel⁹ iste nõ liuoris: sz amoris ꝓ. Ne q̃ bñ dr ꝛ me⁹ et tu⁹: q̃ hois est zelus: eo q̃ in ipso ẽ: et dei est: q̃ ab ipso et ad eũ ẽ. Iste fac iustũ tabescere. i. liq̃fieri ex cõpassiõe: qñ iiustos videt oblitos esse ꝯbor ꝛ mãdatorꝫ dei. Et q̃ obliti sũt: ideo inimici ab ipso vocãt: iuxta illud .ꝗ. Inimicꝫ odio habui. De ista tabefactione idẽ dr. ꝗ. Defectio tenuit me ꝑ pctoribꝫ derelinquẽtib⁹ legẽ tuã. Et. j. Uidi ꝓuaricãtes et tabescebam: q̃ eloquia tua nõ custodierũt. Alia littera habet: Cõsumpsit me zelus tuus: q̃ idem est. Supra. Zelus domus tuę comedit me. Or autem hic dicitur: Tabescere me fecit zelus meus: vel tuus: est cõtra eos qui nõ cõpatiunt peccatoribus. Esa. lvij. a. Iustus perit ꝛ non est qui recogitet. Berñ. Cadit asina ꝛ est qui releuet: perit anima: ꝛ nõ est qui cogitet. Obliti sunt: contra illud: Deut. viij. c. Obserua et caue ne quãdo obliuiscaris domini dei tui: ꝛ negligas mandata eius atq̃ iudicia. Nec mirũ si tabescere me fecit zelus: quia k Ignitũ est eloquiũ tuum vehementer: ꝛ ideo calefacit ꝛ liquefacit. Cant. v. b. Anima mea liq̃facta est vt dilectus locutus est. Eccli. xxviij. a. Tabetudo ꝛ mors ĩminent in mãdatis. q.d. accẽdũt hominẽ ꝛ zelũ ꝓuocant: ita q̃ pro eis mori pat⁹ sit: Sicut dixit quidã. ij. Machab. vij. a. Paratisumus mori magis q̃ patrias dei leges ꝓuaricari. Hoc etiã quod subijcit: l Et seru⁹ tuus quicũq̃: dilexit illud. Uel sic pot cõtinuari. i Obliti sunt verba tua: q̃ tamẽ mirũ est: q̃ ignitũ eloquiũ tuũ non parũ: sed vehemẽter: et ideo non debuisset calor eius recessisse de cordib⁹ eorꝫ. Hiere. v. d. Ecce do verba mea in ore tuo in ignem: ꝛ populũ in ligna. Qui applicat ignem lignis: nõ possunt nõ ardere: Unde cũ modo multi ꝑdicatores nõ accendãt auditores: videt vel q̃ nõ habeãt ignem: vel q̃ popul⁹ nõ est ligna: sed lapides: imo plus q̃ lapides: cũ dicat Hiere. xxiij. f. Nũquid non verba mea sunt quasi ignis: et sicut malleus cõterens petras? Zach. vij. c. Cor suũ posuerũt vt adamantẽ ne audirẽt legem: ꝛ verba quę misit dominus in spiritu suo sancto: Ecce ignis: sed nõ ligna. Eccli. xlviij. a. Surrexit helias ꝓpheta q̃si ignis: et verbũ illi⁹ q̃si facula ardebat. l Et seruus tuus dilexit illud. Unde: q̃ illi non diligũt: se nõ esse seruos dei ostendũt. Et ideo vocauit eos inimicos: dicens: obliti sunt ꝯba tua inimici mei. Dilexit: nõ timuit: sic iudęi: de q̃b⁹ dicitur: Heb. xij. e. Qui audierũt: excusauerũt se ne eis fieret verbũ. Or aũt homo nõ diligit verbũ: ex hoc accidit q̃ nõ est expert⁹ virtutẽ verbi: aut q̃ infirmitatẽ suã non sentit: et ideo nõ quęrit ignẽ medicinalẽ: ꝟm q̃ dicit Origen. Jesus ęgris suis nõ herbarꝫ succis: sed verborꝫ sacramẽtis medicamẽta cõquirit. Et post addit: Ex agris ꝛ mõtibus herbas nõ colligit nisi qui vires earũ nouit: sic cũ ex libris colligere negligit aut paruipẽdit: qui inesse virtutẽ medicamis nescit. Et posset q̃s dicere: Isti si ignitũ est eloquiũ dei: ꝛ tu q̃ es seruus dei diligis illud: quare ergo inimicos tuos nõ accendis eloquio dei? Unde respõdẽs: dicit: m Adolescẽtulus sũ ego: ꝛ ideo cõtempt⁹: Et tũ: iustificationes tuas nõ sũ oblit⁹: sic illi maiores. Hic possũt intelligi duo populi: maior sub lege: * minor sub gratia. Uel sicut ꝓus tetigim⁹: hoc dic iuuenis q̃ se a ꝑdicatiõe excusat. m Adolescẽtul⁹ sum ego ꝛ cõtempt⁹. q.d. etsi habeã eloquiũ dei ignitũ: tamen q̃ nõ sum maturę ętatis: ideo sum cõtempt⁹: licz dicat apl̃us. j. Timoth. iiij. c. Prędicpe hęc ꝛ doce: nemo adolescẽtiã tuã cõtemnat. Est autẽ triplex adolescẽtia siue iuuẽtus q̃ cõtemni facit ꝑdicatorẽ. s. ętatis: sciẽtię ꝛ vitę. De duab⁹ primis satis patet. De tertia q̃ est vitę: Esa. penult. d. Puer centũ annorũ morietur. Qui igit ꝑdicator est debet esse sciẽs ꝛ bonę famę ꝛ virilis ętatis. Eccli. xxvj. c. Lucerna splẽdẽs sup candelabrũ sanctũ: ꝛ species faciei sup ętatẽ stabilẽ. Lucerna

Sadik/consolatio.

a IUstus es dñe: ꝛ rectũ
b iudiciũ tuũ. Mãdasti
c iusticiã testimonia tua:
d ꝛ vitatẽ tuã nimis. Tabesce
e re me fecit zel⁹ me⁹: q̃ obliti sũt
f ꝯba tua inimici mei. Ignitũ
g eloquiũ tuũ vehemẽter: ꝛ
h seru⁹ tu⁹ dilexit illud. Ado-
m lescentul⁹ sũ ego ꝛ ꝓtempt⁹:

Al. †valde
Al. †Tabefecit
Al. †tuus
Al. †verborꝫ tuorũ
Al. †valde
Al. †Junior
Versus
Ceus mandat. a: et diabol⁹ multiter tria
Triplex adolescentia q̃ cõtẽni facit ꝑdicatorẽ

* minor sub gratia. Iste ętate sequit: sed fide p̃cedit: contemptꝰ est/sicut ioseph inter fratres: Geñ.xxxvij.a. Et dauid int̃ suos j.Regl.xvij.d. Et ideo maior factus est: qz ꝓtemptibilia mũdi eligit deꝰ. j.Corl.j.d. Reprobãs eos qui suã iusticiã volũt statuere: Ro.x.a. Junior ꝓ iste/nõ suã: sz dei iusticiã statuit: de q̃ subiũgit: b Justicia tua iusticia i ęternũ: et lex tua/ spũalis/est veritas: qz p eã ē cognitio veritatis: z ipsa ē testimoniũ iusticię dei. Pro ipsa minor patit a maiore: sic iacob ab esau.

Ut. Necessitas

a iustificationes tuas non sum
b oblitꝰ. Justicia tua iusticia i
c ęternũ: z lex tua veritas. Tri
e bulatio z angustia inuenerũt
f me: mandata tua meditatio
g mea est. † Equitas testimonia
h tua in ęternum: intellectũ da
k mihi et viuam.

Kuph/conclusio.

l m c Clamaui in toto corde

Ut. † Justicia

Vñ subdit: Tribulatio z angustia inuenerũt me.

* stabilē. Lucerna splẽdens/Ecce sciẽtia. Sup cãdelabꝝ.i. sup ecclesiã/Ecce vita siue fama. Lucl.xj.e. Memo accẽdit lucernã z in abscõdito ponit: sed sup cã debzũ: vt q̃ ingrediunt̃ lumẽ videãt. Species faciei/Ecce maturitas. Sup ęratẽ stabilẽ/Ecce ętas z virilitas. Job.xij.b. In antiquis ē sapiẽtia. Eccli xxv.a. Oz speciosa veteranis sapiẽtia z gloriosus intellectus z ꝓsiliũ. Eccli.xxxij.a. Loquere tu maior natu: decet eñ te p̃mũ verbũ. Sz nũq̃d adolescẽs nũq̃ loquet: Immo si p̃cipiat vt obediat. Eccli.xxxij.b. Adolescens loquere in tua causa vix cũ necesse fuerit. Hiere.j.b. A a a dñe deus nescio loqui: qz puer ego sum. Et sequit: Noli dicere: qz puer ego sum ꝛc. Daniel. xiij.e. Suscitauit dñs spm̃ pueri iuniozis. Ecce q̃ cum p̃cipit eis debẽt obedire. Si aũt aliꝫ loqui p̃sumũt/male faciũt z cõtemptibiles sũt: z fructũ impediũt quẽ tpe debito facturi erãt: sic q̃ colligit fructꝰ anteq̃ sint maturi. Sap.iiij.b. Fructꝰ eorũ inutiles z acerbi ad mãducandũ. Esa.xviij.c. Ante messem totus efflorzuit. Esa.xvij.d. Mane semẽ tuũ efflorzebit: ablata est messis i die hęreditatis. Esa.xxviij.a. Erit flos decidẽs gl'ię q̃si tẽporaneũ ante maturitatẽ autũni. a Justificationes tuas nõ sũ oblitꝰ.q.d.licz ꝓpter ęratẽ excuser a p̃dicatiõe: nõ tũ negligens in studio z sancta meditatiõe: sed chzistũ semp habeo in corde q̃ iustificat: qui etiã est iusticia. j.Corl.j.d. Factus ē nobis a deo sapiẽtia z iusticia ꝛc. Vñ bñ subdit: b Justicia tua.i.chzistꝰ/iusticia in ęternũ. Heb.xiij.b. Jesus chzistus z ipse heri z hodie: ipse z in ęcula. Sap.j.d. Justicia ꝓpetua ē z ĩmortalis. c Et lex tua/de hac iusticia ꝓcedẽs.s. euãgeliũ: est/ d Veritas. Job.xvij.c. Sermo tuꝰ veritas ē. Job.xviij.g. Ois qui ē ex vitate audit vocẽ meã. Ecõtra/ Prouer.xxvj.d. Lingua mẽdax nõ amat vitatẽ. Lingua mẽdax est lingua aduocati: q̃ omnẽ veritatẽ odit. Qui aũt diligit veritatẽ p̃ ea patit tribulationẽ: Vñ subdit: e Tribulatio z angustia inuenerũt me.ij. Timoth.iij.c. Oms̃ qui pie volũt viuere i chzisto p̃secutionẽ patient. Hoc ē qd̃ dicit a q̃busdã.j. Machab.j.b. Disponamꝰ testamẽtũ cũ gentibꝰ quę circa nos sũt: qz ex q̃ recessimꝰ ab eis: inuenerũt nos mala multa. Dicit g̃/Tribulatio/exterior/et angustia/interior/ in-
Ps.37. uenerũt me/ paratũ z expectantẽ.s̃. Ego in flagella paratꝰ sũ. Et nota q̃ quidã inueniunt̃ a tribulatiõe.s. q̃ eã expectãt et patiẽter suscipiũt. Alij inueniũt eã.s.qui eã quęrũt z ꝗ se ꝓpo-
Ps.114. cant.s̃.de vtraq̃: Pericula inferni inuenerũt me: tribulationẽ z dolorẽ inueni. Sed sunt quidã quos tribulatio quasi patos ad sustinendũ inuenit: sed nimis seuiẽs eos cito deijcit. Vñ iste se nõ deiectũ ostẽdẽs subiũgit: f Mãdata tua meditatio mea est.q.d.nõ ꝓpter tribulationẽ dimitto bonã volũtatẽ im plẽdi mãdata: sed cogito quõ melꝰ ea valeã adimplere. Si ſe
Ps.34. habeꝫ.s̃.Ego aũt cũ mihi molesti essent induebar cilicio: z humiliabã in ieiunio animã meã. Ipsa etiã meditatio mãdatorũ ꝗ tribulatiões est remediũ: sic dicit in Glo. Et hoc innuit cum subiũgit: g Equitas testimonia tua.q.d.cogitãdo z meditãdo mãdata/solatiũ ꝗ tribulatiões inueni: aduertens/q̃ testimonia tua.i.martyzia q̃ fiũt p tribulatiões/sunt ęqtas/ h In ęternũ.i.semp iusta sunt. Et vt magis exp̃meret: non dixit/ęqua: sz ęqtas. Ecce cõcludit qd̃ i p̃ncipio ꝓposuerat: Justus es dñe z rectũ iudiciũ tuũ. Vel sic/Testimonia tua.i. martyzia z tribulatiões: sũt ęqtas in ęternũ.i. causę ęternę iusticię: qz iustificãt hominẽ vt i ęternũ iust̃ sit. Hoc ē qd̃ dicit/Act.xiij.d. Per multas tribulatiões oportet nos intrare in regnũ cęlorꝫ. Et q̃ ꝗ aduertit z intelligit/de tribulatiõibꝰ nõ tristat. Vñ petit/ i Intellectũ da mihi/vt intelligam id qd̃ in p̃senti est mometaneũ z leue tribulatiõis nr̃ę/supza modũ in sublimitate ęternũ glorię pondꝰ opabit̃ i nobis: sicut dicit ij. Corl.iij.d. Et vt etiam intelligã: qm̃ nõ sunt cõdignę passiões huiꝰ tpis ad futurã gloriam quę reuelabit̃.in nob. k Et/p hũc intellectũ/viuã.i.ipsa tribulatio erit mihi ad vitã: nõ ad mortẽ. Ad mortẽ q̃dẽ ē tribulatio: qm̃ inde hõ murmurat z tristat.ij. Corl.vij.c. Tristicia ęculi mortem operat. Job.iiij.d. Quia nullus intelligit/in ęternũ peribũt.

† Rom.8.d.

c Clamaui in toto corde ꝛc. In p̃cedẽti versu postulauit ꝓpha sibi dari intellectũ vt viueret: quo habito vult opari: Mã ad opus ordinat̃ intelligẽtia: iuxta illud: Memores sunt mãdatorꝫ ipsiꝰ ad faciendũ ea. Et iterꝫ: Ps.102.
Intellectꝰ bonꝰ oibꝰ faciẽtibꝰ eũ. Sed qm̃ quãto magis vult Ps.110.
hõ bona opari: tanto plus diabolus conat̃ seducere z a bono auertere. Qd̃ significat/Exo.xiij.vbi pharao cũ toto exercitu suo p̃sequit̃ filios isrl'/d̃ ęgypto fugiẽtes/ad terrã p̃missionis ꝓmẽtãtes. Vbi dicit Glo. Pharao cõtẽpt̃ surgit in scãdala. Propt̃ q̃d̃ dr̃ Eccli.ij.a. Fili accedẽs ad seruiturẽ dei sta i iusticia z timore: et p̃pa aiam tuã ad tẽptationẽ. Pręponit̃ aũt huic octonario hęc littera/ Kuph/ q̃ interp̃tat̃ cõclusio: qm̃ diabolꝰ iustos ex omni pte conat̃ cõcludere ne possint ad Diabolus cõcludit iustos ex oñi parte
bona exire. Unde Threñ.iij.b. Cõclusit vias meas lapidibꝰ quadris. Cõcludit eñ a supiori/per ambitionẽ dignitatũ: ab inferiori/p cõcupiscẽtiã voluptatũ: ab anteriori/p cõcupiscẽtiã oculorꝫ: a posteriori/p reminiscẽtiã pctorꝫ: a sinistris/p aduersa: a dextris/p ꝓspera. Vñ Eccls.ix.d. Ciuitas parua z pauci in ea viri: venit ꝗ eã rex magnꝰ z vallauit eã: extruxit munitiones p gyzũ z pfecta ē obsidio. Qd̃ attẽdẽs salomon.s.hoiem sic cõclusũ/dicit Prouer.iiij.d. O mi custodia serua cor tuũ. Sed qm̃ vir fidelis nõ p̃sumit d̃ suis viribꝰ: sciens a solo dño posse liberari/ad eũ solũ recurrẽdũ elegit: sic custos castri obsessi/ad dñm castri mittit nũcios ꝓ succursu: qz vt dr̃.j. Nisi Ps.126.
dñs custodierit ciuitatẽ/frustra vigilat q̃ custodit eã. Propha g̃ in p̃sona generalis iusti vndiq̃ obsessi/z q̃si infirmi/minime de sua virtute cõfidẽtis/dicit: l Clamaui/ad deũ sicut obsessus ad dñm suũ/petẽs auxiliũ: sicut ęgrotꝰ ad medicũ/petens ꝓsiliũ: sic infantulꝰ ad nutricẽ/petẽs eduliũ. Baruch.iij. a. Et nũc dñe deꝰ isrl'aia in angustijs z spũs anxiꝰ clamat ad te. Sed qz multi clamãt ad dñm q̃ nõ exaudiunt̃: qz nõ bñ clamãt. Vñ.s̃. Clamauerũt nec erat q̃ saluos faceret: ad dñm nec Ps.17.
exaudiuit eos. Ideo ꝓpheta modũ clamãdi ostẽdit/dicens:
m In toto corde.q.d.nõ tm̃ ore: sed corde. Nec corde diuiso: qz mens diuisa nõ impetrat: vt dicẽ Cassiod. Sed/toto: qd̃ est/qm̃ aliũde nõ cogitat̃: vt dicit Cassiod. Est aũt clamor Clamor cordis quid sit
cordis: vt dicit Augꝰ: magna intentio cogitatiõis: q̃ clamor fit cogitationũ sublimitate/ꝓtentuq̃ virtutũ: q̃ etiã silẽte corporis voce/sp a deo audit̃. Vñ.s̃. Clamor meꝰ i ꝓspectu eiꝰ.i. Ps.17.
i corde/vbi ipse ꝓspicit: itroiuit i aures eiꝰ. Talis fuit clamor moysi/Exo.xiij.d. Et ãnę vxoris elimelech.j.Regl.j.b. Et susannę/Daniel.xiij.e. Et nota q̃ ē clamor p̃dicatiõis. Esa. Clamor multiplex
xl.b. Clama. Et dixi: q̃d clamabo: Ois caro fęnũ. Ps̃. Labo Ps.68.
raui clamãs ꝛc. Et est clamor accusatiõis. Geñ.xviij.c. Clamor sodomorꝫ z gomorreorꝫ multiplicatꝰ est: descẽdã z videbo vtrũ clamorẽ q̃ venit ad me ope cõpleuerint. Et ē clamor querimonię. Geñ.iiij.b. Vox sanguis fratris tui abel clamat ad me de tra. Jaco.v.a. Ecce merces oparioꝫ vrioꝫ q̃ messuerũt regiões vrias q̃ fraudata ē a vobis clamat: z clamor eorꝫ
i aures dñi sabaoth itroiuit. Et ē clamor orionis. Ps̃. Voce Ps.141.
mea ad dñm clamaui. Ps̃. Ad te dñe clamaui z mane oratio Ps.87.
mea p̃ueniet te. Ec ē clamor timorl. Matth.xiiij.c. Videres

eum supza mare

eum supra mare ambulantē turbati sunt/dicentes:quia phan/
tasma est: et pre timore clamauerunt. Et est clamor doloris.
Matth.xxvij.f. Jesus autē clamans voce magna/emisit spi/
ritū. Et est clamor admirationis. Matth. xxvij.e. Circa horā
nonā exclamauit iesus voce magna/dicens: Heli heli lāma rē.
q.d.mirandū ē. Quid
aūt clamauerit/sūdit:
a Exaudi me.i.ad
eritū audi. b Dñe/
qui potes. Dominus
eēm nomen est potesta/
tis:vt dicit Ambrosi⁹.
Et posset aliquis que/
rere: quid facies cum
fueris exauditus/nū/
quid ociosus eris: Re
spondet q̄ non:imo in
bonis opib⁹ exerceboꝰ: Unde sequit: c Justificationes
tuas requirā/ ad faciendū/ non tm̄ ad studendū. Justifica/
tiones autē dicunt mandata:que facientes iustificant et etiam
viuificāt. Unde/Matth.xix.c.Si vis ad vitam ingredi/serua
mādata.Sequit: d Clamaui ad te. Repetitio clamoris
nota est magne affectiōis et cōtinuatiōis. Taliter eēm et tā diu
clamādū ē donec exaudiamur. Esaie.lviij.a.Clama ne cesses.
Jone.ij.b. Clamaui ad dominū de tribulatione mea et exau/
diuit me. Quid aūt petat clamādo subiūgit: e Saluū me
fac/i p̄senti salute gratie:de qua Roma.viij.e.Spe salui facti
sum⁹. Et in futuro salute glorie:de qua Hiere. xvij.b. Sana
me domine ꝛ sanaboꝰ:saluum me fac ꝛ saluus ero. De vtraq̄
Ps.87. dicit supra: Domine deus salutis meę:in die clamaui ꝛ nocte
coram te. Interim autē.i. inter illas duas salutes/debent ser/
uari mādata:quia p hęc seruat gratia ꝛ venit ad gloriā. Pro/
uerb.iij.a. Precepta mea coꝰ tuū custodiat:longitudinez eēm
dierum ꝛ annos vite ꝛ pacem apponent tibi. Jō sequit: f Et
custodiā mandata tua:corde ꝛ opere. Ambrosi⁹. In hoc
quod dicit/ clamaui:notat promptitudo affectus. In hoc
autē quod sequit:custodiā mandata tua/sedulitatis obse/
quiū:ad quod est omis homo. Unde/Eccs vlt.d. Deum time
ꝛ mandata eius obserua: Hoc est omnis homo. Sequit: g
Preueni immaturitate. Quinq̄ modis exponit hoc in
Glo. de quadruplici ūmaturitate. Primo dicit q̄ clamore mē/
tis p̄uenit horā humanis actibus oportunā. Unde sensus est:
Preueni/ tempus aptū ad operandū: i Et clamaui/
clamore mētis.s.magno orādi affectu: vt dicit Glo. h Im/
maturitate.i.in nocte anteq̄ sit tempus operandi. Est eēm
ūmaturitas: vt dicit Augustinus: nox intempesta.i.humanis
actionibus importuna. Unde alia translatio habet: Preueni
intempesta nocte.Threñ.ij.f. Cōsurge lauda in nocte in
principio vigiliarū.Esa.xxvj.b.Aia mea desiderabit te in no
cte:sed ꝛ spiritu meo in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te.
In secūda expositiōe dicit q̄ p̄uenit diem iudicij ī nocte hui⁹
seculi clamādo ad dominū. Unde Augustin⁹. Nox est totū se/
culū:in quo clamamus/p̄ueniētes diem in quo merces dabit.
Est igit sensus: g Preueni/diem iudicij. i Et clamaui/
corde ꝛ ore. h Immaturitate/seu ītempesta nocte:id ē
toto hoc seculo:Qd nocti cōparat: Primo ppē somnolentiā
j.Thessal.v.b.Qui dormiūt nocte dormiūt. Secūdo ppter
ferarū frequentiam. Ps. Posuisti tenebras ꝛ facta est nox:in
ipsa ptransibunt omnes bestie siluę: dęmones/heretici/ latro/
nes. Tertio ppter ignorantiā:quia oia modo sunt incerta:in
futuro ꝓo quasi in luce manifesta erunt.j. Corinth.iiij.a. No/
lite ante tempus iudicare quoadusq̄ veniat dominus qui illu/
minabit abscondita tenebrarū: ꝛ manifestabit consilia cordiū.
In tertia expositiōe dicit q̄ preuenit tempus gratie desiderā/
do aduentū christi:ꝛ pphetando de eodem. Unde sensus est:
g Preueni/ tempus gratie: i Et clamaui/ desiderando
aduentū christi ꝛ pphetando de ipso: h Immaturitate
siue/ intempesta nocte:id est toto tempore quod fuit ante
aduentū christi:qd respectu tēporis gratie dicit nox. Roma.
xiij.d. Nox precessit/dies autē appropinquauit. Threñ.iij.c.

a meo exaudi me dñe:iustifica
b tiones tuas requirā. Clamaui
c ad te saluū me fac: et custo/
f diam mādata tua. Preueni
g h immaturitate et clamaui:qr
i verba tua supsperaui. Prę/
k uenerūt oculi mei ad te dilu/
l m
n culo: vt meditarer eloquia
o p tua. Vocē meam audi dm
q r misericordiā tuam domine:
s t ꝛ dm iudicium tuum viuifica
v me. Appropinquauerūt p/
x sequētes me iniquitati: a lē/
ge autē tua longe facti sunt.

Al. †exquirā
Al. †vt
Al. †tempe/sta nocte
Al. †verbis tuis sperani
Al. † matutinū
Al. †exaudi
Al. †inique

Pars mea dominus: dixit aia mea: ꝓpterea expectabo eū.
In quarta expositiōe dicit q̄ p̄uenit horā aliaꝝ actionū: id ē
anteq̄ aliud faceret clamabat ad dominū: iuxta illud Matth.
vj.d. Primū querite regnū dei. Unde sensus est: g Preue/
ueni/horā aliarū operationū: i Et clamaui/corde ꝛ ore:
iuxta illud.j.Corinth
xiiij.c. Orabo spiritu
orabo ꝛ mēte. h Im
maturitate.i.matu/
re.i. in principio totius
opationis: Ac si dice/
ret:primū opꝰ meū fuit
clamare ad dñm. Et
hęc expositio concor/
dat grece trāslationi/
q̄ sic habet: Preueni
ante horā et clamaui.
ꝛ. Media nocte surgebā ad cōfitendū tibi. In quīta exposi/
tione dicit q̄ p̄uenit senilē etatē/in puericia senilē grauitatem
tenēdo. Unde sensus ē: g Preueni immaturitate.i.eta/
te īmatura/maturitatē etatis.i.senectutē grauiter ꝛ mature in
annis puerilib⁹ cōuersando. Sap.iiij.b. Senect⁹ venerabilis
est nō diuturna neq̄ numero annorū cōputata: Cani eēm sunt
sensus homīs ꝛ etas senectutis vita īmaculata. Cassiodorus.
Magnū est ꝛ laudabile si in feruore etatis sint homīes tēpe/
rati vt reluctantē carnē coerceāt rōnis impio:parcaq̄ fruga/
litate castigēt ꝛ seruituti redigant/ne effrenata libertate luxu/
riet. Propter qd dicit/Threñ.iij.c. Bonū est viro cū porta/
uerit iugū dñi ab adolescentia sua. Prouer.xxij.a. Adolescēs
iuxta viam suam etiā cum senuerit nō recedet ab ea. Sequit:
k Quia in verba tua supsperaui.i.sup oia alia/ vel sup
omnes alios speraui/credens firmiter ꝛ sperās q̄ potes face/
cere qd ꝓmittis. Job.xvij.c. Sermo tuꝰ veritas est. l Prę
uenerūt oculi mei/ interiores intellect⁹ cogitādo siue me/
ditando:ꝛ affectus desiderando:directi ad te cognoscendū ꝛ
diligendū: n Diluculo/tpis vel virtutis. Tūc eēm est bo/
na hora meditādi ꝛ orādi. ꝛ. Qm̄ ad te orabo dñe:mane exau Ps.5.
dies vocē meā:mane astabo tibi rē. Augꝰ. Pudor ē si radius
solis ī strato ociosū te iueniat. Primitias q̄ cordis ꝛ vocis to
ta die deo sacrifica: ꝛ tūc nox vertet tibi ī lucē/nō tpis:sz grę.
Prouer.viij.b. Ego diligētes me diligo:ꝛ q̄ mane vigilāt ad
me iueniēt me. Vl sic/ l Preuenerūt oculi mei/exteriores/
horā vigiliaꝝ vl alios/surgētes: m Ad te/laudādū: n Di/
luculo/tpis vel virtutis. Ad qd: o Vt meditarer/illa ho/
ra: p Eloqa tua/ad intelligēdū ꝛ faciēdū ea. Vel sic ī pso/
na ecclie: l Preuenerūt oculi mei.i.p̄dicatores/ m Ad
te/cōfitendū ꝛ p̄dicādū: n Diluculo/virtutis vel etatis: vel
etiā tpis q̄ hora christi⁹ resurrexit: Ideo boni p̄dicatores tali
hora surgūt. Ad quid: o Vt meditarer/in eis:eloquia
tua: Quę meditatio ē inflāmatio amoris:iuxta illd: In medi/ Ps.38.
tatiōe mea exardescet ignis. Sequit: q Vocē meā audi:
q.d.ita studiose vigilo ꝛ clamo ad te:nō tamē in h cōfido: sed
magis in misericordia tua: Ideo/vocē meā audi.i.ostēde te au
disse faciēdo qd peto. r Secdm misericordiā tuā dñe/q̄ semp
para est iuuare petētes. Unde. ꝛ. Si dicebā mot⁹ est pes me⁹: Ps.93.
misericordia tua adiuuabat me. Daniel.ix.e. Nō in iustificatiōib⁹
nostris ꝓsternim⁹ p̄ces ante faciē tuā:sed in miserationib⁹ tuis
multis: Exaudi dñe/placare dñe/attēde ꝛ fac. Hęc est virtus
oronis: vt nō ex merito orātis:sz ex misericordia illi⁹ qui orat
vires sumat. Eccli.xxxv.d. Oro hūiliantis se penetrabit nu/
bes. s Et dm iudiciū tuū:nō q̄ ī futuro iudicab:sz q̄ sup/
plicib⁹ parcs:ꝛ se dānātes clemēt absoluis: vt dicit Cassiodor⁹.
t Viuifica me/mortuū lege peccati: de q̄ morte dicit Sap.
ij.d. Invidia diaboli intrauit mors in orbē terraꝝ. Et posset
aliqs q̄rere: Quare ita clamas: Quia/ v Appropinqua/
uerūt persequētes me iniquitati: id est pfectui ꝛ effe/
ctui ꝛ augmento iniquitatis sue: Nam p hoc auget iniquitas
eorum ꝛ elōgant a charitate. Unde sequit: x A lege aūt
tua longe facti sunt: de qua dicit Gal.vj.a. Alter alte/
rius onera portate:ꝛ sic adimplebitis legem christi. Sequit:

Doc seculū cō/paratur nocti
Ps.103.

 Prope es tu dñe

a Prope es tu. q. d. illi appropinquauerũt: ꝗ nõ nocuerũt: qz/ ppe es tu dñe/ mihi tribulato/ int⁹ adiuuãs ⁊ ꝓfortãs. ꝗ. Cũ impio sũ in tribulatiõe ⁊c. Nota/ dñs ppe est vere orãtib⁹ ad audiẽdũ. Ps. Prope ẽ dñs oib⁹ inuocãtib⁹ eũ: oib⁹ inuocãtib⁹ eũ in veritate. Esa. lv. b. Inuocate eũ dũ ppe est. Item ppe est patientib⁹ siue tribulatis ad auxilian/ dũ. Ps. Iuxta ẽ dñs his q̃ tribulato sũt corde. Esa. xliij. a. Cum trãsieris p aquas tecũ ero: ⁊ flumia nõ opiẽte. Berñ. Quãtũcũq; sequat tribulatio/ nõ putes te derelictũ si memineris scriptũ eẽ: Cũ ipso sũ i tribulatiõe. Item ppe ẽ laborãtib⁹ ad remunerãdũ. Phil. iiij. a. Modestia vestra nota sit oib⁹ hoib⁹: dñs ppe est. Esa. lj. b. Prope ẽ iust⁹ meus: egressus est saluator me⁹. Eccli. xj. c. Benedictio dñi in mercede iusti festinat. Ioel. iij. a. Cito velocit vicissitudine reddet in caput eor. Iaco. v. b. Ecce iudex ante ianuã assistit. Item ppe est de se loquẽtib⁹. Luc. xxiiij. b. Factũ est dũ fabularent ⁊ secũ ꝗrerẽt/ ⁊ ipse iesus appropinquãs ibat cũ illis. Item ppe est infirmãtib⁹. Lucꝗ. x. f. Samaritan⁹ quidã iter faciẽs venit secus eũ: ⁊ vidẽs eũ/ misericordia mot⁹ est/ ⁊ appropinquãs alligauit vulnera ei⁹. Item ppe est pnitẽtib⁹ ad se reuertẽtib⁹. Exẽplũ/ Luc. xvj. c. de filio pdigo: cui reuertẽti/ pater incubuit sup collũ. Item de latrone. Lucꝗ. xxiij. k. cui dictũ est: Hodie mecũ eris in paradiso. Item ppe est oib⁹/ etiã malis existẽtib⁹ ad recipiẽdũ/ qñcũq; redire volũt. Act. xvij. k. Nõ lõge est ab vnoquoq; nostr: i q̃ mouemur/ viuim⁹ ⁊ sum⁹. Apocꝗ. iij. d. Ego sto ad ostiũ ⁊ pulso. Ut illi q̃ p annũ fac eũ expectare ad ostiũ suũ. Cantꝗ. v. a. Api mihi soror mea/ amica mea/ colũba mea/ immaculata mea: qz caput meũ plenũ ẽ rore: ⁊ cincinni mei guttis noctiũ. De hac pp inquitate habem⁹ exẽplũ i vita patrũ: vbi dr/ q̃ quidã frat tẽptabat de fornicatiõe: ⁊ veniẽs in egypt ũ/ rogauit quẽdã sacerdotẽ paganor vt daret ei filiã suã in vxorẽ: q̃ accepto ꝓsilio a deo suo pmisit ei daturũ se filiã suã si negaret deũ ⁊ baptismũ ⁊ fidẽ ⁊ ppositũ monachale: qui libẽter cõsensit: ⁊ statim vidit columbã de ore suo exeuntẽ ⁊ i cęlũ volantẽ. Et cũ renũciasset ꝗ sacerdos pagan⁹ deo suo/ dixit ei: Noli ei dare: qz adhuc nõ recessit ab eo deus su⁹. Audiẽs hoc frater/ dixit i corde suo: hęc est maxia bonitas dei: ipsũ negaui ⁊ adhuc nõ recessit a me: et reuersus ad hęremũ/ retulit cuidã seni/ q̃ orauit p eo/ dicens frequẽter in oõne: Dñe da mihi hanc aiaz. Sic fecit p tres hebdomadas. Finita ꝑma/ vidit colũbã alte super caput volantẽ. Finita secũda/ vidit frater colũbã descẽdentẽ ppius iuxta caput suũ. Finita tertia/ vidit frater colũbã stantẽ sup caput suũ/ ⁊ statim intrauit p os eius. Et cũ renũciasset ꝗ seni: dixit ei senex: Suscepit deus pnitẽtiã tuã: attẽde tibi decętero ⁊ esto sollicit⁹ vt diaboli tẽptationib⁹ resistas. Igit/ a Prope es tu dñe/ vnicuiq; hoi adiuuãdo/ cõfortando/ coseruãdo/ subueniẽdo/ inspirãdo/ cogscẽdo quicq̃d facit aut cogitat. Unde Boetius de cõsolatiõe. Magna nobis indicta est necessitas pbitatis/ nisi dissimulare velim⁹: cũ cũcta agam⁹ añ oculos iudicis cũcta cernẽtis. b Et oẽs vię tuę veritas. i. oĩa opa tua p q̃ venit ad te p cognitionẽ ⁊ amorẽ: ⁊ tu ad nos p potẽtię/ sapiẽtię/ bonitatis tuę declarationẽ. Roma. j. c. Inuisibilia dei ⁊c. sunt vera ⁊ in veritate a te q̃ veritas es facta. Item: oẽs vię tuę. i. bñficia tua pmissa ⁊ flagella cõminata quib⁹ venis ad nos: ⁊ nos ad te/ sũt/ c Veritas. i. i veritate exhibita vel exhibẽda. q. d. quicq̃d pmittis siue bonũ siue malũ/ i veritate reddis: licz tarde aliqñ. Eccli. v. b. Altissim⁹ ẽ patiẽs redditor. Glo. Queri pot: quõ hic dicãt omẽs vię dñi veritas/ cũ alibi dicat: Uniuersę vię dñi misericordia ⁊ veritas? Sed sciendũ q̃ erga sanctos oẽs vię sunt misericordia/ et oẽs veritas: qz et in iudicãdo subuenit: ⁊ ita nõ deest misericordia: ⁊ i miserẽdo exhibet qd pmisit/ ne desit veritas. Nota q̃ multę sunt vię dñi. Una/ q̃ venit ad nos carnẽ assumẽdo in virgine ⁊ de virgine: de qua Ps. Impolluta via ei⁹. Secũda/ q̃ iuit p mũdũ nobiscũ viuẽdo: de q̃ Ps. Exultauit vt gigas ad currẽdũ viã. Item De rorẽte in via bibit. Tertia/ q̃ iuit i infernũ pro nobis moriẽdo: de qua Ps. In mari via tua. Heb. x. d. Christus initiauit nobis viã nouã ⁊ viuentẽ/ p velamẽ. i. carnẽ suã. Quarta/ q̃ rediit de inferno i cęlũ: de q̃ Iob. xxviij. b. Semitam auis ignauit. Prima fuit i hũilitate: ideo pacifica: Idcirco in natiuitate cantauerũt angeli: Gl̃ia in excelsis deo ⁊ i ꝛra pax hoib⁹ bonę volũtatis. Et de hac via dicit Ps. Viã pacis nõ cognouerũt/ supbi. s. inter q̃s sũt sp iurgia: vt dr Prouer. xiij. b. Secũda fuit i paupta te: iõ plana. Esa. xl. a. Erũt aspa i vias planas. Tertia fuit i asperitate: ideo dura. Ps Propt ꝗba labior tuor ego custodiui vias duras. Quarta fuit i ptãte: iõ recta. Sap. x. b. Iustũ deduxit dñs p vias rectas. De his q̃ttuor vijs dr Prouer. xxx. c. Tria st mihi difficilia: ⁊ q̃rtũ penit⁹ ignoro: viã aqlę i cęlo/ viã colubri sup petrã/ viã nauis i medio mari/ viã viri i adolescẽtula. Hęc vltima ẽ hũilitatis i icarnatiõe. Uia nauis i medio mari/ ẽ via pauptatis i mũdi ꝓuersatiõe. Uia colubri sup petrã/ ẽ via aspitatis i christi passiõe. Uia aqlę in cęlo/ ẽ via potestatis in christi resurrectiõe ⁊ ascẽsiõe. Oẽs istę vię fuerũt in veritate: Ideo de oib⁹ hic dr: Et oẽs vię tuę veritas. Sequit: d Initio ⁊c. Ostendit ꝗba quõ scit q̃ oẽs vię dñi sint veritas/ verbũ suũ dirigẽs ad ipsũ dñm sic ꝑpus. Uñ q̃si dñs q̃siuisset ab eo: qñ ⁊ quõ scis q̃ oẽs vię meę sunt veritas: rñdet: qz ab initio hoc sciuit: ⁊ p ipsi⁹ dñi testimonia. Et hoc ẽ: reuera scio q̃ oẽs vię tuę sũt veritas: qm/ initio. i. ab initio hui⁹ opis: e Cognoui/ hoc/ f De testimonijs tuis. i. p testimonia tua. Uñ in pncipio libri dixit ꝗba de dño: Beat⁹ vir q̃ nõ abiit i ꝓsilio impior: ⁊ i via pcator nõ stetit. Et credẽdũ est testimonijs tuis: g Quia i ęternũ fũdasti ea. i. st imutabilit ꝗa. Uñ. ꝗ. Testimonia tua credibilia facta st nimis. Uel sic/ d Initio. i. ab initio hũani generis: Ex tũc em fuit ecclia siue generalis iust⁹/ in cui⁹ pſona loquit ꝗba: e Cognoui de testimonijs tuis. i. de ꝗbis tuis q̃b⁹ testificat⁹ es te datur bonis ꝗmiũ/ malis supliciũ: g Quia in ęternũ fũdasti ea. i. qz iuiolabilit sunt vera: ⁊ p christũ q̃ est fundamentũ/ ꝑter qõ aliud nemo ponere põt: vt dr. j. Corꝗ. iij. c. monstrata sũt vera. Uel testimonia vocat ꝑcepta: vt dicit Glo. quę dicunt fundata in ęternũ: quia pro eis neglectis vel seruatis merces vel pęna ęterna reddet. Uñ sensus est. d Initio. i. in adã q̃ pro neglectis punit⁹: ⁊ in abel q̃ p seruatis remunerat⁹: Uel/ initio. i. p antiquos patres/ q̃ ea tenẽdo venerũt ad ęterna bona: e Cognoui de testimonijs tuis. i. de ꝑceptis tuis: g Quia in ęternũ fundasti ea. i. talia fecisti vt p ea veniat ad ęternitatẽ/ si ꝓtẽnant pęnę: si custodiant ad ęternitatẽ glię.

v Uide hũilitatẽ meã. In ꝑcedenti octonario actũ ẽ de clamore ꝓclusi petẽtis liberari ⁊ exaudiri. Et quia nemo liberat neq; exaudit nisi p hũilitatẽ q̃ sp exaudit. Uñ Iudith. ix. d. Hũiliũ ⁊ mãsuetor sp tibi placuit depcatio. Eccli. xxxv. d. Oõ hũiliãtis se nubes penetrabit: ⁊ ideo nõ discedet donec altissim⁹ aspiciat. Ps. Hũiliat⁹ sũ ⁊ liberauit me. Iõ huic octonario ꝑponit hęc lr̃a/ Res: q̃ interptat caput: ⁊ significat hũilitatẽ/ q̃ ẽ caput oĩm ꝗrtũ: vt dicit Glo. sic supbia initiũ oĩm malor: vt dr Eccli. x. b. Dicit q̃/ h Uide. q. d. ppe es tu dñe: Igit/ vide hũilitatẽ meã/ q̃ clamo ad te: ⁊ p quã ppe es: ⁊ quã libẽter respicis. Lucꝗ. j. e. Respexit hũilitatẽ ãcillę suę. ꝗ. Respexit i oõnẽ hũiliũ ⁊ nõ spreuit pces eor. i Et/ gratia ipsi⁹/ eripe me/ a circũdãtibus me: k Quia legẽ tuã nõ sũ oblit⁹: q̃ dicit: Qui se hũiliat exaltabit: Lucꝗ. xiiij. c. et. xviij. c. Et iterũ: Gloriã ꝑcedit hũilitas: Prouer. xv. d. Et iterũ. Hũilẽ spũ suscipiet gl̃ia: Prouer. xxix. d. Nota q̃ de⁹ multiplicit videt. Ad illuminãdũ. Iob ix. a. Pręteriẽs iesus vidit hoiem cęcũ ⁊c. Item ad cõuertẽdũ. Matth. ix. a. Cũ trãsiret inde iesus vidit hoiem sedentẽ ⁊c. Item ad liberãdũ. Exo. iij. b. Uidi afflictionẽ ꝗpli mei ⁊c. Item ad pmouẽdũ. Lucꝗ. j. e. Respexit hũilitatẽ ancillę suę. Item ad discernẽdũ. Ps. Respexit sup filios hoĩm vt videret ⁊c. Item ad remunerãdũ. Gen. iiij. a. Respexit ad abel ⁊ ad munera eius. Item est hũilitas afflictiõis. Ps. In veritate tua hũiliasti me.

Ps. 90. Prope est dñs mĩtis
Ps. 144.
Ps. 33. Al. †Ab
Boeti⁹ li. vltꝗ. de cõso. in fi.
Ps. 24.
Multe sũt viẽ dñi
Ps. 17.
Ps. 18.
Ps. 109.
Ps. 76.
Res/ caput.
Ps. 13.
Ps. 16.
Ps. 1.
Ps. 92.
Ps. 114.
Deus multipliciter videt
Ps. 15. et 52.
Humilitas multiplex

Item infectiõis

Ps.37. Itē infectiōis q̃ est a fomite. Ps. Miser fact⁹ sū ⁊ curuat⁹ sū vsq̃ ī finē. Itē simulatiōis. Eccl.xix.d. Est q̃ nequē se hūiliat. Itē delectiōis. Lucl.xiiij.c. Qui se exaltat hūiliabit. Itē virtutis. Prouer.xv.d. Gloriā p̃cedit hūilitas. Et hęc ē triplex vt dicit Raban⁹. Necessaria.s. subdere se maiori. Abūdās.s. subdere se eq̃l: Superabūdans.s. subdere se minori. Hanc habuit christ⁹ et docuit. Verbo/q̃ dixit: Sic decet nos implere omnē iusticiā: Matth.iij.d. Exemplo q̃ lauit pedes discipulo⁹: Job.xiij.a. De hac dicit Prouer.xv.a. In abūdanti iustitia virt⁹ maxima est. Ad hāc hortat petr⁹.j. Pet.ij.c. Subiecti estote omī hūanę creaturę ꝓpter deū. Itē nota q̃ ē lex naturę: q̃ fuit data hoī in ei⁹ creatiōe: habēs tm̄ duo p̃cepta. Unū affirmatiuū: Quęcūq̃ vultl vt faciāt vob hoīes ⁊ vos eadē facite illi: Matth.vij.b. Alterꝫ negatiuū: Q̃d ab alio oderis tibi fieri: vide tu ne aliq̃ alteri facias: Tob.iiij.c. De hac lege dī Ro.ij.b. Cū gētes q̃ legē nō habēt naturalit ea q̃ legis st faciūt: eiusmodi legē nō habētes ipsi sibi lex sūt. Itē est lex scp̄turę: q̃ fuit data iudęis ī deserto habēs decē p̃cepta: De q̃ Job.j.b. Lex p moysē data ē. Ro.v.d. Lex sbintrauit vt abūdaret delictū. Itē ē lex gr̃ę: q̃ data fuit disciplit ī mōte ⁊ scp̄ta ī euāgelio: De q̃ Esa.ij.a. De sion exibit lex. Ro.iij.d. Ubi ē gl̃iatio tua? Exclusa ē. Per quā legē? Factoꝫ? Nō. Sz p legē fidei. Itē lex culpę siue fomitl: q̃ nō est data: sz ex pctō causata: De qua Ro.vij.d. Video aliā legē in mēbris meis repugnantē legi mētis meę: ⁊ captiuātem me in lege peccati q̃ est in mēbris meis. Sequit: a Iudica iudiciū meū. Ondit q̃liter vult eripi.s. vt sua causa iudicet: vt ipse redimat: vt ipse viuificet. Siq̃dē hęc tria petit ī B ꝗsu: iudicari/redimi/viuificari. Exponit aūt versus iste triplicit de triplici iudicio. Primo de iudicio discussiōis causę quā habet hō ꝗ diabolū q̃ vult eū exhęredare. Et q̃ vir iust⁹ scit se hīe iustā cām: ideo petit eā iudicari a iusto iudice: q̃ nō pōt corrūpi: q̃ iust⁹ est: nec falli/q̃ sapiens est: nec vinci/q̃ potēs ⁊ fortis

Ps.7. ē. Uñ.s. De⁹ iudex iust⁹ fortis ⁊ patiens: et iō sapiēs. Est igit sensl⁹: a Iudica iudiciū meū.i. dicta vel da sentētiā de cā mea quā habeo ꝗ diabolū: q̃ licz ego peccauerī: tū ipse nō hz iustā cām vexandi me. Uñ Job.xliij.d. Uenit p̃ncepS mūdi hui⁹ ⁊ ī me nō hz q̃cq̃. Et Martin⁹. Quid astas cructa bestia: nihil in me funestū repies. Ut/ a Iudica iudiciū meū.i. discerne cām meā ⁊ cogisce q̃lis sit. b Et redime me/a vexatiōe ei⁹ iniusta.s. Redime me dñe a calūniis hoīm vt custodiā mādata tua. Secūdo mō exponit de futuro iudicio: q̃ dñs iudicabit fines trę: q̃ vir iust⁹ ꝓsci⁹ innocētię suę ⁊ sperās ī misericordia dei/petit festinari/vt sic liberet a malis. Uñ sensus ē: a Iudica iudiciū meū.i. accelera futurū iudiciū q̃ int alios iudicabo⁹. Siquidē oēs astare oportet añ tribunal christi: vt referat vnusq̃sq̃ ꝓpria corpis ꝓut gessit seu bonū seu malū. ij.Corl.v.b. b Et redime me/a malis illatis ⁊ inatis ⁊ cōtractis: q̃ō reuera erit/ q̃n B mortale induet īmortalitatē.j. Corinth.xv.g. Quā liberationē petit naturalit oīs hō. Ro.viij.d. Expectatio creaturę reuelationē filio⁹ dei expectat: Uanitati enī subiecta est oīs creatura nō volēs sed ꝓpt eū q̃ subiecit eā ī spe: q̃ et ipsa creatura liberabit a seruitute corruptiōis ī libertatē gl̃ię filio⁹ dei. Tertio exponit de iudicio examīatiōis. Et est sensus: a Iudica iudiciū meū.i. examina discretionē fidei meę/q̃ distincte credo articulos fidei. b Et redime me/sāguie tuo a debito mortis. Osee.xiij.d. De morte redimā eos. c Propter eloquiū tuū/verificādū: q̃ dixisti: Qui credit ī me nō moriet in ęternū: sed habebit vitam ęternā: Job.xj.c. d Uiuifica me/vita gr̃ę in p̃senti: ⁊ vita gl̃ię ī futuro. Job.vj.g. Uerba q̃ locut⁹ sū vobis spūs ⁊ vita sunt. e Longe a pctōrib⁹. In p̃ncipio hui⁹ octonarij allegauit vir iust⁹ meritū hūilitatis suę/petens eripi a cōclusione inimicoꝫ: et posuit vnā cām: q̃ legē dei nō erat oblit⁹. Postea ostēdit q̃liter volebat eripi: vbi subdit: Iudica ⁊c. s. p discretionē/redēptionē/viuificationē: q̃ tm̄ bonoꝫ est: q̃ longe/est/a pctōrib⁹/qui peccādi habent ꝗsuetudinē: sal⁹/gr̃ę ⁊ gl̃ię: q̃ datoꝫ vtriusq̃ salutis ab eis diuisus ē ꝓpter pctōꝫ multitudinē. Esa.lix.a. Iniq̃tates vr̃ę diuisert int̄ vos ⁊ deū vr̃m. Et merito elōgata ē sal⁹ a pctōrib⁹: f Quia iustificationes tuas.i. mādata tua ⁊ legē tuā/q̃ facientes iustificāt (Ro.ij.b. Nō auditores legis iusti st apud deū: sed factores legis iustificabunt) g Nō exāsierūt.i. ex corde nō q̃sierūt ad faciēdū: li. z forte ad sciendū aliqui pctōres q̃rāt. Esa.lviij. a. De de die in die q̃rūt: ⁊ scire vias meas volūt: q̃si gens q̃ iusticiā fecerit: ⁊ q̃ iudiciū dei sui nō dereliq̃rit: rogāt me iudicia iusticię ⁊ appropinquare deo volūt. Sz minime appropinquāt/nisi oreten⁹ tm̄. Uñ Hiere.xij.a. Prope es tu ori eorū ⁊ lōge ⁊c. Nota q̃ triplex ē sal⁹. Una corpalis: de q̃ Job.v. c. Ecce san⁹ factus es: iā noli peccare ne deteri⁹ tibi aliq̃d cōtingat. Hęc nō sp longe ē a pctōrib⁹: imo frequēt ꝓpinqua ad malū eoꝫ. Alia ē spūalis: de q̃ Hiere.xvij.b. Sana me dñe ⁊ sanabor. Hęc longe ē a pctōrib⁹. Tertia ē cęlestis: de q̃ Ps. Nō est sanitas in carne mea. Prima est tā bonoꝫ q̃ malo⁹: secūda tm̄ bonoꝫ: tertia est beato⁹. Prima est naturę: secūda gr̃ę: tertia gl̃ię. Prima tollit morbos corpo⁹: secūda morbos spirituū: tertia vtrosq̃: q̃ absterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis sanctoꝫ. ⁊ mors vltra nō erit/neq̃ luct⁹/neq̃ clamor/neq̃ dolor erit vltra: Apocl.xxj.a. Est ⁊ q̃rta salus: q̃ est fons aliorū.s. christ⁹: de q̃ Job.iiij.c. Sal⁹ ex iudęis ē. Quę ⁊ si ꝗm iusticiā longe sit a pctōribus: tm̄ ꝗm miscdiā ꝓpe est. Uñ sequit: h Miscdię tuę/ quib⁹ misereris: sunt/ i Multę dñe: q̃ multis ⁊ in multis ⁊ multotiēs ⁊ multis modis ⁊ multis de causis miserer⁹. Sūt ⁊ magnę: q̃ magnas miserias miserēdo releuat: et magna pctā miserēdo relaxat. Uñ ꝓpha/q̃ multa et magna peccata fecerat/dixit: Miserere mei deus ꝗm magnā misericordiam tuam: ⁊ ꝗm multitudinē miserationū tuarum dele iniquitatem meā. Sūt etiam multę ⁊ magnę misericordię dei: q̃ multi ⁊ magni sunt effectus misericordię ipsi⁹ ad hoīes. Prim⁹ est ipsi⁹ hoīs creatio.j. Corl.xv.b. Gr̃a dei sū id q̃ sū. Secūd⁹ hoīs redēptio: Sola quippe gr̃a sua: sic fecit hoīem/sic redemit.j. Job.iij.c. In B cognouim⁹ charitatē dei: q̃m ille ꝓ nobis animā suā posuit. Eph.ij.a. De⁹ q̃ diues est in misericordia ꝓpter nimiā charitatē suā qua dilexit nos: cū etiā essem⁹ mortui pctis: cōuiuificauit nos in christo cui⁹ gratia sum⁹ saluati. Terti⁹ est hoīs peccatoris expectatio. Esa.xxx.d. Expectat vos de⁹ vt misereat. Unde Ro.ij. a. An diuitias bonitatis eius ⁊ patiētię ⁊ longanimitatis cōtemnis: ignorās q̃m benignitas eius ad pęnitētiā te adducit. Quart⁹ vindictę dissimulatio. Sap.xj.d. Omniū misereris: q̃ oia potes: dissimulans peccata hominū ꝓpter pęnitentiā. Quītus est fugiētis peccatoris reuocatio. Esa.xxx.e. Aures tuę audiēt verbū post tergū monētis. Sextus est reuertentiū clęmēs susceptio. Lucl.xv.d. Cū adhuc longe esset/ vidit illū pater ipsi⁹ ⁊ misericordia mot⁹ ē/ ⁊ accurrēs cecidit sup collū eius. Septim⁹ est cōseruatio. Threñ.iij.c. Misericordię dñi est/quia nō sum⁹ cōsumpti: quia nō defecerūt miserationes ei⁹. Octauus est velox auxiliatio. Ps. Si dicebā motus est pes meus: misericordia tua adiuuabit me. Eccl.xxxv.d. Speciosa est misericordia in tempore tribulatiōis: sicut nubes pluuię in tēpore siccitatis. Non⁹ est viuificatio. Ps. Uide q̃m mādata tua dilexi dñe: in misericordia tua viuifica me. Decimus est saluatio. Ps. Saluū me fac deus ꝗm misericordiā tuam. Propter hos effectus magnos ⁊ multos dicit ꝓpheta: Nomines ⁊ iumēta saluabis dñe: quēadmodū multiplicasti misericordiā tuā. Et alibi. Magna est misericordia tua sup me: ⁊ eruisti animā meā ex inferno inferiori. Et ne forte misericordia videat omnino excludere iudiciū/subiūgit: k Scōm iudiciū tuum viuifica me: vita gratię in p̃senti: et vita glorię in futuro. Est autem iudiciū domini multiplex.s. iudicium discussionis siue disceptatiōis: de quo Joheł.iij.a. Cōgregabo omnes gentes: et deducam illas in vallem iosaphat ⁊ disceptabo ibi

a Iudica iudiciū meū et redime me: ꝓpt eloquū tuū viuifica me. Longe a pctōrib⁹ sal⁹: f qr iustificationes tuas nō exq̃sierit. h Miscdę tuę multę dñe: k ꝗm iudiciū tuū viuifica me.

Lex multiplex

Ps.37.

Quadruplex salus

Ps.37.

Ps.50.

Misericordie dei multe et magne ꝗm multiplices ei⁹ effectus

Ps.95.

Ps.108.

Ps.35.

Ps.85.

Dei multiplex iudicium

Ps.142. ⁊ disceptabo ibi cū eis. Ps. Nō intres in iudiciū cū seruo tuo
dñe. Hoc fiet cū dicet dñs: Esuriui ⁊ nō dedistis mihi mādu/
care ⁊c. Matth.xxv.d. Sup quē locū dicit Glo. Si tāta distri
ctiōe agit cū illis q̄ nō sūt largiti sua: q̄d fiet ꝯ illos qui rapiūt
aliena? Itē est iudiciū excitationis: de q̄ Job.ix.g. In iudiciū
ego ī hūc mūdū veni
vt q̄ nō videt videāt:
⁊ qui vident cęci fiāt.
Job. iij.c. Qui non
credit iā iudicatus est.
Itē est iudiciū discre/
tiōis: de q̄ Ps. Judi/
ca me deus ⁊ discerne
causā meā. Itē ē iudiciū miserationis. Ps. Deus in noīe tuo sal/
uū me fac: ⁊ ī virtute tua iudica me. Itē ē iudiciū retributiōis
qd̄ fiet in futuro/ q̄n reddet vnicuiq̄ iuxꝯ opa sua. Nec erit sine
miscdia: q̄ bonis supꝯ meritū: malis citra meritū reddet: de q̄
Ps.97. Ps. Judicabit ꝓplos ī ęq̄tate. Unde vir iust⁹ sciēs q̄ nō fiet illō
iudiciū sine miscdia/maxīe illis q̄ fecerūt miscdiā: ꝓfidēter dic:
Secm iudiciū tuū viuifica me. Uel de iudicio miserationis
pōt exponi Secm Glo. Et ē sensus: Secm iudiciū tuū quo ī
pūti parcis peccātib⁹: viuifica me/ vita grē ispirādo. Et pos/
set aliq̄s grere: q̄re petis b: Quia a Multi sūt q̄ persequūt me
Ps.33. exteri⁹: et tribulāt me/ interi⁹. s. Multę tribulationes iustor.
Hiere.xx.c. Audiui cōtumelias multor ⁊ trozē ī circūitu: pse/
q̄mī ⁊ pseq̄mur eū: ab oib⁹ viris q̄ erāt pacifici mei. Nota/ p̄m⁹
Mouē psecuto/ psecutoz ⁊ tribulatoz iusti spūs/ē caro: q̄ psequit blādiēdo ⁊ al/
res iusti spūs liciendo. Gal. v.c. Caro cōcupiscit aduersus spm̄. Quę psecu/
tio figurata ē/ Judic. xvj.e. in dalila et samsone. Hęc illū cri/
nib⁹ spoliauit in gremio recūbentē: et caro spoliat spm̄ virtutib⁹
⁊ sctis meditationib⁹ sibi ꝓsentientē. Deinde tradidit philisteis
.i. dęmonib⁹ q̄ eū excęcāt. i. rōnis vsū ⁊ cęlestiū contēplationē
auferunt. Deinde ponunt eū ad molā. i. ad curā ⁊ sollicitudinē
tpaliū. Jdeo dicit/ Mich. vij.b. Ab ea quę dormit in sinu tuo
custodi claustra oris tui. Eccli. ix.a. Nō des mulieri. i. carni po
testatē aiē tuę: ne ingrediat in virtute tua ⁊ cōfundaris. Secū/
dus psecutoz est mūdus: q̄ psecutio figurata est/ Gen. xxxj.c.
in laban: q̄ psecut⁹ est iacob fugientē trib⁹ dieb⁹. Laban enim
interp̄tat candidatio: hic est mūdus q̄ in supficie candid⁹ appa/
ret: sz interi⁹ sordid⁹ ē. Jacob interp̄tat luctator vel supplāta/
tor: hic ē vir iust⁹ q̄ luctādo mūdū ⁊ carnē supplātat. Laban q̄
.i. mūd⁹ siue glia tpalis psequit iacob: id est virū iustū q̄ pegri/
Ps.38. nat in mūdo. Juxta illud/ Incola ego sum apud te ⁊ pegrinus
sicut patres mei. Jacob q̄ fugientē cum liberis suis ⁊ vxorib⁹:
id est virū iustū a mūdo recedentē cū bonis opib⁹ suis q̄ ī vita
actiua ⁊ ꝯtēplatiua genuit/ psequit mūd⁹: Et ꝑ p tres dies. s. pec/
catū cordis/oris/ ⁊ opis. Nā si q̄rta die psecut⁹ esset eū. i. pec/
cato cōsuetudinis/ vix euasisset. Sed liberat vir iust⁹ p aceruū
testimoniū. i. p sacrā scripturā. Tertⁿ psecutor ē diabol⁹: de q̄
j. Pet. v.b. Aduersari⁹ vester diabol⁹ ⁊c. Et figurat ista pse/
cutio ī psecutiōe saulis ⁊ dauid. Siquidē saul sola inuidia pseq̄/
bat dauid: sic diabol⁹ virū iustū. Sap. ij.d. Jnuidia diaboli
intrauit mors in orbē terrarū: imitant aūt illū q̄ sūt ex pte illi⁹.
Esa. lij.b. In ęgyptū descēdit ꝓplus me⁹ a p̄ncipio vt colon⁹
esset ibi: ⁊ assur absq̄ vlla causa calūniat⁹ est eū. Quartus pse/
cutor sunt parētes. Mich. vij.b. Jnimici hominis domestici
ei⁹. Hiere. ix.b. Unusquisq̄ a primo suo se custodiat ⁊ ī omī
fratre suo nō habeat fiduciā: q̄ omis frater supplātans supplāta/
bit: ⁊ omis amicus fraudulēter incedet. Quinta psecutio est tyrā/
norū: qui bona ecclesię diripiū ⁊ martyres occiderūt. Sexta
est hęreticor: qui fidē ecclesię corrūpunt ⁊ confessores afflixe/
rūt. Septima est falsorum fratrū qui mores ⁊ vitā ecclesię ma
lis exemplis corrūpunt. Octaua est aduocator qui pacē eccle
się pturbāt. Eccli. xxviij.c. Lingua tertia multos cōmouit. Ps.
Ps.67. Dissipa gentes q̄ bella volūt. Nona ē p̄lator q̄ ecclesiā cōfū/
dūt: cōsāguineos suos d̄ ira sua/ ⁊ de parētela sua ī suis eccl'ijs
p̄mouēdo. Cōtra quos dr/ Abacuk. ij.c. Uę q̄ edificat ciuita/
tem in sanguinib⁹ ⁊ p̄parat vrbē in iniquitate. His omnib⁹ ad/
iūcti sunt maligni spūs: qui p se ⁊ suos ecclesiā ⁊ filios ecclesię
persequunt. Unde/ Eph. vj.b. Induite vos armaturā dei vt
possitis stare aduersus insidias diaboli: q̄ nō ē nob̄ collucta/
tio aduersus carnē ⁊ sanguinē. i. aduersus hoīes tm̄: dicit Glo.
sed aduersus p̄ncipes ⁊ potestates/ aduersus mūdi rectores
tenebrarū harū/ cōtra spiritalia nequitię in cęlestib⁹. De omib⁹
his dicit. s. Jnimici aūt mei viuūt ⁊ confirmati sūt sup me ⁊ Ps.37.
multiplicati. Et licz tot
sint: tm̄/ b A testimo
nijs. i. ab obseruātia
mādatorū tuorū/ vel a
studio testamentor: q̄
tuę veritati perhibent
testimoniū: c Nō
declinaui/ quin sp et
mādata facerē ⁊ in lege studerē. Unde. s. In lege dñi volun/ Ps.1.
tas ei⁹: ⁊ ī lege ei⁹ meditabit die ac nocte. Seq̄t. d Uidi.
q.d. non tm̄ nō declinaui a testimonijs tuis/ inter tot
tribulationes ⁊ psecutiōes: imo etiā tantū cęlū habui tunc q̄
de inimicorum malitia dolui. Et hoc est/ Uidi q̄uaricā
tes. i. p̄cepta legis naturalis/ mosaicę/ euāgelicę transgrediē/
tes. e Et tabescebā. i. pre dolore deficiebā. s. Defectio
tenuit me p peccatorib⁹ derelinquētibus legē tuā. Item ta/
bescere me fecit zelus meus: quia obliti sūt verba tua inimici
mei. Sic phinees/ Numeri. xxv.b. Sic moyses/ Exo. xxxij.d.
quādo proiecit tabulas. Sic paulus. ij. Corinth. xj.g. Quis
scandalizat ⁊ ego non vror? Et subiungit causam doloris sui:
f Quia eloquia tua nō custodierūt. i. p̄cepta tua quę
ꝯ data sūt vt seruent. s. Tu mādasti mādata tua custodiri ni/
mis. Preceptą domini qfiq̄ dicunt eloquia: quia aperte si/ Precepta dñi
gnificant/ et loquūt. Quādoq̄ verba: quia sūt notę ⁊ signifi/ diuersimode
cationes voluntatis dei ad hoīes. Quādoq̄ testamēta: quia appellantur
p̄missiones ⁊ legata dei ad amicos suos ꝓtinent. Qfiq̄ iusti/
ficationes: quia facientes iustificant. Quādoq̄ mirabilia: quia
insolita ⁊ noua precipiūt. Quādoq̄ equitas: quia equalitatē
habēt. Quādoq̄ veritas: quia dicūt res sicut se habēt. Quā/
doq̄ iusticia: quia nihil iniustū vel inordinatū cōtinēt. Quā/
doq̄ p̄cepta: quia vt fiant/ dant. Sequit: g Uide: id est
te videre ostende. h Quoniā mādata tua dilexi do/
mine. i. ex dilectiōe impleui. Prouer. iij.a. Fili mi ne obliui/
scaris legis meę: ⁊ precepta mea cor tuū custodiat: longitudi/
nē enim dierū ⁊ annos vitę ⁊ pacē apponēt tibi. Unde sequit:
i In misericordia tua viuifica me: vita gratię in p̄sen
ti: ⁊ vita glorię in futuro: nō meritis meis. s. Melior est mise/ Ps.62.
ricordia tua super vitas. Sequit: k Principiū verbo
rum tuorū: id est ea quę in principio ⁊ primo homini facien
da et seruāda mādasti: Ut: De ligno scientię boni ⁊ mali ne co/ Heb.2.c.
medas ⁊c. Sūt/ l Ueritas. i. ad veram glorią custodita:
ducentia: vel ad verā pęnā neglecta. Uel/ Principiū ver/
borū tuorū veritas. i. verba quę in principio p̄mis parē/
tib⁹ dixisti vera sunt. s. Quacūq̄ hora comederis morte mo/
rieris: quia sicut dixisti ita euenit. Ipsi reuera comederūt et
mortui sunt cū tota posteritate tua. i. mortis necessitati addi/
cti. Roma. v.b. Per vnū hominē in hunc mūdū peccatū in/
trauit: et p peccatū mors: et ita in omīs hoīes ptransijt: in
quo omīs peccauerūt. Item/ Principiū verborū tuor:
id est primū verbū tuū a quo omnia verba formant. s. fili⁹ est
veritas. Job. xiiij.a. Ego sum via/ veritas ⁊ vita. Et ideo
necesse est vt oīa verba dei sint vera: q̄ a vero nō exit nisi ve/
rum: sicut a bono nō erit nisi bonū. Item/ principiū ver/
borū tuor/ est/ veritas. i. a p̄ncipio verbor tuor. i. scriptu
rarū/ quod est Genesis: vera dixisti vsq̄ in finē. Matth. v.c.
Amē quippe dico vobis/ donec transeat cęlū ⁊ terra iota vnū
aut vnus apex non p̄teribit a lege donec omnia fiant. Item/
principiū verborū tuorū veritas: id est primū verbū
q̄d dixisti scriptū ī euāgelio/ verū ē. Luc. iiij.c. Traditus est
illi liber esaię ꝓphetę: et vt reuoluit librū inuenit locum vbi
scriptum erat: Spiritus dñi sup me ⁊c. Hoc dixit quādo erat
duodēnis: Unde ante hoc non legit aliquid dixisse voce hu/
mana. Item/ principiū verborū tuor veritas: id est a
veritate p̄cedunt ꝓba tua: et ideo veracia sūt ⁊ neminē fallūt:
q̄ sicut promittis ita fit: ⁊ sicut p̄dicis ita euenit. Uñ sequit:

Ps. Ut sequętur me et tribulātes
Ps. Ut sensatos
Ps. Ut nō obser/ uantes pactū

a Multi q̄ psequunt me ⁊ tri/
b bulāt me: a testimonijs tuis
c nō declinaui. Uidi quaricā
d tes ⁊ tabescebā: quia eloquia
e tua nō custodierūt. Uide qm̄
f mādata tua dilexi dñe: in mi
g sericordia tua viuifica me.
h Principiū verborū tuorū veritas:

Jn eternū oīs iudic

a In eternũ oia iudicia iusticie tue/durabũt.s. qz sen/
tentiã datã/siue de bonis/siue de malis:nec tpus nec ratio nec
Ps.35. res vlla poterit subuertere vel imutare.ꝗ. Justicia tua sicĕ mõ/
tes dei. Eccĕs.xj.b. Si ceciderit lignũ ad austrũ siue ad aqui/
lonĕ:in quocũq; loco ceciderit ibi erit. Itĕ/In eternũ om/
nia iudicia iusticie
tue.i.quib⁹ iusticiã iu
dicas/ supple durabũt
sine vlla imutatione.
Jaco. j.c. Apud quĕ
nõ ĕ trãsmutatio. Uel
iudicia iusticie/vo/
cat p̃cepta p q̃ boies
Al.† Exultabo iustificant. Et hec sũt/
in eternũ.i. ad eter
nitatem ducunt.

a ĩ ęrnũ ŏia iudicia iusticię tuę.
Schin/sup vuln⁹.
b Principes pseculi sũt
c me grãtis:et a verbis
d tuis formidauit coz meum.
e †Lętabor ego super eloquia
f tua:sicut qui inuenit spolia
g multa.†Iniquitatĕ odio ha/
h bui et abominatus sum: lĕ/
i gem autem tuam dilexi. Sĕ/
k pties in die laudem dixi ti/
l bi:super iudicia iusticię tuę.

Principes. Superius dixerat vir fidelis se sustinere
multas tribulatiões:z habere multos pseculozes:ibi:
Multi q̃ psequnt me z tribulãt me. Et qz posset pu/
tari q̃ inuit⁹ z dolens sustinuisset eas:ideo in ꝗ octonario dicit
tribulatiões sibi foze gratas:qz sunt medicamẽta ꝓtra vulnera
peccatoꝝ/tumozẽ repzimẽtia/dolozẽ mitigãtia/sanĕ expellen/
tia/fracturã ꝓsolidãtia: Jõ ponit ei hec lra/Schin:q̃ inter/
ptat/ sup vuln⁹:qz sicĕ emplastꝝ a medico ponit sup vulnus vt
sanet:sic tribulatiões a deo imittunt vt sanent vulnera pctõꝝ.
Ps.59. Uñ.ꝗ. Da nobis dñe auxiliũ de tribulatiõe. Job.v.c. Incre
pationẽ dñi ne repzobes:qz ipse vulnerat z medet:pcutit z ma
nus eius sanabunt. Jdeo ipsemet iob.vj.b.dicit: Qui cępit/
ipe me ꝓterat:soluat manũ suã z succidat me:z hec mihi sit cõ
solatio vt affligẽs me dolozẽ nõ parcat. Itĕ/Schin iterpt̃at
iusticia:qz nõ iniuste nec imisericozdit flagellat dñs:imo iuste.
Uñ.ꝗ. Justus es dñe z rectũ iudiciũ tuũ. Continuat q̃ lra sic:
Multi sunt q̃ pseqũt me z tribulãt me: Nec tm̃ minozes q̃rũ
pseculio leuis esset:sed etiã maiozes/quoꝝ pseculio maioz est.
Et ꝗ est: b Principes.i. dęmones:q̃ malis homib⁹ pnci/
pant: c Persecuti sũt me:p se mala occulte suggerẽdo/et
apte q̃ntũq; iequitĕdo. Eph.vj.b. Nõ est nobis colluctatio aduer
sus carnẽ z sanguinẽ/tm̃ supple:sz aduersus pncipes z potesta/
tes:aduers⁹ mũdi rectozes tenebzaꝝ haꝝ.j. Pet.v.b. Sobzij
estote z vigilate:qz aduersari⁹ vr zc̃. Et qz iuste possent eũ p/
sequi:sicĕ illi qui pseqũt̃ latrones:ideo addit: d Gratis.i.
sine culpa mea/z sine rõne sua. Esa.lij.b. In ęgyptũ descẽdit
pp̃lus me⁹ vt colon⁹ esset ibi:z assur absq; vlla causa calũniat⁹
est eũ. Item/ b Principes/terreni/ c Persecuti sunt
me/rerũ iniurijs/verboꝝ cõtumelijs/verberũ molestijs affli/
gẽdo/ d Gratis.i.sine vlla causa. Et iõ hec pseculio est su/
per vulnus.i.emplastꝝ:vel medicina vulneris peccatoꝝ:quia
talis pseculio ducit ad regnũ.j. Pet.ij.c. Hęc est gratia si p/
pter cõscientiã dei sustinet quis tristiciã patiẽs iiuste: Quę em̃
gratia si peccantes z colaphiçati suffertis: Sed si bene facien/
tes patienĕ sustinetĩ:hec est gr̃a apud deũ. Itĕ/ b Princi/
pes.i.sen⁹ carnales: c Persecuti sũt me/vanitates hau/
riẽdo/ d Gratis.i.sine vtilitate. Propĕ qd̃ dicit Eccĕs.x.c.
Uę tibi terra cui⁹ rex puer ĕ:id est ratio: z cui⁹ pncipes ma/
ne comedũt.i.in tempozalib⁹ delectant. Et licz multi z magni
me persequant/libenter sustineo. e Et.i.quia: f A ver/
bis tuis: non a flagellis hominũ: g Formidauit coz
meũ: Et iam securus sum a flagellis:qz qui timet deum/nihil
aliud timet:z qui nõ timet deũ/omnia timet: vt dicit Augusti/
nus. Prouer.xiij.c. In timoze domini fiducia fozitudinis:z
filijs eius erit spes. Hieronym⁹. Magna securitas est nihil ti/
mere p̃ter deũ. Jdeo dicit/ Matth.x.c. Nolite timere eos q̃
occidũt cozpus: animã autẽ non possunt occidere: sed potius
timete eum qui potest z animã z cozpus perdere in gehennã.
Glo. Timoz dei excludit timozẽ hominũ. Licz em̃ iustus ex/
pellat/ pscribat/occidat/vigilijs tozqueat/ignib⁹ tozreat/mẽ/
bzis dilaniet:tamẽ plus timet verba dei q̃ minas hominũ:et
sic vincit. Et hoc totũ facit fides. Unde/ Heb.xj.f. Sancti p
fidem vicerũt regna.j. Joh.v.a. Hęc est victozia quę vincit
mundũ/fides nostra. Et quia virum iustũ in flagellis positum
eloquia domini consolant: quia pmittunt auxiliũ certãtibus
z vincentibus cozonam:ideo sequit: h Lętabor ego/in/
ter pseculiones: i Sup eloquia tua/ me in tribulatione
cõsolantia: z cozonã si vicero pmittentia. Apocl.iij.d. Qui
vicerit:dabo illi sedere mecũ in thzono meo.ij. Timoth.ij.a.
Non cozonabitur nisi
q̃ legitime certauerit.
Jaco. j.b. Beat⁹ vir
qui suffert temptatio/
nẽ: quoniã cum pba/
tus fuerit accipiet co/
ronã vitę/quã repzo/
misit deus diligentib⁹
se. k Sicut q̃ in/
uenit spolia mul/
ta: victis hostibus: Ubi est duplex gaudiũ: Unũ de victozia
hostiũ:alterum de inuentione spoliozum. Sic vir iustus per/
seuerans in tribulationib⁹ z per patientiã vincẽs: duplex ha/
bebit gaudiũ. Unũ:quia vicit pseuerando z fozteriter patiẽdo.
Alterum:quia infundit ei cęlitus cõsolatio spei de cozona ha/
benda. Roma.v.a. Tribulatio patientiã operat: patiẽtia aũt
pbationem:pzobatio ꝓo spem:spes autem non cõfundit:sed
infundit:vt dicit beat⁹ Bern. Aliquãdo etiã post tribulatio/
nes et pseculiones dat intelligẽtia scripturarũ patienti/vnde
nascunt ei lęticia z cõsolatio. Esaię.ix.a. Lętabunt coz̃ã te sic̃
qui lętant in messe: z sicut exultant victozes capta pzęda/ q̃n
diuidunt spolia. Sequit l Iniquitatĕ. Quia dixerat se
fozmidasse a verbis dei:posset credi q̃ ex illa fozmidine odi/
ret vir iustus verba dei: Multotiens em̃ quod timet/oditur:
Jdeo ostendit q̃ illa fozmido non fecit odiũ/ sed amozẽ:sicut
timoz quo filius timet patrem/z vxoz virum:non facit odiũ/
sed potius amozem: Jmmo talis timoz ex amoze est: vt dicit
Augustin⁹. Nam quĕ amat/timet ne amittat. Unde qd̃ dicit
j. Joh.iiij.d. Timoz non est in charitate:de timoze seruili in/
telligit. Et hic agit de fozmidine filiali: qua non perit amoz
sed nutrit: vt dicit Augustin⁹. Et hoc est: Iniquitatĕ.q.d.
fozmidaui a verbis tuis:et ideo iniq̃tatẽ quã eloquia diuina
detestant/nõ naturã/ m Odio habui:qd̃ est odiũ perse/
ctũ: De quo.j. Perfecto odio oderam illos.s. inimicos dei. Ps.138.
n Et abominat⁹ sum:z ideo euomui/ relinquẽdo/confi/
tendo/fugiendo. Prouerb.xxix.d. Abominant iusti virũ im/
piũ:z abominant iniqui eos qui in recta sunt via. o Legẽ
autẽ tuam/tã nouã q̃ veterẽ/dilexi:qz docet fugere malũ
et facere bonũ. Prouer.iij.a. Fili ne obliuiscaris legis meę:z
p̃cepta mea coz tuũ custodiat. Itĕ eodĕ.c. Custodi legẽ atq;
consiliũ meũ:z erit vita aię tuę z gr̃a faucib⁹ tuis. Qz aũt vir
iust⁹ iniquitatĕ odit z legẽ dei diligit/nõ sibi ascribit/sed deo:
quĕ ideo cõtinue laudat. Et hoc ĕ qd̃ sequit: p Septies.i.
in omĩ tpe vitę meę/qd̃ septẽ diebꝰ agit. q In die.i.i luce
virtutũ posit⁹: r Laudẽ dixi tibi:cui attribuo q̃ iniq̃tatẽ
odio habui/z legẽ tuã diligo. Uel/ p Septies in die.i.se/
ptifozmi gr̃a spũs illustrat⁹. r Laudẽ dixi tibi:a q̃ ĕ omne
bonũ: Et ideo sol⁹ laudãdus es. Esa.xlij.b. Gloziã meã alteri
non dabo/z laudẽ meã sculptilib⁹. Itĕ/ p Septies in die
.i.septẽ vicib⁹:vt mos ĕ religiosis. r Laudẽ dixi tibi:p̃/
ter laudes nocturnas. Uerbi gr̃a. Laudes matutinales/sũmo
diluculo:qz tũc resurrexit dñs. Postea p̃mã: qz tũc traditus
fuit pilato. Deinde tertiã:qz tũc clamauerũt iudęi/crucifiga/
tur. Postea sextã:quia tũc fuit crucifixus. Postea nonã:quia
tũc expirauit. Postea vesperas:qz tũc deposit⁹ fuit de cruce.
Postea cõpletoziũ:qz tũc sepult⁹. Matutinas ꝗo nocturna/
les cãtat ecclesia:ad designandũ vigiliã domini/z diligentiã
iudęozũ in eius custodia. Uel idcirco septies in die laudat ec/
clesia deum:vt septem virtutes illi tribuat:quibus septem vi/
tia expellat:z septẽ beatitudines acquirat. Prouerb.xxiiij.b.
Septies cadit iustus et resurgit. Josue.vj.b. Cum septimo
circũitu clangerẽt buccinis sacerdotes zc̃.postq̃ ĩ aures mul/
titudinis vox sonitus increpuit/ muri ilico coꝛruerũt. Lau/
dem dixi tibi/dico/ s Super iudicia iusticię tuę:id
est ꝓpter flagella et verbera quib⁹ cozrigis et iustificas filios
tuos.ꝗ. Exultauerũt

Al.† Iniusticia 26.q.7.c. affectum

91.dis.c.p̃sbyt̃

Al.† laudaui te

Ps.96. tuos.ꝫ. Exultauerunt filiꝫ iudꝫ propter iudicia tua domine. Item flagella dei dicunt iudicia iusticiꝫ: quia iuste infligunt. Daniel.iij.d. Uniuersa q̃ fecisti nobis dñe in vero iudicio tuo fecisti. a Pax multa.q.d.ideo legem tuam dilexi: quia/ pax multa est interius in mente/licꝫ non exterius in mũdo. b Diligẽtibus legem tuam: id est ex amore eam facientib⁹: ⁊ ex amore in ea studẽtibus: Quia vt dicit Ambrosius: charitas pellit oẽs tribulationes: non vt non euenant: sed vt non noceãt: quia licꝫ exteri⁹ tribulationes insurgant: tamẽ vir iustus interius non turbat: Prouer. xij.c. Non cõtristabit iustũ quicquid ei acciderit. Ad litterã illi qui libẽter student in lege dei/pacem habent a mũdo: quia non curant de ipso: et a carne: qꝛ p studiũ legis diuinꝫ/et amor mũdi ⁊ lasciuia carnis frangitur. Unde Hieronymus. Ama studia litterarũ: ⁊ carnis vitia non amabis. Eccl. vlti.d. Modicũ laborauí ⁊ inueni mihi multã requiem: Loquit de labore studij. Eccl. vj.c. In nouissimis inuenies requiem in ea: ⁊ conuertet tibi in oblectationem. c Et/ etiam/ non est illis scandalum/ licꝫ inquietudo: quia etsi exterius tribulent: ⁊ etiam aliquãtulũ moueant/non tñ p scandalũ offendũt: Sic arbor: etsi a vẽto moueat: non tamẽ eradicat. Vel: Non est illis scandalum/ ipsa lex: quia qui diligit legem dei/si quid est in ea qd nõ intelligat: illud tamẽ venerat ⁊ honorat: ⁊ si quid in ea sonare videtur absurde/iudicat magnũ et difficile ⁊ se nescire: et ideo non scandaliçat. Exo. xij.b. Non remanebit ex eo quicq̃ vsqꝫ mane: sed si quid residuũ fuerit/ igne cõburetis. d Expectabam.q.d. ideo iniquitatem odio habui ⁊ legem tuam dilexi: quia/expectabam/spe subnixus: e Salutare tuũ domine: id est christũ: qui in primo aduentu saluauit animas: in secũdo saluabit corpora. Phil. iij.d. Saluatorẽ expectamus dominũ nostrũ iesũ christũ: q̃ reformabit corp⁹ hũilitatis nostrꝫ configuratũ corpori claritatis suꝫ. Threñ. iij.c. Bonũ est p̃stolari cũ silẽtio salutare dei. f Et mãdata tua dilexi/ p q̃ sal⁹ acq̃rit. Prouer. iij.a. Preceꝑta mea cor tuũ custodiat: longitudinẽ eñ dierũ et ãnos vitꝫ ⁊ pacẽ apponẽt tibi. Nota/

Expectat { Deus / Diabol⁹ / Iustus / Impius } Deus expectat ad miserendum. Esaiꝫ. xxx.d. Expectat vos deus vt misereatur vestri. Item Esaiꝫ. v.b. Quid est quod debui vltra facere vineꝫ meꝫ et non feci? An q expectaui vt faceret vuas/et fecit labruscas? Diabolus expectat ad perdendum. Ps. He expectauerũt peccatores vt perderent me. Threñ. ij.e. En ista est dies quam expectabamus/inuenimus/vidimus. Iustus expectat gaudium. Prouerb. x.d. Expectatio iustorum leticia. Impius expectat supliciũ. Prouerb. xj.c. Desideriũ iustorum omne bonum: prestolatio impiorum furor. g Custodiuit.q.d.dilexi mãdata tua: et ideo custodiuit anima mea: corde/per iugem memoriã: et opere/per efficientiam: h Testimonia tua: id est scripturas sacras quꝫ de te testificant. i Et dilexit ea vehemẽter: id est multũ. Et ideo/ k Seruaui mãdata tua/de deo ⁊ primo diligẽdo: ad quꝫ omnia alia reducunt. Matth. xxij.d. Ex his duob⁹ mandatis tota lex pendet ⁊ pphetꝫ: Diliges dominũ deũ tuum ⁊c. l Et testimonia tua: id sacra eloquia: vt supra: m Quia omnes viꝫ meꝫ: id cogitationes meꝫ et desideria ⁊ opera quibus itur vel ad cęlũ vel ad infernũ: sunt/ n In cõspectu tuo: id est nõ latent te. Prouer. xv.a. In omni loco oculi domini contemplant bonos et malos. Prouerb. xvj.a. Omnes viꝫ hominũ patẽt oculis eius. Ideo caute agendum est. Boetius in fi. de cõsolatione: Magna nobis probitatis necessitas indicta est/nisi dissimulare velimus: cum cuncta agamus ante oculos iudicis cuncta cernentis.

a Pax multa diligẽntibus le/ b gem tuã: ⁊ nõn est illis scan/ c dalum. Expectabã salutare/ d tuũ dñe: et mãdata tua di/ e lexi. Cũstodiuit anima mea/ f testimonia tua: et dilexit ea/ g †vehemẽt. †Seruaui mãda/ h ta tua ⁊ testimonia tua: quia/ i oẽs viꝫ meꝫ in ꝓspectu tuo†. k l m n

Al. †valde
Al. †Custodiui
Al. †dñe

Tau/errauit vel consummauit.

o Aprõpinquet †de/ p precatio mea in cõ/ q spectu tuo domine: q iuxta eloquium tuum dã mi/ s hi intellectũ. Intrẽt postu/ t latio mea in cõspectu tuo†: v fm eloquiũ tuum eripe me.

Al. †oratio
Al. †dñe

p Aprõpinquet deprecatio mea. In p̃cedenti octonario dixit vir iustus tribulationes ⁊ pseculiones sibi fore gratas quas propter dominũ sustinuit fortiter et libẽter: per quod reductus est ab errore suo ⁊ appropinquauit deo: De qua appropinquatione agitur in hoc octonario: cui p̃ponit hꝫc littera/ Tau: quꝫ interpretat errauit vel cõsummauit: quia hic dicit vir iustus se olim errasse: sed nunc velle deo appropinquare/ p quod habet cõsummatio. Continuat ergo sic: Iniquitatem odio habui: dicit vir iust⁹: et legem tuam dilexi: septies laudem dixi tibi: custodiui ⁊ seruaui mandata tua et testimonia tua: idcirco/ o Appropinquet deprecatio mea/ vsqꝫ ad thronum miserationis tuꝫ: id est me appropinquare faciat. Job. xxiij.a. Quis mihi tribuat vt cognoscam et inueniam illum ⁊ veniam vsqꝫ ad solũ eius? Eccl. xxxv.d. Oratio humiliãtis se nubes penetrabit: ⁊ donec appropinquet non consolabitur. Deprecatio dico/ facta/ p In cõspectu tuo domine: id est in corde secreto: vbi solus de⁹ cõspicit. Talis depcatio quꝫ de corde nascit non de ore tñ: venit vsqꝫ ad deum. ꝫ. Intret in cõspectu tuo oratio mea. Ibi Aug⁹. Magna est virtus purꝫ orationis: quꝫ quasi ꝓsona quędã ad deum intrat: ⁊ ibi mandatũ pagit/quo caro puenire nequit. Quꝫ autẽ sit ista deprecatio ostẽdit/subdens: q Iuxta eloquiũ tuũ: id est iuxta ꝓmissum tuũ. r Da mihi intellectũ/quo intus in scripturis ⁊ creaturis te legã. Qd est illd ꝓmissũ? Sup. Intellectũ tibi dabo. Eccl. xliij.d. Omnia domin⁹ fecit: ⁊ pie agentibus dedit sapientiã. Vel sic/ r Da mihi intellectum/quo sapiã ⁊ intelligam: q Iuxta eloquiũ tuũ: nõ iuxta eloquiũ philosophorũ: qd vanum et vacuũ est: et ideo non replet nec reficit animas: nec regit ad finẽ: et idcirco defacili errat in eo: Sed verbũ diuinum plenũ ⁊ verum et certum: et ideo reficit ⁊ regit studentẽ in eo. Unde. ꝫ. Rectum est verbũ domini ⁊c. Eccl. xxiij.c. Qui audit me nõ cõfundet. Ideo dicit petr⁹ ad iesum/Job. vj.g. Verba vitꝫ ętnꝫ habes: ad quẽ ibim⁹? Cassiodor⁹. Petit vir iust⁹ vt iuxta eloquia dei sapiat: ne p humanã prudẽtiã euanescat. Sequit: s Intret postulatio ⁊c. Gradatim ꝓcedit vir iust⁹. Pri⁹ enim dixerat. Appropinquet depcatio: nũc dicit: Intret postulatio: qd pl⁹ est. Et nota q depcatio hic est p adipiscẽdis bonis: postulatio de amouẽdis malis: Cum tamẽ in multis locis econtrario sumant vocabula ista. Dic ergo/ Intret/ad te: postulatio mea: id est oratio p amouendis malis/tam culpꝫ q̃ pęnꝫ. Postulatio/dico facta/ t In cõspectu tuo: id est in corde vbi tu cõspicis. Vel/ Intret postulatio mea in ꝓspectu tuo: id est vsqꝫ ad ꝓspectũ tuũ: vt. ſ. ꝓspicias eã. i. exaudias. Eccl. xxxv. c. Qui adorat deũ ĩ oblectatiõe suscipiet: ⁊ depcatio illi⁹ vsqꝫ ad nubes appropinquabit. v Secũm eloquiũ tuũ: id est ꝓmissum quo ꝓmittis tribulatis auxiliũ et liberationẽ et etiã glorificationẽ. ꝫ. Cũ ipso sum in tribulatione ⁊c. x Eripe me/a piculis. Vel/ Eloquiũ/dic legẽ dei. Et ẽ sensus/ fm eloquiũ tuũ. i. p eloquiũ tuꝫ legi: eripe me/a cõcupiscẽtia carnis: quꝫ cõcupiscit aduersus spiritũ: Gal. v.c. Nota processũ. Supra petijt vir iust⁹ sibi dari intellectũ iuxta eloquiũ dei ad cognoscendũ superna: hic p idem eloquiũ petit a labe carnis ⁊ a piculis liberari. Et bene hꝫc duo cõiungunt ⁊ ordinant: quia intelligẽtia supnoꝝ defacili cauet terrenoꝝ pericula laqueoꝝ. Unde/ Prouerb. j.b. Frustra iacit rętꝫ ante oculos pennatorũ. Ibi Glo. Facile euitat laqueos in terris: qui sp habet oculos ĩ cęlis. Loquit de oculis mẽtis: q̃ sũt cogitatio ⁊ desideriũ. Quippe loca supioꝝ spaciosa sũt: nec ponunt ibi laquei. Unde aues supius volãtes nõ timent laqueos qui semp circa terrã

Ps.87.
Ps.31.
Ps.32.
Ps.90.

semp circa terram abscondunt. Job.xviij.b. Abscondita est in terra pedica eius: ⁊ muscipula eius sup semitā. Et nota/oratio dirigit ad deū/per rectę mentis deuotionē. Ps. Dirigat ora/tio mea sic incensū in cōspectu tuo. Appropinquat deo p mūdi elongationem. Ps. Ecce elongaui fugiens et mansi in solitu/dine. Ecci.xxxv.c. Qui adorat deū in ob/lectatione suscipietur: et deprecatio illius vsq ad nubes ꝓpinquabit. Placet deo/et aspicitur a deo p hūilitatez. Judith.ix.d. Semper placuit deo māsuetorū ⁊ humi/liū deprecatio. Ecci.xxxv.d. Oratio hu/miliantis se nubes penetrabit: ⁊ donec ꝓ/pinquet non consolabit: ⁊ donec altissim⁹ aspiciat nō discedet. Ps. Respexit in ora/tionem humiliū. Intrat per compunctio/nem. Ps. Intret in ꝓspectu tuo gemitus compeditorū. Ecci.xxxv.c. Nōne lachry/mę viduę ad maxillā descendunt: ⁊ exclamatio eius super de/ducentem eas? A maxilla enim ascendūt vsq ad cęlū. Impe/trat per pseuerantiam. Luc�.xj.b. Si perseuerauerit pulsans: dico vobis: ⁊ si nō dabit illi surgens eo q̄ amicus eius sit: p/pter improbitatē tamen eius surget ⁊ dabit illi quotquot ha/bet necessarios. Sequit: a Eructabunt. Ostendit quare petat vir iustus sibi dari intellectum/⁊ eripi a malis: vt deum laudet/⁊ facta eius prędicet. q.d. da mihi intellectum ⁊ eripe: quia tunc/Eructabunt labia mea: id est de pleno corde extra alijs ructabunt. b Hymnū: id est laudem diuinam ⁊ iocūdam. Cassiodor⁹. Hymnū eructuat quādo non huma/no sensui: sed diuino famulat. Et hoc faciam/ c Cum do/cueris me iustificationes tuas: id est p̄cepta tua/facientes iustificationē. Ambrosius. Aliter nō eructat/nisi ipse qui vn⁹ est magister doceat. Gregor⁹. Mutū est os quod loquit/nisi deus aspiret verba quę loquit. Ideo dicit ꝓpheta: Domine labia mea aperies ⁊ os meū annūciabit laudē tuā. Augustin⁹. Docet deus: quādo ille qui audit ⁊ discit venit ad eum: vt non solū memoria teneat/sed et iustificationes faciat: et sic non in se: sed in domino gloriās hymnū eructat. Sequit: d Pro/nūciabit: Non solū laudabo dicit vir iustus/cum docueris me iustificationes tuas: sed edoctus alijs p̄dicabo: iuxta illud Apoc. vlt. d. Qui audit/ dicat veni. Et hoc est/ Pronūcia/bit lingua mea/diuinis eloquijs erudita: e Eloquia tua: nō mea vt philosophica: quę plus habēt vanitatis q̄ ve/ritatis vel vtilitatis. Hiere. xxiij.d. Non mittebam ꝓphetas ⁊ ipsi currebant: non loquebar ad eos et ipsi ꝓphetabant: Si stetissēt in ꝓsilio meo ⁊ nota fecissent verba mea populo meo: auertissem eos vtiq̄ a via sua mala. Et merito/ pronūcia/bit: f Quia omnia mandata tua/sunt/equitas: id est equitate plena: hoc est: quicqd p̄cipis est equū. Sciēs aūt vir iust⁹ q̄ multa pericula p̄dicanti occurrūt: ⁊ q̄ per se est in/sufficiēs p̄dicare ⁊ aduersantib⁹ obuiare/ petit auxiliū dei/di/cens: g Fiat manus tua: id est auxiliū tuū. Et conuenit hęc expositio alij edictioni quę sic habet: Sit mihi manus tua auxiliatrix/ h Et saluet me/ a periculis ⁊ malis in/gruētib⁹: vt sine timore pronūciē eloquia tua. Et hac fiducia peto hoc: i Quoniā mandata tua/ prę omnib⁹ alijs/ elegi: ad faciendum/ad meditandū/ad p̄dicandū. Item/fiat manus tua: id est fili⁹ tuus incarnet: ⁊ fiat homo/ vt saluet me/salute gratię/p̄mo: ⁊ postea salute glorię: Et ita creator fi/at saluator. Et hoc peto: quoniā mandata tua elegi: id est extra omnia alia legi/in quib⁹ ꝓmissa est incarnatio: Et ideo fiducialius petit hic vir iustus. Dicit autē filius dei/man⁹ dei: quia p ipsum operat omnia pater. Ps. Omnia in sapiētia fe/cisti. Job.j.a. Omnia p ipsum facta sunt. Hęc est man⁹ moy/si: quę de sinu extracta apparuit leprosa: ⁊ postea in sinū redu/cta/apparuit sana. Sic filius de sinu patris in mundū veniens/ reputatus est a iudęis vt leprosus. Unde/Esa.liij.b. Nos re/putauimus eum quasi leprosum ⁊ percussum a deo. Sed postea resurgēs ⁊ ascēdens oīno apparuit sanus. Unde/Ecci. xxxvj. a. Innoua signa/īmuta mirabilia/glorifica manū ⁊ brachium dextrū. Hui⁹ man⁹ sūt quinq̄ digiti. Prim⁹.i.auricularis/est ei⁹ hūilitas: q̄ q̄ fuit gracilior/eo fuit ad aurē obedientię habi/lior. Cui⁹ tres fuerūt articuli. Prim⁹/quo se matri subdidit. Luc�.ij.g. Et erat subdit⁹ illis. Secūd⁹/q̄ se subdidit iohāni in baptismo. Matth.iij.d. Venit iesus a galilea in iordanē ad iohannē vt baptizaret ab eo. Terti⁹/q̄ sūbdidit se discipulis/ vt lauaret pedes eorū: Joh.xiij.a. Graci/lis fuit prim⁹ articul⁹: sed secūd⁹ gracilior: terti⁹ fuit gracillim⁹. Secūd⁹ digit⁹ q̄ me/dicus appellat/ fuit eius pietas: qua venā cordiū peccatorū tetigit tanq̄ pulsum in/firmorū. Et hic quoq̄ tres habuit articu/los. Prim⁹ fuit facilis exauditio: ꝓm qō ei dic p̄: Ecci.iiij.a. Fili rogationē ꝓtribu/lati ne abijcias: et nō auertas faciē tuā ab egeno. Secūdus/familiaris allocutio: sic ibidē d̄: ei: Cōgregatiōi pauperū affabilē te facito. Qō ⁊ fecit benign⁹ iesus: Lucꝓ. vj.d. Beati paupes: quoniā vestrū est reguū dei. Terti⁹ fuit cū peccatorib⁹ cōuiuatio. Matth.ix.b. Quare/inquiūt/pha/risei/cum publicanis ⁊ peccatorib⁹ māducat magister vester? Et ipse respōdit: Non est opus valentib⁹ medicus: sed male habentib⁹. Tertius digitus fuit eius operatio/excedens cęte/ros. Unde ait Job.xv.d. Si opera nō fecissem i eis quę ne/mo alius fecit/peccatum nō haberent. Et hic tres habuit ar/ticulos. Primus fuit opus potentię: de quo Job.vij.c. Unū opus feci ⁊ omnes miramini. Secūdus fuit opus iusticię: de quo Esa.xxviij.f. Irascet vt faciat opus suū: alienū est opus ꝛc. Terti⁹/ fuit opus misericordię. Abacuk.iij.a. Dñe opus tuū: in medio annorū viuifica illud. Ps. Miserationes ei⁹ sup omnia opera ei⁹. Vel certe prim⁹ articulus est opus creatio/nis: de quo Ps. Opera manuū tuarū sunt cęli. Item: Vide/bo cęlos tuos opa digitorū tuorū. Secūdus/opus redempti/onis. Ps. Operatus est salutē i medio terrę. Tertius/opus glorificationis: de quo Apocꝓ.xxj.b. Ecce noua facio omnia. Vel certe prim⁹ articul⁹ fuit/quo opatus est potēter. Matth. viij.d. Quid nobis ⁊ tibi iesu fili dei: q̄d venisti huc ante tp̄s torquere nos? Secūd⁹/ quo opatus ē vtiliter. Matth.xj.a. Cęci videt ꝛc. Terti⁹/quo opat⁹ est hūiliter. Matth.xvij.b. Videte nemini dixeritis visionē. Quart⁹ digitus fuit ei⁹ p̄di/catio: q̄ bene dicit index: qz p̄dicando occulta p̄us indicauit. Unde samaritana dixit/ Joh.iiij.d. Cū venerit messias: ipse annūciabit.i. indicabit nobis oīa. Iste etiā digit⁹ tres habet articulos. Prim⁹ fuit hortator⁹. Matth.iiij.c. Agite pęnitē/tiā. Secūdus/cōminator⁹. Lucꝓ.vj.d. Vę vobis diuitibus. Tertius/cōsolator⁹. Lucꝓ.xij.d. Nolite timere pusill⁹ grex. Quitus digitus fuit eius passio quasi pollex/duos tm̄ habēs articulos. Prim⁹ fuit: qz audiuit sapiēter mala verba iudęorū: Usq nec rñdebat eis quicq̄. Ps. Et q̄ inquirebāt mala mihi locuti sūt vanitates ⁊ dolos tota die meditabāt: ego aūt tāq̄ surd⁹ nō audiebā: ⁊ sic mut⁹ nō aperiēs os suū: ⁊ fact⁹ sū sicut hō nō audiēs/et nō habēs in ore suo redargutiōes. Secūd⁹ fuit: qz sustinuit patiēter verbera eorū. Ps. Sup dorsū meū fa/bricauerūt pctōres: prolongauerūt iniqtatē suā. Prouer.xxiij. d. Verberauerūt me ⁊ nō dolui: traxerūt me ⁊ nō sensi.j. Pet. ij.d. Cū malediceret nō maledicebat: cū pateret nō cōmina/bat. Sap.ij.d. Cōtumelia ⁊ flagello iterrogem⁹ eū. Esa.xlij. c. Tacui/sp silui/patiēs fui. Hęc man⁹ nos protegit. Esa.xlix. a. Sub vmbra man⁹ suę protexit me. Hęc manus nos eripit ⁊ liberat. Ps. Emitte manū tuā de alto et eripe me ⁊ libera me de aq̄s mlt̄ꝓ. Hāc manū porrigit nob/vt ad se attrahat. Job. xiij.d. Oēs manuū tuarū porriges dexterā. Porrigam⁹ autē illi ⁊ nos manū nr̄az si trahi ⁊ extrahi ꝓ luto volum⁹. Sit mi/nor digit⁹ obedientia/habēs tres articulos: vt sit hūilis/facil/ hilarꝓ. Secūd⁹.i. medic⁹ sit tēperātia: tres articuli/abstinētia/ cōtinētia/ modestia. Terti⁹ digit⁹.i. medi⁹/alijs lōgior/iusti/cia: tres articuli/ablator restitutio/debitorū solutio/malefi/ciorū punitio. Quart⁹ digit⁹.i. index/sit prudētia: tres articu/li/p̄teritorū memoria/p̄sentiū intelligētia/futurorū prudētia. Quintus digitus: id est pollex/sit fortitudo: duo eius articu/li/audax aggressio arduorū/ fortis ꝓpessio durorū. Sequit:

Cōcupiui.q.d.

De virtute orationis

Ps.140.

Ps.54.

Al. †Eructuabunt

Al. †eloḋa tua

Al. †iudicia

Al. †saluū me facias: qz

†Ps.101.

†Ps.78.

Fili⁹ dei dr̄ man⁹

Ps.105.

a †Eructabūt labia mea hym/
b nūm: cū dōcueris me iustifi/
d cationes tuas. Pronūciabit
e lingua mea †eloquiū tuū: qz
f omnia mādata tua †equitas.
g Fiat man⁹ tua vt †salūet me:
i quōniā mandata tua elegi.

Quinq̄ digiti man⁹ christi cū suis articulis q̄d significent

Ps.144.

Ps.101.

Ps.8.

Ps.73.

Ps.37.

Ps.128.

Ps.145.

Digiti nostri man⁹ quinq̄

a Cōcupiui. q. d. rogo vt fiat manus tua. Et diu etiam hoc desideraui: qz Cōcupiui salutare tuū dñe. i. christū per quē fit sal⁹. Matth. j. d. Vocabis nomen eius iesum: ipse em̄ saluū faciet ꝓplm suū a peccatis eoꝝ. b Et ideo lex tua / vbi aduētus christi cōtinet: c Meditatio mea est. Eccli. xliij. c. Beatus vir qui i sapientia morabit: ⁊ qui in iustitia meditabit: ⁊ in sensu suo cogitabit circūspectiones dei. Job. v. f. Scrutamini scripturas: ipse enim de me loquunt. Ambrosi⁹. Qui cupit salutē dei / meditat in lege: nec inde auertitur aliqua cura huius sęculi. Sequit: d Viuet. q. d. fiat man⁹ tua: quia p eam / viuet aia mea: vita gratię in p̄senti: et vita glorię in futuro. e Et laudabit te / tūc p̄mo. Eccli. xv. c. Pś. 6. Nō est speciosa laus in ore peccatoris. Pś. Non est in morte qui memor sit tui / in inferno aūt q̄s cōfitebit tibi. f Et iudicia tua. i. flagella tua: quib⁹ i p̄senti iudicas / discernēdo filios a nō filiis. Nam filios flagellas / nō filios parcit. Heb. xij. b. Fili noli negligere disciplinā dñi / neq; fatigeris dum ab eo argueris: Quē em̄ diligit dñs castigat: flagellat autē omnē filiū quem recipit. In disciplina pseuerate filij / q̄si filijs offert se de⁹ nobis. Quis est fili⁹ quē nō corripit pat⁹? Or si extra disciplinā estis: cui⁹ omnes ꝓtcipes facti sunt: ergo omīs adulteri ⁊ nō filij estis. g Adiuuabūt me: multipliciter. Primo: qz carnē būiliant / ne p̄ualeat spūi. ij. Cor. xij. d. Cū ifirmor tūc potens sum. Item. ij. Cor. iiij. d. Licet is qui foris est nr̄ hō corrūpat: tm̄ is qui intus est renouat de die in die. Secūdo: qz spūs a supbia p̄seruat. ij. Cor. xij. b. Ne magnitudo reuelationū extollat me: dat⁹ est mihi stimul⁹ carnis meę angel⁹ satha / nę q̄ me colaphiçet. Tertio: qz totū hominē custodiūt. Exo. xiiij. e. Erat eis aqua quasi mur⁹ a dextera eoꝝ ⁊ lęua. Quarto: qz diabolus p horū patientiā flagellat. Sap. xij. d. Cū nobis disciplinā das / inimicos nr̄os multiplicit flagellas. Quinto: qz erudiūt. Hiere. vj. b. Per omē flagellū erudieris hierusalē. Esa. xxviij. e. Sola vexatio tm̄modo dabit intellectū au / Pś. 15. ditui. Sexto: qz accelerāt ad patriā. Pś. Multiplicatę sūt infirmitates eoꝝ / postea accelerauerūt. Septimo: qz a pęna inferni liberāt. Greg⁹. Sancti pęnā p̄sentē lucrū putāt: qz p hāc ęter / Pś. 4. nā euadere nō ignorāt. Octauo: qz cor dilatant. Pś. In tribulatiōe dilatasti mihi. Nono: qz amorē dei ostēdūt. Apocl. iij. d. Ego quos amo arguo ⁊ castigo. Propter hęc ⁊ multa alia Pś. 96. bona q̄ faciūt iudicia dei i p̄senti bonis / dicit ꝓpha: Exultauerūt filię iudę ꝓt iudicia tua dñe. Vel / h Iudicia tua / q̄b⁹ iudicabis in futuro bonos ⁊ malos: singulis reddēs iuxta opa sua: g Adiuuabūt me / in p̄senti p timorē quo cauent mala. Pś. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui. Et i futuro: qz a miseria ⁊ malo cōsortio liberabūt / ⁊ vitā ęternā dabūt. Esa. xj. a. Iudicabit in iustitia pauperes ⁊c. Job xxxiij. d. Videbit faciem eius in iubilo / et reddet homi iusticiā suā. Sequit: b Erraui. Nouissime aperit quę p̄sona p totū psalmū loquebat. s. generalis iustus: q̄ ne de bonis p̄dictis supbire videret: hic hūiliter se errasse confitet: nec posse redire nisi a domino quęreret: sicut ouis errans / ad ouile non reuertitur nisi a pastore reducat. Dicit ergo: Erraui sicut ouis

Flagella dei adiuuāt multipliciter

Error hois errori ouis compatur

quę perijt. Recte error homis errori ouis cōparat: Nam quis perdita / p se non valet reuerti ad caulam nisi a pastore re / quirat: Sic nec homo post peccatū redire valet ad ecclesiā per Pś. 77. se / nisi a christo requirat. Unde. ibi. Cor autē eorum nō erat rectum cū eo / nec fideles habiti sunt in testamēto eius / Ecce error: Ipse autē est misericors ⁊ ꝓpitius fiet peccatis eorum: et abūdauit vt auerteret iram suā: ⁊ recordatus est / quia caro sūt spiritus vadens ⁊ non rediens / Ecce requisitio pastoris / ⁊ impotentia ouis. Item ouis perdita lupis exponit: Sic ⁊ homo Pś. 43. perditus per peccatū / lupis. i. dęmonibus exponit. ibi. Dedisti nos tanq̄ oues escarū: et in gentibus dispersisti nos. Item su / Pś. 78. pra. Posuerūt in mortem seruorū tuorū escas volatilibus cęli: carnes sanctorū tuorum bestijs terrę. Item ouis perdita / nec

a Cōcupiui salutare tuū domine: et lex tua meditatio mea est. Viuet anima mea ⁊ laudabit te: et iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis quę perijt: quere seruū tuū domine: quia mandata tua non sum oblitus. CXIX

b c d e f g

i k

fuga / nec vi sua potest effugere lupū: Sic nec homo post peccatum diabolū. j. Perit fuga a me / ⁊ nō est qui requirat animā meā. Amos. ij. d. Peribit fuga a veloce / ⁊ fortis non obtinebit virtutē suam: ⁊ robustus non saluabit animā suam: ⁊ tenens arcum non stabit: et velox pedibus suis non saluabit: et Pś. 141. ascensor equi non saluabit animā suā. Item ouis perdita aliquādo deuorat / aliquādo vulnerat: ⁊ tabesceret moriens nisi a pastore p / prijs humeris reportaret: Sic homo post peccatū / aliquādo morit in peccatis ⁊ damnat. Et hic ē ouis deuorata: de qua dicit / Exo. xv. b. Extendisti manū tuam et deuorauit eos terra. Aliquando pęnitet de peccatis et redire cupit quātum potest: sed non prevalet per se: Et hic est ouis vulnerata ⁊ languens: de qua / Roma. vij. c. Velle mihi adiacet: pficere autē non inuenio. Item / Cant. v. c. Nunciate dilecto: quia amore langueo. Hanc pius pastor venit querere: et inuentā super proprios humeros ad caulas ecclesię reportauit: quia pęnam in cruce sustinuit p omnibus peccatoribus qui volūt de suis criminibus pęnitere. Talibus siquidem valet domini passio. Et de his dicit / Deut. xxxij. b. Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris et vastę solitudinis: circumduxit eū et docuit et custodiuit quasi pupillam oculi sui: sicut aquila prouocās ad volandū pullos suos: et super eos volitans expandit alas suas: ⁊ assumpsit eos atq; portauit in humeris suis. Lucī. xv. a. Quis ex vobis homo qui habet centum oues: ⁊ si perdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonaginta nouem in deserto: ⁊ vadit ad illam quę perierat donec inueniet illā? Et cum inuenerit eā / imponit in humeros suos gaudens: et veniēs domū suā / cōuocat amicos et vicinos / dicens illis: Cōgratulamini mihi: quia inueni ouem meā quę perierat. Quis / homo: pastor / christus: dom⁹ / ecclesia: amici / sancti: vicini / angeli qui de reuersione peccatorū gaudent: sicut dicit in eadē parabola. Errare ꝗ est a recta via deuiare et p Errare q̄d sit deuium ambulare. Est autem duplex via recta per quā itur Duplex via recta in cęlum. s. via baptismalis: id est innocentia: de qua dicit / supra: Nō priuabis bonis eos q̄ ambulant in innocētia. Iterū Pś. 83. Ambulās in via immaculata / hic mihi ministrabat. Et via pę / Pś. 100. nitentialis: id est pęnitētia: de qua dī / Matth. vij. b. Arta est via quę ducit ad vitā. Esaię. xxx. e. Hęc via / ambulate in ea. De vtraq; / Sap. x. b. Justū: id est christū / deduxit dominus per vias rectas. Igit omnes errant: qui ab his vijs deuiant. Hi sunt omnes qui mortaliter peccant: de quib⁹ dicit / Esaię liij. b. Omnes nos quasi oues erraūimus: vnusquisq; in viam suam declinauit. Item supra: Errauerūt in solitudine: viā ci / Pś. 106. uitatis habitaculi non inuenerunt. Et iterum: Effusa est con / Ibidem tentio super principes: ⁊ errare eos fecit in inuio ⁊ non in via. Et nota q̄ dicit: Erraui sicut ouis quę perijt: non quę perit: quia iam ex parte inuenta et reducta est ad ouile. Unde vt totaliter reducatur / orat subdens: i Quere seruū tuum domine: qui nō potest querere te: quia infirm⁹ ⁊ cōfract⁹ est. Precem eius exaudiuit pius pastor / ⁊ venit in mundū querere ouem erraticam. Lucī. xix. b. Venit filius hominis querere ⁊ saluū facere quod perierat. j. Pet. ij. d. Eratis sicut oues errantes: sed cōuersi estis ad pastorem ⁊ episcopū animarū vestrarum. Esaię. xl. c. In brachio suo congregabit agnos: ⁊ in sinu suo leuabit: fętas ipse portabit. Quęsiuit aūt dominus hominē perditū: sicut piscator querit hominē submersum in aquis: aut sicut venator feram. Unde Hiere. xvi. c. Ecce ego mittam piscatores multos dicit dominus ⁊ piscabunt eos: Et post hęc mittam eis multos venatores ⁊ venabunt eos de omni monte / et de omni colle / et de cauernis petrarū. Rationem autem qualemcūq; quare dominus debeat seruū suum querere / subiungit dicens: k Quia mādata tua non sum oblitus: Licz nō fecerim cum erraui. Unde etsi aliquando peccet homo: non tamen debet dimittere alia quę tenet facere.

Ad dñm